

การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชาย
ในละครโทรทัศน์แนววาย

โดย

ดिरก ทองมี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสื่อและเนื้อหา
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2565

THE SOCIAL CONSTRUCTION OF REALITY ABOUT FAMILIES OF
GAY MALE CHARACTERS IN Y TELEVISION SERIES

BY

DIROK THONGMEE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER DEGREE OF ARTS
MEDIA AND CONTENT ADMINISTRATION
FACULTY OF JOURNALISM AND MASS COMMUNICATION
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2022

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

วิทยานิพนธ์

ของ

ดริก ทองมี

เรื่อง

การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อและเนื้อหา)

เมื่อ วันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัจกร หลุยยะพงศ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เกศราพร ทองพุ่มพุกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร ทองพุ่มพุกษา)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริชัย อรรคอุดม)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ กัลยกร วรกุลธัญญานีย์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของ ตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
ชื่อผู้เขียน	ดิรก ทองมี
ชื่อปริญญา	วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาการบริหารสื่อและเนื้อหา คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งทำความเข้าใจ 2 ส่วนของกระบวนการสื่อสาร ได้แก่ เพื่อศึกษาการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย จากการวิเคราะห์ด้วบทผ่านละครโทรทัศน์แนววาย 10 เรื่อง จำนวน 19 ครอบครัว ออกอากาศในช่วงปี 2562 - มีนาคม 2566 และเพื่อศึกษาการถอดรหัสของผู้ชมที่มีต่อการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชาย จำนวน 8 คน

ผลวิจัยพบว่า 1) โครงสร้างครอบครัวมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวที่กระบวนการในการยอมรับมีความซับซ้อนน้อยกว่าครอบครัวขยาย ระดับฐานะมีตั้งแต่ปานกลาง ไปจนถึงฐานะดี มีความกังวลว่าสังคมยังไม่ยอมรับความเป็นชายรักชาย 2) บทบาทหน้าที่ของครอบครัว จะมีหน้าที่ในการให้ความรักความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดู ส่วนใหญ่มองข้ามประเด็นเรื่องการสืบทอดทายาท 3) บรรยากาศของครอบครัว มีผลต่อกระบวนการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว 4) สัมพันธภาพภายในครอบครัวเป็นไปในทิศทางที่ดี พี่น้องให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน 5) การเปิดเผยตัวตน เริ่มต้นจากการยอมรับตนเอง เปิดเผยตัวตนกับพี่น้อง หรือเพื่อนสนิท และเปิดเผยตัวตนกับพ่อแม่ตามลำดับ 6) รูปแบบการยอมรับ มี 3 รูปแบบ ยอมรับ ยอมรับโดยเงื่อนไข และไม่ยอมรับ โดยมองความสุขในการใช้ชีวิตของลูกเป็นหลัก การดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์แนววายจะจบลงไปในทิศทางที่ดี เพื่อเป็นการทดลองให้เห็นวิธีการหาทางออกให้กับครอบครัวชายรักชายในชีวิตจริง

ส่วนการถอดรหัสของผู้พบว่า มีการถอดรหัสใน 2 รูปแบบ โดยส่วนใหญ่ถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) มากที่สุด รองลงมาเป็นการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้ำโดยตรง (Negotiated Reading) เป็นการแสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังสะท้อนภาพครอบครัวจากโลกจริง

ละครโทรทัศน์แนววายเป็นพื้นที่ในการต่อสู้เพื่อสร้างความหมายของครอบครัวในบรรทัดฐานใหม่ ทำหน้าที่ในการผลิตซ้ำความสุขและสร้างโลกครอบครัวในแบบอุดมคติ ขยายบทบาทจากการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่มผู้หญิง สู่อการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่มชายรักชาย รวมถึงการเป็นพื้นที่ในการสะท้อนภาพของครอบครัวในโลกจริง และเป็นเสมือนเหมือนเป็นพื้นที่ทดลองในการหาทางออกของครอบครัวในการเรียนรู้ของชายรักชายในชีวิตจริง และนอกจากนี้ยังมีการต่อสู้กันเองของละครโทรทัศน์แนววายกระแสหลัก และละครโทรทัศน์แนววายทางเลือก

คำสำคัญ: ครอบครัว ตัวละครชายรักชาย ละครโทรทัศน์แนววาย

Thesis Title	The Social Construction of Reality About Families of Gay Male Characters in Y Television Series
Author	Dirok Thongmee
Degree	Master of Arts
Program in/Faculty/University	Media and Content Administration Faculty of Journalism and Mass Communication Thammasat University
Thesis Advisor	Associate Professor Somsuk Hinviman, Ph.D.
Academic Year	2022

ABSTRACT

The Social Construction of Reality About Families of Gay Male Characters in Y Television Series was studied. Qualitative research was done with data gathered by textual analysis of 10 Y-style TV series comprising 19 families, broadcast between 2019 and 2023 and audience analysis of 6 gay male audiences. This study investigated the social construction of reality among families of gay male characters in Y television (TV) series, the Thai version of Boys Love (BL) series that are popular in East Asia, in which the main leads are in a same-sex relationship.

Results: 1) The family structure was typically nuclear family, with less complex adoption processes for extended families and level of social status from medium to high, with concerns that society still does not accept homosexuality; 2) family roles and responsibilities included providing love, warmth, and support, with most families overlooking the issue of succession; 3) The family atmosphere affected the process of revealing persona sexual orientation to family members; 4) family relationships were generally positive, with siblings mutual supportive; 5) the coming out process started with self-acceptance was next potentially disclosed to siblings or close friends; and 6) three forms of reaction comprised full acceptance, conditional

acceptance, and rejection. Y-style TV series plots typically ended positively, with the family eventually accepting the gay male character.

As for the decoding of gay male audiences, it was found that there were 2 forms of decoding, most of them decoding with the same standpoint as the sender (Preferred Reading), followed by decoding with a negotiated standpoint of a new meaning that is different from the intentions of the sender but did not directly opposed (Negotiated Reading) shows that the Y series is reflecting the family from the real world.

Y-style TV series is a space in which the struggle to establish a new norm for the meaning of family. It serves to reproduce happiness and create an ideal family world. Expanding roles from being a fighting area for women's groups to be a fighting area for gay male groups Including being a space to reflect the image of the family in the real world. And it is like an experimental area to find a solution for the family to learn about real-life gay male. There's also a battle between mainstream Y-style TV series and alternative Y-style TV series.

Keywords: Family, Gay characters, Y-style TV series

กิตติกรรมประกาศ

จากความชื่นชอบส่วนตัวของผู้วิจัยในการรับชมละครโทรทัศน์แนววาย ที่เมื่อเปิดรับชมเมื่อใดก็มักจะทำให้รู้สึกมีความหวังกับโลกใบนี้ ถึงการเปิดรับความหลากหลายของผู้คน ถึงแม้ว่าจะอยู่เพียงในโลกจินตนาการผ่านละคร แต่ก็แสดงให้เห็นถึงนิมิตหมายอันดีที่ภายในพื้นที่ของละครโทรทัศน์แนววายกำลังทำหน้าที่ขับเคลื่อนประเด็นต่าง ๆ ในสังคมได้ จึงเป็นที่มาที่ทำให้ผู้วิจัยเริ่มสนใจในพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววายดังกล่าว โดยจุดเริ่มต้นจริง ๆ ของหัวข้อการวิจัยเกิดขึ้นจากผู้วิจัยได้เสนอไปในกลุ่มเพื่อนเพื่อทดลองการทำวิจัยในคลาสเรียน ทำให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มบางคนที่ไม่เคยรับชมละครโทรทัศน์แนววายมาก่อน ต้องยอมเปิดใจเพื่อเข้าไปรับชม เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัยส่งอาจารย์ แต่ด้วยในระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดในตอนนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยอยากต่อยอดงานวิจัยดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์ และเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ให้เป็นประโยชน์กับผู้ที่มีความสนใจในประเด็นเดียวกันนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เริ่มต้นที่ รองศาสตราจารย์ ดร. สมสุข หินวิมาน ที่ให้ความกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้ผู้วิจัยได้ฝึกการตั้งข้อสังเกตจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ผ่านการทดสอบความเข้าใจของตัวเอง ให้รู้จักกับงานของเราจริง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์กับตัวผู้วิจัยมาก ๆ ทำให้การทำวิจัยครั้งแรกแบบจริงจังของผู้วิจัยเป็นภาพจำที่ดีและมีคุณค่ามาก และมีแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยเรื่องต่อไปในอนาคต

ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. กัจจกร หลุยยะพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศราพร ทองพุ่มพุกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อริชัย อรรถอุดม ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์แบบให้ได้มากที่สุด ทุกคำแนะนำของคณะกรรมการเป็นประโยชน์อย่างมาก

ขอขอบพระคุณอาจารย์ในคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนทุกท่าน ที่ให้ความรู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงประสบการณ์มากมายจากการเรียนในระดับปริญญาโทในครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ในคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพทุกท่านที่ให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา และส่งกำลังใจให้ต้อยตลอดมา ขอขอบคุณ ออเรนอีกครั้งในฐานะหัวหน้างานที่คอยสนับสนุนในทุก ๆ เรื่องและเสนอเรื่องในการรับทุนอาจารย์สำหรับการศึกษาต่อในครั้งนี้ ขอขอบคุณครูบ ที่คอยสนับสนุน ดูแลและช่วยเหลือต้อยในทุก ๆ เรื่องจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณ ออเต้ย ออปสิ ออลูกบอล ออภณ ออโฮย พี่นุก พี่ลม พี่มน ทุกท่านคือบุคคลที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายทั้ง 8 ท่าน ที่สละเวลามาให้ข้อมูลจนทำให้ งานวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์ ครบในทุกมิติมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้ที่จะมาศึกษาจาก วิทยานิพนธ์เล่มนี้ต่อไปในอนาคต

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ MCA 23 ทุกคนสำหรับมิตรภาพดี ๆ รวมถึงการได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Seven Samurai ทีมงานคุณภาพ พี่ปัด นิว บอล พี่ลม ตีน่า ป่าน รวมถึงทีมวิจัยคุณภาพ ฝ่าย ไบว่วน ที่คอยอยู่ให้กำลังใจกันตลอดเวลา ทำให้ รู้สึกไม่เหงาและโดดเดี่ยวอีกต่อไป

ขอขอบคุณพี่ กุ้ง พี่แอฟ และพี่ ๆ โครงการบัณฑิตศึกษาคณะวารสารศาสตร์และ สื่อสารมวลชน ที่พี่ ๆ เป็นทุกอย่างให้กับพวกเราจริง ๆ อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในทุก เรื่อง

ขอขอบคุณเด็ก ๆ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ BUCA Talent CDE ที่คอยส่งกำลังใจ และเอาใจช่วยพี่ตลอดเวลา รักทุกคนมาก ๆ หลังจากนั้นเวลาของพี่คงกลับมาอยู่กับทุกคนได้แบบเต็มที่ เหมือนเดิมแล้ว

สุดท้ายของขอบคุณครอบครัว พ่อ แม่ นุ๊ก โซติ รวมถึงญาติพี่น้องทุกคนที่คอยอยู่เคียงข้าง สนับสนุน ให้กำลังใจ และทำให้ครอบครัวคือพื้นที่ปลอดภัย ที่เมื่อมีปัญหาอะไรก็สามารถพูดคุย กันได้ทุกเรื่อง รักมากๆ ครับ

นายดิรก ทองมี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(15)
สารบัญภาพ	(16)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.1.1 ทำไมต้องศึกษาครอบครัวชายรักชาย	2
1.1.2 ทำไมต้องศึกษาผ่านละครทัศน์แนววาย	6
1.2 ปัญหานำวิจัย	14
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	14
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	14
1.4.1 วิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)	15
1.4.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย (Audience)	15
1.5 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	15
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	17
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว	18
2.1.1 ความหมายของครอบครัว	18

2.1.2	โครงสร้างของครอบครัว	19
2.1.3	ประเภทของครอบครัว	21
2.1.4	บทบาทหน้าที่ของครอบครัว	23
2.1.5	บรรยากาศของครอบครัว	25
2.1.6	สัมพันธภาพในครอบครัว	26
2.1.7	อำนาจในครอบครัว	30
2.1.8	การปฏิบัติทางเพศ	32
2.1.9	การยอมรับความหลากหลายทางเพศในครอบครัว	32
2.2	แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์แนววาย	35
2.2.1	ความหมายละครโทรทัศน์	35
2.2.2	ประเภทของละครโทรทัศน์	36
2.2.3	ความหมายของวาย (Yaoi)	38
2.3	แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย	43
2.3.1	เพศสรีระ เพศสภาพ และเพศวิถี	43
2.3.1.1	เพศสรีระ (Sex)	43
2.3.1.2	เพศสภาวะ หรือเพศสภาพ (Gender)	44
2.3.1.3	เพศวิถี (Sexuality)	44
2.3.1.4	รสนิยมทางเพศ (Sexual Orientation)	45
2.3.2	เควีย์ร์ (Queer, Quenderqueer, Intergender)	46
2.3.3	กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย	48
2.3.4	การเปิดเผยตนเองของชายรักชาย	49
2.3.5	ชายรักชายในสังคมไทย	52
2.4	ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)	57
2.5	แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน	63
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	66
2.6.1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว	66
2.6.2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย	68
2.6.3	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการสร้างความเป็นจริงทางสังคม และการวิเคราะห์ผู้รับสาร	71
2.7	กรอบแนวคิดการวิจัย	72

บทที่ 3 วิธีการวิจัย	73
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	73
3.1.1 ตัวบทละครโทรทัศน์แนววาย (Text)	74
3.1.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย	90
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	91
3.2.1 ตัวบท (Text)	91
3.2.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย (Audience)	91
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	92
3.3.1 การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)	92
3.3.2 การวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience)	93
3.4 การนำเสนอข้อมูล	94
บทที่ 4 การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย : การวิเคราะห์ตัวบท	95
4.1 โครงสร้างครอบครัว	96
4.1.1 รูปแบบครอบครัว	97
4.1.1.1 ครอบครัวเดี่ยว	98
4.1.1.2 ครอบครัวขยาย	107
4.1.2 ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม	109
4.1.3 ความเชื่อ ทศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย	119
4.1.3.1 สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย	119
4.1.3.2 มีทัศนคติทางลบต่อชายรักชาย	120
4.1.3.3 ทนได้แต่ก็ไม่ได้ยอมรับ	122
4.1.3.4 เปิดกว้างยอมรับชายรักชาย	124
4.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว	126
4.2.1 บทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง	127

4.2.2	บทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation)	130
4.2.3	บทบาทหน้าที่ในการช่วยขัดเกลาเบื้องต้น (Primary Socialization) อบรมสั่งสอนเลี้ยงดู และการดำเนินชีวิตในสังคม	131
4.2.4	บทบาทหน้าที่ในการเป็นหน่วยย่อยของการผลิตทางเศรษฐกิจ	132
4.2.5	บทบาทหน้าที่ในการให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็นสถานที่มั่นคง ปลอดภัย	133
4.3	บรรยากาศในครอบครัว	138
4.3.1	ลักษณะการเลี้ยงดู	138
4.3.1.1	ครอบครัวที่ตั้งความคาดหวัง เข้มงวด และมีการวาง แนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับลูก	138
4.3.1.2	ครอบครัวที่ให้อิสระเปิดกว้างในการดำเนินชีวิตกับลูก	143
4.3.2	ผลจากการเลี้ยงดู	144
4.3.2.1	ครอบครัวที่ตั้งความคาดหวัง เข้มงวด และมีการวาง แนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับลูก	144
4.3.2.2	ครอบครัวที่ให้อิสระเปิดกว้างในการดำเนินชีวิตกับลูก	146
4.4	สัมพันธภาพในครอบครัว	146
4.4.1	ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่	147
4.4.2	ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก	150
4.4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก	151
4.4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้อง	154
4.5	การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว	156
4.5.1	การยอมรับตนเอง	157
4.5.2	การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก	158
4.5.3	การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น	160
4.5.4	การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว	162
4.5.5	ผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว	163
4.6	รูปแบบการยอมรับของครอบครัว	165
4.6.1	ยอมรับ	166
4.6.2	ยอมรับโดยเงื่อนไข	171
4.6.3	ไม่ยอมรับ	178

บทที่ 5 การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย : การวิเคราะห์ผู้รับสาร	184
5.1 โครงสร้างครอบครัว	185
5.1.1 รูปแบบครอบครัว	185
5.1.2 ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม	190
5.1.2.1 ระดับฐานะของครอบครัว	191
5.1.2.2 เชื้อสาย	194
5.1.2.3 ครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นข้าราชการ	196
5.1.3 ความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย	197
5.1.3.1 สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย	197
5.1.3.2 ครอบครัวมีทัศนคติเป็นลบ	198
5.1.3.3 ทนได้แต่ไม่ยอมรับ	199
5.1.3.4 ครอบครัวมีทัศนคติทางบวก	200
5.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว	201
5.3 บรรยากาศของครอบครัว	206
5.4 สัมพันธภาพภายในครอบครัว	210
5.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว	214
5.5.1 การยอมรับตนเอง	216
5.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก	217
5.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น	219
5.5.4 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว	220
5.6 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว	223
5.6.1 ยอมรับ	224
5.6.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข	225
5.6.3 ไม่ยอมรับ	226
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	228
6.1 สรุปผล: การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละคร	228

ชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย: การวิเคราะห์ด้วบท	
6.1.1 โครงสร้างครอบครัว	230
6.1.1.1 รูปแบบครอบครัว	230
6.1.1.2 ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม	231
(1) ฐานะของครอบครัว	231
(2) เชื้อสาย	231
(3) ครอบครัวที่มีสมาชิกรับราชการหรือมีหน้าตาในสังคม	232
6.1.1.3 ความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย	232
(1) สังคมไม่ยอมรับความเป็นชายรักชาย	232
(2) มีทัศนคติทางลบกับชายรักชาย	232
(3) ทนได้แต่ไม่ยอมรับ	232
(4) มีทัศนคติทางบวกกับชายรักชาย	232
6.1.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว	233
(1) บทบาทหน้าที่ในการให้ความรัก ความอบอุ่น และเป็นสถานที่ มั่นคงปลอดภัย	233
(2) บทบาทหน้าที่ในการช่วยขัดเกลาเบื้องต้น (Primary Socialization) การสอนความรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม	233
(4) บทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation)	233
(5) บทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้บทบาททางเพศ	233
6.1.3 บรรยากาศในครอบครัว	234
6.1.3.1 ครอบครัวที่ตั้งความคาดหวัง เข้มงวด มีการวางแนวทางให้ใน การดำเนินชีวิตของลูก	234
6.1.3.2 ครอบครัวที่เปิดกว้าง ให้อิสระในการดำเนินชีวิต	234
6.1.3.3 ครอบครัวที่ปล่อยให้ลูกได้ใช้ชีวิตด้วยตนเอง	234
6.1.4 สัมพันธภาพในครอบครัว	234
6.1.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่	234
6.1.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก	234
6.1.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก	235
6.1.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง	235
6.1.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว	235
6.1.5.1 การยอมรับตนเอง	235

6.1.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก	235
6.1.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น	235
6.1.5.4 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว	236
6.1.5.4 ผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเปิดเผยตัวตน	236
6.1.5 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว	237
6.1.5.1 ยอมรับ	237
6.1.5.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข	238
6.1.5.2 ไม่ยอมรับ	238
6.2 สรุปผล: การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละคร	238
ชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย: การวิเคราะห์ผู้รับสาร	
6.2.1 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายใน	227
ประเด็นโครงสร้างของครอบครัว	
6.2.1.1 รูปแบบของครอบครัว	239
6.1.1.1 รูปแบบครอบครัว	239
6.2.1.2 ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม	239
(1) ฐานะของครอบครัว	239
(2) เชื้อสาย	240
(3) ครอบครัวที่มีสมาชิกรับราชการ	240
6.2.1.2 ความเชื่อและทัศนคติของชายรักที่ต่อชายรักชาย	240
(1) สังคมไม่ยอมรับความเป็นชายรักชาย	240
(2) มีทัศนคติทางลบกับชายรักชาย	240
(3) ทนได้แต่ไม่ยอมรับ	241
(4) มีทัศนคติทางบวกกับชายรักชาย	241
6.2.2 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายใน	241
ประเด็นบทบาทหน้าที่ของครอบครัว	
6.2.3 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายใน	242
ประเด็นบรรยากาศของครอบครัว	
6.2.3 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายใน	242
ประเด็นสัมพันธภาพภายในครอบครัว	
6.2.3 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายใน	243
ประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว	

6.2.5.1 การยอมรับตนเอง	243
6.2.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก	243
6.2.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น	244
6.2.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว	244
6.2.3 การถอดรหัสของผู้ชนะเลิศโครททัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายใน ประเด็นรูปแบบการยอมรับของครอบครัว	244
6.2.6.1 ยอมรับ	244
6.2.6.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข	244
6.2.6.3 ไม่ยอมรับ	245
6.3 อภิปรายผล	245
6.3.1 ละครโทรทัศน์แนววายเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ เพื่อสร้างความหมายให้ ครอบครัวของชายรักชายกับบรรทัดฐานของสังคมกระแสหลัก	246
6.3.2 ละครโทรทัศน์แนววายขยายจากพื้นที่การต่อสู้ของผู้หญิง สู่อำนาจพื้นที่ การต่อสู้ของกลุ่มชายรักชาย	248
6.3.3 ละครโทรทัศน์แนววาย: พื้นที่ผลิตซ้ำความสุขและสร้างโลกครอบครัว ของชายรักชายในแบบอุดมคติที่ออกแบบเองได้	249
6.3.4 การต่อสู้ระหว่างละครโทรทัศน์แนววายกระแสหลักกับละครโทรทัศน์ แนววายทางเลือก	250
6.3.5 ละครโทรทัศน์แนววายเป็นพื้นที่ในการสะท้อนโลกแห่งความเป็นจริง ของครอบครัวชายรักชาย และเป็นเสมือนห้องทดลองในการเรียนรู้ ของชายรักชายในชีวิตจริง	250
6.4 ข้อเสนอแนะ	253
รายการอ้างอิง	255
ประวัติผู้เขียน	262

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างละครโทรทัศน์แนววาย	74
3.2 แสดงรายละเอียดของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย	90
4.1 โครงสร้างครอบครัว	96
4.2 รูปแบบครอบครัว	97
4.3 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว	126
4.4 บรรยากาศในครอบครัว	138
4.5 สัมพันธภาพในครอบครัว	146
4.6 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว	156
4.7 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว	165
5.1 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นโครงสร้างครอบครัว (รูปแบบครอบครัว)	185
5.2 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นโครงสร้างครอบครัว (ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม)	190
5.3 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นโครงสร้างครอบครัว (ความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย)	197
5.4 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นบทบาทหน้าที่ของครอบครัว	201
5.5 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นบรรยากาศของครอบครัว	206
5.6 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นสัมพันธภาพในครอบครัว	210
5.7 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว	214
5.8 แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นรูปแบบการยอมรับของครอบครัว	223
6.1 แสดงครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย	229
6.2 รูปแบบครอบครัว	230
6.3 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว	237

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ภาพละครโทรทัศน์แนววายเรื่องคุณชาย ออกอากาศทางช่อง ONE31	4
1.2 ภาพตัวละครชายรักชาย (เทียน,จิว) จากละครโทรทัศน์แนววายเรื่องคุณชาย	5
1.3 ภาพครอบครัวตัวละครชายรักชาย ตระกูลซ่ง จากละครโทรทัศน์แนววายเรื่องคุณชาย	5
1.4 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง Love Sick The Series ้วยุ่น ้วยุ่นแสบ ปี พ.ศ. 2557	7
1.5 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ปี พ.ศ. 2559	8
1.6 ภาพละครโทรทัศน์แนววายเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ	10
1.7 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง นิทานพันดาว	11
1.8 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง นับลิบจะจูบ	11
1.9 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง แค่เพื่อนครับเพื่อน	12
1.10 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง พฤติการณ์ที่ตาย	12
1.11 ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง Not Me เขาไม่ใช่ผม	13
2.1 ภาพสามเหลี่ยมสัมพันธ์	28
2.2 ภาพแสดงความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว	29
2.3 ภาพโครงสร้างการควบคุมอำนาจสามเหลี่ยมของพรอยด์	31
2.4 ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความจริง	59
2.5 การสร้างชุดความเป็นจริงทางสังคม	60
2.6 แบบจำลองการเข้ารหัส และการถอดรหัสของ สจวร์ต ฮอลล์	62
2.7 แบบจำลองวงจรแห่งวัฒนธรรม ของทฤษฎีสำนักรววัฒนธรรมศึกษา	63
3.1 ใบปิด TharnType the Series เกลียดนักมาเป็นที่รักกันชะดี ๆ ซีซั่น 1	76
3.2 ใบปิด TharnType the Series เกลียดนักมาเป็นที่รักกันชะดี ๆ ซีซั่น 2	77
3.3 ใบปิด แปลรักฉันด้วยใจเธอ Part 1	78
3.4 ใบปิด แปลรักฉันด้วยใจเธอ Part 1	79
3.5 ใบปิด ตันหนชลธี	80
3.6 ใบปิด นับลิบจะจูบ	81
3.7 ใบปิด Don't Say No the Series เมื่อหัวใจใกล้กัน	82

3.8	ใบปิด คุณหมี่ปาฏิหาริย์	84
3.9	ใบปิด คุณชาย	86
3.10	ใบปิด เส้นล่องจิจูดที่ 180 องศาากผ่านเรา	87
3.11	ใบปิด แฟนผมเป็นประธานนักเรียน My School President	88
3.12	ใบปิด เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว	89
4.1	ครอบครัวไต้ป๋ (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)	98
4.2	ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)	98
4.3	ครอบครัวณัฐ ในวัยเด็ก (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	99
4.4	ครอบครัวเกณท์ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	99
4.5	ครอบครัวติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	99
4.6	ครอบครัวธาร (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)	100
4.7	ครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ)	100
4.8	ครอบครัวนับสิบ (นับสิบจะจูบ)	101
4.9	ครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)	101
4.10	ครอบครัวเฟียซ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)	102
4.11	ครอบครัวเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)	102
4.12	ครอบครัวชลธิ (ต้นหนชลธิ)	103
4.13	ครอบครัวแวง (เส้นล่องจิจูดที่ 180 องศาากผ่านเรา)	103
4.14	ครอบครัวณัฐหลังจากพ่อเสียชีวิต (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	104
4.15	สองกับพ่อ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	104
4.16	สองกับพ่อที่กำลังมองรูปพี่หนึ่ง (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	104
4.17	ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	105
4.18	หนึ่งเดียว พ่อ (ก่อนเสียชีวิต) แม่ ชานนท์ (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)	105
4.19	หนึ่งเดียว แม่ ชานนท์ ปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)	106
4.20	ปาล์มกับพ่อ (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)	106
4.21	ปาล์มกับแม่ (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)	106
4.22	ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ)	107
4.23	พ่อ แม่ พี่สาว พี่เขยของต้นหน (ต้นหนชลธิ)	108
4.24	ครอบครัวตระกูลซ่ง (คุณชาย)	108
4.25	สมาคมห้ามังกร (คุณชาย)	108
4.26	บ้านเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)	110

4.27 รถยนต์เลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)	110
4.28 คนรับใช้ของบ้านเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)	111
4.29 การจัดงานเลี้ยงวันเกิดพ่อต้นหน (ต้นหนชลธิ)	111
4.30 บ้านและรถยนต์ของบ้านต้นหน (ต้นหนชลธิ)	111
4.31 บ้านของครอบครัวเทียน (คุณชาย)	112
4.32 คนงานภายในครอบครัวเทียน (คุณชาย)	112
4.33 บ้านของชลธิ (ต้นหนชลธิ)	113
4.34 แม่ชลธิเป็นแม่ค้า (ต้นหนชลธิ)	113
4.35 บ้านของไทป์โนต่างจังหวัด (เกลียดนักมาเป็นที่รักชะดี ๆ)	113
4.36 บ้านของณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	114
4.37 บ้านของเต๋ ร้านขายหมี่ฮกเกี้ยน (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)	114
4.38 บ้านของกันต์ ร้านขายของหวาน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	114
4.39 ภาพพ่อพาปาล์มมาผ่าตัดรักษาโรคลิ้นหัวใจรั่วที่โรงพยาบาล (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)	115
4.40 พ่อปาล์มขอความช่วยเหลือเรื่องเงินค่าผ่าตัดลูก (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)	115
4.41 แม่ติณณ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	118
4.42 ภาพแม่และพ่อขอติณณ์โทรปรึกษาพูดคุยกันเรื่องลูก (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	120
4.43 พ่อซื้อตุ๊กตาทหารมาให้ณัฐเล่น (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	127
4.44 ณัฐเล่นตุ๊กตาทหารดาซ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	128
4.45 ณัฐในวัยเด็กมองพ่อกำลังเผาของเล่นณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	129
4.46 พ่อเผาของเล่นณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	129
4.47 สอง อาชีพ คนส่งอาหาร (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	132
4.48 ณัฐ และ เกณฑ์ ขณะอยู่ในที่ทำงาน (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)	132
4.49 จีน อาชีพ นักเขียน (นับสิบจะจูบ)	132
4.50 นับสิบ อาชีพ นักแสดง (นับสิบจะจูบ)	133
4.51 ครอบครัวกำลังปลอมประโลมไอ้แอ้ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)	134
4.52 โกหุนกำลังให้คำปรึกษาแต่ด้วยความเข้าใจ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)	136
4.53 พี่ชายและน้องสาวธารมาปลอมให้กำลังใจธาร(เกลียดนักมาเป็นที่รักกันชะดี ๆ)	136
4.54 พี่ชายให้คำปรึกษาต้นหน (ต้นหนชลธิ)	137
4.55 แม่พาเทียนมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมห้ามังกร (คุณชาย)	139

4.56	แม่กำลังทะเลาะกับแวง (เส้นล่องจิจูดที่ 180 ลากผ่านเรา)	140
4.57	ดิฉันก่กั้วเมื่อแม่พยายามจะถามเรื่องกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	146
4.58	แม่ปรึกษากับพ่อเรื่องดิฉัน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	146
4.59	พ่อ แม่ ปรึกษาพูดคุยกัน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	148
5.60	พ่อกับแม่นับสิบพูดคุยปรึกษากัน (นับสิบจะจูบ)	150
4.61	พ่อกับสองปรับความเข้าใจกัน (คุณหมিপ้าฎิหาริย์)	151
4.62	แวงกับแม่หยอกล้อกัน (เส้นล่องจิจูดที่ 180 ลากผ่านเรา)	153
4.63	แม่และกันต์ดูแลกัน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	154
4.64	ภาพ 3 พี่น้อง ธร ธาร ัญญา (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)	155
4.65	ภาพต้นหนพุดความในใจกับชลธิ (ต้นหนชลธิ)	158
4.66	ภาพชลธิ กับ แป้ง เพื่อนสนิท (ต้นหนชลธิ)	159
4.67	เทียนกับจิวเปิดเผยตัวตนต่อกัน (คุณชาย)	160
4.68	ต้นหนกล้าเปิดตัวในพื้นที่สาธารณะ (ต้นหนชลธิ)	162
4.69	แม่และโก๋หุนมาส่งเต้ที่หอพัก (แปลร์รักฉันด้วยใจเธอ)	167
4.70	กันต์สารภาพว่าชอบผู้ชายกับแม่ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)	168
4.71	พ่อยอมรับในการเป็นชายรักชายของสอง (คุณหมิป้าฎิหาริย์)	169
4.72	พี่ชายนับสิบให้คำปรึกษากับนับสิบและจิ้น (นับสิบจะจูบ)	170
6.1	แสดงความสัมพันธ์ของโลกบรรทัดฐานกระแสหลัก โลกจินตนาการ และโลกจริง ของการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชาย ในละครโทรทัศน์แนววาย	246

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

“ครอบครัว” เป็นสถาบันแห่งแรกของสังคม และเป็นสถาบันที่ทุกคนต้องมีประสบการณ์ด้วย ไม่ว่าจะรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ครอบครัวมีผลทั้งต่อ “การหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล” และยังเป็น “หนทาง” นำพาบุคคลให้เดินเข้าสู่สังคมวงกว้าง (กาญจนา แก้วเทพ, 2557) ซึ่งครอบครัวถือว่าเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับสมาชิกทุกคน ในการให้ความรักความอบอุ่น หลังจากที่บุคคลต้องออกไปเผชิญปัญหาต่าง ๆ มากมายจากภายนอก หลายสถาบันพยายามให้คำนิยาม ลักษณะโครงสร้าง และรูปแบบของ “ครอบครัว” ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นไปในทิศทางของอุดมการณ์กระแสหลักคือ อุดมการณ์การภายใต้สังคมนิยมชายรักต่างเพศเป็นใหญ่

สำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (2552) ได้จำแนกความสำคัญของครอบครัว ไว้ดังนี้

1. ครอบครัวเป็นเข้าหลอมทางบุคลิกภาพและคุณลักษณะของสมาชิก การมีปฏิสัมพันธ์กันของสมาชิกภายในครอบครัว มีการถ่ายโอนค่านิยม ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ ความศรัทธาและวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตจากสมาชิกรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง ตลอดจนมีการพักผ่อน นันทนาการ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน
2. ครอบครัวเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ การฝึกฝน และการอบรมให้สมาชิกได้เรียนรู้ระเบียบสังคมหรือการขัดเกลาทางสังคม
3. ครอบครัวสร้างคุณภาพชีวิต คุณลักษณะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ถึงลักษณะของชีวิตที่มีคุณภาพ ครอบครัวจะเป็นสถาบันที่เอื้ออำนวยให้เกิดขึ้นกับชีวิตของสมาชิกในครอบครัวได้
4. ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานในการพัฒนาสังคม สถาบันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและชุมชน เช่นเดียวกับสถาบันอื่น ๆ วัฏจักรของการเกิด การเติบโตเข้าสู่วัยเรียน วัยทำงาน วัยแต่งงาน วัยเลี้ยงดูลูกของตนเอง วัยดูแลพ่อแม่เมื่อแก่ชราลง สอนสั่งให้ทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ในฐานะต่าง ๆ ในครอบครัว

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ครอบครัวมีความยึดโยงกับสังคมและสถาบันอื่น ๆ ในสังคม เพราะฉะนั้นผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ลักษณะ และบริบทต่าง ๆ ในสังคม ย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนโครงสร้างของครอบครัว ในขณะที่เดียวกันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากสถาบันครอบครัวก็ส่งผลกระทบต่อสังคมในภาพใหญ่เช่นกัน โดยการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจการสร้าง

ความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายผ่านละครโทรทัศน์แนววาย ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษที่เกิดขึ้นกับโครงสร้างของครอบครัวและส่งผลต่อการเปลี่ยนระบบโครงสร้างภายในครอบครัว หากพิจารณาแล้วจะพบว่า เป็นการผลิตความหมายที่ขัดแย้งกับอุดมการณ์ในกระแสหลัก กล่าวคือ ชายรักชาย ถูกมองว่าเป็นต้นตอของการทำให้อุดมการณ์ของการสืบทอดความเป็นครอบครัวไม่สามารถดำเนินต่อไปได้

1.1.1 ทำไมต้องศึกษาครอบครัวของชายรักชาย

กาญจนา แก้วเทพ (2557) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นหน่วยทางวัฒนธรรม นั้นหมายความว่า ครอบครัวไม่ได้เป็นสิ่งที่มียู่หรือเป็นไปตามธรรมชาติ (Natural) แต่ถูกประกอบสร้างขึ้น (Constructed) ตามประวัติศาสตร์ในแต่ละท้องถิ่น

หากเราพิจารณาครอบครัวในมิติข้างต้นคือการเป็นหน่วยย่อยทางวัฒนธรรม และมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับวัฒนธรรม คือมีความหลากหลายไม่ได้จำกัดเพียงอยู่ในรูปแบบเดียว การที่สถาบันต่าง ๆ พยายามผลิตความหมาย และกำหนดลักษณะโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ของครอบครัว ล้วนแล้วเพื่อตอบสนองของอุดมการณ์บางอย่างของกลุ่มคนในสถาบันนั้น ซึ่งการจะกล่าวได้ว่า รูปแบบของครอบครัวต้องมีเพียงรูปแบบเดียว คือต้องมีพ่อ (ชาย) แม่ (หญิง) และลูกนั้น จึงเป็นการลดทอนความหลากหลายของครอบครัวในบริบทของสังคมในปัจจุบัน ที่ผู้คนมีอุดมการณ์ที่หลากหลายแตกต่างกัน และเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ความหมาย โครงสร้าง บทบาทหน้าที่ของครอบครัว ควรมีความหมายที่สอดคล้องกับบริบทและการยอมรับของคนในสังคมนั้น และในช่วงเวลาที่แตกต่างกันด้วย

ภาพของชายรักชายที่ปรากฏขึ้นในสังคมไทยไม่มีความแน่ชัดว่าเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อใด โดยในโลกวิชาการการศึกษาเกี่ยวกับชายรักชายมักมีการรับรองความรู้ระบบวิถีทางเพศมาจากโลกฝั่งตะวันตก แต่ก็มีการนำมาผสมผสานคุณค่าความหมายทางเพศที่มีอยู่เดิมในบริบทของสังคมไทย ทำให้เกิดเป็นอุดมการณ์ทางเพศในแบบเฉพาะของไทยขึ้นมา จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์หลายชิ้นชี้ให้เห็นว่า ระบบความหมายทางเพศในสังคมไทย ก่อนการเข้ามาของตะวันตกในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีความยืดหยุ่นต่อลักษณะความเป็นหญิง และความเป็นชาย รวมทั้งให้พื้นที่กับ “ความเป็นอื่น” อยู่ในระดับหนึ่งด้วย จนกระทั่งการเข้ามาของชาติตะวันตก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาช่วยเหลือประเทศไทยในแทบทุกด้าน หนึ่งในความช่วยเหลือที่จะส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย คือ ความช่วยเหลือทางการแพทย์ ด้วยความรู้ทางด้านจิตวิทยา ส่งผลทำให้ความหมายของพฤติกรรมรักร่วมเพศกลายเป็น “ความผิดปกติ” และเป็นปัญหาหนึ่งของสังคมไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา (เทอดศักดิ์ รมจำปา, 2545)

ในปัจจุบันสังคมไทยถูกกล่าวว่าเป็นสังคมที่เปิดกว้างยอมรับต่อความเป็นชายรักชายและความหลากหลายทางเพศจนถึงขั้นได้รับการยกย่องจากนานาชาติ แต่หากมองเข้ามาในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มชายรักชายและคนหลากหลายทางเพศกลับพบว่า ยังคงต้องเผชิญกับปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งการปกปิดอัตลักษณ์ความเป็นชายรักชายของตนต่อสังคมรักต่างเพศและครอบครัว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า สังคมไทยสามารถ “ทนได้แต่ไม่ยอมรับ” หรือเป็นการยอมรับแบบมีเงื่อนไข โดยคำกล่าวนี้มีข้อยืนยันจากศึกษาของรณภูมิ สามัคคีคารมย์ (อ้างถึงในสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, 2564) พบว่า การยอมรับความหลากหลายทางเพศของครอบครัวไทยส่วนใหญ่ นั้น เป็นการยอมรับบางส่วนหรือการยอมรับแบบมีเงื่อนไข หากต้องได้รับการยอมรับ กลุ่มชายรักชายและคนหลากหลายทางเพศอาจต้องสร้างต้นทุนให้กับตัวเองมากกว่าคนอื่น ซึ่งปกติผู้หญิง ผู้ชาย อาจมีต้นทุน 10 อย่าง แต่คนหลากหลายทางเพศต้องแสวงหาต้นทุนเป็น 2 เท่า เช่น ต้องเรียนเก่ง มีอาชีพที่ดี มีหน้ามีตาตามที่สังคมคาดหวัง มีเงิน และต้องเป็นคนดี

นอกจากนี้เรายังพบกระแสเรียกร้องถึงความเท่าเทียมทางเพศของกลุ่มชายรักชายและคนหลากหลายทางเพศเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันมีกลุ่มคนหลากหลายทางเพศพยายามเรียกร้องความเท่าเทียมของกลุ่มหลากหลายทางเพศอย่างต่อเนื่อง เช่น การเสนอร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อเปิดทางสู่การสมรสของเพศเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศหมั้นละสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และให้สิทธิและหน้าที่ระหว่างสมรสในเรื่องต่าง ๆ ตามกฎหมาย โดยในแก้ถ้อยคำในหลายมาตราที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า “สามีและภรรยา” เป็น “คู่สมรส” (BBC NEWS ไทย, 2563) รวมถึงความพยายามในการต่อสู้เพื่อสร้างความหมายที่ดีต่อกลุ่มคนรักเพศเดียวกันผ่านการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น Pride Parade ตามพื้นที่ของจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย เพื่อเป็นการสนับสนุนความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ

“...อย่าทำให้ความรักต้องมีเงื่อนไข
แค่ให้รักเป็นเพียงแคร์กันได้ไหม
เหตุผลอะไรแค่นั้น ช่วยทิ้งมันไปได้ไหม
แค่เพียงมองว่าเรารักกัน ก็แค่เพียงเท่านั้นพอ...”

จากท่อนหนึ่งของบทเพลงประกอบละครเรื่อง คุณชาย ละครโทรทัศน์แนววายที่มีการนำเสนอประเด็นการยอมรับไม่ได้ของบุคคลในครอบครัวในการเป็นบุคคลที่ชอบผู้ชายด้วยกัน ซึ่งเป็นคุณสมบัติต้องห้ามหากจะต้องขึ้นมาเป็นผู้นำในการปกครองคน เพราะไม่ได้รับการยอมรับและเชื่อถือของคนในสังคม รวมถึงเรื่องการสืบทอดทายาทของครอบครัว จนต้องปกปิดเรื่องนี้เอาไว้เป็นความลับ น่าจะเป็นถ้อยคำที่เป็นตัวแทนความรู้สึกของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มชายรักชาย ที่มีความหวังให้ทุกคนได้เข้าใจในความหมายของความรักของพวกเขา ที่มีทัศนคติว่า ความรักสามารถเกิดขึ้นได้กับทุก

คน ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจำกัดอยู่แค่เพียงว่าผู้ชายต้องรักกับผู้หญิงเท่านั้น ไม่ควรมีเงื่อนไขใดในความรัก และยังสะท้อนให้เห็นความต้องการมีพื้นที่สำหรับคนหลากหลายทางเพศให้เหมือนกับ “คนทั่วไป” ตามค่านิยมของอุดมการณ์กระแสหลัก โดยไม่ได้เรียกร้องให้มาเห็นใจหรือสงสาร แค่มองว่าพวกเขาเป็นแค่คนคนหนึ่งในสังคมก็เพียงพอ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า การสร้างความหมายของความเป็นชายรักชาย มักถูกกดทับจากอุดมการณ์กระแสหลักของคนรักต่างเพศมาในทุกยุคทุกสมัย ในขณะที่เดียวกันกลุ่มชายรักชายและคนหลากหลายทางเพศเองก็พยายามลุกขึ้นมาต่อสู้กับอุดมการณ์ดังกล่าวเพื่อเปิดพื้นที่ให้พวกเขามีตัวตน และได้การยอมรับทางสังคมและครอบครัว แต่ด้วยความเชื่อในระบบครอบครัวของสังคมไทยในเรื่องการสืบทอดความเป็นครอบครัวให้ยังคงอยู่ต่อไป จึงส่งผลทำให้กลุ่มชายรักชายที่มีผลต่อการทำให้กระบวนการดังกล่าวต้องหยุดลง ได้รับการปฏิเสธจากครอบครัว แต่ท่ามกลางบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ผู้วิจัยจึงสนใจการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างของครอบครัวที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมว่าเป็นอย่างไร รวมถึงกลุ่มชายรักชายมีกระบวนการในการต่อสู้เพื่อสร้างความหมายของความเป็นครอบครัวในรูปแบบพิเศษนี้ได้อย่างไร

ภาพที่ 1.1

ภาพละครโทรทัศน์แนววายเรื่องคุณชาย ออกอากาศทางช่อง ONE31

หมายเหตุ. ภาพใบปิดคุณชาย. จาก คุณชาย, (<https://www.one31.net/shows/detail/476>)

ภาพที่ 1.2

ภาพตัวละครชายรักชาย (เทียน, จิว) จากละครโทรทัศน์แนววายเรื่องคุณชาย

หมายเหตุ. ภาพใบปิดคุณชาย. จาก คุณชาย, (<https://www.one31.net/shows/detail/476>)

ภาพที่ 1.3

ภาพครอบครัวตัวละครชายรักชาย ตระกูลซ่ง จากละครโทรทัศน์แนววายเรื่องคุณชาย

หมายเหตุ. ภาพใบปิดคุณชาย. จาก คุณชาย, (<https://www.one31.net/shows/detail/476>)

1.1.2 ทำไมต้องศึกษาผ่านละครโทรทัศน์แนววาย

ละครโทรทัศน์ถือเป็นรายการโทรทัศน์ประเภทบันเทิงที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจากผู้ชม เนื่องจากเนื้อหาที่นำเสนอผ่านละครมักเป็นเรื่องราวที่มีความใกล้ชิดกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของผู้ชมทั่วไป ละครโทรทัศน์ คือ การบรรจบกันของโลกแห่งความเป็นจริงและจินตนาการ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (สมสุข หินวิมาน, 2545)

ละครโทรทัศน์แนววาย (Y) มีที่มาจากวัฒนธรรมยาโออิ (Yaoi) ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของ “มังงะ” (Manga) หรือการ์ตูนญี่ปุ่น และมีความหมายถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบของชายรักชาย โดยจากการศึกษาของ ภูวิน บุนยะเวชชิวิน และ ณัฐธินันท์ ศุขอุททอง (2564) อธิบายถึงลักษณะของสื่อวายไทย (Thai Yaoi) ว่า ละครโทรทัศน์แนววายจะมีตัวละครหลักเป็นเด็กหนุ่ม หรือชายหนุ่มหน้าตาดีตามสมัยนิยม ใช้หลักเมะ-เคะ (me-khe rule) ซึ่งถอดมาจากหลักเซเมะ-อูเคะ ของบอยเลิฟญี่ปุ่น กำหนด คาแรคเตอร์เชื่อมโยงกับบทบาททางเพศ (Sexual role) ในความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ ในเรื่องเล่าวายส่วนใหญ่ ความรักและความปรารถนาของคู่วาย มีลักษณะปลดปล่อยเพศสภาพ (self-identification) ว่าเป็นเกย์ ลักษณะการดำเนินเรื่องจะยึดแก่นเรื่องของนิยายโรมานซ์เป็นแนวบท กล่าวคือความรักและการเป็นเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ตัวละครสามารถเอาชนะปัญหา และอุปสรรคซึ่งขวางกั้นความสัมพันธ์ ถึงแม้ความสัมพันธ์อาจไม่ลงเอยด้วยครองรักเป็นคู่กัน แต่จะไม่ลงเอยด้วยโศกนาฏกรรม ตอนจบของเรื่องในลักษณะดังกล่าวนี้เอง ที่แยกสื่อบันเทิงวายออกจาก ซีรีส์หรือภาพยนตร์เกย์ (gay-themed series/movies) โดยที่กลุ่มคนดูจะเป็นวัยรุ่นหญิง หรือ ตลาดสาววายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก แต่ก็มีผู้ชายซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศ เป็นผู้ชมและแฟนคลับด้วย ทั้งนี้ละครโทรทัศน์แนววายไม่จำเป็นต้องมีลักษณะดังกล่าวครบทุกประการ

ละครโทรทัศน์แนววายมีการวางตัวละครหลัก (Main Character) เป็นชายกับชาย คือ มีพระเอก (hero) และ นายเอก (male-heroine) แทนที่จะเป็นพระเอก กับนางเอกแบบในละครทั่วไปที่ยึดถือโครงสร้างตามขนบที่มาจากบรรทัดฐานของอุดมการณ์หญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ โดยที่ตัวละครหลักถือเป็นตัวละครสำคัญที่ทำหน้าที่ในการจุดชนวนให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาและเป็นตัวดำเนินเรื่อง ซึ่งปกติแล้วผู้ผลิตละครโทรทัศน์มักจะมีการสร้างเรื่องราวที่มีการสะท้อนภาพบางส่วนจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง ผสมผสานกับโลกแห่งจินตนาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และโลกในอุดมคติของผู้ผลิตเอง โดยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ความเชื่อ ผ่านตัวละครที่สร้างขึ้น นั้นหมายความว่า สื่อมวลชนกำลังสะท้อนให้เห็นถึงสังคมในปัจจุบันกำลังจะเปิดกว้างให้กับความหลากหลายทางเพศ กลุ่มชายรักชายสามารถมีพื้นที่ในการแสดงออกและเปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะได้ และส่งผลต่อการผลิตความหมายของครอบครัวที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนก็กำลังจะถูกกำหนดบทบาท โครงสร้างในรูปแบบใหม่ด้วย นอกจากนี้ละคร

โทรทัศน์แนววายบางเรื่องยังมีการดำเนินเรื่องราวผ่านเส้นเรื่องที่มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวในแบบอุดมการณ์กระแสหลักที่กลุ่มหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ กับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในแบบที่ชายรักชายต้องการสร้างขึ้นใหม่ หรือ ครอบครัวที่เลือกเองได้ (Chosen Families) จากข้อมูลที่กำลังกล่าวมาจึงเป็นเหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจการสร้างความหมายของครอบครัวที่นำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนววายว่าเป็นอย่างไร นำเสนอเหมือนเดิมตามโครงสร้างขนบเดิมของอุดมการณ์กระแสหลัก สะท้อนภาพครอบครัวจริงในปัจจุบัน หรือสร้างความหมายครอบครัวแบบใหม่ที่มีการพัฒนาไปไกลกว่าความเป็นจริง และอีกเหตุผลหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาผ่านละครโทรทัศน์แนววาย เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของละครโทรทัศน์แนววายในประเทศไทย

ปรากฏการณ์กระแสละครโทรทัศน์แนววายในประเทศไทย เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2557 จากการเผยแพร่ละครโทรทัศน์แนววาย หรือในสังคมไทยเรียกว่า “ซีรีส์วาย” (Boylife Series) ขึ้น โดยเรื่องแรกที่มีถูกกล่าวว่าเป็นต้นกำเนิด คือ เรื่อง “Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ” ซึ่งสร้างมาจากนิยายแนววายเรื่อง “ซุลมุนทางเกงน้ำเงิน” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 20.50 น.- 21.45 น. หลังจากนั้นในปี 2559 Line TV ได้เริ่มเผยแพร่ละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง SOTUS The Series และหลังจากนั้นละครโทรทัศน์แนวนี้ก็ได้รับความนิยมสูงขึ้นเรื่อย ๆ มาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 1.4

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ปี พ.ศ. 2557

หมายเหตุ. Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ปี พ.ศ. 2557. จาก รักวุ่น วัยรุ่นแสบ, โดย วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, (https://th.wikipedia.org/wiki/รักวุ่น_วัยรุ่นแสบ)

ภาพที่ 1.5

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง *SOTUS The Series* พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ปี พ.ศ. 2559

หมายเหตุ. พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง. จาก *พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง*, โดย วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, (<https://th.wikipedia.org/wiki/พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง>)

จากสถิติที่ผ่านมาทำให้เห็นการเติบโตของละครโทรทัศน์แนววาย เห็นได้จากในปี 2563 มีซีรีส์วายเผยแพร่มากกว่า 24 เรื่อง และเพิ่มขึ้นมาเป็น 47 เรื่องในปี 2564 และในปี 2565 เพิ่มขึ้นมามากกว่า 70 เรื่อง (สันติชัย อภรณ์ศรี, 2565) และจากการศึกษาของ ภูวิน บุนนยะเวชชีวิน และ ณัฐธนนท์ สุขฤงทอง (2564) ได้มีการคาดการณ์ละครโทรทัศน์แนวในอีก 5 ปีข้างหน้า (2565-2569) โดยการวิเคราะห์อนุกรมเวลาตัวแปรเดียว (Univariate time-series analysis) ด้วยจำนวนข้อมูลของซีรีส์ที่มีอยู่ระหว่าง ปี 2557 – 2564 พบว่า จำนวนละครโทรทัศน์แนววายจะมีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8 โดยคาดการณ์ว่า ในปี 2565-2569 จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 59, 66, 72, 79 และ 85 เรื่อง ตามลำดับ จากปรากฏการณ์กระแสละครโทรทัศน์แนววายที่เกิด ทำให้พื้นที่สื่อมวลชนไทยในทุกวันถูกยึดครองด้วยละครโทรทัศน์แนววาย ที่มีการเผยแพร่ในหลายช่วงเวลาของแต่ละวัน ดังเห็นได้จาก “คุณหมิปาฏิหาริย์” ที่ทำทายอดมการณ์กระแสหลักในการนำเสนอในช่วงเวลาของละครหลังข่าวสุดสัปดาห์ ถึงแม้ว่า “คุณหมิปาฏิหาริย์” จะไม่ประสบความสำเร็จในช่องทางที่เป็นสื่อกระแสหลักคือ สื่อโทรทัศน์ ในช่วงเวลาดังกล่าว แต่ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนเริ่มต้องการผลิตความหมายประเด็นความหลากหลายทางเพศให้มีตัวตน และเข้าถึงการรับรู้ของกลุ่มผู้ชมในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้โพสต์จากเฟซบุ๊กทางการของกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2564 มีการโฆษณาข่าวการเปิดตัวละครโทรทัศน์วายเรื่อง “คุณหมิปาฏิหาริย์” ในงาน

Thai Drama Festival in Japan ซึ่งลักษณะดังกล่าวไม่เคยปรากฏมาก่อนในการทูตสาธารณะของไทย ประเด็นนี้มีนัยสำคัญยิ่ง เพราะเป้าหมายของการทูตสาธารณะ ได้แก่ การสร้างภาพลักษณ์ และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับชาติไทย ในประชาคมโลก (ภูวรินทร์ บุนนยะเวชชีวิน และ ณิชฐนนท์ ศุขอุทอง, 2564) ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้อาจแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไทยน่าจะกำลังเห็นถึงความสำคัญของละครโทรทัศน์แนววายในแง่ของอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้

ถึงแม้ว่าละครโทรทัศน์แนววายในไทยจะได้รับอิทธิพลมาจากแนววายดั้งเดิมของประเทศญี่ปุ่น ที่จุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องคือความรักเป็นนิรันดร์แบบอุดมคติที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนที่เป็นผู้หญิงในการเป็นพื้นที่ในการแสดงอำนาจของเพศหญิง โดยการลดทอนอำนาจของเพศชายลงให้มีความทัดเทียมกับเพศหญิง และเป็นการแสดงอำนาจที่เหนือกว่าด้วยการกำหนดให้ผู้ชายสองคนสามารถดำเนินเรื่องราวตามที่นักเขียนหญิงต้องการได้ จึงเป็นพื้นที่ในการแสดงออกของผู้หญิงที่มีต่อเพศชายเป็นการต่อสู้โดยผ่านตัวละคร (อรรพรรณ วิชญวรรณกุล, 2559) หากมองในแง่ของจุดมุ่งหมายแล้ว สื่อแนววายก็ไม่มี ความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเคลื่อนไหวของสิทธิคนหลากหลายทางเพศ

แต่ในปัจจุบันเมื่อเข้ามาสู่บริบทของการเป็นละครโทรทัศน์แนววาย ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่มีความหลากหลาย ผู้ผลิตส่วนหนึ่งก็พยายามใช้พื้นที่ดังกล่าวในการนำเสนอการต่อสู้ทางสังคม และขบวนการของการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมกันทางเพศของผู้มีความหลากหลายทางเพศ จนกระทั่งบางเรื่องถึงขนาดใส่ประเด็นเรื่องการสมรสเท่าเทียมเข้าไปในเรื่อง หรือ พยายามสร้างภาพที่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้นผ่านสื่อ เช่น “แปลรักฉันด้วยใจเธอ” ผู้เขียนบทมีการสร้างฉากของการค้นพบความต้องการของตนว่ามีเพศวิถีแบบใด และค่อยเรียนรู้ เติบโต และพัฒนาบุคลิกภาพของตน หรือแสดงความเข้าใจของครอบครัวต่อเพศวิถีของตัวละคร และพร้อมที่จะต่อสู้กับตัวละคร (เขมภัท ทฤษฎีคุณ, 2564)

สอดคล้องกับธีพิสิฐ มหานีรานนท์ (2565) ที่กล่าวว่า เริ่มมีละครโทรทัศน์แนววายไทยจำนวนไม่น้อยที่พูดถึงเรื่องสิทธิของเกย์และคนหลากหลายอื่น ๆ อย่างตรงไปตรงมา ไม่ว่าจะ เป็น “นิทานพันดาว” ที่ตัวละครเพื่อน ๆ ของพระเอก-นางเอก ต่างมองเห็นความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่ เป็นเรื่องธรรมดา โดยเล่าผ่านบรรยากาศอบอุ่นครั้งหนึ่งครั้งหนึ่งที่ต่างกันไป ทั้งในแบบคนเมืองหลวง และคนบนดอย, “นับสิบจะจูบ” ที่ตัวละครเอกประกาศออกมาชัดเจนต่อหน้าครอบครัวว่าตนเองเป็นเกย์ รวมถึงการที่มีตัวละครผู้ใหญ่ตัวหนึ่งต้องเคยเจ็บปวดกับการเป็นเกย์ในสังคมที่ปิดกั้นเมื่อครั้งอดีต หรือ “แค่เพื่อนครับเพื่อน” ที่สร้างให้ตัวละครพี่ชาย-น้องสาวสามารถพูดคุยเรื่องความรักที่แต่ละคนมีต่อเพศเดียวกันได้ โดยไม่ต้องนำไปสู่การดราม่าใหญ่โตใด ๆ ภายในครอบครัว นอกจากนี้ยังมีละครโทรทัศน์แนววายไทยบางเรื่องก้าวไปพูดถึงประเด็นปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคมที่ใหญ่กว่านั้น เช่น “พฤติการณ์ที่ตาย” ที่สถานะการรักชอบเพศเดียวกันระหว่างตัวละครหมอกับครูแทบจะไม่ใช้

ประเด็นหลัก หากแต่เป็นเส้นเรื่องที่ว่าด้วยความยุติธรรมของสังคมที่เกิดขึ้นโดยผู้มีอำนาจระดับชนชั้นสูงกว่าต่าง ๆ ที่ทั้งคู่ต้องคอยต่อกรด้วย หรือ “นิทานพันดาว” ที่พูดถึงการที่นักธุรกิจใหญ่มาวนเวียนคอยเอาเปรียบชาวคอยที่ปลูกใบชาเพื่อป้อนโรงงาน จนเกิดความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและทำให้ตัวละครพระเอก-นายเอกต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหา และ “Not Me เขาไม่ใช่ผม” ที่เนื้อหาในหลายตอนกล่าวถึงความสำคัญของกฎหมายที่ควรต้องให้ความยุติธรรมกับคนทุกชนชั้นอย่างเท่าเทียม หรือแม้กระทั่งการพูดถึงปัญหาจากสาธารณสุขโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างทางม้าลาย ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความบิดเบี้ยวหลายอย่างในโครงสร้างการบริหารบ้านเมืองของภาครัฐ ทั้งนี้เนื่องจากละครโทรทัศน์แนววาย มีกลุ่มผู้ชมที่ได้จำกัดอยู่เฉพาะแค่กลุ่มสาววายเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีกลุ่มผู้ชมที่เป็นผู้ชาย โดยเฉพาะกลุ่มชายรักชาย จึงทำให้ละครโทรทัศน์แนววายกลายมาเป็นพื้นที่สำคัญในการต่อสู้เพื่อผลิตความหมายใหม่ ในการสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกลุ่มคนดังกล่าวด้วย

ภาพที่ 1.6

ภาพละครโทรทัศน์แนววายเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ

หมายเหตุ. จาก แปลรักฉันด้วยใจเธอ, โดย วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, (<https://th.wikipedia.org/wiki/แปลรักฉันด้วยใจเธอ>)

ภาพที่ 1.7

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง นีทานพันดาว

หมายเหตุ. จาก นีทานพันดาว, โดย วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, (<https://th.wikipedia.org/wiki/นิทานพันดาว>)

ภาพที่ 1.8

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง นัปลิบจะจูบ

หมายเหตุ. จาก นัปลิบจะจูบ โดย WeTV Thailand, 2564 (https://m.facebook.com/wetvthailand/photos/a.735838533448183/1362412357457461/?type=3&source=57&__tn__=EH-R)

ภาพที่ 1.9

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง *แค่เพื่อนครับเพื่อน*

หมายเหตุ. จาก *แค่เพื่อนครับเพื่อน* โดย วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, (<https://th.wikipedia.org/wiki/แค่เพื่อนครับเพื่อน>)

ภาพที่ 1.10

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง *พฤติกรรมที่ตาย*

หมายเหตุ. จาก *เรื่องย่อ พฤติกรรมที่ตาย Manner of Death*, โดย kapok Drama, (<https://drama.kapook.com/view234333.html>)

ภาพที่ 1.11

ภาพละครโทรทัศน์แนววาย เรื่อง *Not Me เขาไม่ใช่ผม*

หมายเหตุ. จาก *เขาไม่ใช่ผม* โดย วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, (<https://th.wikipedia.org/wiki/เขาไม่ใช่ผม>)

สำหรับความสัมพันธ์ของละครโทรทัศน์แนววายกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคมนั้น ละครโทรทัศน์ถูกสร้างขึ้นจากโลกทางกายภาพ และโลกเชิงสัญลักษณ์ของทีมงานผู้ผลิตผ่านกระบวนการในการสร้างตัวละคร พัฒนาบท การออกแบบสภาพแวดล้อม ทั้งภาพและเสียง ที่ต้องการถ่ายทอดเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ เป็นตัวบท (Text) ผ่านกระบวนการเข้ารหัส (encoding) ไปสู่ผู้ชม (Audience) ซึ่งก็เปรียบเสมือนเป็นสะพานในการเชื่อมโยงให้ผู้ชมได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์จากโลกความจริงที่ได้สร้างขึ้นมานี้ โดยที่ผู้ชมอาจจะเคยสัมผัสโลกแห่งความจริงนั้นมาก่อน หรือไม่เคยสัมผัสเลยก็สามารถรับรู้โลกแห่งความเป็นจริงนี้ได้เช่นกัน ลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดภาพจำในผู้ชมละครโทรทัศน์ จนกลายเป็นบรรทัดฐานทางสังคมที่ทุกคนถือปฏิบัติไปในทางเดียวกัน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในชีวิตของผู้ชมในการถอดรหัส (decoding) การตีความเนื่องจากผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีประสบการณ์ทางสังคมจากครอบครัวที่แตกต่างกัน เมื่อมารับชมละครโทรทัศน์แนววายที่นำเสนอโลกเชิงสัญลักษณ์หรือโลกแห่งความหมายที่เกี่ยวกับครอบครัว การตีความหมายประกอบการรับรู้ยอมรับหรือไม่ยอมรับเอาความหมายนั้นอาจแตกต่างกันไปด้วย เพราะฉะนั้น การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อสกัดความหมายและรหัสต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ เพราะความหมายไม่ได้อยู่แค่ในตัวบทเท่านั้น แต่ต้องผ่านกระบวนการตีความ ถอดรหัสจากผู้รับสารด้วย ในกระบวนการสื่อสารแต่ละวาระ ไม่จำเป็นต้องมีความหมายเพียง

หนึ่งเดียว แต่ด้วยการถอดรหัสจากจุดยืนและประสบการณ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน ทำให้ความหมายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมีความหลากหลายได้ (กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551) การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจวิเคราะห์ในกระบวนการสื่อสารทั้ง 2 ส่วน คือ ตัวบท (Text) และผู้รับสารหรือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย (Audience)

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าในบริบทสังคมไทยที่มีความหลากหลาย และเปิดกว้างในปัจจุบัน ละครโทรทัศน์แนววายมีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร และผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายมีการรับรู้ความหมาย และถอดรหัส การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับ “ครอบครัวของตัวละครชายรักชาย” ในละครโทรทัศน์แนววาย นั้นเป็นอย่างไร

1.2 ปัญหำการวิจัย

1.2.1 การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็นอย่างไร

1.2.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายมีการรับรู้ความหมาย และถอดรหัสการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย

1.3.2 เพื่อศึกษาการรับรู้ความหมาย และการถอดรหัสของผู้ชมที่มีต่อการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารใน 2 ส่วน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และการวิเคราะห์ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย (Audience Analysis) จึงได้กำหนดขอบเขตสำหรับการวิจัย ไว้ดังนี้

1.4.1 การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)

โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากละครโทรทัศน์แนววายที่มีเส้นเรื่องที่มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวที่เลือกเองได้ กับครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเอง โดยเลือกละครโทรทัศน์แนววาย ที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ และ/หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ ในช่วง ปี 2562 – 2566 ซึ่งเป็นช่วงที่ละครโทรทัศน์แนววายได้รับความนิยม

1.4.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย (Audience)

ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ “ครอบครัวตัวละครชายรักชาย” ว่าเป็นอย่างไร ดังนั้น กลุ่มชายรักชายคือผู้ที่มีประสบการณ์ตรงกับครอบครัวในโลกความจริง จึงถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิเคราะห์ผู้ชมในการวิจัยครั้งนี้

1.5 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ตัวละครชายรักชาย หมายถึง ตัวละครผู้ชาย มีพฤติกรรมแสดงออกว่ามีรสนิยมทางเพศมีความรักและความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

ครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเอง หมายถึง ครอบครัวที่ตัวละครชายรักชายถือกำเนิดขึ้นมาแบบความสัมพันธ์ทางสายเลือด

ครอบครัวที่เลือกเองได้ หมายถึง ครอบครัวที่ตัวละครชายรักชายเลือกที่รักและสนับสนุน และพร้อมใช้ชีวิตเป็นครอบครัวเดียวกัน ซึ่งมีความหมายถึงตัวละครที่เป็นคนรักของตัวละครชายรักชาย

การสร้างความเป็นทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชาย หมายถึง กระบวนการในการสร้างความจริง ผลิตความหมายผ่านพื้นที่ของละครโทรทัศน์แนววาย ทำให้เราสามารถรับรู้ถึง ภาพของครอบครัวของชายรักชาย ทั้งในชีวิตจริงและในโลกแห่งความหมายได้ โดยความหมายที่นำเสนอมีผลต่อความเชื่อและความเข้าใจของผู้ชม โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ครอบครัวของชายรักชายผ่านประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) โครงสร้างของครอบครัว
- 2) บทบาทหน้าที่ของครอบครัว
- 3) บรรยากาศของครอบครัว
- 4) สัมพันธภาพภายในครอบครัว
- 5) การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายต่อครอบครัว

6) รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

ทั้งนี้ ในกระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของละครโทรทัศน์แนววายดังกล่าว มีการสร้างความหมายของครอบครัวตัวละครชายรักชายไว้อย่างไร สะท้อนภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม ยังคงรักษาบรรทัดฐานเดิมของครอบครัวไว้ หรือ สร้างความหมายครอบครัวใหม่เพื่อนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง

โครงสร้างครอบครัว หมายถึง ลักษณะของครอบครัว ทั้งขนาดของสมาชิกในครอบครัว ประเภทของครอบครัว และลักษณะพิเศษอื่น ๆ ของครอบครัว ทั้งความเชื่อ ค่านิยม สังคม วัฒนธรรม

บทบาทหน้าที่ของครอบครัว หมายถึง การทำหน้าที่ในฐานะของสถาบันครอบครัว

บรรยากาศของครอบครัว หมายถึง ลักษณะการเลี้ยงดูลูกของแต่ละครอบครัวสร้างขึ้นทัศนคติของพ่อแม่ในเรื่องชีวิตครอบครัว ความประพฤติกและการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อลูก

สัมพันธภาพภายในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของสมาชิกของครอบครัว ทั้งระหว่างพ่อกับแม่ พ่อกับลูก แม่กับลูก พี่กับน้อง ว่ามีความสัมพันธ์ไปในทางบวกหรือทางลบ

การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายต่อครอบครัว หมายถึง กระบวนการที่ตัวละครชายรักชาย ประกาศอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ของตนเองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันต่อครอบครัว

รูปแบบการยอมรับของครอบครัว หมายถึง กระบวนการของครอบครัวที่แสดงออกถึงการยอมรับความเป็นชายรักชาย โดยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ 1) ยอมรับโดยชัดแจ้ง 2) ยอมรับโดยเงื่อนไข 3) ยอมรับโดยนัย และ 4) ไม่ยอมรับ

การถอดรหัส (Decoding) การที่ผู้ชมนำเอาประสบการณ์ของตนเองไปตีความและทำความเข้าใจกับตัวบท ความหมาย หรือความเป็นจริงที่ถูกนำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนววาย เพื่อเกิดการรับรู้และนำเอาความหมายหรือความเป็นจริงนั้นไปเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของตนเอง โดยทัศนะของ Stuart Hall แบ่งการถอดรหัสความหมายออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

- 1) การถอดรหัสด้วยจุดยืนแบบเดียวกับที่ผู้ส่งสารเข้ารหัสมา (Preferred Reading)
- 2) การถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต้องต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้านโดยตรง (Negotiated Reading)
- 3) การถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อต้าน หรือขัดแย้งกับความหมายที่ผู้ส่งสารเข้ารหัสมา (Oppositional Reading)

ละครโทรทัศน์แนววาย หมายถึง ละครโทรทัศน์ที่มีเรื่องราวของความสัมพันธ์ของตัวละครหลักที่เป็นผู้ชายกับผู้ชาย ลักษณะการดำเนินเรื่องจะยึดแก่นเรื่องของนิยายโรมานซ์เป็นแนวบทกล่าวคือ ความรักและการเป็นเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ตัวละครสามารถเอาชนะปัญหา และอุปสรรคซึ่งขวางกั้นความสัมพันธ์ ถึงแม้ความสัมพันธ์อาจไม่ลงเอยด้วยครองรักเป็นคู่กัน แต่จะไม่ลงเอยด้วย

โศกนาฏกรรม นอกจากนี้จะต้องมีการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ และ/หรือ แพลตฟอร์มออนไลน์ ในช่วงปี พ.ศ. 2562 – 2566 ซึ่งเป็นช่วงที่ละครโทรทัศน์แนววายเป็นที่นิยมของผู้ชมจำนวนมาก

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นถึงกระบวนการในการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของชายรักชายผ่านสื่อมวลชนในบริบทที่สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยทางด้านวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สังคมวิทยา และเพศภาวะศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวในอนาคต

1.6.2 ผลการวิจัยทำให้เข้าใจถึงวิธีการสร้างความหมาย และการถอดรหัสความหมายของผู้ชม เพื่อให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์แนววายใช้เป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจสร้างสรรค์เนื้อหาให้มีความหลากหลายแง่มุมยิ่งขึ้น และตอบโจทย์ความต้องการของผู้ชมได้

1.6.3 ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางในการนำเสนอเรื่องราวของละครโทรทัศน์แนววายในประเทศไทย ในการสร้างการยอมรับกลุ่มชายรักชาย รวมถึงขับเคลื่อนประเด็นความหลากหลายทางเพศในมิติต่างๆ ได้ โดยเฉพาะประเด็นทางด้านครอบครัว

1.6.4 ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับองค์กรที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนประเด็นต่าง ๆ ทางสังคม โดยเฉพาะความหลากหลายทางเพศ ใช้อ้างอิง ประกอบการเรียกร้องให้มีการสนับสนุนความหลากหลายและเท่าเทียมทางเพศ หรือการเสนอเพื่อให้อนุมติกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในแง่ของการกำหนดโครงสร้าง ลักษณะ บทบาทของครอบครัวในรูปแบบมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายผล ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์แนววาย
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย
- 2.4 ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

การศึกษาการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย และการวิเคราะห์การถอดรหัสของผู้รับสารต่อภาพครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว ทั้งโครงสร้างหน้าที่ ลักษณะของครอบครัว สมาชิกและความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว รวมถึงอำนาจในครอบครัวที่มีการพัฒนาไปสู่การยอมรับ

2.1.1 ความหมายของครอบครัว

สายสุรี จุติกุล (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงครอบครัวว่าเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงดูทารกให้อยู่รอด หล่อหลอมความเป็นมนุษย์ในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ ตลอดจนการสร้างค่านิยม เจตคติ และบุคลิกภาพ นอกจากนี้ ปัญหาสังคมส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินชีวิตในครอบครัว ถ้าครอบครัวสามารถและมีพลังในการสร้างเสริมคุณภาพของคนและคุณภาพของชีวิตได้อย่างเต็มที่แล้ว ชุมชนและสังคมโดยรวมก็จะได้รับผลประโยชน์จากการนี้ด้วย

สุพัตรา สุภาพ (อ้างถึงใน กำจร หลุยยะพงศ์, 2544) ได้กล่าวถึงความหมายของครอบครัวตามคำจำกัดความของ Burgess และ Locke คือ กลุ่มบุคคลที่มารวมกันโดยการสมรส โดยทางโลหิต หรือโดยการรับเลี้ยงดู จะเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ มีการก่อตั้งขึ้นเป็นครอบครัว มีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันในฐานะที่เป็นสามีภรรยา เป็นพ่อและแม่ เป็นลูกชายและลูกสาว เป็นพี่เป็นน้อง โดยการรักษาวินัยธรรมเดิม และอาจมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมใหม่เพิ่มเติมได้

สำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (2552) ได้ให้ความหมายตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาครอบครัว พ.ศ. 2547 – 2556 ว่าครอบครัวคือกลุ่มบุคคลที่ผูกพันกันและใช้ชีวิตร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นสถาบันหลัก เป็นฐานรากที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิต ครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบและหลายลักษณะนอกเหนือจากครอบครัวที่ประกอบด้วยบิดา มารดา และบุตร

กาญจนา แก้วเทพ (2557) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมและเป็นสถาบันที่ทุกคนต้องมีประสบการณ์ด้วยไม่ว่าจะรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ครอบครัวมีผลทั้งต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล และยังเป็นหนทางนำพาบุคคลให้เดินทางเข้าสู่สังคมวงกว้าง ครอบครัวเป็นหน่วยทางวัฒนธรรม นั้นหมายความว่า ครอบครัวไม่ได้เป็นสิ่งที่มียู่หรือเป็นไปตามธรรมชาติ (Natural) แต่ถูกประกอบสร้างขึ้น (Construct) ตามประวัติศาสตร์ในแต่ละท้องถิ่น

2.1.2 โครงสร้างของครอบครัว

วิชัย เทียนถาวร (อ้างถึงใน จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์, 2555) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของครอบครัวตามเกณฑ์ของ Murdock ได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) เป็นครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุด ถือเป็นแก่นแท้ของครอบครัวในความหมายที่แท้จริง เพราะก่อตั้งจากคนต่างเพศสองคนตกลงใช้ชีวิตร่วมกัน และสืบทอดสายโลหิตด้วยการให้กำเนิดบุตร หรือหากไม่มีบุตร ก็อาจมีการรับเลี้ยงดูผู้อื่นเป็นบุตรบุญธรรม ครอบครัวเดี่ยวรูปแบบนี้ประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นแกนหลักของครอบครัว คือ สามี-ภรรยา หรือ พ่อ แม่ ลูก มีการสืบทอดสายโลหิตเพียงทอดเดียว คือ จากพ่อ-แม่ และลูก สมาชิกในครอบครัวจึงมีจำนวนไม่มากนัก บางครั้งเรียกว่า ครอบครัวสมัยใหม่ (Modern Family) เป็นครอบครัวที่มีความอิสระ แต่ห่างเหินจากญาติพี่น้อง

2. ครอบครัวขยาย (Extended Family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วยครอบครัวเดี่ยว และญาติพี่น้อง เช่น ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา อาจอยู่ภายใต้หลังคาเดียวกัน หรือเขตบ้านเดียวกันโดยอาจจะปลูกอยู่ใกล้เคียงกันก็ได้ ครอบครัวรูปแบบนี้ยังมีอยู่ในสังคมไทย แต่มีจำนวนลดลงเป็นครอบครัวที่แตกแขนงจำนวนสมาชิกออกไปจากแกนเดิมของครอบครัว คือนอกจากจะประกอบไปด้วยญาติพี่น้องแล้วแล้ว ยังอาจหมายถึงบุคคลอื่นที่มาสมทบภายหลังและนับรวมเป็นสมาชิกของ

ครอบครัวนี้อาจจะขยายจำนวนด้วยการสืบทอดตามสายโลหิตรุ่นต่อรุ่น หรืออาจจะมาสมทบเพิ่มเติมด้วยความผูกสมัครรักใคร่ บางครั้งเรียกว่า ครอบครัวร่วม (Joint Family)

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2544) กล่าวว่า เรื่องครอบครัวมีความหมายมากกว่าการสมรส ครอบครัว(Family) เป็นเรื่องการจัดการในบ้าน (Household Arrangement) เป็นเรื่องของสามี ภรรยา และลูก และญาติสายเลือดเดียวกัน นิยมแบ่งประเภทครอบครัวเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) คือ ครอบครัวที่มีสามี ภรรยา และลูก รวมอยู่ในบ้านเดียวกัน โดยทุกคนจะเป็นสมาชิกของครอบครัวเดี่ยวสองครอบครัวเสมอ (สำหรับคนที่แต่งงาน) นั่นคือ ครอบครัวเดี่ยวที่หนึ่งเรียกว่า ครอบครัวปฐม (Family of Orientation) คือ ครอบครัวที่เขาเกิด และได้รับการอบรมเลี้ยงดู และเป็นครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อแม่ พี่น้องหญิงชายของเขา และอีกครอบครัวหนึ่งเรียกว่า ครอบครัวสร้าง (Family of Procreation) ซึ่งเขาเป็นคนสร้างขึ้นเอง ด้วยการแต่งงานที่มีสมาชิกอื่นนอกจากตัวเขาคือ สามี/ภรรยา และบุตร

2. ครอบครัวร่วม (Joint Family) ได้แก่ การที่หลายครอบครัวสายเลือดเดียวกัน พ่อแม่เดียวกัน แต่พ่อแม่สิ้นชีวิตไปแล้ว เหลือแต่รุ่นลูกชายที่แต่งงานแล้ว พร้อมทั้งลูกของเขา อยู่ในบ้านเดียวกัน มีหัวหน้าครอบครัวเป็นคณะ

3. ครอบครัวขยาย (Extended Family) คือ ครอบครัวที่มีคน 2 ชั่วอายุ (Generation) ขึ้นไป อยู่ในครอบครัวเดียวกัน ผู้มีอำนาจในครัวเรือนที่สุด คือ คนชั่วอายุแรก หรือพ่อแม่ของหัวหน้า

สนธิ สมักรการ (อ้างถึงใน กำจร หลุยยะพงศ์, 2544) มีการแบ่งครอบครัวออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. ครอบครัวเนื้อแท้หรือครอบครัวพื้นฐาน (Nuclear Family) คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก มีความเกี่ยวข้องกับอำนาจของพ่อเป็นใหญ่ตามแนวคิดของฟรอยด์

2. ครอบครัวขยายหรือครอบครัวร่วม (Extended Family) คือ ครอบครัวเนื้อแท้ ตั้งแต่สองครอบครัวขึ้นไปมารวมกันกลายเป็นครอบครัวที่ใหญ่กว่าเดิม เช่น มี ปู่ ย่า ตา ยาย

3. ครอบครัวเชิงซ้อน (Composite or Compound Family) เป็นครอบครัวที่อนุญาตให้ชายหรือหญิงมีภรรยาหรือสามีมากกว่าหนึ่งคน

4. ครอบครัวสาระ (Essential Family) เป็นครอบครัวที่มีแต่พ่อหรือแม่กับลูก ส่วน ศ.พญ.อุมาพร ตรังคสมบัติ (อ้างถึงใน จูไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์, 2555) กล่าวว่าครอบครัวส่วนใหญ่จะมีรูปแบบ ดังนี้

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) ประกอบด้วยสามี ภรรยา และลูกที่อาศัยอยู่ในเรือนเดียวกัน

2. ครอบครัวที่ไม่มีบุตร (Childless Couples) ประกอบด้วยสามีและภรรยา

3. ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว (One-Parent หรือ Single-Parent Family) ประกอบด้วยลูกและพ่อหรือแม่ ที่ต้องทำหน้าที่เลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง ทั้งนี้ อาจเกิดจากการที่อีกฝ่ายเสียชีวิต หย่าร้าง หรือ แยกทางกัน หรือ การเลี้ยงลูกที่เกิดนอกสมรส
4. ครอบครัวบุญธรรม (Adoptive Family) ประกอบด้วยสามี ภรรยา และบุตรบุญธรรม
5. ครอบครัวที่มีการแต่งงานใหม่ (Reconstituted Family) ประกอบด้วยหญิงชายที่มาอยู่ร่วมกัน โดยฝ่ายหนึ่งหรืออีกฝ่ายเป็นหม้ายหรือหย่าร้างมาก่อน
6. ครอบครัวขยาย (Extended Family) ประกอบด้วยเครือญาติตั้งแต่ 3 ชั่วคนขึ้นไป ที่มีความสัมพันธ์กันโดยการเกิดหรือการแต่งงานมาอยู่ร่วมกัน

2.1.3 ประเภทของครอบครัว

การแบ่งประเภทของครอบครัวนั้น สามารถแบ่งได้หลากหลายรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่เรานำมาใช้เป็นกรอบในการแบ่ง อย่างเช่นในอดีต นักวิชาการมักจะจัดความหลากหลายหลายของครอบครัวด้วยการให้นิยามว่า ครอบครัวคือคนที่มาอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์ 2 รูปแบบ คือ ความสัมพันธ์ทางสายเลือด หรือ ความสัมพันธ์ด้านการแต่งงานเกี่ยวข้องกัน และการแบ่งประเภทครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวขยาย (กาญจนา แก้วเทพ, 2557) โดยการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจเกี่ยวกับ “ครอบครัวของชายรักชาย” จึงเลือกใช้เกณฑ์ในด้านความสัมพันธ์ทางสายเลือด และ ความสัมพันธ์ด้านการแต่งงานเกี่ยวข้อง หากพิจารณาจากความสัมพันธ์ทั้งสองรูปแบบจะพบว่า ความสัมพันธ์ทางสายเลือด คือ ความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดเป็นครอบครัวในลักษณะที่เราไม่ได้เลือกเอง ส่วนความสัมพันธ์ด้วยการแต่งงานเกี่ยวข้องกัน คือ ลักษณะของครอบครัวที่เราสามารถเลือกเองได้ ซึ่งในพื้นที่ของความ เป็นชายรักชาย ลักษณะของครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบ มักจะมีการปะทะต่อสู้อยู่ระหว่างกันอยู่ กล่าวคือ ครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเองอาจส่งผลต่อการ สร้างครอบครัวของชายรักชายในแบบที่เลือกเองได้ว่าจะสามารถเกิดขึ้นหรือดำเนินต่อไปได้หรือไม่

2.1.3.1 ครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเอง หมายถึง ครอบครัวที่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสายเลือด ที่จะประกอบไปด้วย พ่อ แม่ และลูก รวมถึงถึงเครือญาติที่เกิดขึ้นจากสายเลือดโดยตรง

2.1.3.2 ครอบครัวที่เลือกเองได้ (Chosen Families) หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่เกี่ยวข้องกันทางสายเลือดแต่เลือกที่จะรักและสนับสนุนซึ่งกันและกัน บางครอบครัวเลือกที่จะกำหนดบทบาทชัดเจน เช่น แม่หรือพ่อ โดยขึ้นอยู่กับอายุบุคลิกลักษณะ หรือความสัมพันธ์ (Katarina Muhr, 2022)

เนื่องจากครอบครัวที่เราเลือกเอง คือกลุ่มคนที่ทำให้เรารู้สึกเหมือนเราอยู่บ้าน มีพื้นที่ของตัวเองบนโลก พร้อมกับให้ความปลอดภัย ความมั่นคง และการดูแลสุขภาพทางกายและทางใจ จนเกิดเป็นความผูกพันใกล้ชิดเหมือนเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้ถูกดูแล หรือผู้ดูแล ครอบครัวที่เลือกเองจึงมีหลายรูปแบบ ไม่จำเป็นว่าความสัมพันธ์ต่าง ๆ จะต้องสะท้อนระบบครอบครัวตามจารีต ซึ่งประกอบไปด้วยผู้รับบทบาทของ พ่อ แม่ และลูก หรือจะต้องพึ่งพิงระบบอาวุโสและระบบชายเป็นใหญ่ ในการจัดแบ่งอำนาจดูแล หรือต้องยึดโยงกับสถานที่ใดเป็นพิเศษ โดยที่แนวคิด “ครอบครัวที่เราเลือกเอง” ปรากฏขึ้นครั้งแรก ในหนังสือ Families We Choose ของ Kath Weston นักมานุษยวิทยาชาวอเมริกัน โดยได้สำรวจชีวิตของเกย์และเลสเบี้ยนในอเมริกันในทศวรรษที่ 1980 ภายใต้การแพร่ระบาดของ HIV/AIDS ซึ่งได้คร่าชีวิตกลุ่ม LGBTQ+ จำนวนมาก Weston พบว่า ผู้คนมากมายต้องถูกผลักไสออกจากบ้านและครอบครัวต้นกำเนิด เพราะการติดเชื้อโรค HIV/AIDS ควบคู่ไปกับการรังเกียจเพศสภาพกับเพศวิถีที่อยู่ในกรอบ “ชายจริง-หญิงแท้” ด้วยเหตุนี้ กลุ่มเกย์และเลสเบี้ยน “พลัดถิ่น” จึงต้องพุ่มพัก “ครอบครัว” ภายในชุมชนของตัวเอง เพื่อดูแลร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากโรคร้าย ความยากจน และการกดขี่ทางเพศในสังคม (บุณิกา จุจันทร์, 2564)

โดย Kath Weston (อ้างถึงใน Phattaradon Werachainarong, 2022) ได้ให้ความหมายว่า ครอบครัวที่เลือกสมาชิกเอง คือ มีได้ตั้งแต่ เพื่อ คนรัก อดีตคนรัก เด็กทั้งจากทางชีววิทยาและไม่ผูกพันทางชีววิทยา ไปจนถึงใครก็ตามที่ให้ความสนับสนุน ห่วงใยแบบเครือญาติ

หากพิจารณาจากลักษณะของประเภทครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบ จะพบว่า กลุ่มชายรักชาย อาจต้องเผชิญกับการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเอง คือ ครอบครัวที่ชายรักชายถือกำเนิดขึ้นมา ผ่านความสัมพันธ์ทางสายเลือดของพ่อและแม่ กับ ครอบครัวที่เลือกเองได้ คือ ครอบครัวที่ชายรักชายมีความสัมพันธ์ ความรักกับบุคคลที่เขาเลือกจะใช้ชีวิตด้วยที่เป็นเพศเดียวกัน โดยที่ครอบครัวในลักษณะแรกมีผลทำให้ความสัมพันธ์ในของครอบครัวในลักษณะที่ 2 สามารถดำเนินต่อไปได้ หรือไม่สามารดำเนินต่อไปได้ หรือต้องดำเนินต่อไปแบบที่ต้องปกปิดความสัมพันธ์ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวทั้งสองรูปแบบว่า จะเป็นอย่างไร มีการต่อสู้เพื่อสร้างการยอมรับของกลุ่มชายรักชายหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จากละครโทรทัศน์แนววายที่มีเส้นเรื่องที่มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเอง กับครอบครัวที่เลือกเองได้ เป็นเกณฑ์หนึ่งในการคัดเลือก

2.1.4 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

Peter L. Berger & Brigitte Berger (อ้างถึงใน กัจจร หลุยยะพงศ์, 2544) มีมุมมองเกี่ยวกับครอบครัวว่าเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลในเบื้องต้น และเป็นเสมือนสถาบันที่เฝ้าระวังการเจริญเติบโตของคน โดยแบ่งหน้าที่ของครอบครัวได้ คือ

1. ด้านเพศ (Sexuality) ครอบครัวเป็นสถาบันที่ให้การเรียนรู้บทบาททางเพศของเด็ก ความสัมพันธ์ของชายและหญิง

2. การให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation) เนื่องจากมนุษย์ที่เป็นตัวอ่อนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จึงต้องได้รับการดูแลอย่างดีจากแม่ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนกระทั่งเกิดขึ้นมาแล้วอีกชั่วระยะเวลาหนึ่ง

3. ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ช่วยขัดเกลาเบื้องต้น (Primary Socialization) ครอบครัวจะอยู่ในฐานะสถาบันที่ผลิตซ้ำความหมายทางวัฒนธรรม (Reproductive) ในการเป็นที่สอนความรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม โดยพ่อจะเป็นผู้สอนให้เด็กเข้าใจถึงเรื่องอำนาจ และการทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม

4. หน้าที่ของครอบครัวยังเป็นหน่วยย่อยของการผลิตทางเศรษฐกิจ ทั้งในแง่ของการผลิตทรัพยากรบุคคลหรือแรงงานให้กับสังคม ตลอดจนการผลิตสินค้าหรือการทำเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ อันเป็นผลผลิตให้กับสังคม ในปัจจุบันหน้าที่การผลิตสินค้าของครอบครัวเปลี่ยนไปเป็นการบริโภคอย่างเดียว

5. ครอบครัวยังมีหน้าที่ให้ความอบอุ่นและเป็นสถานที่พักใจ บ้านเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดของคนในครอบครัวหลังจากการออกไปเผชิญต่อปัญหาภายนอกบ้าน ภายในบ้านจำเป็นต้องจัดสรรความรักให้กับคนในครอบครัว

โสภา ซปีลมันท์ และคณะ (อ้างถึงใน สมพงษ์ ธนัญญา, 2540) มีการรวบรวมหน้าที่ของครอบครัวไว้ ดังนี้

1. ให้กำเนิดทายาทเพื่อสืบสกุลวงศ์ สืบเนื่องมาจากความต้องการทางเพศของสามีภรรยาด้วย หรือเป็นแหล่งสร้างสรรค์สมาชิกใหม่

2. ส่งเสริมความเจริญส่วนบุคคลให้แก่ลูกๆ หรือผู้ที่อยู่ในอุปการะด้วยการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องดีงาม

3. ให้การอบรมสั่งสอนผู้อยู่ในอุปการะ ให้รู้มารยาท ระเบียบสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนรู้จักใช้เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

4. ให้ความรักความอบอุ่น ตลอดจนความมั่นคงปลอดภัยแก่สมาชิกในครอบครัว

5. ให้เสรีภาพแก่สมาชิกของครอบครัวตามขอบเขต

6. สร้างความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของครอบครัวทั้งทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ

7. ปลุกฝังนิสัยที่ดีงาม โดยการให้รู้จักการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข และยังเป็นแหล่งหล่อหลอมให้สมาชิกในครอบครัวสามารถดำรงอยู่ในสังคมได้ด้วยดี

8. สร้างอุดมคติและแรงจูงใจให้ทายาทของครอบครัวด้วยการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทำงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ยกฐานะหรือตำแหน่งให้สูงขึ้น

9. กำหนดสถานภาพของสมาชิกในครอบครัว โดยทำให้เรารู้ว่าเราเป็นใคร อยู่ในกลุ่มไหน เป็นคนไทยหรือต่างด้าว เป็นคนรวยหรือคนจน สถานภาพของบุคคลสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือต่ำลงได้

10. ให้การศึกษาเล่าเรียนแก่สมาชิกในครอบครัวตามสมควรแก่อัธยาศัย

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (อ้างถึงใน จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์, 2555) ได้จำแนกความสำคัญของครอบครัวไว้ ดังนี้

1. ครอบครัวเป็นเป้าหมายทางบุคลิกภาพและคุณลักษณะของสมาชิก การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ของสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน มีการถ่ายโอนค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดทัศนคติ ความเชื่อ ความศรัทธาและวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตจากสมาชิกคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง ตลอดจนมีการพักผ่อน นันทนาการ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน รวมถึงการเป็นต้นแบบทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในครอบครัวจะค่อย ๆ หล่อหลอมพื้นฐานทางบุคลิกภาพและคุณลักษณะทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และจิตใจของสมาชิกในครอบครัวในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อกรแสดงบทบาททางสังคมของสมาชิกในสถาบันอื่น ๆ ต่อไป

2. ครอบครัวเป็นแหล่งถ่ายทอดองค์ความรู้ การฝึกฝน และการอบรมให้สมาชิกได้เรียนรู้ระเบียบสังคมหรือการขัดเกลาทางสังคม ทั้งอย่างทางการและไม่เป็นทางการ

3. ครอบครัวสร้างคุณภาพชีวิต คุณลักษณะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ถึงลักษณะของชีวิตที่มีคุณภาพ ครอบครัวจะเป็นสถาบันที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดขึ้นกับชีวิตของสมาชิกในครอบครัวได้

4. ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานในการพัฒนาสังคม สถาบันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและชุมชน เช่นเดียวกับสถาบันทางสังคมอื่น ๆ วัฏจักรของการเกิด การเติบโตเข้าสู่วัยเรียน วัยทำงาน วัยแต่งงาน วัยเลี้ยงดูลูกของตนเอง วัยดูแลพ่อแม่เมื่อแก่ชราลง สอนละสังขารให้ทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ในฐานะต่าง ๆ ในครอบครัว หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การเข้าไปมีบทบาทภาระหน้าที่และมีความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกของชุมชนและสังคมนั้น ๆ

5. ครอบครัวเป็นหน่วยวางรากฐานการปกครองในระดับต่าง ๆ ครอบครัวทำหน้าที่ปฐมนุฏิมิที่สำคัญที่สุดคือการให้กำเนิดเด็ก ให้การเลี้ยงดูผู้เยาว์ ให้การศึกษา สร้างคนให้รู้จัก

บทบาทหน้าที่ในสังคม ถ่ายทอดวัฒนธรรมให้กับคนรุ่นหลังรับไว้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและชุมชนนั้น เด็กที่เกิดและเจริญเติบโตมาจากครอบครัวแบบใด ย่อมได้รับการถ่ายทอดความคิด เจตคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ ตีมาจากครอบครัวเดิมไม่มากก็น้อย และนำไปปฏิบัติในสังคมที่เขาอยู่อาศัย

ทั้งนี้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ครอบครัวที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแนวคิดของครอบครัวที่เกิดขึ้นจากอุดมการณ์กระแสหลักของสังคมคนรักต่างเพศเป็นใหญ่ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาครอบครัวของชายรักชายที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย ยังคงบทบาทหน้าที่ของครอบครัวตามแนวคิดกระแสหลักดังนี้ หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

2.1.5 บรรยากาศของครอบครัว

สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย (อ้างถึงใน สุณิสา จันทร์บุรณ์, 2539) กล่าวว่า ครอบครัวจะสามารถทำหน้าที่ได้ดีนั้น ขึ้นอยู่กับบรรยากาศของการเลี้ยงดูลูกที่แต่ละครอบครัวสร้างขึ้น ทศนคติของพ่อแม่ในเรื่องชีวิตครอบครัว ความประพฤติและการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อลูก เหล่านี้รวมกันออกมาเป็นบรรยากาศของครอบครัว ประสบการณ์ของแต่ละคนที่มาจากรอบครอบครัวแบบต่าง ๆ ย่อมแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งบรรยากาศการเลี้ยงดูที่บุคคลได้รับจากครอบครัว ดังนี้

1. แบบอัตตาธิปไตย (Authoritarian) พ่อเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว ความคุมธุรกิจเงินทุนในครอบครัว มีอำนาจเด็ดขาดในการตั้งเป้าหมายของครอบครัว รวมถึงการตั้งกฎเกณฑ์ให้สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติตาม เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น มีสิทธิที่จะจัดการกับสมาชิกในครอบครัวตามที่ตนต้องการ แม่รับผิดชอบงานบ้านทุกชนิด ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูลูก และคอยตอบสนองความต้องการของสามี การตัดสินใจต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของพ่อ หรือของทั้งพ่อและแม่เท่านั้น ลูกไม่มีส่วนออกเสียงด้วย ความต้องการของลูกไม่ได้รับการพิจารณาและตอบสนอง พ่อแม่ไม่แสดงความรักต่อลูก ความเอาใจใส่ต่อกันมีน้อย ทุกคนปฏิบัติตามภารกิจของครอบครัวตามหน้าที่ แทนที่จะทำด้วยความรักและความเห็นใจ ลูกไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปไกลจากบ้านจนกว่าจะพ้นวัยรุ่น กิจกรรมของเด็กหญิงชายแยกออกจากกัน พ่อแม่และลูกมีกิจกรรมร่วมกันบ้าง

ผลของการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบอัตตาธิปไตยคือลูกมักจะขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่อแม่ ขาดความอบอุ่น มั่นคงปลอดภัย และการที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่เป็นประจำ ทำให้ขาดความริเริ่ม และขาดความมั่นใจในตัวเอง อาจขี้อายและในบางเรื่องก็ไม่สามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้ เพราะไม่เคยฝึกการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ก็มีส่วนที่อยู่บ้างคือสามารถสำรวจตนเองได้ดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบกฎเกณฑ์ อ่อนน้อม เคารพ และเชื่อฟังผู้ใหญ่

2. แบบตามใจท่าน (Laissez-Faire) พ่อแม่ต่างก็ไปคนละทางตามความชอบของตัวเอง ไม่สนใจกันละกันและตัวลูกเท่าที่ควร พ่อแม่เชื่อว่า “เด็กจะดีตัวเอง จะชั่วตัวเอง” ทักษะคิดเช่นนี้ทำให้เกิดความคิดว่าตนไม่ต้องรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนลูกให้ประพฤติในสิ่งที่ควรประพฤติ เวลาที่เกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นในขณะที่ลูกยังตัดสินใจไม่เป็น ก็ไม่สอนให้ลูกรู้ว่าอะไรผิดชอบชั่วดี ถ้าเด็กโตขึ้นก็จะเสียคน ก็ถือว่าเป็นกรรมของเด็กเอง และต้องการความเห็นอกเห็นใจจากผู้อื่นที่ตนโชคร้ายเช่นนั้น พ่อแม่อาจจะใช้อำนาจรุนแรงกับลูก โดยเฉพาะครอบครัวหาเช้ากินค่ำ มักลงโทษลูกรุนแรงและปราศจากเหตุผล เพราะมองไม่เห็นความผิดของตน จึงโมโหที่ลูกนำความลำบากมาให้

ผลของการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบตามใจท่านจะรู้สึกขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ มองไม่เห็นความผิดของตน มักจะมองโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่เชื่อว่ามี ความยุติธรรม ไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ หรือรับการฝึกฝนให้มีคุณธรรมความดี ขาดความขยัน ระเบียบ วินัย ความซื่อสัตย์ การชวนช่วยในการศึกษาเล่าเรียน ความเสียสละ เป็นต้น ถ้าเป็นในเด็กครอบครัวชั้นสูง จะทำให้เด็กเอาแต่ใจตัวเอง

3. แบบเสรีประชาธิปไตย (Democratic) พ่อแม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูลูกและในภารกิจอื่น ๆ ของครอบครัว การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัว เกิดขึ้นจากการตกลงเห็นชอบของสมาชิกทุกคน โดยถือความสุขของส่วนรวมเป็นใหญ่ ลูกมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ และรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิด ริเริ่ม และตัดสินใจในเรื่องจากเล็กไปหาใหญ่ บิดามารดาสนองความต้องการพื้นฐานของลูก ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และจัดสิ่งแวดล้อมทางกายเพื่อให้ลูกเจริญเติบโตเต็มที่ ลูกได้รับอนุญาต และได้รับโอกาสที่จะสมาคมคบหาเพื่อนในสายตาของพ่อแม่ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นทุกคนมีส่วนได้ออกเสียงและแสดงความคิดเห็น ซึ่งถ้าเกิดขัดแย้งกันเกิดขึ้นก็เป็นโอกาสให้แต่ละคนได้ฝึกการใช้เหตุผลโต้แย้ง

ผลของการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบเสรีประชาธิปไตย จะเติบโตเป็นบุคคลที่เหมาะสมกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.1.6 สัมพันธภาพในครอบครัว

ปราณี สุทธิสุขคนธ์ (2552) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ญาติพี่น้อง (ปู่ ย่า ตา ยาย) หรือบุคคลอื่นๆ ที่อาศัยรวมอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน โดยมีการปฏิสัมพันธ์ และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม การวัดสัมพันธภาพในครอบครัว อาจพิจารณาจาก 4 ประเด็น คือ

1. การใช้เวลาในการทำกิจกรรมร่วมกันหมายถึงการที่สมาชิกในครอบครัวได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งภายในบ้านและนอกบ้าน เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน การช่วยกัน

ทำงานบ้าน การพักผ่อนหย่อนใจ การเล่นเกม การเยี่ยมญาติมิตรเพื่อน การร่วมพิธีกรรมงานบุญ หรือกิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ การนั่งสมาธิ

2. การพูดคุย ปกปักรักษาหรือ และการตัดสินใจเรื่องสำคัญหมายถึงการที่สมาชิกในครอบครัว ได้ร่วมกันสนทนาพูดคุย แสดงความคิดเห็น ร่วมกันตัดสินใจและปรึกษารื้อกันในเรื่อง เล็กและเรื่องใหญ่ เช่น การซื้อบ้าน การซื้อรถยนต์ หรือการเปลี่ยนแปลงงานที่ดำเนินการอยู่ใน ปัจจุบัน การเล่นเกมซึ่งต้องช่วยกันตัดสินใจและร่วมกันแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นทั้งที่ดีและไม่ดีในอนาคต ร่วมกัน

3. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมหมายถึงการร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว ทุกคนจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติตัว เช่น บทบาทหน้าที่ของความเป็น พ่อ (หัวหน้าครัวเรือน) ก็ต้องทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว บทบาทของผู้เป็นแม่ (รองจากหัวหน้า ครัวเรือน) ก็ต้องทำหน้าที่ดูแลสมาชิกภายในบ้าน เป็นแม่บ้าน แม่เรือน ทำทุกอย่างและดูแลความ เรียบร้อยให้กับครอบครัว บทบาทการเป็นลูก ก็ต้องตั้งใจเรียนหนังสือ เมื่อจบการศึกษาแล้ว ก็ต้องหา งานทำ เพื่อให้เกิดรายได้ในการดำรงชีพ ถ้าทุกคนทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง สังคมก็จะอยู่อย่าง ร่วมเย็นมีความสุข

สมพงษ์ รัตนัญญา (2540) กล่าวว่า การเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวให้มีความมั่นคงและเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาของบุคคลในครอบครัวนับเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจาก ครอบครัวประกอบด้วย การติดต่อสื่อสาร ทักษะคิด และการปฏิบัติตนได้ต่อระหว่างกันระหว่าง สามี ภรรยา พ่อแม่และลูก พี่และน้องและสมาชิกทุกคน โดยแบ่งลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกใน ครอบครัว ดังนี้

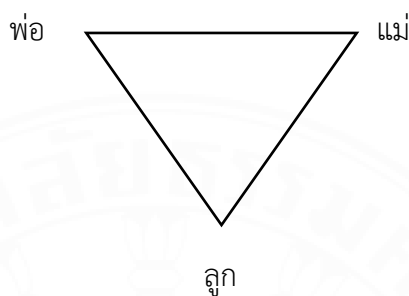
1. ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา สามีภรรยาเป็นจุดเริ่มต้นของสัมพันธ์ภาพที่สำคัญที่สุดในครอบครัว เพราะถ้าคู่สามีภรรยา มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน พยายามปรับตัวเข้าหากัน ร่วมมือร่วมใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ตลอดจนรับผิดชอบและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัวร่วมกัน ย่อมทำให้ครอบครัวมีความราบรื่นมั่นคง สมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัวก็จะมี ความสุขไปด้วย โดยเฉพาะลูก แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสามีภรรยา มีสัมพันธ์ภาพที่ไม่ดีต่อกัน ไม่มี ความรักใคร่ปรองดองกัน ขาดความเห็นอกเห็นใจกัน และขาดความรับผิดชอบร่วมกัน ย่อมเกิดความ ขัดแย้งอยู่เสมอ อันอาจจะทำให้ครอบครัวต้องแตกสลายลงหรือทำให้ครอบครัวขาดความสงบสุข โดยเฉพาะลูกเมื่อต้องเผชิญกับเรื่องดังกล่าวประจำย่อมกระทบกระเทือนจิตใจมาก (สรรงค์ ศรีเพ็ญ อ้างถึงใน สมพงษ์ รัตนัญญา, 2540)

2. สัมพันธภาพระหว่างพ่อ แม่ และลูก ความสัมพันธ์นี้มีพื้นฐานมาจาก ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา และเมื่อให้กำเนิดลูกแล้ว ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็เพิ่มขึ้นเป็น

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ และลูกตามมา ซึ่งเรื่องนี้ สเตเรียร์แรต จิตแพทย์เด็ก ได้สร้างรูปสามเหลี่ยมความสัมพันธ์ไว้ ดังนี้ (ฝน แสงสิงแก้ว, อ้างถึงใน สมพงษ์ ธนัญญา, 2540)

ภาพที่ 2.1

ภาพสามเหลี่ยมสัมพันธ์

หมายเหตุ. ภาพสามเหลี่ยมสัมพันธ์. จาก *ประมวลประเด็นแนวความคิดการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว*, โดย วิสมพงษ์ ธนัญญา, 2540

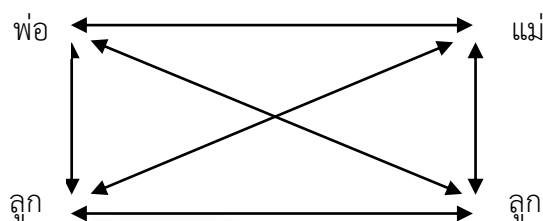
โดยอธิบายว่าสายใยความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ และลูกจะแน่นแฟ้นดี อยู่เสมอ ถ้าพ่อแม่ทำตัวเป็นหลัก รักใคร่ผูกพันดี ความรักใคร่ผูกพันแน่นหนาของพ่อแม่ นั้นจะสะท้อนไปผูกพันรักใคร่ต่อลูกให้แน่นแฟ้นต่อไปโดยปริยาย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เมื่อพ่อแม่ให้กำเนิดลูกคนที่ 2 และคนต่อ ๆ มา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องย่อมเกิดขึ้น สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องจะดีหรือไม่ จะแนบแน่นเพียงใด ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในครอบครัวอันประกอบไปด้วยความสัมพันธ์พื้นฐานและลักษณะการเลี้ยงดูของพ่อแม่ เพราะถ้าพ่อแม่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ให้การอบรมเลี้ยงดูลูกด้วยความรักความเข้าใจ ให้ความยุติธรรม ตลอดจนเสริมสร้างความรักใคร่ในระหว่างพี่น้องย่อมดำเนินไปด้วยดี มีความรักใคร่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่อย่างไรก็ตามไม่มีครอบครัวใดที่มีลูกมากกว่าหนึ่งคนจะห้ามไม่ให้มีการอิจฉา แข่งขันกัน หรือทะเลาะเบาะแว้งเกิดขึ้นได้ อย่างน้อยที่สุดลูกอาจจะสร้างความน้อยใจไว้เจียบ ๆ ก็ได้ (ทวิรัสมิ์ ธนาคม และคณะ อ้างถึงใน สมพงษ์ ธนัญญา, 2540)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ในลักษณะของครอบครัวเดี่ยว ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทุกคนในครอบครัว ก็หมายถึง การรวมความสัมพันธ์ทั้ง 3 รูปแบบแรกเข้าด้วยกัน ดังที่ Harvighurst (อ้างถึงใน สมพงษ์ ธนัญญา, 2540) ได้อธิบายความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน มีการเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน ซึ่งแสดงได้ดังรูป

ภาพที่ 2.2

ภาพแสดงความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว

หมายเหตุ. ภาพแสดงความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว. จาก *ประมวลประเด็นแนวความคิดการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว*, โดย วิสมพงษ์ ธนธัญญา, 2540

ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดังกล่าว ถ้าเป็นไปได้ด้วยความขัดแย้งในครอบครัวก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะเป็นความรุนแรงเหมือนกับสมาชิกในครอบครัวที่ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ

การไม่ยอมรับที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศชายหญิงรักหญิง และการไม่ยอมรับที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงของชายรักชาย เป็นการขบถต่อกฎเกณฑ์ที่ถูกปลูกฝังมาของครอบครัวในอันที่จะไม่ได้ทำหน้าที่ผลิตและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่รวมทั้งยังต้องเผชิญกับการถูกจับตามอง ถูกสอดส่อง หรือควบคุมพฤติกรรมจากคนในครอบครัวที่ต้องการให้ตนเปลี่ยนแปลงความรู้สึก หรือพฤติกรรมกลับไปเป็นผู้หญิง หรือผู้ชายที่อยู่ในกรอบเดิมที่ครอบครัวคาดหวัง (บังอร เทพเทียน, 2556)

จากการศึกษาของบังอร เทพเทียน เรื่อง วิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน พบว่าอุดมคติของครอบครัวไทยยังคงให้ความสำคัญและดำรงสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ ได้แก่ องค์ประกอบของครอบครัวที่ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ลูก มีความผูกพันทางสายเลือด ทางอารมณ์ และความรักอย่างแน่นแฟ้น และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ค่านิยมในเรื่องของความกตัญญูกตเวที ต่อผู้มีพระคุณ ถือเป็นค่านิยมที่ทุกสถาบันสังคมพยายามถ่ายทอดให้แก่สมาชิกของสังคม คำจำกัดความของครอบครัวที่ปลูกฝังอย่างช้านานว่าจะต้องประกอบไปด้วยบุคคลต่างเพศตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งกันและกัน และมีข้อผูกมัดทางสายเลือด คือ ลูกที่จะทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นไปด้วยความแน่นอนมีระยะเวลายาวนาน การที่จะปฏิเสธความสัมพันธ์กับเพศชายของหญิงรักหญิง และที่จะปฏิเสธความสัมพันธ์กับเพศหญิงของชายรักชาย เป็นการละเมิดอุดมการณ์ของครอบครัวในอันที่จะไม่ได้ทำหน้าที่ผลิตและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ให้กับสังคม ทำให้คนรักเพศเดียวกัน

ต้องเก็บซ่อนความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองไว้ ไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับบุคคลในครอบครัวได้ เพราะเป็นเรื่องยากที่ครอบครัวจะยอมรับ นอกจากนั้นยังต้องเผชิญกับการถูกจับตามอง ถูกสอดส่อง หรือควบคุมพฤติกรรม หรือแม้แต่อาจถูกทำร้ายทั้งทางจิตใจ และร่างกายจากคนในครอบครัวที่ต้องการจะให้ตนเปลี่ยนแปลงความรู้สึก พฤติกรรมกลับไปเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายที่อยู่ในกรอบบรรทัดฐานเดิมที่สังคมคาดหวัง

2.1.7 อำนาจในครอบครัว

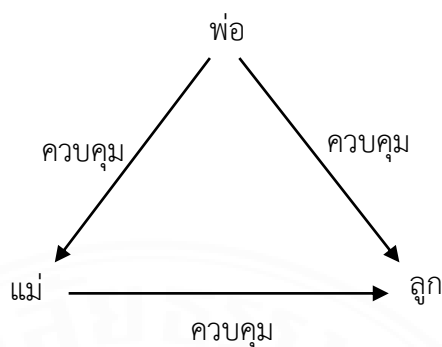
กัจจกร หลุยยะพงค์ (2544) กล่าวถึงการมองครอบครัวเชิงพิพากษ์ มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ของอำนาจในครอบครัวตามแนวทางการศึกษาแบบสตรีนิยม มองว่ามีอำนาจบางอย่างอยู่เหนือครอบครัว ความหมายของคำว่า “ครอบครัว” จึงผูกติดกับโครงแห่งอำนาจ 4 ประการคือ

1. อำนาจการเป็นเจ้าของ จากแนวทางการศึกษาของกลุ่มมาร์กซิสต์ ได้แสดงให้เห็นว่า “ครอบครัว” หรือคำว่า “Famulus” หมายถึง ทาสในบ้าน (Domestic Slave) และ Familia คือ ทาสจำนวนมากที่ขึ้นต่อผู้ชายคนหนึ่ง เป็นคำที่ชาวโรมันเรียกสังคมแบบใหม่ที่มีหัวหน้าครอบครัวเป็นชาย มีภรรยาและเด็ก ลูก ๆ และทาสจำนวนหนึ่งในสังคมบัญชา การพิจารณาครอบครัวในลักษณะทำให้เห็นมองมองของสังคมแบบผู้ชายเป็นใหญ่ (Patriarchal Society) ที่เป็นเจ้าของทรัพยากรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ที่ดิน” อันเป็นทรัพยากรที่มีจำนวนจำกัด จึงต้องสืบทอดกันโดยผ่านลูกชายเท่านั้น ผู้หญิงเป็นเพียงผู้อาศัยไม่ได้มีอำนาจใด ๆ โดย Simone de Beauvoir (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2530) เพิ่มเติมว่าการมอบมรดกแก่ลูกชายนั้น เกิดจากความต้องการเป็นอมตะของผู้ชาย ถึงแม้ตัวจะตายแต่ก็มีตัวแทนของตนโดยดูจากชื่อสกุล

2. อำนาจเชิงจิตวิเคราะห์ กาญจนา แก้วเทพ (อ้างถึงใน กัจจกร หลุยยะพงค์, 2544) กล่าวถึงอำนาจเชิงจิตวิเคราะห์ มีที่มาจากฟรอยด์ในยุคหลังสังคมวิคตอเรียน ปลายศตวรรษที่ 19 ต้นศตวรรษที่ 20 โดยฟรอยด์มองว่า อำนาจจะเกี่ยวพันกับปมโอดิปุส (Oedipus Complex) ฟรอยด์ขยายความว่า ครอบครัวเชิงเดี่ยว (Nuclear Family) จะมีโครงสร้างของพ่อเป็นใหญ่ คือ พ่อมีอำนาจเหนือแม่และลูก และแม่มีอำนาจเหนือลูก โดยที่ลูกจะเรียนรู้โครงสร้างดังกล่าวผ่านพ่อและแม่ โดยขยายความในเชิงจิตวิเคราะห์ว่า เด็กชายจะเรียนรู้บทบาทของตนโดยยอมแพ้กับอำนาจของพ่อด้วยการเก็บกดความรู้สึกของตนต่อแม่ และฝึกตนให้ตามพ่อ ส่วนเด็กหญิงจะเลียนแบบแม่เพื่อให้พ่อรัก

ภาพที่ 2.3

ภาพโครงสร้างการควบคุมอำนาจสามเหลี่ยมของฟรอยด์

หมายเหตุ. ภาพโครงสร้างการควบคุมอำนาจสามเหลี่ยมของฟรอยด์. จาก *ครอบครัวกับความสัมพันธ์ที่ไม่มีวันแปรเปลี่ยน*, โดย กำจร หลุยยะพงศ์, 2544

การควบคุมอำนาจของสามเหลี่ยมของฟรอยด์อาจจะใช้อธิบายได้ในยุคสมัยหนึ่งเท่านั้นใช่หรือไม่ สามเหลี่ยมอำนาจดังกล่าวอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ หากพ่อไม่เป็นใหญ่ในครอบครัวอีกต่อไป และในทางกลับกันเป็นไปได้หรือไม่ที่ลูกเองจะกลายเป็นผู้มีอำนาจกำหนดทุกอย่างในบ้านสังคมยุคใหม่

ในอีกมุมหนึ่ง อีริค ฟรอมม์ นักจิตวิเคราะห์อีกผู้หนึ่ง ได้วิพากษ์แนวการมองของฟรอยด์ผ่านหนังสือ *The Art of Loving* (แปลโดย กาญจนา แก้วเทพ อ้างถึงในกำจร หลุยยะพงศ์, 2544) ว่าในขณะที่ฟรอยด์มองครอบครัวในฐานะพ่อเป็นใหญ่ แต่สำหรับฟรอมม์จะมองครอบครัวในฐานะหน่วยย่อยแห่งความรักที่จะเป็นผู้ผลิตมนุษย์ที่มีศักยภาพในความรักต่อไป โดยที่แม่จะเป็นผู้ให้ความรักในระยะเริ่มต้นชีวิต และพ่อจะเป็นผู้ใหญ่เกณฑ์แก่เด็กโดยใช้อำนาจของพ่อผู้เป็นใหญ่

3. อำนาจของรัฐ ตามแนวคิดที่ว่าคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่รัฐจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องหรือจัดการ รัฐจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับครอบครัวอย่างมากตั้งแต่เกิด เช่น สิทธิทำแท้ง ตั้งครรภ์ สวัสดิการของรัฐ เมื่อโตขึ้นมารัฐก็เกี่ยวข้องกับกฎหมายต่าง ๆ ทั้งเรื่องการศึกษา แรงงานเด็ก และแม้แต่กฎหมายการปกป้องสิทธิเด็กในครอบครัวและนอกครอบครัว เมื่อแต่งงานกฎหมายยังผูกพันในด้านต่าง ๆ เช่น การจดทะเบียนสมรส นามสกุล คำนำหน้านาม การทำแท้ง การหย่า และเมื่อตายรัฐก็คงยังเกี่ยวข้องในด้านของสวัสดิการแก่ครอบครัวหรือลูกที่กำลังทำศพ อย่างไรก็ตาม การมองอำนาจของรัฐส่วนใหญ่มักจะมีความเกี่ยวพันและเชื่อมโยงกับสังคมพ่อเป็นใหญ่ ให้อำนาจผู้ชายเหนือผู้หญิงในแทบทุกด้าน แต่หลังจากการเรียกร้องสิทธิสตรี รัฐเริ่มถูกตั้งข้อสงสัยและเริ่มที่จะปรับเปลี่ยนแนวคิดดังกล่าว กระนั้นก็ตาม รัฐโดยส่วนใหญ่ก็ยังคงรากฐานความคิดของความพ่อเป็นใหญ่หลงเหลืออยู่

4. อำนาจจากสถาบันศาสนา สถาบันศาสนาเป็นสถาบันที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของครอบครัว โดยแนวทางในการศึกษาศาสนาในหมู่นักสตรีนิยมตะวันตก มุ่งเน้นไปที่ศาสนาคริสต์นิกายยิว มีความเชื่อมโยงกับแนวคิดผู้ชายเป็นใหญ่ เพราะพระเจ้าเป็นผู้สร้างผู้ชายชื่ออดัม (Adam) มาก่อน และบอกว่าผู้หญิงชื่ออีฟทำให้ผู้ชายหลุดออกจากสวนสวรรค์ พระเจ้าจึงกำหนดให้ผู้หญิงต้องทำหน้าที่ทนทุกข์กับความเจ็บปวดในการทำหน้าที่ให้กำเนิดเด็ก ดูแลสามี และ “เขาจะเป็นนายของเธอ” (Doyle อ้างถึงใน กัจจร หลุยยะพงศ์, 2544) สำหรับในสังคมไทย ศาสนาพุทธนิกายหินยานได้กำหนดบทบาทของครอบครัวว่า ผู้ชายจะทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาด้วยการบวชเรียน ผู้หญิงไม่สามารถบวชได้ทำหน้าที่เพียงเป็นโยมอุปัฏฐาก เป็นผู้เกาะชายผ้าเหลืองลูกขึ้นสวรรค์ พื้นที่วัดจึงเป็นของผู้ชาย ผู้หญิงจะพึงธรรมได้ในบริเวณที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

2.1.8 การปฏิบัติทางเพศ

กัจจร หลุยยะพงศ์ (2544) กล่าวว่า ปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 หลังจากการปฏิบัติทางเพศ ซึ่งนอกจากจะส่งผลให้เกิดกระแสความเท่าเทียมกันของชายและหญิงแล้วยังส่งผลให้เกิดการสถาปนาความรักของชายและหญิงขึ้นเพิ่มเติม โดยใช้นิยามรักแบบเท่าเทียมกันเป็นพื้นฐาน สังคมเริ่มมาตั้งคำถามว่า ภายใต้กรอบกติกาที่สังคมเคยกำหนดถึงสัญลักษณ์แห่งความรักในยุคสังวัตตเวียนเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ ความคิดเรื่องเพศถูกขยายความ ความหมายครอบครัวเชิงโครงสร้างไม่ได้จำกัดเพียง สามี ภรรยา ที่เป็นเพศชายและหญิงเท่านั้น ยังหมายรวมถึงสามีภรรยา ที่เป็นชาย-ชาย และหญิง-หญิง โดยการรับลูกบุญธรรมมาเลี้ยงก็เป็นได้ ถึงแม้ว่ามุมมองนี้จะได้รับการต่อต้านจากบรรดาพิวริแตนท์ ว่าครอบครัวต้องมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ต่างเพศ (Heterosexual) ความสัมพันธ์ของชาย-ชาย หญิง-หญิง เป็นเรื่องผิดแปลก (Deviant) แต่หลังจากการเรียกร้องสิทธิของเกย์ ทำให้บางประเทศก็เริ่มยอมรับกฎหมายของการแต่งงาน เช่น สหรัฐอเมริกา (ในบางรัฐ) และประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นต้น นักวิชาการส่วนหนึ่งอธิบายว่า เนื่องจากเกิดปรากฏการณ์รักร่วมเพศมากขึ้น และอีกส่วนหนึ่งยืนยันว่า ความแปลกผิดปกติดีอาจไม่ใช่สิ่งแปลกผิดปกติในสังคมปัจจุบันก็เป็นได้ Dolye (อ้างถึงใน กัจจร หลุยยะพงศ์, 2544) สรุปการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของชาย-ชาย ว่าเป็นความสัมพันธ์แบบพิเศษซึ่งเป็นการต้องการที่จะแสวงหาการยอมรับความเป็นเพื่อน ความพึงพอใจทางเพศ ทั้งในแง่ภาพภายนอก เช่น เซ็กส์ การเปิดรับความสัมพันธ์ภายนอก เช่น การจูบ และในด้านจิตวิทยา เช่น การยอมรับ ความพึงพอใจ ความรัก และความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย

2.1.9 การยอมรับความหลากหลายทางเพศในครอบครัว

การยอมรับของพ่อแม่ (Parental Acceptance) เป็นการแสดงออกของพ่อแม่ที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่มีต่อบุตร เป็นสิ่งที่ส่งผลทำให้บุตรมีการดำเนินชีวิตอยู่กับครอบครัวและสังคม

อย่างมีความสุขและสามารถใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ (Rohhner RP & Khaleque A & Cournoyer อ้างถึงใน วรารัตน์ ประทานปัญญา, 2563) ช่วยให้บุตรเกิดความภาคภูมิใจ รับรู้ถึงความมีคุณค่าในตัวเองที่จะดำเนินชีวิตอย่างเชื่อมั่นและเป็นสุข เกิดความพึงพอใจในชีวิต ส่งผลถึงการปรับตัว มีพัฒนาการทางบวกและลดความสับสนในบทบาททางเพศ

ราภรณ์ คงฉันทมิตรกุล (2554 อ้างถึงใน วรารัตน์ ประทานปัญญา, 2560) ให้ความหมายว่าการยอมรับของครอบครัวคือความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกของอัตลักษณ์ทางเพศที่เหมือนหรือคล้ายผู้หญิงของบุตรชายวัยรุ่น

Eugster (2007 อ้างถึงในกาญจรัตน์ อินทุรัตน์, 2554) ให้ความหมายของการยอมรับของพ่อแม่ว่า หมายถึงความสามารถในการที่พ่อแม่จะรู้ว่าเด็กต้องการอะไร โดยปราศจากความคาดเดา เป็นการยอมรับความรู้สึก ไม่ได้เป็นการยอมรับพฤติกรรมที่เด็กกระทำที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึก ใส่ใจต่อความคิด เข้าใจว่าต้องการอะไร และมองเห็นบุตรเป็นคนสำคัญ พร้อมทั้งจะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

ทั้งนี้การยอมรับของพ่อแม่ยังเป็นจุดเริ่มต้นในการส่งเสริมการทำหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะทำให้เกิดการเปิดใจรับฟัง ร่วมเรียนรู้ปัญหาของบุตรอันนำมาซึ่งความผาสุก เป็นการสร้างบุคลิกที่มีคุณค่าแก่สังคมต่อไป พ่อแม่ที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ ส่วนใหญ่ไม่เคยนำประเด็นนี้เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมข้ามเพศและการแสดงออกทางเพศที่แตกต่างจากเพศกำเนิดมาเปิดใจคุยในครอบครัว เพราะความรู้สึกปฏิเสธที่เกิดขึ้นภายในใจของพ่อแม่ รวมทั้งการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวพฤติกรรมข้ามเพศที่เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความคิด ความเชื่อ ความคาดหวังที่มีต่อบุตร ส่งผลถึงปฏิสัมพันธ์ การสื่อสารระหว่างพ่อแม่ แรงจูงใจในการพัฒนาและทักษะความเป็นพ่อแม่ ความคิดด้านลบที่เกิดกับพ่อแม่อันเนื่องมาจากบุตรข้ามเพศ ทำให้พ่อแม่ไม่สามารถยอมรับในตัวบุตรตามความจริง ย่อมส่งผลต่อการแสดงออกของพ่อแม่ตามมา (วรารัตน์ ประทานปัญญา, 2563)

จากการศึกษาของรณภูมิ สามัคคีคารมย์ (อ้างถึงในสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2564) พบว่าการยอมรับความหลากหลายทางเพศของครอบครัวไทยส่วนใหญ่ นั้น เป็นการยอมรับบางส่วนหรือการยอมรับแบบมีเงื่อนไข เช่น ลูกต้องเรียนให้เก่ง ลูกต้องไม่แสดงท่าทางวิดวาย ต้องไม่พาแฟนเข้าบ้าน อย่าให้คนอื่นรู้ เป็นต้น นั้นหมายถึง เพื่อให้ได้การยอมรับ กลุ่มหลากหลายทางเพศ อาจต้องสร้างต้นทุนให้กับตัวเองมากกว่าคนอื่น ซึ่งปกติผู้หญิงผู้ชาย อาจมีต้นทุน 10 อย่าง แต่คนที่มีความหลากหลายทางเพศต้องแสวงหาต้นทุนเป็น 2 เท่า เช่น ต้องเรียนเก่ง มีอาชีพที่ดีมีหน้ามีตาตามที่สังคมคาดหวัง มีเงิน และต้องเป็นคนดี

จากแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัวที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งเรื่องของความหมายโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ การเลี้ยงดู รวมถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ล้วนแล้วแต่เป็น

ลักษณะของครอบครัวที่ถูกผลิตความหมายตามรูปแบบจารีตประเพณีของระบบชายจริงหญิงแท้ ภายใต้กรอบบรรทัดฐานทางสังคมที่ “ชายเป็นใหญ่” แต่ในปัจจุบันด้วยบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป กลุ่มคนหลากหลายทางเพศมีการเรียกร้องความเท่าเทียมมากขึ้น หากพิจารณาในมุมมองของ กาญจนา แก้วเทพ (2557) ที่กล่าวว่า “ครอบครัว” เป็นหน่วยทางวัฒนธรรม และมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับวัฒนธรรม คือ มีความหลากหลาย ไม่ได้มีอยู่เพียงรูปแบบเดียว การที่ลดทอนให้ ครอบครัวต้องมีเพียงรูปแบบเดียว คือ ตั้งมี พ่อ (ชาย) แม่ (หญิง) และลูกนั้น เป็นเพียงครอบครัวในอุดมคติแบบทุนนิยมเท่านั้น และถูกทำให้กลายเป็นอุดมการณ์ว่า ความหมายของครอบครัวต้องเป็น แบบนี้เท่านั้น แต่ในโลกแห่งความเป็นจริง รูปแบบของครอบครัวมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น

1. ครอบครัวที่เกิดจากคนที่รู้จักกันและสมัครใจจะมาอยู่ร่วมชายคาเดียวกัน โดยไม่ต้องมีสายสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือแต่งงานกัน เป็นครอบครัวแบบ “คนที่มาอยู่ร่วมกัน” (Co-habitation) ตัวอย่างเช่น เพื่อน 6 คนที่อยู่รวมกันใน Sit-com เรื่อง “Friends”
2. ครอบครัวที่พ่อแม่อาจจะรับลูกบุญธรรมมาเลี้ยง
3. ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่อยู่กับลูก (Single-Parent)
4. ครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่อาจจะเป็นผู้ชายทั้งคู่ (Gay) หรือเป็นหญิงทั้งคู่ (Lesbian)
5. ครอบครัวที่ทั้งสามีและภรรยาเคยแต่งงานมาแล้ว และหย่าขาดจากคู่สมรส เดิมแล้วมาแต่งงานกันใหม่ (remarriage)

Lull (1988 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) เสนอว่าปัจจัยที่ทำให้ครอบครัว แตกต่างกันนั้นน่าจะเนื่องมาจาก ความทันสมัยของสังคมที่แวดล้อมครอบครัวนั้น เช่น สังคมเมือง/ชนบท สภาพแวดล้อมของครอบครัว เช่น สภาพเกษตรกรรม/อุตสาหกรรม/เมืองใหญ่-เล็ก ค่านิยม ประเพณีที่มาจากศาสนา และแบบแผนของการสื่อสารภายในครอบครัว ซึ่งรวมถึงตั้งแต่การใช้ภาษา การใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล และแบบแผนการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันย่อย ๆ สถาบันหนึ่งของสังคม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมใหญ่ย่อมส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของครอบครัว และในทำนองเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงของครอบครัวก็ย่อมส่งผลสะท้อนถึงโครงสร้างสังคมใหญ่ เช่นเดียวกัน ตัวอย่างที่เห็นง่ายที่สุดก็คือ การเปลี่ยนแปลงขนาดครอบครัว ในสังคมเกษตรเนื่องจาก เทคโนโลยีในการผลิตมีประสิทธิภาพต่ำจึงต้องใช้แรงงานคนเป็นหลัก ดังนั้นครอบครัวในสังคมเกษตร จึงมีขนาดใหญ่เพื่อเป็นหลักประกันด้านแรงงาน การมีลูกก็มีความหมายในด้านการลงทุนประการหนึ่ง แต่ในสังคมอุตสาหกรรม ประสิทธิภาพของเครื่องจักรที่ผลิตมีสูงขึ้น ความต้องการแรงงานคนลดลง รวมทั้งแหล่งอุตสาหกรรมมีการโยกย้ายตลอดเวลา จึงต้องการมีครอบครัวขนาดเล็ก คล่องตัว โยกย้าย ได้โดยง่าย ดังนั้นครอบครัวในระบบอุตสาหกรรมจึงมีขนาดเล็กลง ความหมายของการมีลูกก็

เปลี่ยนไป เนื่องจากการมีเครื่องทุ่นแรงและสวัสดิการทางสังคม การมีลูกจึงมิใช่การลงทุน หากทว่าเป็นมิติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่า

ดังนั้นการศึกษาการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจ การผลิตความหมายของความเป็นครอบครัวในบริบทที่มีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นชายรักชายในบริบทของสังคมในปัจจุบัน ที่การเรียกร้องเรื่องความหลากหลายทางเพศมีการพูดถึงมากขึ้น จะมีลักษณะ โครงสร้าง บทบาทหน้า การเลี้ยงดู และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นอย่างไร จะเป็นไปตามรูปแบบอุดมการณ์เดิมตามจารีตประเพณี หรือมีการใช้พื้นที่ของละครโทรทัศน์แนววาย ในการสร้างอุดมการณ์การใหม่ที่เกี่ยวกับโครงสร้างของครอบครัว รวมถึงสร้างการยอมรับในความเท่าเทียมของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายในสังคม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์แนววาย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ถึงการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวในละครโทรทัศน์แนววาย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและที่มาของละครโทรทัศน์แนววายก่อน เพื่อใช้เป็นกรอบในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการนำมาวิเคราะห์ดังกล่าว โดยละครโทรทัศน์แนววายเกิดขึ้นจากความหมายของคำ 2 คำ นั่นคือคำว่า “ละครโทรทัศน์” และคำว่า “วาย” มาจากคำว่า ยาโยอิ (Yaoi) ในภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นก่อนที่จะทำความเข้าใจจักความหมายของคำว่าละครโทรทัศน์แนววายจึงต้องทำความเข้าใจของความหมายของทั้งสองคำนี้ก่อน

2.2.1 ความหมายละครโทรทัศน์

รายการละครโทรทัศน์ถือว่าเป็นรายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ซึ่งมีความหมายจากภาษาอังกฤษว่า “Soap Opera” โดยละครโทรทัศน์ตามความหมายของ Mutiel G. Cantor & Suzanne Pingree (1983 อ้างถึงในองอาจ สิงห์ลำพอง, 2557) คือ ความบันเทิงแบบเล่าเรื่อง (Narrative Form) รูปแบบหนึ่งของงานละครที่เสนอเป็นตอน ๆ ต่อเนื่องกันไปทางโทรทัศน์ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตในทุกวัน มีการนำเสนออย่างน้อยที่สุดหนึ่งเส้นเรื่องที่จะนำเรื่องราวต่อกันไปเรื่อย ๆ (Continuing Story) อย่างไม่มีจุดจบของเรื่อง (Never Ending) ความสำเร็จของละครโทรทัศน์ มักจะต่อเนื่องหลาย ๆ ปี ดังนั้น ผู้ชมละครโทรทัศน์ใหม่ต้องสามารถเข้าร่วมกับเรื่องราวในละครได้ในทุกตอน และเดินทางข้ามเวลาที่มักปรากฏและสะท้อนเวลาในความเป็นจริง (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557)

สมสุข หินวิมาน (2545) ได้อธิบายว่าละครโทรทัศน์คือการบรรจบกันของโลกแห่งความเป็นจริงและจินตนาการ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialise) เช่น ผู้หญิงควรเป็นเช่นไรในสายตาของผู้ชาย หรือการให้คุณค่าแก่การรักษาพลสงวนตัว หรือการยินยอมให้ผู้ชายเป็นใหญ่ และเนื้อหาที่เกี่ยวเนื่องอยู่กับเนื้อหาและค่านิยมทางสังคมได้อย่างไม่จบสิ้น

2.2.2 ประเภทของละครโทรทัศน์

ละครโทรทัศน์ถือเป็นการเรียกในภาพกว้างของสื่อในรูปแบบหนึ่งที่อาศัยศิลปะด้านการแสดงมาเรียงร้อยเป็นเรื่องราว และถูกนำมาผ่านกระบวนการทางด้านเทคนิคเพื่อผลิตออกมาเป็นละคร และเผยแพร่ออกสู่ผู้รับสารจำนวนมากผ่านสื่อมวลชนอย่าง “สื่อโทรทัศน์” ซึ่งในที่นี้ละครโทรทัศน์ก็ยังสามารถจัดแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้อีกด้วย (ปนัดดา ธนสถิตย์, อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2547) ได้จำแนกละครโทรทัศน์ออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 6 ประเภทดังนี้

2.2.2.1 ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอน (Dramatic Specials) ใช้เวลาแสดงประมาณ 60 นาที ถึง 120 นาที และมักออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของสถานี

2.2.2.2 ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวให้จบในตอน (TV Series) ใช้เวลาแสดง 30 ถึง 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ โดยเนื้อหาหลักของละครจะมีลักษณะเป็นแนวเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง ตลอดจนการใช้นักแสดงชุดเดียวกัน

2.2.2.3 ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ (TV Soap Operas/TV Serial) เป็นการร้อยเรียงเรื่องราวให้มีความต่อเนื่องและดำเนินเรื่องติดต่อกัน ใช้นักแสดงชุดเดียวกันตลอด มีความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบไปจนถึง 100 ตอนจบ อาจใช้เวลาแสดง 30-60 นาที ส่วนด้านการออกอากาศมักมีการออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ หรือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือ 5 วันต่อสัปดาห์ หรือออกอากาศเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกันก็ได้

2.2.2.4 Mini Series เป็นละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ผลิตเป็นเรื่องยาวอาจมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า 3 ชั่วโมง จึงจำเป็นต้องแบ่งออกอากาศเป็น 2 ภาค หากเรื่องใดที่มีความยาว 6 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้นก็อาจจะมีการแบ่งการออกอากาศเป็นวันละ 1 ชั่วโมง และออกอากาศในเวลาเดียวกันของทุกวัน ๆ หรือทุก ๆ สัปดาห์จนกว่าเรื่องจะจบ โดยมักออกอากาศตั้งแต่ 2-8 ตอนจบนั่นเอง

2.2.2.5 Anthology Series เป็นลักษณะละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์อีกแบบหนึ่งที่มีความแตกต่างจากซีรีส์ทั่วไป กล่าวคือจะเป็นละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกัน ตลอดจนเรื่องที่น่าสนใจมาแสดงจะไม่มี ความเกี่ยวข้องกัน หรือเรื่องราวในแต่ละตอนไม่มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน แต่ละครโทรทัศน์จะมีจุดร่วมเดียวกัน คือจะมีแนวของ

ละครไปในทิศทางเดียวกัน แต่ละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องจะมีจุดร่วมเดียวกัน คือ จะมีแนวของละครไปในทิศทางเดียวกันในทุก ๆ เรื่อง เช่น ละครแนวสยองขวัญ ตำนานเทพนิยา เป็นต้น

2.2.2.6 Situation Comedy (sitcoms) เป็นละครโทรทัศน์ประเภทตลก ชวนหัวเราะหรือออกแนวเสียดสีสังคมในบางครั้ง ละครโทรทัศน์ประเภทนี้มีออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน มีความยาวตอนละประมาณ 30 นาที ละครประเภตินี้จึงไม่นำมาฉายมากนัก อาจมีเพียง 2-3 ฉากใน 1 ตอน และมีนักแสดงหลักเพียง 2-3 คนเท่านั้น โดยจะเป็นผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด

ประเทศไทยมีความพยายามที่จะใช้คำศัพท์ในการให้ความหมายระหว่างการผลิต เรียกว่า “ละครโทรทัศน์” (TV Soap Operas/TV Serials) และ “ซีรีส์” (TV Series) ซึ่งมักทำให้เกิดความสับสนและนำมาใช้กันอย่างผิด ๆ จากการศึกษาและสรุปจากการค้นคว้าเอกสารของ กฤตพล สุธิภัทรกุล (2563) พบว่า มีหลายบุคคลได้ให้ความหมายของคำว่า “ละครโทรทัศน์” (TV Soap Operas/TV Serials) และ “ซีรีส์” (TV Series)

ปนัดดา ธนสิทธิ์ (อ้างถึงใน กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ละครโทรทัศน์ (TV Serials) เป็นละครเรื่องยาวที่เล่นหลายตอน ออกอากาศประมาณ 20-30 ตอน โดยเนื้อเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องเดียวกัน ออกอากาศเป็นประจำ ใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน ละครแบบนี้รู้จักในอีกชื่อ คือ Soap Opera ส่วนซีรีส์ (TV Series) เป็นละครสั้น ๆ เล่นแต่ละครั้งจะจบในเวลา 30-60 นาที แต่ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาในแต่ละตอนจะเป็นแนวเดียวกันและใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน แต่เรื่องราวเปลี่ยนไป

ขณะที่ นคร โพธิ์โพโรจน์ (อ้างถึงใน กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563) ระบุว่าละครโทรทัศน์เป็นลักษณะของละครที่มีเนื้อหาต่อกัน ออกอากาศต่อเนื่องหลายวันต่อสัปดาห์ ส่วนซีรีส์นั้นมีบทสรุปในตอน และสามารถเดินทางในระดับสากลมากกว่าละครที่เปรียบเสมือนความบันเทิงอันตอบผู้ชมในแต่ละภูมิภาคเท่านั้น

ศุริยางค์ คมขำ (อ้างถึงใน กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563) ได้ให้คำจำกัดความถึงความแตกต่างของคำว่า ซีรีส์ (TV Series) และ ละครโทรทัศน์ (TV Serials) ไว้ว่า ซีรีส์ (TV Series) เป็นรายการละครชุดเรื่องยาว ดำเนินติดต่อกันไปเป็นละครเรื่องเดียวกันจนกว่าจะจบ โดยมีผู้แสดงชุดเดียวกัน ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนขึ้นไป จนอาจถึง 100 ตอน ถ้าละครได้รับความนิยมมาก ๆ ในการเสนอฉายแต่ละครั้งอาจจะเป็นตอนละ 30 นาทีหรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ขณะที่ละครโทรทัศน์ (TV Serials) รายการประเภทนี้สืบเนื่องมาจากละครวิทยุ (Soap Operas) และเพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจ ละครเหล่านี้จะบันทึกเทปไว้แล้วจึงเสนอ สูตรของละครประเภตินี้คือ เป็นเรื่องราวต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับลักษณะของตัวละครเอก 2 หรือ 3 คนกับตัวละครรอง ๆ ลงไปอีกบ้าง ผสมผสานกับเรื่องใหม่ ๆ ซึ่งทำให้ละครดำเนินไป

และ องอาจ สิงห์ลำพอง (อ้างถึงใน กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563) กล่าวว่า ละครโทรทัศน์ในรูปแบบของ Soap Opera นั้น เป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ มีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน ออกอากาศในช่วงเวลาหลังข่าว 20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มียุโรปรับชมมากที่สุด โดยปัจจุบันมักถูกเรียกว่า ซีรีส์ (Drama Series) แทน ไม่ว่าจะเป็นซีรีส์ญี่ปุ่น เกาหลี อังกฤษ อเมริกา โดยซีรีส์เหล่านี้มักจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไปตามแต่การสื่อสารและวัฒนธรรมของแต่ละชาติ

2.2.3 ความหมายของวาย (Yaoi)

“วาย” เป็นคำที่มีที่มาจากคำว่า “ยาโออิ” (Yaoi) ในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายและคำนิยามของคำว่า “ยาโออิ” (Yaoi) ไว้ดังนี้

นัทธนัย ประสานนาม กล่าวว่า คำว่า “วาย” มีที่มาจากคำว่า “อาโออิ” (Yaoi) แปลว่าเรื่องที่ไม่มีเนื้อหา ไม่มีจุดสูงสุด (Climax) ไม่มีประเด็น เป็นวัฒนธรรมกระแสรองตั้งแต่จุดกำเนิด แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) ไม่มีผลต่อการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมวาย เนื่องจากวัฒนธรรมนี้ถูกส่งต่อมาในหมู่ผู้หญิง ซึ่งอยู่ในฐานะผู้สร้างและผู้เสพ กลุ่มผู้หญิงซึ่งเป็นจำนวนประชากรส่วนใหญ่ของสาววายเป็นคนรักต่างเพศ ฉะนั้นเรื่องวายเป็นความสัมพันธ์ของผู้ชายที่รักกัน แต่ถูกจินตนาการขึ้นมาโดยผู้หญิง แล้วก็ถูกบริโภคโดยผู้หญิง (สหรั เพชรวิโรจน์ชัย อ้างถึงใน กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563)

วาย (Y) เป็นคำย่อที่นำมาใช้เรียกสื่อประเภทคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) โดยมีที่มาจากคำในภาษาญี่ปุ่น คือ ยาโออิ (Yaoi) ที่ใช้เรียกสื่อบันเทิงที่มีการนำเสนอความสัมพันธ์และความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน และคำว่า ยูริ (Yuri) ใช้เรียกสื่อบันเทิงที่มีการนำเสนอความสัมพันธ์และความรักระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง เดิมจุดมุ่งหมายของสื่อแนววายไม่ใช่เรื่องเพศวิถี (Sexuality) แต่เป็นประเภทของเรื่องเล่า (Narrative) ประเภทหนึ่งที่เล่าเกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความรักของคนที่มี เพศกำเนิดเดียวกัน (Sex) มากกว่า (เขมภัทร ทฤษฎีคุณ, 2564)

ศาสตราจารย์ จุลมณี (2565) ได้อธิบายความหมายของคำว่า วาย-Y ว่ามาจากคำว่า “ยาโออิ” (ยาโออิ) มีต้นกำเนิดมาจากประเทศญี่ปุ่น นิยมใช้กันในวงการนิยายและการ์ตูน เป็นประเภทหนึ่งของงานโดจินชิ ซึ่งเป็นผลงานล้อเลียนมังงะ หรืออนิเมะ และที่สำคัญยังมีความหมายถึงความสัมพันธ์แบบ “ชายรักชาย” หลังจากนั้นญี่ปุ่นได้เกิดคำศัพท์ใหม่แทนที่ “ยาโออิ” คือคำว่า “บอยเลิฟ” (Boy’s Love) คือ ความรักของเด็กหนุ่ม “ยาโออิ” หรือรักร่วมเพศระหว่างชายกับชาย โดยคำว่า “Yaoi” ย่อมาจาก Ya คือ ยะมะนะชิ (ไม่มีโคลแม็กซ์), O คือ โอจินะชิ (ไม่มีมูกจบ) และ I คือ อิหมินะชิ (ไม่มีสาระ) รวมกันคือ Yaoi จึงมีความหมายว่า อยากจะชอบพอใครก็ชอบไปจิ้นไป ไม่ต้องไปหาเหตุผลใด ๆ มารองรับ ขอให้ได้อิมเมจแอมเปรมปรีดีก็เกินพอแล้ว

จากการศึกษาของ อรวรรณ วิชญวรรณกุล (2559) เรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย พบว่า กระบวนการเข้าสู่การเป็นเขียนนวนิยายชายรักชายของผู้หญิง ในประเด็น แรงจูงใจในการเขียนนวนิยายชายรักชาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ความท้าทาย ผลงานแนววายมีประเด็นของเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ผู้หญิงหลายคนที่จะเลือกจะเขียนนวนิยายชายรักชายจึงมองประเด็นนี้เป็นส่วนสำคัญว่าความเป็นชายรักชายจะพบเจออุปสรรคในรูปแบบของเพศแบบใด ซึ่งจะมีความท้าทายมากยิ่งขึ้นไปจากนวนิยายรักต่างเพศ กล่าวคือ นวนิยายรักต่างเพศสามารถเล่นเรื่องฐานะ ความต่างชั้น หรือรูปแบบความรักแบบใดก็ได้ นวนิยายชายรักชายก็ทำได้เช่นกัน แต่เพิ่มเติมเรื่องของเพศเข้าไปอีกประเด็นหนึ่ง

2) ความชื่นชมของคนเขียนที่มีต่อชายรักชาย ทักษะคติของคนเขียนที่มีต่อชายรักชายส่งผลต่อความชื่นชมรูปแบบความสัมพันธ์ของเพศเดียวกัน เนื่องจากนักเขียนหญิงเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีทัศนคติในแง่บวก ไม่ว่าจะเป็นจากเพื่อน คนรอบข้าง หรือนักแสดง ที่เป็นชายรักชาย รวมทั้งครอบครัวไม่มีอคติต่อชายรักชายนำไปสู่การชื่นชมบุคคล และหมายรวมถึงชายรักชายทั้งหมด จนเป็นแรงกระตุ้นที่อยากให้ความสนับสนุนคนกลุ่มนี้ให้สามารถเปิดเผยตัวตนได้ในสังคม โดยอาศัยพื้นที่ของนวนิยายเป็นการนำเสนอ

3) การเพิ่มอำนาจให้กับเพศหญิง นวนิยายชายรักชายเป็นการแสดงอำนาจของเพศหญิง โดยการลดอำนาจของเพศชายลงให้มีความทัดเทียมกับเพศคนเขียน และเป็น การแสดงอำนาจที่เหนือกว่าด้วยการกำหนดให้ผู้ชายสองคนสามารถดำเนินเรื่องราวตามที่นักเขียนหญิงต้องการได้ ผ่านพื้นที่ที่เป็นนวนิยายชายรักชาย ที่สร้างโดยนักเขียนผู้หญิง จึงเป็นพื้นที่ในการแสดงออกของผู้หญิงที่มีต่อเพศชายเป็นการต่อสู้โดยผ่านตัวละครที่กล่าวมา เช่นเดียวกับคนอ่านส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงก็มีสาเหตุเดียวกัน คือ ผู้หญิงที่อ่านนวนิยายชายรักชายก็มีความต้องการในการลดทอนอำนาจของเพศชายลงแบบไม่รู้ตัว ผ่านพื้นที่ของนวนิยายชายรักชายที่ไม่เพียงแต่เป็นการลดอำนาจของเพศชายเท่านั้น แต่ได้เห็นเพศชายมีความทัดเทียมกับเพศหญิง

4) อัตราการแข่งขันน้อยกว่านวนิยายกระแสหลัก เนื่องจากนวนิยายชายรักชายยังมีอัตราการแข่งขันน้อยกว่านวนิยายกระแสหลักที่มักจะมีการต่อสู้ดุเดือด ผู้หญิงเหล่านี้จึงเลือกเข้าสู่แวดวงนวนิยายชายรักชายที่ยังมีอัตราการแข่งขันที่น้อยกว่า แม้อัตราการแข่งขันจะต่ำ แต่แวดวงนี้ก็ยังสามารถรองรับนักเขียนใหม่ ๆ และยังต้องการนักเขียนใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา อีกทั้งการเติบโตของแวดวงนวนิยายชายรักชายทั้งในตลาดของหนังสือ งานหนังสือ และกลุ่มคนอ่านที่เริ่มเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผู้หญิงเหล่านี้เห็นโอกาสที่จะเข้าสู่แวดวงนวนิยายชายรักชายมากกว่านวนิยายกระแสหลักที่มีการแข่งขันสูง

5) รายได้จากนวนิยายชายรักชาย แม้ว่าผู้หญิงกลุ่มนี้จะเข้าสู่แวดวงนวนิยายชายรักชายด้วยการทำงานอดิเรกที่เกิดจากใจรัก ไม่ใช่เรื่องของค่าตอบแทน แต่เมื่อก้าวเข้าสู่กลุ่มของมืออาชีพได้ ประเด็นเรื่องรายได้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ตามที่ได้กล่าวมา อัตราการแข่งขันของแวดวงนวนิยายกระแสหลักเป็นไปอย่างดุเดือด การเลือกเข้าสู่แวดวงนวนิยายชายรักชายที่มีการต่อสู้น้อยกว่า อีกทั้งยังมีจำนวนคนเขียนที่ยังไม่เยอะเท่า เป็นการเปิดโอกาสให้ได้รับการยอมรับง่ายกว่าซึ่งนำมาถึงโอกาสสร้างผลตอบแทน หรือทุนทางเศรษฐกิจที่จะได้จากการเขียนนวนิยายชายรักชายมากกว่า ดังนั้น ปัจจัยด้านนี้ก็ส่งผลที่ทำให้ผู้หญิงกลุ่มนี้ยังเลือกที่จะเขียนนวนิยายชายรักชายต่อไป

นอกจากนี้ ภูวิน บุณยะเวชชีวิน และ ณัฐธนนท์ ศุขอุทอง (2564) ได้กล่าวถึงการนิยาม “แนววาย” ในสื่อบันเทิงไทย โดยเฉพาะซีรีส์ จำเป็นต้องอ้างอิงกับขนบของ “วายญี่ปุ่น” (Japanese Y[aoi]) หรือ “บอยเลิฟญี่ปุ่น” ซึ่งลักษณะของวายไทย (Thai Y[aoi]) มีต่อไปนี้

1. ตัวละคร (คู่วาย) เป็นเด็กหนุ่มหรือชายหนุ่มหน้าตาดีตามสมัยนิยม ซึ่งรูปโฉมอาจไม่ได้มีความงดงาม (beautiffulness) ชัดเจนเหมือนในการ์ตูนบอยเลิฟญี่ปุ่น แต่ก็มีควมน่ารัก หรือ มีความงามกว่าละครไทยทั่วไป โดยสอดคล้องกับความเป็นชายที่อ่อนโยนแบบเอเชียตะวันออก

2. หลักเมะ-เคะ (me-khe rule) ซึ่งถอดมาจากหลักเซเมะ-อุเคะของบอยเลิฟญี่ปุ่น กำหนดคาแรคเตอร์เชื่อมโยงกับบทบาททางเพศ (Sexual role) ในความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ กล่าวคือ พระเอก หรือ เมะ เป็นรุก (*ruk*; lit. attacker) มักมีคาแรคเตอร์เป็นชาย (masculine) มากกว่า เช่น ตัวสูงกว่า กายาล้ำสันกว่า และมีความแสบบอย เป็นต้น ขณะเดียวกัน นายเอก หรือ เคะ เป็นรับ (*rap*; lit. receiver) มีคาแรคเตอร์ที่เป็นหญิง (feminine) มากกว่า เช่น ร่าเริง ดูเปราะบาง น่าทะนุถนอม และอ่อนโยน บ้างก็มักมีกลิ่นอายจิตหญิง เป็นต้น โดยบทบาททางเพศของคู่วาย มีความตายตัวอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ การสลับบทบาททางเพศให้พระเอกรองรับความเป็นชายจากนายเอกนั้น เป็นเรื่องต้องห้ามจะกระทำมิได้

3. เรื่องเล่าวาย (*wai narrative*) ในสื่อบันเทิงไทยยึดถือแก่นเรื่องของนิยายโรมานซ์เป็นแนวบท กล่าวคือความรักและการเป็นเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ตัวละครสามารถเอาชนะปัญหา และอุปสรรคซึ่งขวางกั้นความสัมพันธ์ และถึงแม้ความสัมพันธ์อาจไม่ลงเอยด้วยการครองคู่กัน แต่ก็จะไม่ลงเอยด้วยโศกนาฏกรรม เช่น ความตายที่พลัดพราก เป็นต้น ตอนจบที่มีใช้ความเศร้าโศกสลดนี้ ที่แยกสื่อบันเทิงวายออกจาก “ซีรีส์/ภาพยนตร์เกย์” (gay-themed series/movies)

4. ในเรื่องเล่าวายส่วนใหญ่ ความรักและความปรารถนาของคู่วาย มีลักษณะปลดปล่อยเพศสภาพ (self-identification) ว่าเป็นเกย์ (ยกเว้น นายเอกเรื่อง บังเอิญรัก) และ

กรอบศีลธรรมที่กำกับตัวละคร มักจะก้าวข้ามความเป็นเพศเช่นนี้แล้ว ภาพชายรักชายที่ฉายผ่านซีรีส์วาย จึงมีลักษณะเช่นเดียวกับบอยเลิฟญี่ปุ่น คือ มีแนวโน้มที่จะแยกขาดออกจากความจริงทางสังคม

5. ในด้านการตลาด วัยรุ่นหญิงหรือตลาดสาววายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก แต่ก็มีผู้ชายซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศเป็นผู้ชมและแฟนคลับด้วย

6. การเดินเรื่องของสื่อวายมักมีฉากเผยแสดงเรือนร่างส่วนบนอันเปลือยเปล่า เช่นกล้ามเนื้อบนอกบนอกแน่นพองาม สอดคล้องกับความเป็นชายที่อ่อนโยน (soft masculinity) ตลอดจนฉากร่วมรัก เพื่อเร้าจินตนาการ รวมถึงตอบสนองต่อความปรารถนาของผู้ชมและกลุ่มแฟนคลับ

โดยลักษณะข้างต้นเป็นองค์ประกอบของสื่อแนววายส่วนใหญ่ แต่มิได้หมายความว่าภาพยนตร์/ซีรีส์วายของไทยทุกเรื่องจำเป็นต้องมีลักษณะดังกล่าวครบทุกประการ

ทั้งนี้แม้ว่าสื่อวายจะได้รับอิทธิพลจากแนววายดั้งเดิมของประเทศญี่ปุ่นที่มีลักษณะเป็นเหมือนเรื่องแฟนตาซี โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องคือความรักเป็นนิรันดร์แบบอุดมคติ และความรักจะทำให้ฟ้าฝนอุปสรรคใด ๆ ไปก็ได้ โดยไม่สนใจ สภาพความเป็นจริงว่าสังคมยอมรับหรือสถานการณ์สิทธิของผู้มีความหลากหลายทางเพศเป็นอย่างไร โดยสื่อวายแบบดั้งเดิมนั้นไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเคลื่อนไหวของสิทธิของคนหลากหลายทางเพศ เพราะแก่นของเรื่องที่ว่าความรักสามารถชนะทุกอย่างนั้น เป็นการเก็บงำและซ่อนวาระของสังคมที่ว่าในความจริงเพียงแค่ว่าความรักไม่เพียงพอ หากแต่สถานะ ความสัมพันธ์ และเจตจำนงในการก่อตั้งครอบครัวนั้น ยังจำเป็นต้องได้รับรองจากกฎหมาย และการรับรองทางสังคม

อย่างไรก็ตามสื่อแนววายสมัยใหม่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่บ้าง เริ่มมีแนวโน้มและไอเดียเกี่ยวกับการต่อสู้สังคม และขบวนการของการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมกันทางเพศของผู้มีความหลากหลายทางเพศ จนกระทั่งบ้างเรื่องถึงขนาดใส่ประเด็นเรื่องการสมรสเท่าเทียมเข้าไปในเรื่องหรือพยายามสร้างภาพที่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้นผ่านสื่อ เช่น “แปลรักฉันด้วยใจเธอ” ผู้เขียนบทมีการสร้างฉากของการค้นพบความต้องการของตนว่ามีเพศวิถีแบบใด และค่อยเรียนรู้ เติบโต และพัฒนาบุคลิกภาพของตน หรือแสดงความเข้าใจของครอบครัวต่อเพศวิถีของตัวละคร และพร้อมที่จะต่อสู้กับตัวละคร เป็นต้น ซึ่งเป็นพัฒนาการที่ดีของสื่อวายที่เข้ามาสนับสนุนขบวนการเรียกร้องสิทธิของความหลากหลายทางเพศ เพียงแต่สิ่งนี้ยังเป็นส่วนน้อยของสังคมไทย เพราะสื่อวายในยุคแรกยังคงมีอิทธิพลอยู่และยังคงเรื่องอำนาจในการผลิตซ้ำมุมมองต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศและสิทธิของผู้หลากหลายทางเพศอย่างไม่เข้าใจ (เขมภัทร ทฤษฎีกุณ, 2564)

สอดคล้องกับธีพิสิฐ มหานีรานนท์ (2565) ที่กล่าวว่าเริ่มมีซีรีส์วายไทยจำนวนไม่น้อยที่พูดเรื่องสิทธิของเกย์และคนหลากหลายอื่น ๆ อย่างตรงไปตรงมา ไม่ว่าจะเป็น “แปลรักฉันด้วย

ใจเธอ” ที่นำเสนอตัวละครพี่ชายที่ออกมาพูดกับน้องชายว่า การรักคนเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ และเราสามารถรักใคร่ก็ได้ ที่เราอยากรัก, “นิทานพันดาว” ที่ตัวละครเพื่อน ๆ ของพระเอก-นายเอก ต่างมองเห็นความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่เป็นเรื่องธรรมดา โดยเล่าผ่านบรรยากาศอบอุ่นครั้งหนึ่งครั้งที่ต่างกันไป ทั้งในแบบคนเมืองหลวง และคนบนดอย, “นับสิบจะจูบ” ที่ตัวละครเอกประกาศออกมาชัดเจนต่อหน้าครอบครัวว่าตนเองเป็นเกย์ รวมถึงการที่มีตัวละครผู้ใหญ่ตัวหนึ่งต้องเคยเจ็บปวดกับการเป็นเกย์ในสังคมที่ปิดกั้นเมื่อครั้งอดีต หรือ “แค่เพื่อนครับเพื่อน” ที่สร้างให้ตัวละครพี่ชาย-น้องสาวสามารถพูดคุยเรื่องความรักที่แต่ละคนมีต่อเพศเดียวกันได้ โดยไม่ต้องนำไปสู่การดราม่าใหญ่โตใด ๆ ภายในครอบครัว นอกจากนี้ยังมี ซีรีส์วายไทยบางเรื่องก้าวไปพูดถึงประเด็นปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคมที่ใหญ่กว่านั้น เช่น “พฤติกรรมที่ตาย” ที่สถานะการรักชอบเพศเดียวกันระหว่างตัวละครหมอกับครูแทบจะไม่ใช่ประเด็นหลัก หากแต่เป็นเส้นเรื่องที่วาดด้วยความยุติธรรมของสังคมที่เกิดขึ้นโดยผู้มีอำนาจระดับชั้นสูงกว่าต่าง ๆ ที่ทั้งคู่ต้องคอยต่อกรด้วย หรือ “นิทานพันดาว” ที่พูดถึงการที่นักธุรกิจใหญ่มาวนเวียนคอยเอาไรต์เอาเปรียบชาวดอยที่ปลูกใบชาเพื่อป้อนโรงงาน จนเกิดความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและทำให้ตัวละครพระเอก-นายเอกต้องเข้ามาช่วยแก้ปัญหา และ “Not Me เขาไม่ใช่ผม” ที่เนื้อหาในหลายตอนกล่าวถึงความสำคัญของกฎหมายที่ควรต้องให้ความยุติธรรมกับคนทุกชนชั้นอย่างเท่าเทียม หรือแม้กระทั่งการพูดถึงปัญหาจากสาธารณสุขไปโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างทางม้าลาย ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความบิดเบี้ยวหลายอย่างในโครงสร้างการบริหารบ้านเมืองของภาครัฐ

จากที่กล่าวมาข้างต้น หากเราพิจารณาละครโทรทัศน์แนววายที่สังคมไทยส่วนใหญ่เรียกว่า “ซีรีส์วาย” หลายเรื่องมีลักษณะที่สอดคล้องกับคำนิยามของละครโทรทัศน์ ประเภทละครเรื่องยาวหลายตอนจบ (TV Soap Operas/TV Serial) การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “ละครโทรทัศน์แนววาย” ที่หมายความรวมถึงละครโทรทัศน์ทุกประเภทที่มีเรื่องราวในการนำเสนอในแนววาย อันมีที่มาจากจากวัฒนธรรม Yaoi ของประเทศญี่ปุ่น อาจจะต้องเปลี่ยนแปลงมาจากนิยายวายหรือแต่งขึ้นมาใหม่ก็ได้ ตัวละครหลักจะเป็น ผู้ชายกับผู้ชาย การเล่าเรื่องจะยึดถือแก่นเรื่องของนิยายโรมานซ์เป็นแนวบทของเรื่อง ที่ตอนจบไม่ใช่ความโศกเศร้าในเรื่องความรักทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชาย กลุ่มตัวอย่างของซีรีส์วายที่นำมาศึกษา จึงจำเป็นต้องมีการเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเด็นครอบครัวอยู่ด้วย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย

2.3.1 เพศสรีระ เพศสภาพ และเพศวิถี

การทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อาจจะเป็นเรื่องที่ซับซ้อนในบริบทของสังคมไทยที่มีการใช้คำศัพท์ว่า “เพศ” เพียงคำเดียว แต่ให้ความหมายได้หลากหลายมิติ ซึ่งต่างจากการใช้คำในภาษาอังกฤษที่มีอยู่หลายคำที่เกี่ยวข้อง เช่น Sex ที่หมายถึงเพศทางร่างกาย Gender ซึ่งมักแปลเป็นภาษาไทยว่า เพศสภาพ หรือเพศภาวะ และ Sexuality หรือ Sexual Orientation ซึ่งจะหมายถึง เพศในความหมายเกี่ยวกับกามารมณ์ ความรู้สึกดึงดูดอารมณ์ปรารถนาทางเพศหรือความรักใคร่ชอบพอ มักถูกแปลเป็นภาษาไทยว่า เพศวิถี (ซีรา ทองกระจ่าย, ม.ป.ป.)

2.3.1.1 เพศสรีระ (Sex) ใช้เมื่อกล่าวถึงเพศเชิงชีววิทยา เพราะการแยกเพศจะมุ่งไปที่อวัยวะทั้งภายในและภายนอกร่างกาย ดังนั้น เพศสรีระ หรือที่เรียกว่า “เพศ” นั้น หมายถึง เพศที่ถูกแบ่งโดยอ้างอิงกายวิภาคตามธรรมชาติ เช่น โครโมโซม ต่อมเพศ และอวัยวะสืบพันธุ์ (American Psychological Association, 2011; Trans Student Education Resource, 2016 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) และมีการระบุในหนังสือรับรองการเกิด โดยแบ่งเป็น

1. เพศชาย (Male) คือรูปสรีระและอวัยวะสืบพันธุ์ที่แสดงให้รู้ว่าเป็นผู้ชาย

2. เพศหญิง (Female) คือรูปสรีระและอวัยวะสืบพันธุ์ที่แสดงให้รู้ว่าเป็นหญิง

3. เพศกำกวม เพศกะเทย หรือ คนสองเพศ (Intersex, Hermaphrodite) คือผู้ที่มีเพศสรีระมากกว่าหนึ่งแบบ มีอวัยวะสืบพันธุ์กำกวม ไม่ตรงกับเพศใดเพศหนึ่ง หรือมีอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งสองเพศ แบ่งเป็น

1) เพศกะเทยแท้ (Herm) คือ ผู้ที่มีอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งชายและหญิงที่สามารถทำหน้าที่ผลิตอสุจิและไข่ได้ในคนเดียว

2) เพศกะเทยเทียมชาย (Merm, Male Pseudo Hermaphrodite) คือ ผู้ที่มีอวัยวะสืบพันธุ์เพศชายเด่นกว่าเพศหญิง สามารถทำหน้าที่ผลิตอสุจิได้แต่ไม่สามารถผลิตไข่ได้

3) เพศกะเทยเทียมหญิง (Ferm, Female Pseudo Hermaphrodite) คือ ผู้ที่มีอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงเด่นกว่าเพศชาย สามารถผลิตไข่ได้แต่ผลิตอสุจิไม่ได้

ดังนั้น “กะเทย (Intersex)” ที่เป็นคำศัพท์ทางการแพทย์นั้น ไม่ได้หมายถึง คนข้ามเพศ (Transgender) หรือ “กะเทย” ที่เป็นคำศัพท์ที่คนไทยใช้เรียกผู้ที่รับรู้เพศตรงข้ามกับเพศสรีระ ซึ่งกะเทย/คนข้ามเพศนั้น เป็นอัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศสรีระแต่อย่างใด

ทั้งนี้เพศสรีระของบุคคลนี้ไม่ได้มีอิทธิพลที่จะทำให้บุคคลนั้น ๆ จะต้องมีความโน้มเอียงที่จะเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกัน แต่เพศกำเนิดอาจเป็นแค่เครื่องมือในการประกอบกิจกรรมทางเพศเท่านั้น โดยส่วนใหญ่กลุ่มรักเพศเดียวกันมักเป็นผู้ซึ่งไม่พึงพอใจกับเพศกำเนิดของตนเอง ตรงกันข้ามกลับมีความรู้สึกที่ว่า เพศสรีระนั้นมีความขัดแย้งต่อความรู้สึกของตน อย่างไรก็ตาม ภาวะความเป็นผู้รักเพศเดียวกันไม่ได้ขึ้นตามเพศกำเนิดเสมอไป แม้ว่าบางคนจะมีอวัยวะเพศที่ผิดปกติที่เรียกว่า กะเทย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เขาผู้นั้นจะเป็นกลุ่มคนเพศเดียวกันเสมอไป ทั้งนี้ผู้รักเพศเดียวกันมีความพึงพอใจต่อเพศกำเนิดของตนเอง เพราะคิดว่าเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติทางเพศที่เหมาะสมสำหรับเขาได้มากกว่า (กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563)

2.3.1.2 เพศสถานะ หรือเพศสภาพ (Gender) หมายถึงบทบาทความเป็นเพศที่ถูกกำหนดและประกอบสร้างขึ้นจากขนบธรรมเนียม ประเพณี โครงสร้างอำนาจ และกลไกทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการนิยามตนเองหรืออัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) และการแสดงบทบาททางเพศ หรือตัวตนทางเพศของบุคคลในสังคม เช่น การแสดงบทบาทความเป็นหญิงหรือความเป็นชาย หรือความเป็นเพศอื่น ๆ ในสังคมของบุคคล เพศสภาพ เป็นผลลัพธ์จากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่เชื่อมโยงกับทัศนคติ ความเชื่อ วัฒนธรรม ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งไม่มีสถานะตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย ตามความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม และไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับเพศสรีระหรือเพศกำเนิดก็ได้ อย่างไรก็ตาม ในสังคมที่มีการควบคุมบทบาททางเพศสภาพและบรรทัดฐานความเป็นหญิงเป็นชาย (Gender Norm) สูง บุคคลอาจจะไม่สามารถแสดงออกความเป็นเพศของตนได้อย่างเต็มที่ และจำเป็นต้องแสดงออกบทบาททางเพศตามที่สังคมกำหนด เช่น เกิดเป็นผู้หญิงต้องเรียบร้อย ต้องใส่กระโปรง เป็นผู้ชายต้องเข้มแข็ง เป็นผู้นำ ไม่ร้องไห้ เป็นต้น การควบคุมบทบาททางเพศเหล่านี้ส่งผลทำให้คนกลุ่มหนึ่งแสดงออกผิดแผกไปจากบรรทัดฐานทางสังคม ถูกตีตราทำให้เป็นกลุ่มชายขอบ (Marginalized Group) (ชีรา ทองกระจาย, ม.ป.ป.)

2.3.1.3 เพศวิถี (Sexuality) หมายถึงระบบความเชื่อด้านเพศที่เกิดขึ้นจากการหล่อหลอมตามธรรมชาติผสมผสานกับความเชื่อ และการให้คุณค่าในแต่ละสังคม เพศวิถีเป็นระบบเพศที่กว้างแต่ถูกคัดกรองและตีกรอบให้แคบลง โดยบริบททางสังคมผ่านแนวคิดทางด้านเพศต่าง ๆ เพื่อสร้างคุณค่าและความหมายทางด้านเพศที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา เพศวิถีจึงเป็นบรรทัดฐานที่ได้รับการยอมรับและถูกใช้เป็นแนวทางกำกับดูแลเรื่องเพศที่มีผลต่อการดำเนิน

ชีวิต วิธีคิด และค่านิยมด้านเพศของคนในสังคม เช่น ความปรารถนา ภาพลักษณ์ การแต่งกาย การแสดงออก จินตนาการทางเพศ รวมถึงการเลือกคู่ชีวิต (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) การแสดงออกทางเพศรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เป็นสากล เช่น การกอดจูบกันในที่สาธารณะนั้น อาจเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในสังคมหนึ่ง แต่ถูกต่อต้านในอีกสังคมเพราะทั้งสองบริบทมีระบบเพศวิถีที่แตกต่างกัน หรือหากมีเพศสรีระเป็นผู้ชายแล้วควรต้องแสดงออกทางเพศตามบรรทัดฐานของเพศชายในสังคม หากไว้ผมยาวหรือแต่งหน้า บุคคลนั้นอาจถูกมองว่าผิดปกติ แต่บางสังคมอาจมองว่าเป็นเรื่องปกติหรือมีอคติในระดับที่แตกต่างกัน เป็นต้น (ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563)

2.3.1.4 รสนิยมทางเพศ (Sexual Orientation) หมายถึงความพึงพอใจด้านเพศที่สอดคล้องกับความต้องการ ภายในจิตใจของบุคคล ครอบคลุมทั้งแรงดึงดูดด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความรักใคร่ผูกพัน และความสัมพันธ์เชิงพิศวาสที่มีต่อบุคคลอื่นที่มีเพศตรงข้าม เพศเดียวกับตนเอง หรือทั้งสองเพศ (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) รสนิยมทางเพศ อาจคล้ายคลึงกับอัตลักษณ์ทางเพศจนทำให้เกิด ความสับสน แต่สองสิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกัน เช่น คนข้ามเพศซึ่งเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์ทางเพศอาจระบุตัวตนเอง มีรสนิยมทางเพศแบบรักต่างเพศ รักเพศเดียวกัน หรือทั้งสองเพศก็ได้ ดังนั้นไม่จำเป็นว่า ผู้หญิงข้ามเพศ จะต้องมึรสนิยมทางเพศกับผู้ชายเสมอไป แต่อาจมึรสนิยมรักเพศเดียว หรือระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตนว่าเป็นเลสเบี้ยนหรือไบเซ็กชวลก็ได้ (Trans Student Education Resources, 2016 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) รสนิยมทางเพศประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ เอกลักษณ์ แรงดึงดูด และพฤติกรรมทางเพศ ในคำเอกลักษณ์นั้น APA (2011) กล่าวว่า การจัดกลุ่มเอกลักษณ์ของรสนิยมทางเพศนั้น ไม่สามารถกระทำได้ชัดเจน เนื่องจากความเป็นนามธรรมของความรู้สึกที่เป็นภาวะต่อเนื่อง และไม่มีจุดตัดแน่นอน (Haldeman, 2012 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) กลุ่มที่ใช้ในการจำแนกเอกลักษณ์ของรสนิยมทางเพศจึงมีกรอบที่กว้าง ดังนี้

1. กลุ่มรักต่างเพศ (Heterosexual) ผู้ที่มีรสนิยมทางเพศกับผู้มีเพศสรีระตรงข้ามกับตนเองเท่านั้น เช่น ผู้ชายมีความรักใคร่ชอบพอกับผู้หญิง หรือผู้หญิงรักใคร่ชอบพอกับผู้ชาย
2. กลุ่มรักเพศเดียวกัน (Homosexual) คือ ผู้ที่มีรสนิยมทางเพศกับผู้มีเพศสรีระเดียวกัน แบ่งออกเป็น

- 1) ผู้ชายที่รักและพึงพอใจในผู้ชายด้วยกัน ทั้งอารมณ์ หรือเพศสัมพันธ์ เรียกว่ากลุ่มชายรักชาย หรือเกย์ (Gay) ในบางประเทศคำว่าเกย์ใช้เรียกผู้รักเพศเดียวกันทั้งชายและหญิง แต่ในประเทศไทยจะหมายถึงเพศชายเป็นส่วนใหญ่ โดยเกย์ถูกแบ่งออกตามบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ เช่น 1) เกย์คิง/รุก/ท็อป คือผู้ที่รับบทบาทเป็นฝ่ายกระทำเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 2) เกย์ควีน/รับ/บ๊อทท่อม คือผู้ที่มีบทบาทเป็นฝ่ายถูกกระทำเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และ 3) เกย์ควีน/โบท คือผู้ที่สามารถ รับบทบาทได้ทั้งฝ่ายกระทำและถูกกระทำเมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะแตกต่างจากกลุ่มชายที่มี

เพศสัมพันธ์กับชาย (men who have sex with men; MSM) บ้างเรียกว่า ชายรักชาย ซึ่งคล้ายกับนิยามของกลุ่มรักเพศเดียวกันจนทำให้เกิดความสับสนในความหมายและเป็นประเด็นในการใช้สองคำนี้ เนื่องจากคำว่า “มีเพศสัมพันธ์” กับ “รัก” มีความหมายแตกต่างกัน (สรราชัย แสงวิเชียร, 2557 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) โดยชายรักชายหรือเกย์ (Homosexual) เป็นหนึ่งในรสนิยมทางเพศ ส่วนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย (MSM) นั้นเป็นพฤติกรรมทางเพศของบุคคลที่อาจไม่ได้เป็นผู้ที่รักผู้ชายด้วยกันก็ได้

2) ผู้หญิงที่รักและพึงพอใจในผู้หญิงด้วยกัน ทั้งทางอารมณ์ หรือทางเพศสัมพันธ์ เรียกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงหรือเลสเบียน (Lesbian) แต่คำนี้เดิมมีความหมายเชิงลบ หมายถึงผู้หญิงที่ผิดปกติทางจิต ในสังคมไทยได้จัดแบ่งกลุ่มย่อยของหญิงรักหญิง ออกตามอัตลักษณ์หรือการแสดงออกทางเพศ คือ 1) ทอมคือผู้หญิงที่มีลักษณะเหมือนผู้ชาย และชอบเพศหญิงที่อาจไม่ใช่ดีเสมอไป 2) ดีคือผู้หญิงที่มีลักษณะหรือการแสดงออกที่เป็นหญิงและชอบผู้หญิงด้วยกัน และ 3) เลสคือผู้หญิงที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงและชอบผู้หญิงเหมือนกัน (บุษกร สุริยสาคร, 2557 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563)

3) กลุ่มรักสองเพศ (Bisexual) หมายถึงผู้ที่มีรสนิยมทางเพศกับทั้งสองเพศ คือ กับผู้ที่มีเพศเดียวกันและตรงข้ามกับตน เช่น ผู้หญิงที่มีความพึงพอใจทางเพศกับผู้ชายและผู้หญิง สังคมไทยมักเรียกว่า ไบ หรือไบเซ็กชวล (bisexual) ในเพศชายมักเรียกว่าเสื่อไบแบ่งเป็น 1) ไบรุกคือผู้ชายที่รับบทบาทเป็นฝ่ายกระทำไม่ว่าจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือผู้ชาย 2) ไบรับคือผู้ชายที่รับบทบาทเป็นฝ่ายกระทำหากมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง และเป็นฝ่ายถูกระกระทำหากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย และ 3) ไบโบทคือผู้ชายที่รับบทบาทเป็นผู้กระทำหากมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่หากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายจะสามารถรับบทบาทได้ทั้งสองฝ่าย แต่ในเพศหญิงไม่พบการจำแนกกลุ่มย่อยของกลุ่มรักร่วมสองเพศในประเทศไทย (ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563)

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มคนหลากหลายหลายทางเพศคือชายรักชาย ผ่านการนำเสนอของละครโทรทัศน์แนววาย ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญในการสร้างความหมายของคนกลุ่มนี้ โดยความหมายที่ละครโทรทัศน์แนววายกำลังสร้างขึ้นมานั้น เป็นการสนับสนุนการต่อสู้กับความเชื่อเรื่องเพศแบบเดิมที่ยึดถือเรื่องเพศสรีระหรือเพศกำเนิดเป็นตัวกำหนด แต่ความหมายเรื่องเพศของกลุ่มหลากหลายทางเพศมีความซับซ้อนมากกว่านั้น แนวคิดดังกล่าวจึงนำมาใช้ในการอธิบายเพื่อทำความเข้าใจเรื่องเพศที่มีความหลากหลายนั้นโดยเฉพาะในบริบทของครอบครัว

2.3.2 เควีย์รี่ (Queer, Quenderqueer, Intergender)

กลุ่มเควีย์รี่ หากแปลตามความหมายของสอ เสถบุตร (2559, อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถี, 2563) หมายถึงชอบกบหรือประหลาด ใช้นิยามผู้ที่ปฏิเสธการเข้าไปอยู่ในบรรทัดฐาน

ทางเพศหรือต่อต้านระบบการแบ่งเพศทางสังคมที่อยู่ในกรอบเพศชาย/หญิงแบบเดิม เควียร์จึงเป็นระบบเพศใหม่ที่ใช้นิยามผู้ที่มีคุณลักษณะทางเพศที่อยู่นอกเหนือออกไปจากกลุ่มคนรักต่างเพศ แต่มีขอบเขตกว้างจนไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเป็นรูปแบบใด จึงอาจทำให้เควียร์และคนข้ามเพศมีอัตลักษณ์ที่ทับซ้อนและคล้ายคลึงกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าเควียร์จะเป็นคนข้ามเพศและคนข้ามเพศก็ไม่ได้เป็นเควียร์เสมอไป (APA, 2011; Jain et al, 2013 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถิ, 2563) อีกทั้งผู้ที่อยู่ในระบบเพศทวิภาคบางส่วนกลับระบุตัวตนเป็นเควียร์เพื่อความสุนทรีย์ะ จึงไม่ได้หมายความว่าเควียร์คือผู้ที่อยู่นอกเหนือไปจากระบบเพศชาย/หญิงเสมอไปเช่นกัน ในอดีตเควียร์เป็นคำที่เป็นตราบาบเพราะมีความหมายแง่ลบ แต่ในปัจจุบันพบว่าบางส่วนให้การยอมรับในการนำคำนี้กลับมาใช้ใหม่ เพราะเป็นคำที่สื่อถึงตัวตนได้เป็นอย่างดี และเป็นทางออกหนึ่งสำหรับผู้ที่คัดค้านการอยู่ ภายใต้กรอบเพศแบบเดิม ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการยึดเยียดอัตลักษณ์ที่คับแคบหรือขัดแย้งกับความรู้สึกของตน (ศุภณัฐ เดชวิถิ, 2563)

ทฤษฎีเควียร์ ในระยะแรกมาจากแนวคิดของฮ็อกเควีนแฮม การศึกษาของเขาได้รับอิทธิพลจาก Gilles Deleuze และ Felix Guattari รวมทั้งได้รับอิทธิพลความคิดเชิงจิตวิทยาแบบฟรอยด์และลาคอง ทฤษฎีเควียร์เป็นผลผลิตของเฟมินิสต์รุ่นที่สาม หรือรู้จักในนามเฟมินิสต์เลสเบียน ซึ่งต้องการสำรวจและวิจารณ์วิธีคิดในการจัดระเบียบความรู้เกี่ยวกับเพศ การแบ่งชนิดของเพศภาพ (gender) และเพศวิถี (sexuality) สนใจความหมายของอัตลักษณ์ (Identity) ในมิติทางวัฒนธรรมที่มีการแบ่งอัตลักษณ์ปกติกับผิดปกติ นักคิดแนวเควียร์เชื่อว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ แต่ผันแปรและเปลี่ยนได้ นักต่อสู้ชาวเกย์ที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีเควียร์ก็นำข้อวิจารณ์นี้ไปขับเคลื่อนทางสังคม เช่น กลุ่ม ACT UP ซึ่งทำงานเชิงการเมืองมากขึ้น และยึดอุดมการณ์แบบ Separatist ที่ต้องการแยกตัวเองออกจากกฎเกณฑ์ทางเพศแบบเดิม ๆ ซึ่งทำให้กลุ่มของเครเมอร์เป็นพวกหัวรุนแรง การเมืองแบบแยกตัวพิสูจน์ให้เห็นว่าชาวเกย์ไม่ต้องการใช้บรรทัดฐานเดียวกับรัศต่างเพศ ไม่ว่าจะป็นวิถีชีวิต ค่านิยม และศีลธรรม ACT UP มีความคิดเชิง Queer Politics ที่วิพากษ์วิจารณ์การจัดประเภทเซ็กของมนุษย์ ที่แบ่งแยกกว่าแบบไหนถูกหรือผิด การแบ่งแบบนี้เกี่ยวข้องกับใช้อำนาจของสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแพทย์ วิทยาศาสตร์ การเมือง และศาสนา แต่ ACT UP เชื่อว่าเพศจัดแบ่งไม่ได้ และอัตลักษณ์ทางเพศก็เป็นสิ่งที่ไม่ตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (ศุภณัฐ เดชวิถิ, 2563)

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาผ่านละครโทรทัศน์แนววาย ที่มีคุณลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องการสร้างความหมายคือความรักความสัมพันธ์ของตัวละครหลักที่เป็นชายรักชายมีลักษณะปลอดภัยเพศสภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องเควียร์ ที่ต้องการนิยามลักษณะของคนที่อยู่ นอกเหนือจากกลุ่มคนรักต่างเพศ และไม่ต้องการใช้บรรทัดฐานการแบ่งเพศในกรอบเพศชาย เพศหญิง

2.3.3 กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย

Troiden (อ้างถึงใน กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563) ได้เสนอ “ตัวแบบการได้มาซึ่งเอกลักษณ์ชายรักชาย (A Model of Gay Identities Acquisition)” ซึ่งจะต้องผ่านขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น (Sensitization) เป็นขั้นตอนที่เด็กชายจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งภายหลังจากได้รับประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นข้อมูลในการนำมาสนับสนุนความรู้สึกของตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายพร้อมกับความรู้สึกว่าตนมีความแตกต่างและแปลกแยกจากคนอื่น (Alienation) อันเนื่องมาจากความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ความรู้สึกไม่พอใจในเพศของตน ความรู้สึกอบอุ่นและตื่นเต้นเมื่อได้อยู่กับผู้ชายอื่น ตลอดจนประสบการณ์ทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ หรือกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน

2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ (Dissociation) เป็นขั้นตอนที่บุคคลต้องการจะแยกความรู้สึกทางเพศ การกระทำแบบรักร่วมเพศ ออกจากเอกลักษณ์ของตน ซึ่งเป็นการแยกระหว่างแนวโน้มทางเพศกับเอกลักษณ์ บุคคลจะตั้งคำถามถึงธรรมชาติของแนวโน้มนำทางเพศและทิศทางแห่งเอกลักษณ์ของตนว่าเขาเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่เนื่องจากสังคมไม่ยอมรับ จึงทำให้บุคคลพยายามไม่ยอมรับเอกลักษณ์ชายรักชายของตน เพื่อให้ตนเองเกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการประณามของสังคมต่อกลุ่มชายรักชาย

ขณะที่กลุ่มยอมรับเอกลักษณ์รักร่วมเพศ โดยไม่ได้สนใจการตั้งแง่ของสังคมและยังคงให้คุณค่าแก่เอกลักษณ์อันก่อให้เกิดความภูมิใจในตนเองได้นั้น Goode ได้เสนอถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลดำเนินมาสู่การมองว่าตนเองเป็นเกย์ อันประกอบไปด้วย

- 1) การขาดความใคร่ ความปรารถนา ความสนใจเพศตรงข้าม
- 2) ความล้มเหลวในการนำความรักรักร่วมเพศออกไปจากตน
- 3) การมีประสบการณ์ทางเพศที่ลึกซึ้ง มีความสำคัญ มีความหมายกับบุคคลซึ่งตนนับถือ ยกย่อง เคารพ หรือรัก
- 4) มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับกลุ่มชายรักชาย
- 5) ระบุว่ามียุทธศาสตร์จำนวนมากที่เป็นกลุ่มรักร่วมเพศ แต่ไม่ได้แสดงตัว (บงกชมาศ เอกเอี่ยม อ้างถึงใน กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563)

ด้วยปัจจัยข้างต้นจะทำให้กลุ่มชายรักชายค่อย ๆ ยอมรับและรวบรวมลักษณะความเป็นชายรักชายเข้าสู่อัตลักษณ์ของตนทีละน้อย และเมื่อได้ประสบกับสิ่งแวดล้อมพิเศษของกลุ่มชายรักชาย ตลอดจนการพบปะกับกลุ่มชายรักชายที่เหมือนกับตนจะยิ่งทำให้เอกลักษณ์ของชายรักชายพัฒนาขึ้น จนไปถึงขั้นการยอมรับและเปิดเผยต่อผู้อื่นต่อไป

3. ขั้นตอนของการเปิดเผยตัว (Coming Out) ขั้นตอนนี้จะมีการตัดสินใจและการนิยามตนเอง (Self-definition) ว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายจะอยู่ในขั้นตอนนี้เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโลกของชายรักชาย และวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการให้คำนิยามใหม่แก่ความเป็นชายรักชายในทางบวก พร้อมทำให้บุคคลเริ่มเข้าสู่กิจกรรมต่าง ๆ ของชายรักชายอย่างสม่ำเสมอ

4. ขั้นตอนของความยึดมั่นผูกพัน (Commitment) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่หล่อหลอมเอกลักษณ์ทางเพศและอารมณ์แบบชายรักชาย โดยบุคคลเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับว่าการเป็นชายรักชายเป็นวิถีของชีวิต (A Way of Life)

2.3.4 การเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

การเปิดเผยตนเอง (Coming Out) ในช่วงเริ่มแรกของการใช้คำนี้ Monteflores และ Schultz (1978 อ้างถึงใน ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555) ได้ให้คำนิยามและอธิบายเหตุการณ์สำคัญในกระบวนการนี้ไว้อย่างละเอียดว่า เป็นกระบวนการในการพัฒนาการของชายรักชายซึ่งตระหนักถึงความโน้มเอียงทางเพศของตนเองและเลือกที่จะรวมความโน้มเอียงทางเพศนี้เข้าสู่ชีวิตส่วนตัว และสังคมของตน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญในกระบวนการนี้ได้แก่ การตระหนักถึงความดึงดูดทางเพศต่อเพศเดียวกันของตนเอง ประสบการณ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันครั้งแรก การเปิดเผยตนเองต่อสังคมนักเพศเดียวกัน การนิยามตนเองเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ชายรักชาย หรือเกย์ การเปิดเผยตนเองต่อสังคมนักต่างเพศ ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว เพื่อนร่วมงานและสาธารณชน

ต่อมาในช่วงหลังนั้นจะเน้นไปที่ส่วนของการเปิดเผยวิถีทางเพศของตนเองต่อผู้อื่น ในบริบทของสังคมนอกข้างมากกว่า ซึ่ง Bohan (1996 อ้างถึงใน ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555) ได้ให้นิยามที่สอดคล้องกันว่า การเปิดเผยตนเองเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่บุคคลเปิดเผยตนเองได้ในระดับที่ต่าง ๆ กัน เช่น เปิดเผยกับตนเอง กับเพื่อน กับครอบครัว กับผู้ปกครอง หรือกับทุก ๆ คน

ส่วน Hillier (2002 ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555) ได้แสดงทัศนะว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลประกาศอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ของตนเองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ชายรักชาย หญิงรักหญิง หรือรักสองเพศ ต่อผู้ปกครองซึ่งเข้าใจว่าลูกของตนเป็นรักต่างเพศ

Clarke และคณะ (2010 ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555) ได้อธิบายว่าในกลุ่มของ LGBT ในวัยรุ่นนั้น การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวและเพศที่เกี่ยวข้องกับตัวตนในฐานะที่ไม่ใช่กลุ่มรักข้ามเพศ (Heterosexual) นั้นเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในการพัฒนาอัตลักษณ์ เนื่องจากเป็น

การเพิ่มระดับการผูกมัดกับ อัตลักษณ์ทางเพศแบบคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งกระบวนการนี้เต็มไปด้วย ความกดดันและความเครียดเป็นอย่างมาก

ซึ่ง Savin-Williams และ Ream (2003 ภาคภูมิ เตชะอนันต์วงศ์, 2555) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเปิดเผยการรักเพศเดียวกันต่อผู้ปกครอง โดยที่กลุ่มวัยรุ่น LGBT นั้นจะเลือกที่จะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยนั้นจะพิจารณาถึงบุคคลที่จะเปิดเผยและการเปิดเผยนั้น จะทำอะไร ซึ่งมันเป็นทางเลือกที่บุคคลรักเพศเดียวกันต้องชั่งน้ำหนักและพิจารณา ระหว่างผลเสีย ในการปิดตัวเองต่อไป กับประโยชน์ที่ได้รับถ้าเปิดเผยความสัมพันธ์ของเขาออกมา เนื่องจากการเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศอาจส่งผลในแง่การถูกวิจารณ์อย่างรุนแรง การถูกปฏิเสธและการถูกทำร้ายร่างกาย ไม่ว่าจะจากครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน เพื่อร่วมชั้น หรือคนแปลกหน้า

Plummer (1981 อ้างถึงในกฤตพล สุทธิภัทรกุล, 2563) ได้กล่าวถึงการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างซับซ้อน มีด้วยกัน 3 ขั้นตอน ซึ่ง โดยทั่วไปแล้ว กลุ่มชายรักชายอาจจะไม่ได้ผ่านครบทุกขั้นตอน กล่าวคือ กลุ่มชายรักชายบางคนรับรู้ ว่าตนเองเป็นชายรักชายแล้วเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับกับตนเอง ด้วยสาเหตุปัจจัยต่าง ๆ ในสังคมที่ ตนอาศัยอยู่ ได้แก่

1. การเปิดเผยตัวต่อตนเอง เป็นช่วงที่เริ่มมองว่าตนเองเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกัน
2. การเปิดเผยตัวต่อโลกของชายรักชาย เป็นช่วงที่เริ่มมีการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มชายรักชาย
3. การเปิดเผยตัวต่อโลกของรักต่างเพศ เป็นช่วงที่จะเปิดเผยความเป็นชายรักชายต่อบุคคลรักต่างเพศ

Newman & Newman (2003 อ้างถึงในนพสิทธิ์ สิริจรรูชัย, 2555) กล่าวว่า การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของตนเองต่อผู้อื่นนั้นอาจเป็นกระบวนการที่ใช้ระยะเวลา ยาวนาน เนื่องจากบุคคลจะใช้ความรอบคอบในการคัดเลือกผู้ที่ตนจะสามารถบอกกล่าวถึงความโน้มเอียงทางเพศของตนได้อย่างมั่นใจ หรืออาจเป็นการเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของตนสู่สาธารณชนในระดับที่กว้าง ซึ่งการเปิดเผยตนเองนั้นเป็นสถานการณ์ที่ค่อนข้างตึงเครียดและกดดัน เป็นอย่างมาก โดยส่วนมากการเปิดเผยตัวตนเองนั้นจะมาพร้อม ๆ กับผลคือการแสดงการไม่ยอมรับ จากพ่อแม่ และการแสดงความเป็นปฏิกิริยาจากเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน เนื่องด้วยความโน้มเอียงทางเพศ ของตนมิได้เป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของคนส่วนใหญ่ในสังคม

กระบวนการเปิดเผยตนเองแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ท้าทายต่าง ๆ เช่น การที่บุคคลจะหาข้อมูลเกี่ยวกับวิถีทางเพศ การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของ LGBT ครั้งแรก การแนะนำ คู่รักให้กับคนในครอบครัว และสถานการณ์ขัดแย้งต่าง ๆ เช่น ความขัดแย้งกับคู่รัก หรือพ่อแม่

ผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเปิดเผยวิถีทางเพศต่อสาธารณะ เนื่องจากกระบวนการเปิดเผยตนเอง เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่มีการสันนิษฐานว่าเป็นการกระตุ้นระบบความผูกพันพื้นฐาน ดังนั้นคือ ความสามารถของบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการรับมือกับอคติต่อต้าน เกย์ที่แสดงออกอย่างเด่นชัด และความรู้สึกทางลบของการรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นภายในตนเองจากอคติของสังคม เช่น การใช้ การต่อต้านการเป็นเกย์กับตนเอง ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องอย่างมากกับระดับความมั่นคงในความผูกพัน งานวิจัยของ Frost และ Meyer (2009 อ้างถึงใน ศุภณัฐ เดชวิถิ, 2563) ได้นำเสนอไว้ว่าการเปิดเผย ตัวตนนั้น ส่งผลโดยอ้อมต่อความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในจิตใจต่อตนเองหมายความว่าถ้าบุคคล เปิดเผยตัวตนน้อย บุคคลนั้นจะมีความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในจิตใจต่อตนเองอันเนื่องมาจากอคติ ทางสังคม เกิดความรู้สึกเศร้าและหดหู่มาก ซึ่งส่งผลในความสัมพันธ์ชีวิตคู่แย่งลง แต่ถ้าบุคคลนั้น เปิดเผยตัวตนจนมากขึ้น ความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในจิตใจต่อตนเองอันเนื่องมาจากอคติทาง สังคมจะลดน้อยลง และความเศร้าหดหู่ก็จะน้อยลงตามไปด้วย ยังผลให้คุณภาพความสัมพันธ์ชีวิตคู่ ดี ขึ้น

ส่วนการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายในครอบครัวนั้น จากงานวิจัยของ Willoughby, Malik และ Lindahl (2006 อ้างถึงใน นพสิทธิ์ สิริจรรยาชัย, 2555) ซึ่งศึกษาปฏิบัติการ ตอบสนองจากพ่อแม่ของชายรักชายหลังจากเปิดเผยตนเอง พบว่า ชายรักชายที่มาจากครอบครัวที่ ยึดหยุ่น (Cohesive) ปรับตัวได้ (Adaptable) และสนับสนุน (Authoritative) รับรู้การตอบสนอง จากพ่อแม่ในทางลบน้อยกว่าชายรักชายที่มาจากครอบครัวที่แยกตัว (disconnected) ไม่ยึดหยุ่น (rigid) และเผด็จการ (authoritarian) ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีความตึงเครียดใน ครอบครัว (Family Stress Theory) ที่กล่าวว่า การมีครอบครัวที่เป็นแหล่งของความตึงเครียดนั้น มักจะเพิ่มความเข้มข้นให้กับเหตุการณ์ในช่วงวิกฤตให้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ชายรัก ชายบางคนเมื่อได้เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวไปแล้ว พบว่า คนได้รับการปฏิเสธและกีดกันออกจาก การเป็นสมาชิกในครอบครัว โดย Brent (อ้างถึงใน นพสิทธิ์ สิริจรรยาชัย, 2555) ได้กล่าวว่าการเปิดเผย ตนเองกับบุคคลแปลกหน้านั้นเป็นสิ่งที่ตนยอมรับได้ แต่การเปิดเผยตนเองกับบุคคลอันเป็นที่รัก จะ เป็นการทำร้ายพวกเขาเหล่านั้นได้ จึงทำได้ยากกว่า คำพูดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชายรักชายส่วนหนึ่ง ไม่อาจเปิดเผยตัวตนกับสมาชิกในครอบครัวได้ เนื่องจากเป็นบุคคลใกล้ชิด ซึ่งชายรักชายคำนึงถึง สภาพจิตใจของผู้รับฟังความจริงประการนี้ด้วย มิให้บุคคลต้องสะเทือนใจ (Flowers & Buston, 2001 อ้างถึงใน นพสิทธิ์ สิริจรรยาชัย, 2555)

ชายรักชายบางคนเลือกที่จะไม่เปิดเผยตนเองกับครอบครัวท่ามกลางความ ขัดแย้งภายในระหว่างสิ่งที่ตนเองเป็นกับสิ่งที่สังคมคาดหวังนั้นสะท้อนออกมาให้เห็นจากผลของการ วิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งนำเสนอเรื่องความอึดอัด ความวิตกกังวลและความยากลำบากทางอารมณ์ของ Charles อันเกิดจากการที่ตัวตนของเขานั้นเกิดการปะทะกับความคาดหวังของพ่อแม่ โดยบอกเล่าว่า

ตนรู้สึกแปลกแยกต่อพ่อแม่ของตน ซึ่งต่อต้านชายรักชายอย่างมาก และตนรู้สึกแปลกแยกต่อสังคมภายนอกครอบครัวด้วยเช่นกัน จึงพยายามที่จะฝืนตนเองไม่ให้ไปเป็นชายรักชาย เพื่อที่จะให้ตนเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสังคม แต่ท้ายที่สุดก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ ก่อให้เกิดความรู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจตามมาในที่สุด (Flowers & Buston, 2001 อ้างถึงใน นพสิทธิ์ สิริจรรย์ชัย, 2555)

จากแนวคิดดังกล่าวพบว่า กระบวนการในการเปิดเผยตัวตนเป็นกระบวนการที่มีความยากลำบาก และซับซ้อนอย่างมากในการพัฒนาอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชาย และการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมเป็นเรื่องที่มีความยากอยู่มาก โดยเฉพาะกับคนที่กลุ่มชายรักชายรักที่สุด อยากรอบครัว ซึ่งผู้วิจัยจึงให้ความสนใจถึงกระบวนการเปิดเผยตัวเองของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ต้องเกิดขึ้นก่อนที่จะไปถึงการได้รับการยอมรับจากครอบครัว

2.3.5 ชายรักชายในสังคมไทย

เทอดศักดิ์ ร่มจำปา (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์” ในสังคมไทย พ.ศ. 2508-2542 สรุปได้ว่าเพศสถานะ (Gender) ในสังคมไทยในสมัยจารีตมีความชัดเจนในหมู่มชนชั้นสูงที่มีการแบ่งแยกบทบาทและหน้าที่ตามเพศระหว่างชายและหญิง เช่นการแบ่งแยกระหว่างฝ่ายหน้าและฝ่ายใน ในราชสำนักอันเป็นศูนย์กลางการเมืองการปกครองและวัฒนธรรม ฝ่ายหน้าเป็นบทบาทของผู้ชายในด้านการปกครองที่มีแต่ผู้ชาย ในขณะที่ฝ่ายในก็จะมีแต่ผู้หญิงรับผิดชอบกิจการงานต่าง ๆ ภายในราชสำนักต่าง ๆ เช่นในตำหนัก ส่วนในชนชั้นล่างความเป็นหญิงเป็นชายไม่มีลักษณะที่ชัดเจนเหมือนชนชั้นสูง เนื่องจากทั้งหญิงและชายต่างก็ช่วยกันทำมาหากินโดยไม่ได้แบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจน

ลักษณะหรือพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบที่ไม่สามารถจัดให้อยู่ในกรอบความสัมพันธ์ทางเพศของ ผู้ชายที่มีต่อผู้หญิงได้ พฤติกรรมเหล่านี้ไม่มีปรากฏอยู่ในหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากนัก เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศที่ปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ ตอนต้น ในสมัยรัชกาลที่ 3 (กรณีกรมหลวงรักษารณเรศร) การกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่ชายหรือหญิง) ไม่มีการแบ่งประเภทหรือระบุอย่างชัดเจน ไม่มีแม้กระทั่งคำศัพท์หรือชื่อเฉพาะสำหรับบุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม นอกจากคำรวม ๆ ว่า กะเทย และคำศัพท์ที่ใช้เรียกพฤติกรรมรักร่วมเพศคือคำว่า “เล่นสวาท” ในกรณีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายกับชาย และ “เล่นเพื่อน” ในกรณีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงกับหญิง พฤติกรรมเหล่านี้ถูกมองว่าเป็นเพียงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของความเป็น “ผู้ชาย” หรือความเป็น “ผู้หญิง” ในกาลเทศะอันจำกัดเช่น ในวัดหรือในพระราชวังชั้นใน มากกว่าจะมีลักษณะเฉพาะและความแตกต่างทางด้านอัตลักษณ์ จนถึงกับสามารถที่จะจำแนกออกมาเป็นวิถีชีวิตทางเพศแบบหนึ่งได้

แน่นอนว่าสังคมไทยในสมัยจารีตซึ่งเห็นถึงความสำคัญของการที่ “สามี” และ “ภรรยา” มีบทบาทในการสร้างครอบครัวและมีลูกหลานเพื่อเป็นกำลังของสังคม โดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรมและการเป็นทหารในยามศึกสงครามย่อมทำให้สังคมมอง กะเทย และผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าไม่อาจมีบทบาทที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม บุคคลกลุ่มนี้จึงถูกจัดเป็น “คนชายขอบ” ไม่เป็นที่เชื่อถือดังเช่น ไม่อาจเป็นพยานในการไต่สวนคดีของศาล เช่นเดียวกับคนวิกลจริต โสเภณี ถูกมองในลักษณะเดียวกัน

อย่างไรก็ตามทัศนคติของคนในสังคมจารีตต่อผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีลักษณะที่สามารถอดทนกับพฤติกรรมที่แตกต่างเหล่านี้ได้ ด้วยความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องกรรมและการเวียนว่ายตายเกิด โดยมีความเห็นว่ากะเทยและพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นผลมาจากกรรมที่ได้ทำไว้เมื่อชาติก่อน ในกรณีนี้สังคมจึงเพียงแต่เห็นคนกลุ่มนี้เป็นคนชายขอบ ไม่ควรได้รับการยอมรับในระดับเดียวกับคนทั่วไป คนกลุ่มนี้ถูกลงโทษแล้วในระดับหนึ่ง ไม่จำเป็นที่สังคมจะต้องเข้าไปจัดการลงโทษอย่างรุนแรง ซึ่งแตกต่างจากสังคมตะวันตกที่มองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นอาชญากรรมที่ต้องได้รับโทษถึงชีวิต

การปฏิรูปประเทศในรัชกาลที่ 4 ถึงแม้จะมีการหยิบบัณฑิตธรรมและระบบความหมายเรื่องเพศแบบตะวันตกเข้ามาใช้ในสังคมไทย แต่ชุดความรู้ที่ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นคนอีกประเภทหนึ่งที่เกิดจากความวิปริตทางด้านจิตใจ ที่เกิดขึ้นในสังคมตะวันตกนับตั้งแต่ครั้งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ยังไม่เกิดขึ้นในสังคมไทย แม้แต่กฎหมายลักษณะอาญาที่บัญญัติขึ้นในช่วงนี้ก็ปราศจากแนวคิดที่มองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดทางอาญาที่ต้องได้รับการลงโทษถึงชีวิต เช่นในตะวันตก อย่างไรก็ตามการรับเอาระบบความหมายเรื่องเพศแบบตะวันตกเข้ามาได้วางรากฐานความเป็นหญิงและความเป็นชายที่แตกต่างกันชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ จนบรรลุถึงขีดสุดในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม แม้ว่าความเป็นชายและความเป็นหญิงจะชัดเจนขึ้นเพียงใด ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศถูกมองว่าเป็นความผิดปกติ หรือเป็นโรคจิต

ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อันเป็นช่วงเริ่มต้นของสงครามเย็น ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความช่วยเหลือทางด้านแพทยศาสตร์ ได้ทำให้เกิดการรับความรู้ทางตะวันตกในขณะนั้นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศกลายเป็นความผิดปกติทางจิต เห็นได้จากงานเขียนของนายแพทย์สุด แสงวิเชียร ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2500 แต่ก็ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ รวมทั้งไม่มีคำอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวถึงทฤษฎีฟรอยด์ แต่ในตำราแพทย์ของไทยก็ยังไม่ได้อธิบายประเด็นนี้อย่างละเอียดลึกซึ้ง

ช่วงต้นปี 2500 ความสัมพันธ์กับประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมไทยหลายด้าน โดยเฉพาะการขยายตัวของเศรษฐกิจ ได้ทำให้อุตสาหกรรมบริการบันเทิงขยายตัวอย่างรวดเร็วตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทั้งทหารและพลเรือน

อเมริกัน แรงงานจากชนบทหลังไหลเข้าสู่กรุงเทพฯ ตามความต้องการของตลาดแรงงานหลายรูปแบบ ส่วนหนึ่งเข้ามาทำธุรกิจการขายบริการทางเพศ อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้เป็น ปัญหาสังคม ที่ตามมากับการรับวัฒนธรรมตะวันตก (อเมริกัน)

ปี พ.ศ. 2508 สังคมไทยเริ่มรู้จักกับคำว่า “เกย์” จากคดีฆาตกรรม ดาเรล เบ อริแกน หนังสือพิมพ์อันเป็นสื่อสาธารณะที่สำคัญสนใจพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากผู้ตายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และจากการสืบค้นของนักหนังสือพิมพ์ได้ทำให้มีการใช้คำว่า “เกย์” เรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมแทนคำว่า “กะเทยชาย” ที่ใช้ก่อนหน้านี้ แต่คำว่า “เกย์” ที่หนังสือพิมพ์ใช้ในช่วงเวลานั้นเริ่มหมายถึงผู้ชายที่ขายบริการให้กับชาวต่างชาติเท่านั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศกลายเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม พฤติกรรมรักร่วมเพศที่มีอยู่ในสังคมไทยกลายเป็นผลจากความเสื่อมทางศีลธรรมที่ได้รับมาจากตะวันตก

ความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ และรูปของ ปาน บุนนาค “กะเทยชื่อดัง” น่าจะมีอิทธิพลต่อผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในด้านสำนึกถึงตัวตนและความต้องการที่จะรู้จักผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคนอื่น ๆ ชายผู้หนึ่ง เขียนจดหมายถึงคอลัมน์ “ไขปัญหาตามประสา สุขเล็ก” ของประยูร จรรย์วงศ์ ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ชายรักร่วมเพศกลุ่มหนึ่งได้ใช้คอลัมน์ของ “สุขเล็ก” เป็นเวทีในการสร้างวาทกรรมต่อต้านวาทกรรมกระแสหลักที่ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นโรคจิตที่ควรบำบัดรักษา อย่างไรก็ตามเวทีแห่งนี้ก็ปิดตัวไปในเวลาอันสั้น

ในเวลาต่อมา กลุ่มชายรักร่วมเพศอีกกลุ่มหนึ่งได้ใช้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นเวทีในการสร้างวาทกรรมตอบโต้วาทกรรมกระแสหลักอีกครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้ใช้ยุทธวิธีเปิดเผยให้เห็นวิถีชีวิตของชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เรียกร้องให้สังคมสงสารและเห็นใจ แต่วาทกรรมกระแสหลักนำโดยจิตแพทย์ได้สร้างองค์ความรู้ เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นโรคจิต ที่สามารถรักษาให้หายได้ด้วยกรรมวิธีจิตบำบัด และตอกย้ำว่าสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก และสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับเพศของเด็ก

ผลของแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งปรากฏชัดตั้งแต่ปลาย พ.ศ. 2510 ทำให้คนในชนบทอพยพเข้าสู่เมืองหลวงเพื่อหางานทำ ส่วนหนึ่งเข้ามาสู่ธุรกิจขายบริการทางเพศ โดยเฉพาะในบาร์เกย์ ประกอบกับการขยายตัวทางการศึกษาทำให้คนไทยอ่านออกเขียนได้มากขึ้น สื่อสิ่งพิมพ์ได้รับความสนใจมากขึ้น หนึ่งในนั้นคือนิตยสารแปลก นิตยสารดังกล่าวมีคอลัมน์ของ “โก๋ ปากน้ำ” ก็เป็นแนววาทกรรมกระแสหลักแปรรูป ที่มีแนวคิดหลักไม่ต่างจากวาทกรรมกระแสหลักที่ว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นอันตรายต่อสังคม และควรจะลดจำนวนผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศลง รวมทั้งหาทางป้องกันไม่ให้เพิ่มขึ้น “โก๋” ได้สร้างสาเหตุของการเป็นเกย์ที่สนับสนุนทฤษฎีที่จิตแพทย์ได้กล่าวไว้ และกลุ่มเกย์เองก็ถูกครอบงำด้วยวาทกรรมกระแสหลักแปรรูป

นี้เช่นกัน และยิ่งไปกว่านั้นเป็นการตอกย้ำทฤษฎีสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศให้ดูน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ปลาย พ.ศ. 2520 ได้เกิดนิยตสารซึ่งจัดทำเพื่อผู้อ่านกลุ่มเกย์โดยเฉพาะ เป็นเวทีที่สร้างวาทกรรมตอบโต้วาทกรรมกระแสหลัก ถึงแม้ว่าเป็นเพียงเวทีปิด เนื่องจากมีแต่เพียงกลุ่มเกย์เท่านั้นที่อ่านนิยตสารเหล่านี้ แต่เวทีปิดแห่งนี้ก็มีส่วนในการก่อรูปวาทกรรมของกลุ่มเกย์ วาทกรรมของกลุ่มเกย์ในช่วงเวลานี้ก็เป็นการสร้างคุณลักษณะของเกย์ที่ดี หรือ ที่เรียกว่า “กุลเกย์” ตามบรรทัดฐานของคนดีในสังคม คือ การพูดจา กริยามารยาท และเป็นคนดีของสังคม แต่วาทกรรมกระแสหลักในช่วงเวลานี้ก็ได้หยิบประเด็นการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ เชื่อมโยงเข้ากับความเป็นเกย์ โดยสร้างวาทกรรมว่าเกย์เป็นพาหะสำคัญ เกย์จึงมีลักษณะเป็นภัยต่อความมั่นคงของสังคม

ปลาย พ.ศ. 2530 จิตแพทย์หลายคนเปลี่ยนทัศนคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าไม่เป็นโรคจิต และไม่ต้องรักษาอีกต่อไป นอกจากนี้จากการพยายามอธิบายของวาทกรรมกระแสหลักที่มองว่าเกย์เป็นภัยต่อสังคม ยังคงเชื่อมโยงคดีฆาตกรรมและข่าวอื้อฉาวที่เกย์มีส่วนเกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าเกย์จะไม่ใช่วัยโรครจิตแต่ก็มีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความเรียบร้อยของสังคม

ในขณะที่กลุ่มเกย์จับตามองความเคลื่อนไหวและกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมตะวันตกและได้ดัดแปลงนำมาใช้ในสังคมไทย เป็นการการเตรียมความพร้อมสำหรับกิจกรรมในที่สาธารณะที่จะเกิดขึ้นต่อไป และประสบความสำเร็จใน ปี 2542 ปกรณ์ พิมพ์พนธ์ และคณะได้ประชาสัมพันธ์งานบางกอกเกย์เฟสติวัลที่จัดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย โดยมีขบวนพาเหรดเหมือนในสังคมตะวันตก ความยากลำบากนานัปการ และการติดต่อกับระบบราชการที่มีปัญหา ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของวาทกรรมกระแสหลักในสังคมไทยที่ยังไม่ยอมรับกลุ่มเกย์เช่นเดิม จนสังคมไทยดูเหมือนว่าจะมีความอดทนต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น เนื่องจากแนวความคิดทางด้านจิตเวชศาสตร์ของตะวันตกที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เปลี่ยนไป และเกย์เองพยายามอธิบายว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องส่วนบุคคล และพยายามต่อสู้ดิ้นรนให้สังคมยอมรับ แต่กล่าวได้ว่าสังคมก็ยังไม่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศว่ามีความปกติ เช่นเดียวกับความเป็นชายและความเป็นหญิง

ช่วงกลางปี พ.ศ. 2547 มีข่าวว่ากระทรวงวัฒนธรรมได้มีนโยบายไม่รับคนรักเพศเดียวกันเข้าทำงานเป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวง ซึ่งรองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม นายกล้า สมตระกูล ได้ให้เหตุผลว่าการแพร่หลายของ “พฤติกรรมรักร่วมเพศ” ไม่ว่าจะป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย หรือกะเทยในกลุ่มวัยรุ่นทั้งในวัยศึกษาเล่าเรียนและในวัยทำงานเป็นพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งความรักไม่ถูกต้องอย่างเปิดเผยไม่ว่าจะเป็นในสถานที่ทำงานหรือที่สาธารณะโดยไม่ย่อต่อสายตาผู้คน และมีแนวโน้มว่าจะมีกลุ่มรักร่วมเพศเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อันเป็นผลจากอิทธิพลของสื่อที่ยอมรับส่งเสริมพฤติกรรมดังกล่าวของกลุ่มวัยรุ่น อันนำไปสู่การสร้างปัญหา ซึ่งส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมอันดีของไทย ในฐานะกระทรวงวัฒนธรรมยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวไม่ได้ โดยของเรียกร้องให้ประชา

สังคมช่วยกันต่อต้านไม่ให้พฤติกรรมรักร่วมเพศแพร่ระบาดมากกว่านี้ รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ไม่ควรให้มีการนำเสนอภาพคนรักร่วมเพศออกอากาศ แม้ภายหลังนายก้าออกมาปฏิเสธว่าไม่เคยให้สัมภาษณ์ในกรณีดังกล่าว รวมถึงไม่เคยมีนโยบายห้ามคนรักร่วมเพศเดียวกันเข้ารับราชการเพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล และการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะไม่ถึงกับห้ามคนรักร่วมเพศเดียวกันเข้ารับราชการเขาก็มองเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวนี้ถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ดี (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548)

ปี พ.ศ. 2550 ภาพยนตร์เรื่อง “รักแห่งสยาม” เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ทั่วประเทศ และประสบความสำเร็จโดยทำรายได้รวมถึง 42 ล้านบาท ไม่เพียงสันคลอนภูมิทัศน์สื่อไทยที่ทำหน้าที่ผลิตซ้ำ “ปทัสสถานสองเพศ” (heteronormativity) อันเป็นแกนกลางของปทัสสถานเพศสภาพ ในสังคมการเมืองไทย ด้วยการสร้าง “ความตื่นตะลึงต่อแนวสื่อ” (genre shock) ให้กับผู้ชมและสาธารณชน ผ่านการจงใจซ่อนเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของเด็กหนุ่มวัยรุ่น จากการโฆษณา ก่อนหน้าวันเข้าฉาย ภาพยนตร์รักแห่งสยาม ยังเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้เกย์ ซึ่งหมายถึง ชายที่มีความเป็นชายแต่รักผู้ชาย เริ่มกล้าที่จะออกมาแสดงตัวตนในพื้นที่สาธารณะ ผ่านการชมและจองภาพยนตร์ฉบับ “director’s cut” พร้อมตุ๊กตาไม้ที่ระลึก จริงอยู่ว่าการสันคลอนภูมิทัศน์สื่อไทยของภาพยนตร์รักแห่งสยาม จะมีได้เท่ากับว่า สังคมการเมืองยอมรับภาพความรักของเกย์ในอาณานิคมสาธารณะ แต่ก็ทำให้สาธารณชนตระหนักถึงความชอบธรรมในการดำรงอยู่และพลังของคนกลุ่มนี้ หลังจากนั้นอุตสาหกรรมบันเทิงไทย เริ่มผลิตภาพยนตร์ ซึ่งมีคู่ชายรักชายเป็นตัวละครหลัก บ่อนเข้าสู่ตลาดมากขึ้น ในช่วงเกือบ 7 ปี ก่อนปรากฏการณ์วายจะเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2557 (ภูวิน บุนนยะเวชชีวิน และณัฐธนนท์ ศุขอุทอง, 2564)

ปี พ.ศ. 2552 ได้มีความพยายามที่จะจัดงาน Gay Pride ขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่เหตุการณ์ในครั้งนั้นกลับเกิดโศกนาฏกรรมแทน เมื่อมีอบผู้ต่อต้านความหลากหลายทางเพศ ประมาณ 200 คน พร้อมป้ายข้อความด่าทอ และรถบรรทุกชนเครื่องขยายเสียง ปิดประตูพุทธสถานเชียงใหม่ซึ่งเป็นจุดนัดพบเริ่มขบวนพาเหรด กักขังกลุ่มคนรักร่วมเพศเดียวกันและคนข้ามเพศไม่ให้เริ่มกิจกรรม และสกัดกั้นผู้ที่พร้อมขบวนพาเหรดไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรม โดยอ้างว่า Gay Pride ทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่นดั้งเดิมอันดีงาม และภาพลักษณ์ความเป็นเมืองวัฒนธรรมของเชียงใหม่ต่าง ตะโกนสาปแช่งด่าทอ ขว้างปาข้าวของ ก้อนหิน และเศษอาหารทำให้ทีมจัดงานบาดเจ็บ โดยผู้จัดงานถูกบังคับให้คลานออกมาขอโทษชาวเชียงใหม่ทั้งน้ำตาและบาดแผล พร้อมสั่งห้ามไม่ให้จัดงานประเภทนี้อีกเป็นเวลา 1,500 ปี หลังจากนั้นกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ จัดกิจกรรมทวงถามความยุติธรรมและความรับผิดชอบจากเหตุการณ์ในครั้งนี้อย่างตั้งชื่อว่า “เสาร์ชาวเอ็ด” (กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563)

ปี พ.ศ. 2557 เป็นปีของการเริ่มต้นของกระแสซีรีส์วายขึ้นในสังคมไทย โดยซีรีส์ที่มักถูกยกย่องว่าเป็นจุดเริ่มต้นของซีรีส์วาย คือ Love Sick The Series ซึ่งสร้างมาจากนิยายเรื่อง “ซูลมุนหนุ่มแก๊งเงิน จากเว็บไซต์เด็กดี โดยฉายทางช่อง MCOT หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2559 Line TV ได้เริ่มออกอากาศซีรีส์วายเรื่อง SOTUS The Series และประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก และหลังจากนั้นก็มีการผลิตซีรีส์วายเกิดขึ้นมาอีกมากมาย โดยความเติบโตของซีรีส์วายไทยเห็นได้จากใน ปี 2563 มีซีรีส์วายออกอากาศมากกว่า 24 เรื่อง หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นมาเป็น 47 เรื่องในปี 2564 และใน ปี 2565 ก็เพิ่มขึ้นมากกว่า 70 เรื่อง (สันติชัย อภรณ์ศรี, 2565)

แม้ว่าสังคมไทยจะเปิดกว้างต่อภาพชายรักชายอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสังคมการเมืองไทยหรือรัฐไทยจะปราศจากซึ่งความกระวนกระวายใจต่อการขยายตัวของ “คู่วาย” ในพื้นที่สื่อ ดังจะเห็นได้จากการจัดระดับความเหมาะสมของรายการกับกลุ่มผู้ชม หรือการจัดเรตของซีรีส์วาย ถึงแม้ว่าการจัดเรตเป็นดุลยพินิจของผู้ผลิต มิได้เป็นการตัดสินใจของรัฐบาล แต่ก็น่าเชื่อได้ว่าบริษัทผู้ผลิต กังวลถึงความเป็นไปได้ที่ ซีรีส์วายอาจถูกตีความว่าขัดต่อกฎระเบียบของ คณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และโอกาสที่จะทำให้เกิด ความวิตกกังวลทางสังคมของสาธารณชน (ภูวิน บุนนยะเวชชีวิน และณัฐธนนท์ สุขฤทอง, 2564)

ในปัจจุบันมีกลุ่มคนหลากหลายทางเพศพยายามเรียกร้องความเท่าเทียมของกลุ่มหลากหลายทางเพศอย่างต่อเนื่อง เช่น การเสนอร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อเปิดทางสู่การสมรสของเพศเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศนั้นละสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และให้สิทธิและหน้าที่ระหว่างสมรสในเรื่องต่าง ๆ ตามกฎหมาย โดยในแง่ถ้อยคำในหลายมาตราที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า “สามีและภรรยา” เป็น “คู่สมรส” (BBC NEWS ไทย, 2563)

2.4 ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)

ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) เป็นทฤษฎีที่ได้รับอิทธิพลมาจากนักทฤษฎีในกลุ่มปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ซึ่งนักคิดในกลุ่มปรากฏการณ์วิทยานี้ให้ความสนใจศึกษาปัจเจกบุคคล โดยปฏิเสธประจักษ์นิยม โดยทฤษฎีในกลุ่มนี้มีจุดร่วมกันที่ว่า “ความเป็นจริง” (Reality) นั้น ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มียู่ (Given/Outthere) แล้วรอให้นักวิชาการไปค้นพบแบบที่สำนักประจักษ์นิยมเชื่อ (Empiricism) ในทางตรงกันข้าม นักวัฒนธรรมศึกษาเชื่อว่า “ความเป็นจริงนั้นเป็นสิ่งที่สร้างขึ้น (Construct)” (กาญจนา แก้วเทพ, 2545) โดย

กระบวนการในการสร้างความเป็นจริงนั้นสื่อมวลชนจะเป็นสถาบันที่มีบทบาทอย่างมาก ส่วนในด้านผู้รับสาร (Receiver) กลุ่มวัฒนธรรมศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ที่ชัดเจนว่า ในกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารไม่ได้เป็นผู้ถูกกระทำ (Passive) หรือเป็นฝ่ายนั่งรอให้สื่อมวลชนสร้างความจริงขึ้นมาล้อมรอบตัวเองอยู่ฝ่ายเดียว หากว่าผู้รับสารจะมีลักษณะเชิงรุก (Active) และเป็นผู้นำเนื้อหาของสื่อมวลชนมาสร้างสิ่งแวดล้อมของตัวเอง ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงมีความสนใจวิเคราะห์ในทั้ง 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็นอย่างไร และส่วนที่สอง การวิเคราะห์ตัวผู้รับสาร

Alfred Schutz (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) ได้เสนอแนวคิดเรื่องโลกที่ห่อหุ้มมนุษย์ไว้ 2 ชั้น คือ โลกทางกายภาพ และโลกแห่งความหมาย ในขณะที่โลกทางกายภาพนั้นอาจเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย แต่โลกแห่งความหมายนั้นจะเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น ความหมายของ “การแต่งงาน” ในสังคมไทย ในนิทานพื้นบ้าน เราจะพบว่า ความหมายของการแต่งงาน/มีคู่ เกิดมาจากการกระทำของเทพอัสม/พรหมลิขิต/เสียงพวงมาลัย แต่ต่อมาความหมายนี้เปลี่ยนมาเป็นความรักและการเลือกและตัดสินใจของหนุ่มสาว เป็นต้น แนวคิดดังกล่าวจึงเป็นที่มาของหลักการสำคัญเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)”

ทั้งนี้ Berger & Luckmann (1966, อ้างถึงใน กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563) ยังได้แบ่งโลกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. โลกแห่งความเป็นจริง (World of Reality) คือ โลกที่เราสัมผัสได้ด้วยตนเอง ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส ไม่ว่าจะสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดย “ความเป็นจริง” นี้ประกอบด้วยความหมายในหลายมิติ (กาญจนา แก้วเทพ, 2552 อ้างถึงใน กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563) อันได้แก่

1.1 เป็นแหล่งสำคัญของการให้คำนิยามแก่สังคมต่าง ๆ (Dominant Source of Definition) เช่น ชีวิตคืออะไร เพศคืออะไร ครอบครัวคืออะไร เป็นต้น

1.2 เป็นภาพลักษณ์ (Image) ของความเป็นจริงทางสังคมของปัจเจกบุคคล กลุ่มสังคมต่าง ๆ เช่น ผู้ชายมีภาพลักษณ์อย่างไร ทักษะของคนทั่วไปที่มีต่อกลุ่มชายรักชายเป็นอย่างไร

1.3 เป็นค่านิยมที่แสดงออกมา (Value) เช่น การถกเถียง เรื่อง “พรหมจรรย์” ยังคงเป็นความจริงในสังคมไทย แต่ไม่เป็นค่านิยมแล้วในสังคมอเมริกัน

1.4 เป็นบรรทัดฐานสำหรับการตัดสินใจ (Normative Judgement) เช่น ระหว่างความกตัญญูต่อพ่อแม่กับการตัดสินใจอย่างอิสระในชีวิตรักของพระเอกละครโทรทัศน์ สังคมใช้อะไรเป็นเกณฑ์บรรทัดฐานในการตัดสินใจว่าพระเอกทำถูกหรือไม่

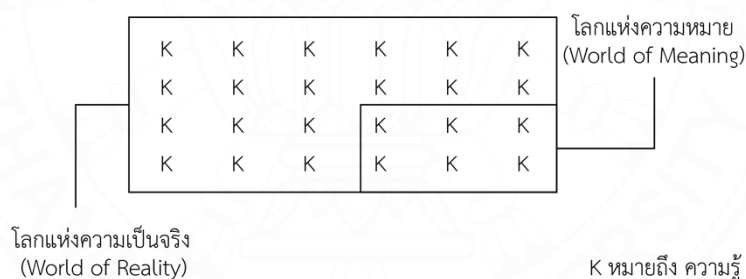
ดังนั้นเมื่อพิจารณามิติของ “ความเป็นจริง” ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ก็คือนิยามของ “วัฒนธรรม” นั่นเอง

2. โลกแห่งความหมาย (World of Meanings) คือความรู้ (Knowledge) ที่เราได้รับมาเพียงบางส่วนของโลกแห่งความเป็นจริง เพราะความเป็นจริงเหล่านี้มีอยู่อย่างมากมาย มนุษย์จึงไม่สามารถหาความแน่นอนจากความจริงที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราได้ ซึ่งเป็น “โลกส่วนที่เราสามารถอธิบายได้ ให้ความหมายได้ กำหนดแบบแผนได้” เช่น เรากล่าวว่า ผู้หญิงคือมนุษย์ที่มีลักษณะกายภาพบางอย่างแตกต่างไปจากผู้ชาย แม้ว่าจะไม่สามารถอธิบายได้อย่างถูกต้องแท้จริง แต่ก็เป็นการคำตอบต่อคำถามที่เราต้องการได้ โลกแห่งความหมายมีความจำเป็น เพราะช่วยให้คนเรามีความมั่นคงในความรู้สึกมากขึ้น เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวได้ และข้อมูลจะเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปได้ ล้มล้างสิ่งที่เรารู้โดยฉับพลัน

โดยเมื่อนำมาสรุปเป็นภาพจำลองความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริงก็จะได้ภาพออกมาดังนี้

ภาพที่ 2.4

ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริง

หมายเหตุ. ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริง. จาก การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย, โดย กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563

จากภาพสามารถอธิบายได้ว่าโลกแห่งความหมายเป็นความรู้ที่เกิดการรับรู้เพียงบางส่วนจากโลกแห่งความเป็นจริง แล้วนำมาสร้างขึ้นเป็น “คลังความรู้ (Stock of Knowledge) เฉพาะบุคคลขึ้น

คำกล่าวที่ว่ามนุษย์เราได้สร้างความเป็นจริงขึ้นมานั้น แท้จริงแล้วก็คือความเป็นจริงทางสังคม (Social Reality) นั่นเอง ด้วยเหตุที่ความรู้ของมนุษย์มีที่มาจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ผ่านสื่อจึงส่งผลให้ “ความเป็นจริง” (Reality) หรือ “ความรู้” (Knowledge) ตามความคิดของคนในแต่ละสังคมมีความแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์หรือแบบแผนการปฏิบัติ

ของสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ ทั้งนี้อาจมีเรื่องความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมที่สั่งสมในสังคมมาเป็นตัวกำหนดอีกด้วย เช่น ความเชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ ค่านิยมเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ซึ่งความเชื่อและค่านิยมเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งที่คนในสังคมหนึ่งยอมรับ ขณะที่อีกสังคมหนึ่งอาจจะไม่ยอมรับก็ได้ เพราะมีประสบการณ์มุมมอง (World Views) และองค์ความรู้ที่สะสมมาในสังคมแตกต่างกันส่งผลให้ “คลังแห่งความรู้” มีลักษณะแตกต่างกันตามไปด้วย (วริษฐา อุเทศนันท์, 2556)

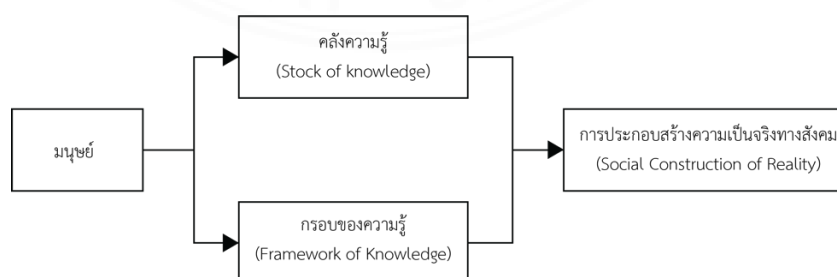
การสร้างความเป็นจริงทางสังคมถูกกำหนดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ของคนภายในสังคมหรือสถาบันนั้น ผ่านพื้นที่ของกิจวัตรประจำวัน และถูกถ่ายทอดให้กับคนในสังคมนั้น ในรูปแบบของกฎเกณฑ์และวิธีการในการจัดการเรื่องต่าง ๆ และกฎเกณฑ์เหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action) ของคนในสังคมหรือสถาบันนั้น จนในที่สุดคนในสังคมหรือสถาบันนั้นต่างก็ยอมรับ และเรียนรู้ถึงวิธีการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่า เป็นสิ่งที่คนรุ่นก่อนหน้าเคยทำสืบต่อกันมา หรือเรียนรู้ว่าเป็น “The Way to Do Thing”

ทั้งนี้สถาบัน (Institution) มีบทบาทในการลดภาระการตัดสินใจของมนุษย์ ทำให้ไม่จำเป็นต้องให้ความหมาย (Define) หรือตีความ (Interpret) กันใหม่ เพราะสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดเป็นแบบแผนพฤติกรรม ที่ถูกบันทึกอยู่ใน “คลังความรู้ (Stock of Knowledge)” ของมนุษย์แล้ว พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ จึงเป็นสิ่งที่สามารถคาดเดาได้ (Predictable) ฉะนั้น สถาบันจึงมีความมั่นคง (Stability) สูง

เมื่อคลังความรู้ผนวกรวมเข้ากับความเป็นสถาบัน แล้วจะพัฒนากลายเป็น “การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)”

ภาพที่ 2.5

การสร้างชุดความเป็นจริงทางสังคม

หมายเหตุ. การสร้างชุดความเป็นจริงทางสังคม. จาก การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วาย, โดย กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563

กระบวนการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมเพื่อสร้างชุดความหมายอธิบายความสัมพันธ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้กับคนในสังคมนั้น ๆ ภายใต้ความเป็นจริงที่หลากหลาย (Polysemy) มีเพียงความจริงบางส่วนเท่านั้นที่ถูกเลือกมาประกอบสร้าง (Construct) ให้กลายเป็นความเป็นจริงทางสังคม แต่ความเป็นจริงทางสังคมนี้ก็เป็นเพียง “ตัวบท” (Text) ที่รอให้ผู้รับสารเข้ามาอ่านความหมาย หรือที่ สจวร์ต ฮอลล์ (Stuart Hall) เรียกว่า การถอดรหัส (Decoding) โดยเขากล่าวว่า ความหมายและเนื้อหาสาระนั้นไม่เคยถูกถ่ายทอดแต่มีการผลิตอยู่ตลอดเวลา (กาญจนา แก้วเทพ, 2544 อ้างถึงใน ฌ็อง-ปอล สมุทเสนีโต, 2563) ทั้งนี้จากแนวคิดที่ว่าในตัวเนื้อสารเองก็บรรจุความหมายที่หลากหลาย (Polysemy) ประสานกับแนวคิดเรื่องความเป็นอิสระของผู้รับสาร Hall (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) เสนอว่าแบบแผนของการถอดรหัสนั้นจะมี 3 รูปแบบ คือ

1. Preferred Reading เป็นการถอดรหัสตามที่ผู้ส่งสารส่งมาให้ เช่น ในการรายงานข่าวว่า การหยุดงานประท้วงเรียกร้องเพิ่มค่าจ้างนั้น จะทำให้เกิดเงินเพื่อ ผู้รับสารก็จะคิดตามนั้น

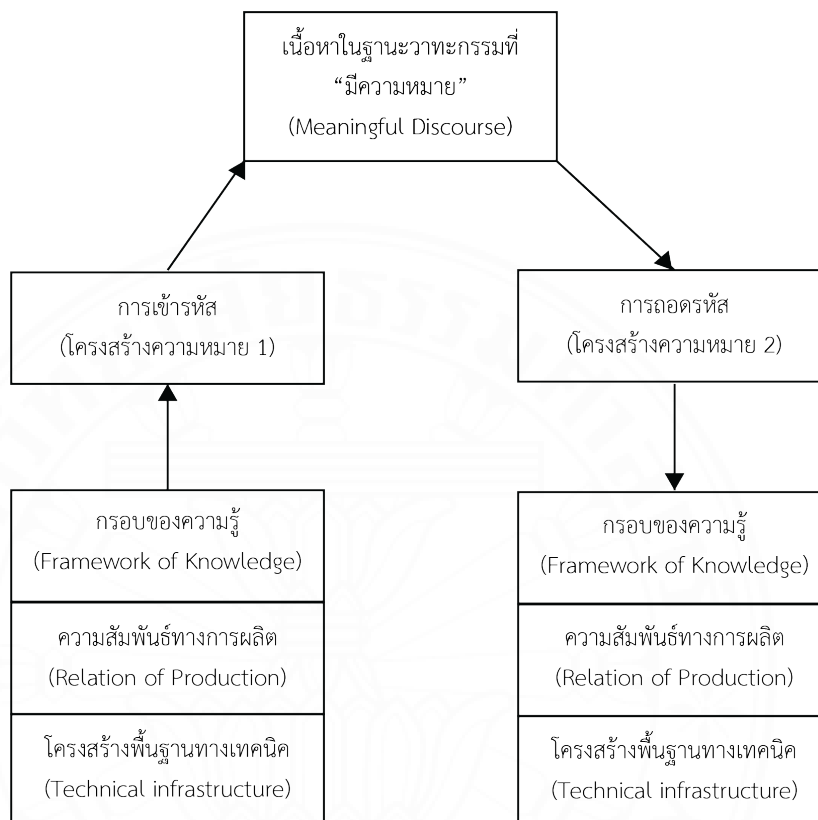
2. Negotiated Reading เป็นการถอดรหัสโดยผสมผสานระหว่าง Preferred Code กับการนำเอารหัสที่ต่อต้านหรือปรับเปลี่ยนมาผสมด้วย การถอดรหัสแบบนี้จะทำงานผ่านกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาเอง สร้างข้อยกเว้น เช่น แม้ว่าการประท้วงเรียกร้องค่าจ้างเพิ่มขึ้นจะทำให้เกิดเงินเพื่อ (Preferred Code) แต่เราก็มีสิทธิที่จะทำตามกฎหมาย (สร้างกฎเกณฑ์มาต่อรอง)

3. Oppositional Reading เป็นการถอดรหัสที่ผู้รับสารรู้ว่า Preferred Code คืออะไร แต่ก็คัดค้านไม่เห็นด้วย เช่น ตัวอย่างในข้างต้น กลุ่มผู้รับสารใช้รหัส Oppositional Code จะตีความว่า “เราจะต้องแยกระหว่างผลประโยชน์ของชาติกับผลประโยชน์ทางชนชั้นออกจากกัน” “เงินเพื่อเกิดขึ้นอยู่เสมอ แม้จะไม่มีเพิ่มค่าจ้างก็ตาม”

จุดยืนทั้ง 3 แบบนี้เกิดขึ้นตลอดเวลาในทุกเวทีการสื่อสาร เพียงแต่ว่าสัดส่วนของแต่ละจุดยืนจะมากน้อยต่างกันเพียงไรเท่านั้น จากข้อเสนอของฮอลล์ แม้จะแสดงให้เห็นว่าฮอลล์ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีสัญญวิทยาที่ตาม แต่แนวคิดของเขาได้ก้าวออกไปจากนักสัญญวิทยาอีกชั้นหนึ่ง จากการวิเคราะห์แค่กระบวนการสร้างความหมาย (Meaning) ผ่านตัวบทในการสื่อสาร ไปสู่กระบวนการส่ง/รับรหัส (Code) ผ่านจังหวะการเข้ารหัสและถอดรหัสของการสื่อสาร ดังภาพด้านล่างนี้

ภาพที่ 2.6

แบบจำลองการเข้ารหัส และการถอดรหัสของ สจวร์ต ฮอลล์

หมายเหตุ. แบบจำลองการเข้ารหัส และการถอดรหัสของ สจวร์ต ฮอลล์. จาก การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย, โดย กฤตพล สุธีภัทรกุล, 2563

จากการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” เนื่องจากในปัจจุบันละครโทรทัศน์แนววายได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยกลุ่มผู้ชมส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงที่เป็นคนรักต่างเพศ แต่ก็ยังมีกลุ่มผู้ชายที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนหลากหลายทางเพศรับชมอยู่ด้วย พื้นที่ของละครโทรทัศน์แนววายอาจไม่ใช่พื้นที่ในการแสดงอำนาจของเพศหญิงอย่างเดียว แต่ยังเป็นพื้นที่ในการเรียกร้องสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศอีกด้วย เนื่องจากละครโทรทัศน์แนววาย มีบทบาทในการผลิตซ้ำ เลือกลง และหยิบยื่นความหมายผ่านการนำเสนอเรื่องราว ปรากฏการณ์ของคนกลุ่มชายรักชายให้คนในสังคมได้รับรับรู้ จนปรากฏการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้กลายเป็นความจริงทางสังคม ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจใน

ประเด็นเกี่ยวกับครอบครัวต่อตัวละครชายรักชายว่ามีการกระบวนการในการสร้างความหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันแรกของสังคม ที่มีบทบาทสำคัญในการขัดเกลาและเป็นพื้นฐานของสถาบันอื่น ๆ ในสังคม และผู้รับสารมีการถอดรหัสความหมายเหล่านั้นอย่างไร เนื่องจากผู้รับสารมีมุมมอง (World View) ที่ต่างกัน ประสบการณ์ที่สั่งสมมาเป็นคลังแห่งความรู้ (Stock of Knowledge) ของบุคคลหรือสังคมนั้นต่างกัน อาจทำให้การตีความและถอดรหัสความหมายนั้นแตกต่างกันด้วย

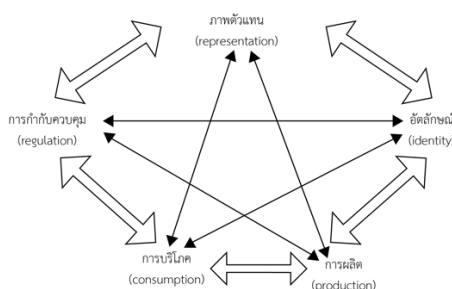
2.5 แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน

จากทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) ที่กล่าวมาในหัวข้อที่ 2.4 ในเวลาต่อมานักทฤษฎีสำนักวัฒนธรรมศึกษาของอังกฤษได้นำมาพัฒนาต่อยอดออกไป โดยนำเสนอประเด็นเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจ (power relations) กับการประกอบสร้างความเป็นจริงในลักษณะที่เรียกว่า “ภาพตัวแทน” (representation)

เนื่องจากความซับซ้อนในการทำความเข้าใจโลกแห่งความหมาย (the world of meaning) ในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 Stuart Hall และนักวัฒนธรรมศึกษารุ่นหลังหลายคน จึงได้พัฒนาแบบจำลองที่ชื่อว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” (the circuit of culture) ขึ้นมา เพื่ออธิบายถึงกระบวนการทางวัฒนธรรมที่น่าจะเป็นแนวทางในการเข้าสู่ปัญหา (approach) ของทฤษฎีวัฒนธรรมศึกษาในปัจจุบัน (du Gay et al, 1997 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551) ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.7

แบบจำลองวงจรแห่งวัฒนธรรม ของทฤษฎีสำนักวัฒนธรรมศึกษา

หมายเหตุ. แบบจำลองวงจรแห่งวัฒนธรรม ของทฤษฎีสำนักวัฒนธรรมศึกษา. จาก *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎี เศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อการศึกษา*, โดย กาญจนา แก้วเทพและสมสุข หินวิมาน, 2551

จากแบบจำลองนี้ Stuart Hall และนักวัฒนธรรมศึกษาอีกหลายคนได้พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของวัฒนธรรมและการปะทะประสานกันในแต่ละช่วงจังหวะเวลา การผลิต (production) การบริโภค (consumption) การกำกับควบคุม (regulation) ภาพตัวแทน (representation) และอัตลักษณ์ (identity) ในแบบจำลองนี้อธิบายได้ว่า ความหมายจะได้รับการสร้างและซุกซ่อนอยู่ในแต่ละช่วงจังหวะในวงจรดังกล่าว และความหมายที่จะเกิดขึ้นในลำดับจังหวะถัดไป ดังตัวอย่างที่ Paul du Gay et al (1997) ได้วิเคราะห์กรณีเครื่องเล่น Sony Walkman และพบว่าความหมายของเครื่องเล่นวอล์คแมนนี้ได้รับการผลิตขึ้นแลพนำเสนอผ่านภาพตัวแทนในสื่อโฆษณา แต่แม้ความหมายดังกล่าวในภาพตัวแทนจะช่วยสถาปนาหรือก่อรูปอัตลักษณ์ของผู้ใช้เครื่องเล่นวอล์คแมน ก็ไม่จำเป็นว่า ชุดความหมายที่อยู่ในขั้นตอนการผลิตและขั้นตอนการสร้างภาพตัวแทนจะเป็นชุดความหมายเดียวกันกับที่ผู้บริโภคได้สร้างขึ้นมา ในกรณีนี้ แม้การผลิตกับการบริโภคจะเชื่อมโยงกัน ก็ไม่ได้หมายความว่า แต่ละชั้นจะมีอำนาจกำหนดกันได้แบบเบ็ดเสร็จสมบูรณ์

Stuart Hall (อ้างถึงใน เกศราพร ทองพุ่มพฤษา, 2562) กล่าวว่า “ภาพตัวแทนหมายถึงการใช้ภาษาเพื่อบอกกล่าวบางสิ่งบางอย่างที่มีความหมายเกี่ยวกับหรือต่อการนำเสนอถึงโลกอย่างเต็มไปด้วยความหมายต่อคนอื่น ๆ” นั่นคือภาพตัวแทนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกระบวนการที่ความหมายถูกผลิตและถูกแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกของวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา สัญญะ และภาพเพื่อแทนหรือนำเสนอถึงบางสิ่งบางอย่าง ทั้งนี้มีระบบภาพตัวแทนสองระบบที่เกี่ยวข้อง ลำดับแรกคือระบบที่ชนิดของวัตถุ ประชาชน และเหตุการณ์ทั้งหมดถูกเชื่อมโยงกับชุดของแนวความคิดหรือภาพตัวแทนทางจิตที่มีอยู่ในหัวของเรา โดยความหมายขึ้นอยู่กับระบบแนวคิดและภาพที่ก่อตัวขึ้นในความคิดของเราเพื่อแทนหรือนำเสนอโลกที่ทำให้เราสามารถเข้าถึงบางสิ่งบางอย่างทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกหัวของเรา นั่นคือชุดของความสอดคล้องระหว่างสิ่งต่าง ๆ อาทิ ประชาชน วัตถุ เหตุการณ์ ความคิดที่เป็นนามธรรม และระบบความคิดของเราประกอบสร้างความหมายต่อโลก อย่างไรก็ตามเฉพาะแผนผังความคิดที่แบ่งปันร่วมกัน อาจจะไม่เพียงพอต่อการสื่อความหมาย ดังนั้นระบบภาพตัวแทนในลำดับที่ที่สองคือภาษาที่แบ่งปันร่วมกันจะมีส่วนร่วมในกระบวนการประกอบสร้างความหมาย โดยแผนผังความคิดที่แบ่งปันร่วมกัน ต้องถูกแปลเป็นภาษาที่ธรรมดาสามัญ เพื่อให้เราสามารถเชื่อมโยงแนวคิดและความคิดของเรากับสัญญะที่อาจจะจะเป็นคำที่ถูกรวบรวมขึ้น เสียงคำพูดหรือภาพ นั่นคือการประกอบสร้างชุดของความสอดคล้องระหว่างแผนผังความคิดของเราและชุดของสัญญะที่ถูกเรียบเรียงหรือถูกจัดระเบียบเป็นภาษาที่หลากหลาย ที่ซึ่งแทนหรือนำเสนอแนวคิดเหล่านั้น โดยรวมความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของต่าง ๆ แนวคิด สัญญะเป็นหัวใจของการผลิตความหมายในภาษา ซึ่งการเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้งสามเหล่านี้เข้าด้วยกันเรียกว่า “ภาพตัวแทน”

การสร้างภาพตัวแทน (สมสุข หินวิมาน, 2548, น.246-248 และ Stuart hall, 1997 อ้างถึงใน นิรินทร์ เกตราไชยอนันต์, 2550) มีวิธีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความจริง 3 ชุด ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง จากมุมมองของนักภาษาศาสตร์ดั้งเดิมจะอธิบายการสร้างภาพตัวแทนว่าเป็นการสร้างขึ้นมาเพื่อสะท้อนภาพที่เกิดขึ้นในสังคม (reflective approach) เช่น การนำเสนอข่าวหรือรายการสารคดี ซึ่งเป็นรายการที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมขึ้นมา แนวความคิดนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่าความจริงมีอยู่แล้วในโลก และการสื่อสารเป็นสิ่งสะท้อนให้เราเห็นความจริงนั้น ๆ ความจริงเป็นเช่นใด สื่อจะสะท้อนออกมาให้เห็นเช่นนั้น ไม่มีการบิดเบือนหรือความสลับซับซ้อนอันใด เป็นการสร้างภาพตัวแทนอย่างตรงไปตรงมา

กลุ่มที่สองให้ความสนใจกับการสร้างภาพตัวแทนที่เกิดมาจากตัวผู้ส่งสารต้องการส่งสารบางอย่างไปยังผู้รับ และต้องการให้แปลความหมายตามที่ตนต้องการ เพราะสารที่ส่งไปเหล่านั้นมีความเฉพาะในตัวของมันเอง เป็นมุมมองโลกของผู้ส่งสารเอง สิ่งนี้เรียกว่าการตั้งใจเป็นความจริง (intentional approach) แม้ว่าการสร้างภาพตัวแทนวิธีนี้จะมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น หากแต่เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อการสื่อสารเฉพาะตัวเท่านั้น และหากผู้รับสารไม่สามารถตีความสารตามที่ผู้ส่งสารต้องการได้ ความพยายามทั้งหมดของผู้ส่งสารก็จะล้มเหลว

กลุ่มที่สามใช้จุดยืนจากแนวความคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษา ที่สนใจเรื่องการประกอบสร้างความหมาย (Constructionist Approach) และได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (phenomenology) เชื่อว่า ภาพตัวแทนไม่ใช่การสะท้อน เลียนแบบ ค้นพบ หากแต่เป็นการประกอบสร้างส่วนเสี้ยวหนึ่งของโลกแห่งความเป็นจริง หรือที่รู้จักกันในชื่อแนวคิดเรื่อง การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) การประกอบสร้างความเป็นจริงนี้ ไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงทั้งหมดเหมือนกับการสะท้อนภาพที่เป็นจริง (Reflective approach) หรือไม่สนใจวิธีการมองโลกของผู้หนึ่งผู้ใดเหมือนกับการตั้งใจให้ความเป็นจริง (intentional approach) หากแต่เป็นการเกี่ยว รวบรวมสัญญาณต่าง ๆ ที่ผู้คนในสังคมได้สร้างขึ้นมา แล้วรวมเอาความหมายเหล่านั้น บรรจุเข้าไปในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ หากแต่ยังมีกลิ่นอายของสิ่งที่มีปรากฏอยู่เดิมแล้วในสังคม เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันของความหมายเดิมกับความหมายใหม่ แต่ความหมายใหม่ที่สร้างขึ้นมานั้น อาจเป็นสิ่งที่มิจริง หรือไม่มีอยู่จริง หรืออาจสร้างมาจากที่ไม่มีจริงอยู่แล้ว และให้เป็นสิ่งที่ไม่มีจริงอีกครั้งหนึ่งก็เป็นได้ แต่ผลลัพธ์สุดท้ายของการสร้างก็คือ คนทั่วไปจะเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่จริง

นอกจากนี้สมสุข หินวิมาน (2562) กล่าวว่าในการศึกษาเรื่องภาพตัวแทนที่ผลิตขึ้นผ่านสื่อ นั้น นักทฤษฎีสื่อศึกษาตั้งคำถามว่า ภาพตัวแทนผ่านสื่อเหล่านี้ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างไร และเพื่ออะไร ซึ่งอาจจะได้คำตอบ 3 แนวทางด้วยกันคือ

1. ภาพตัวแทนที่ถูกสร้างให้เหมือนจริง หรือการสร้างภาพตัวแทนที่จำลองขึ้นให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. ภาพตัวแทนที่ถูกสร้างให้เหมือนเดิม หรือการสร้างภาพเพื่อต่อย้ำคุณค่าและอุดมการณ์ที่มีมาแต่เดิมในสังคม เป็นภาพที่ต่อย้ำโลกทัศน์แบบเดิม ๆ ที่สังคมมีต่อกลุ่มคนต่าง ๆ
3. ภาพตัวแทนที่ถูกสร้างให้เปลี่ยนไป หรือการสร้างภาพตัวแทนเพื่อเปลี่ยนโลกทัศน์และความคิดของคนในสังคม เป็นการทาบเทาทาบหน้าทีของสื่อในการตั้งคำถามเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (change agents)

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ความหมายที่ถูกผลิตขึ้นเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววัยรุ่นที่มีการสร้างภาพตัวแทนเกี่ยวกับครอบครัวชายรักชายเป็นอย่างไร หากพิจารณาจากวิธีการสร้างภาพตัวแทนใน 3 รูปแบบข้างต้น ละครโทรทัศน์แนววัยรุ่นมีการใช้วิธีสร้างภาพตัวแทนเป็นไปตามแนวทางแบบใด คือการสร้างให้เหมือนจริง การสร้างให้เหมือนเดิม หรือการสร้างให้เปลี่ยนไป

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

จูไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “การสร้างภาพตัวแทนครอบครัวในละครโทรทัศน์” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มุ่งศึกษาการสะท้อนและการประกอบสร้างภาพตัวแทนความเป็นจริงทางสังคมว่าด้วยภาพครอบครัวในละครโทรทัศน์ รวมถึงศึกษาการรับรู้และการถอดรหัสความหมายครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์ โดยทำการวิเคราะห์การเข้ารหัสเนื้อหาละครโทรทัศน์ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ ตะวันยอแสง สวรรค์สร้าง ไทรโศก และกุหลาบไร้หนาม และวิเคราะห์การถอดรหัสความหมายครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับครอบครัวตามรูปแบบครอบครัวในละครโทรทัศน์โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการศึกษาพบว่าละครโทรทัศน์สะท้อนภาพครอบครัวที่มีลักษณะหลากหลายและประกอบสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์เป็นครอบครัวในอุดมคติที่มีความสุขมากกว่าครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ละครโทรทัศน์ประกอบสร้างอุดมการณ์ครอบครัวตามแบบชนชั้นกลาง ที่มีการดำเนินชีวิตตามอุดมการณ์แบบทุนนิยม อุดมการณ์การใช้อำนาจ (ความรุนแรง) อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว คุณธรรมด้านความกตัญญู และการใช้ภาษาสื่อสารในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ได้ใช้กลยุทธ์การทำให้เห็นความจริงเพียงบางส่วนหรือกลยุทธ์การสร้างภาพแบบฉบับ กลยุทธ์การสร้างความเป็นอื่น และกลยุทธ์การ

ผนวกความหมายและกีดกันความหมายอื่นออกไปในการประกอบสร้างภาพครอบครัวในละครโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการต่อยอดมโนทัศน์หรือค่านิยมที่สังคมยอมรับตามบรรทัดฐานทางสังคม ส่วนการถอดรหัสความหมายของผู้ชมละครโทรทัศน์พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์ถอดรหัสความหมายที่สอดคล้องกับมิติที่ละครโทรทัศน์ได้สะท้อนจากชีวิตครอบครัวจริง และถอดรหัสความหมายที่ต่อรองและขัดแย้งกับมิติที่ละครโทรทัศน์ประกอบสร้างความหมายครอบครัว โดยผู้ชมยังคงให้ความหมายครอบครัวที่มีครอบครัวที่มีโครงสร้างและหน้าที่ไปในทิศทางเดียวกันกับการเข้ารหัสความหมายของละครโทรทัศน์ เนื่องจากผู้ชมถอดรหัสความหมายจากความสมจริงของตัวละคร จากบรรทัดฐานครอบครัวในอุดมคติและจากความสอดคล้องกับประสบการณ์ครอบครัวของตนเอง

สุณิสสา จันทบูรณ. (2539) ได้ถึงศึกษาเรื่อง “การรับรู้ภาพของครอบครัวผ่านละครโทรทัศน์” มุ่งศึกษาการรับรู้ภาพของครอบครัวผ่านละครโทรทัศน์ โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์การรับรู้ การตีความและเชื่อมโยงภาพครอบครัวผ่านละครโทรทัศน์ในมุมมองโดยรวม และเปรียบเทียบความหมายภาพของครอบครัวจากการเข้ารหัสของผู้ส่งสาร กับการถอดรหัสของผู้รับสารผ่านละครโทรทัศน์เรื่อง “ทอฝันกับมาวิน”

ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ภาพครอบครัวผ่านละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีปัญหา 3 ชนิดที่พบจากภาพของครอบครัวในละครโทรทัศน์คือปัญหาหว่าสามีภรรยา ปัญหาหว่าพ่อ-แม่-ลูก และปัญหาหว่าเครือญาติ และบุคคลอื่น โดยกลุ่มตัวอย่างรับรู้ปัญหาพ่อ-แม่-ลูกมากที่สุด ผู้รับสารสามารถถอดรหัสความหมายของครอบครัวในละครโทรทัศน์ ได้ตรงกับ การเข้ารหัสความหมายของผู้ส่งสาร เนื่องจากเรื่องครอบครัว เป็นประสบการณ์ที่มนุษย์ทุกคนย่อมต้องเคยประสบ นอกจากนั้นแล้วยังได้รับประสบการณ์ทางอ้อมจากภาพครอบครัวที่หลากหลายในละครโทรทัศน์ด้วย จึงทำให้รับรู้ความหมายภาพครอบครัวได้ไม่ยาก

จิราภรณ์ ชาแก้ว (2538) ได้ศึกษาเรื่อง “ภาพชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในภาพยนตร์วิดีโอ” มุ่งศึกษาโครงสร้างครอบครัวไทย บทบาทและความสัมพันธ์ของสมาชิกของครอบครัวไทย และกลวิธีนำเสนอภาพชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย โดยศึกษาจากภาพยนตร์ที่เผยแพร่ และบันทึกลงในวิดีโอเทปแล้วในระหว่าง พ.ศ. 2533-2535

ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างครอบครัวส่วนใหญ่ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยมีลักษณะ เป็นครอบครัวเดี่ยวตามรูปแบบครอบครัวสมัยใหม่ แต่มีลักษณะพิเศษตามแบบครอบครัวในอดีตคือมีการปฏิสัมพันธ์หรือไปมาหาสู่และช่วยเหลือกันในช่วงญาติพี่น้อง มีการแสดงความเคารพเชื่อฟังญาติอาวุโสของครอบครัว และไม่สนับสนุนค่านิยมในเรื่องความสะดวกสบายภายในครอบครัวซึ่งเป็นค่านิยมตามแบบครอบครัวใหม่ บทบาทและความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวนั้น พ่อหรือสามียังคงถูกกำหนดให้มีบทบาทในการเลี้ยงครอบครัวเป็นส่วนมาก ในขณะที่แม่หรือภรรยามีบทบาทในการเป็นแม่บ้านและดูแลลูก ทำให้พ่อหรือสามีเป็นผู้มีสิทธิและอำนาจเหนือสมาชิก

อื่นในครอบครัว ยกเว้นญาติอาวุโสสูงสุดของครอบครัว นอกจากนี้แม่หรือภรรยา ก็ยังต้องมีบทบาทในการเป็นผู้ประสานความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกในกรณีที่ทั้งสองเกิดความบาดหมางกันขึ้น ลูกหลานยังคงจะเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือนของผู้ใหญ่ ซึ่งจะเข้ามาช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหาครอบครัวเกิดขึ้น ซึ่งล้วนแต่เป็นลักษณะตามครอบครัวในอดีตทั้งสิ้น ส่วนลักษณะครอบครัวสมัยใหม่ที่สามีและภรรยาต่างก็มีบทบาทในการทำงานหาเลี้ยงครอบครัว มีสิทธิและอำนาจทัดเทียมกันนั้นปรากฏน้อยมาก ส่วนชีวิตครอบครัวในภาพยนตร์ทุกเรื่องล้วนมีปัญหา ซึ่งปัญหาที่พบมากที่สุดคือความไม่ซื่อสัตย์ของสามี และไม่ว่าภาพยนตร์จะเปิดเรื่องด้วยความสุขหรือทุกข์ก็ตาม ภาพยนตร์มักจะจบลงด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขของสมาชิกในครอบครัว โดยยึดหลักการให้อภัยกันตามวัฒนธรรมของสังคมไทยเป็นหลัก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาครอบครัวภายใต้บรรทัดฐานอุดมการณ์กระแสหลักของสังคมหญิงชายเป็นใหญ่ อีกทั้งยังเป็นครอบครัวของคนรักต่างเพศ (heterosexual) ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาในการสร้างตัวแปรเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ รวมถึงสามารถนำมาใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเปรียบเทียบ ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโครงสร้างของครอบครัวชายรักชายว่าเป็นอย่างไร และเพราะอะไร

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย

กฤตพล สุธีภัทรกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย และทัศนคติของผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายที่มีตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย โดยการวิเคราะห์ตัวบทผ่านตัวละครชายรักชายจำนวน 20 ตัวละคร จากซีรีส์ 10 เรื่องที่ออกอากาศระหว่างปี 2558 – 2562 และสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ชมทางสังคมที่เป็นกลุ่มชายรักชายจำนวน 15 คน

ผลการศึกษาพบว่าตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะแตกต่างจากกลุ่มชายรักชายในละครหลังข่าวและภาพยนตร์ในยุคก่อนที่มีความเป็นหญิงสูง ไม่สมหวังในความรัก แสดงออกเกินจริงและบ้าผู้ชาย แต่ตัวละครในซีรีส์วายถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ ถูกจำกัดอยู่ในช่วงวัยเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงเริ่มวัยทำงาน มีฐานะปานกลางจนถึงดี หน้าตาและรูปร่างดี อาศัยอยู่ในเมือง โดยมีคุณสมบัติร่วมกัน 4 ประการ คือ 1) การให้คุณค่าความเป็นชายด้วยการให้ตัวละครมีความเป็นชายสูงทั้งรูปร่างและหน้าตา ลักษณะนิสัย 2) การนำความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบทับไว้ ด้วยการกำหนดบทบาททางเพศ ตัวละครถูกแบ่งเป็นพระเอกที่ทำหน้าที่ถูกระงับ และนายเอก เป็นผู้ถูกระงับ ทำหน้าที่เป็น “นางเอก” แต่เป็นผู้ชายที่มีความเป็นหญิงสูงกว่า

พระเอก 3) การสร้างโลกในอุดมคติของการยอมรับกลุ่มชายรักชาย ทำให้ทุกคนสามารถยอมรับการเป็นชายรักชายได้แทบจะในทันที ซึ่งผิดธรรมชาติในโลกแห่งความเป็นจริง 4) รักเดียวใจเดียว ทำให้ตัวละครชายรักชายได้ครองคู่และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

กาญจน์ อินทร์ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดเผยตนเองของหญิงและชายที่รักเพศเดียวกันต่อครอบครัว” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมุ่งศึกษาลักษณะของบุคคลหญิงและชายรักเพศเดียวกันที่เปิดเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างหญิงและชายรักเพศเดียวกัน จำนวน 30 คน

ผลการศึกษาพบว่างานวิจัยนี้ทำให้เห็นว่าบุคคลรักเพศเดียวกันจะเปิดเผยตนเองหรือไม่เปิดเผยตนเอง ครอบครัวถือเป็นส่วนหนึ่งเพราะบุคคลรักเพศเดียวกันที่ถูกเลี้ยงดูมาอย่างไร เมื่อโตขึ้นก็จะแสดงพฤติกรรมแบบนั้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมของบุคคลรักเพศเดียวกันเมื่อผ่านประสบการณ์หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหนก็จะแสดงพฤติกรรมแบบนั้นออกมา

วรารัตน์ ประทานวโรปัญญา, เพ็ญภา กุลนภาตล และดลดา ปุณยานนท์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างการยอมรับของพ่อแม่ที่มีบุตรข้ามเพศด้วยการบูรณาการการศึกษาครอบครัวโดยมีทฤษฎีเป็นฐาน มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับของพ่อแม่ที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ และศึกษาผลการเสริมสร้างการยอมรับของพ่อแม่ที่บุตรมีพฤติกรรมข้ามเพศโดยใช้โปรแกรมการบูรณาการการศึกษาครอบครัวโดยมีทฤษฎีเป็นฐาน

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับของพ่อแม่ที่บุตรมีพฤติกรรมข้ามเพศ ได้แก่ คุณลักษณะพ่อแม่ การรับรู้ของพ่อแม่ อิทธิพลทางสังคม และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.44, 0.30, 0.22, 0.18 ตามลำดับ และผลการศึกษาครอบครัวพบว่าการยอมรับของพ่อแม่ที่บุตรมีพฤติกรรมข้ามเพศในระยะหลังทดลองและติดตามผลมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุชณาภรณ์ สมญาติ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง “ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย” โดยมุ่งศึกษาลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชายในซีรีส์วาย จากกรณีวิเคราะห์ ซีรีส์วายจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ มิตรรักผ่านเลนส์ ตอนรู้สึเทา, Sotus The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง, 2Moons The Series เดือนเกี้ยวเดือน และ Together With Me ออกหักมารักกับผม

ผลการศึกษาพบว่าซีรีส์ยามีลักษณะเฉพาะจำนวน 6 ลักษณะ ได้แก่ 1) การชายฝั่งผ่านคุณสมบัติของตัวละครที่ต้องเป็นผู้ชายในอุดมคติของผู้หญิง หรือจะเป็นการชายฝั่งผ่านเนื้อเรื่องที่ใหญ่โตมีตอนจบสวยงาม 2) การจำลองความจริง ในซีรีส์ยายนี้นั้นจะมีการจำลองสังคมที่ยอมรับความรักของชายรักชายและสร้างสถานการณ์จำลองที่ทำให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดกัน 3) การใช้บทบาทตัวละครผู้หญิงเพื่อให้เกิดความชัดเจนในความสัมพันธ์รูปแบบชายรักชาย 4) การใช้

สัญลักษณ์เพื่อสื่อบทบาททางเพศและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร 5) การใช้การเขียนแทนคำพูด เพื่อแสดงความรู้สึก และ 6) การใช้วจนภาษาแทนวจนภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร ซีรีส์วายในปัจจุบันเลือกนำเสนอตัวละครหลักเป็นชายรักชายเพื่อแสดงให้เห็นว่าความรักของชายรักชายมิใช่ความผิดปกติของจิตใจ ต่างจากสมัยก่อนที่กลุ่มคนชายรักชายจะเป็นเพียงตัวละครประกอบ มีภาพแทนในเชิงลบ แต่ปัจจุบันมีการนำเสนอความรักของชายรักชายในลักษณะเชิงบวกมากขึ้น

คชาธิป พานิชตระกูล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ อุดมการณ์ว่าด้วยชายรักชายในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย: ตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์” โดยศึกษาจากข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย

ผลการศึกษาพบว่ากลวิธีทางภาษาที่สื่ออุดมการณ์ว่าด้วยชายรักชายมีกลวิธีทางวจนภาษา 11 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ การใช้มูลบท การใช้ทัศนภาวะ การใช้อุปลักษณ์ การใช้ประโยคกรรม การกล่าวอ้าง การใช้คำถามวาทศิลป์ การกล่าวเกินจริง การใช้สำนวน การใช้สัทบท และการเล่าเรื่อง และกลวิธีทางอวจนภาษามี 4 กลวิธี ได้แก่ การตัดและเน้นข้อความ การใช้สีเพื่อสื่อความหมาย การใช้ความหมายของภาพ การทำหน้าบุคคลให้ภาพพรั่มัว โดยกลวิธีดังกล่าวประกอบสร้างภาพแทนว่า ชายรักชายเป็น “พวกวิปริตผิดเพศ” “ตัวประหลาด” และตกเป็น “จำเลยของสังคม” ส่งผลให้คนในสังคมรู้สึกรังเกียจและกีดกันคนกลุ่มนี้ออกจากสังคม เนื่องจากความคิดเรื่องความไม่เข้ากันและเห็นว่าผิดแปลกไปจากธรรมชาติหรือสิ่งที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ยังนำเสนออุดมการณ์ว่าด้วยชายรักชายซึ่งแบ่งออกได้เป็นสองส่วน ส่วนแรกคืออุดมการณ์ที่ตอกย้ำวาทกรรมกระแสหลักของสังคมปรากฏ 3 อุดมการณ์ ได้แก่ 1) ชายรักชายยังไม่ได้รับการยอมรับในสังคม 2) ชายรักชายมักจะแสดงออกที่แตกต่างจากบรรทัดฐานทางสังคม 3) ชายรักชายมักจะหมกมุ่นอยู่กับเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ และส่วนที่สองเป็นอุดมการณ์ที่แตกต่างไปจากวาทกรรมกระแสหลักปรากฏ 2 อุดมการณ์ ได้แก่ 1) ชายรักชายทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมือนบุคคลทั่วไป 2) ชายรักชายประสบความสำเร็จได้ด้วยความสามารถของตนเอง จากอุดมการณ์ทั้ง 2 ส่วนนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า หากมองอุดมการณ์ในส่วนหลังหากมองอย่างผิวเผินจะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่แท้จริงแล้วนั้นยิ่งกลับตอกย้ำชุดความคิดในส่วนแรกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยอุดมการณ์ทั้งหมดนี้ล้วนแฝงอุดมการณ์สำคัญที่ครอบงำสังคมอยู่ คือ “อุดมการณ์รักต่างเพศ” กล่าวคือ ชายรักชายถูกกดทับจากสังคมที่มีชายจริงหญิงแท้เป็นใหญ่ ทั้งยังถูกกีดกันจากสังคมจนต้องกลายเป็น “คนชายขอบ” จึงมีการผลิต “อุดมการณ์ว่าด้วยความเท่าเทียม” ที่พยายามประกอบสร้างชุดความคิดที่แสดงความต้องการความเท่าเทียมกันทางเพศในสังคมมาเพื่อแข่งขัน แต่ด้วยวาทกรรมที่ถูกผลิตซ้ำในสื่อกระแสหลัก เช่น หนังสือพิมพ์ จึงทำได้แค่เพียงขอพื้นที่บางส่วนเท่านั้น ในทางกลับกัน ยิ่งช่วยตอกย้ำ “อุดมการณ์รักต่างเพศ” ที่ครอบงำสังคมให้ปรากฏเด่นชัดขึ้น

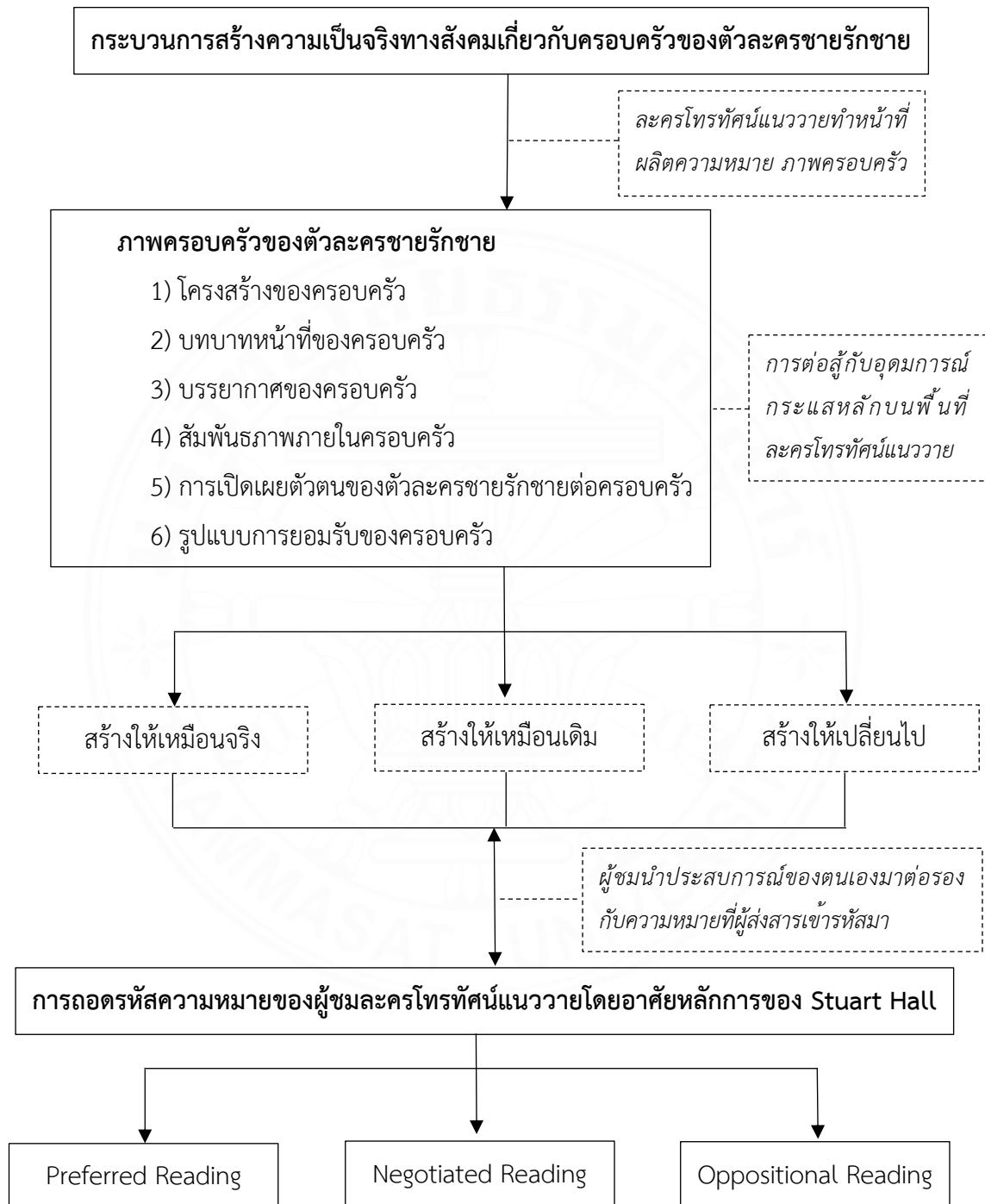
จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชายรักชายข้างต้น ผู้วิจัยนำมาใช้ในการอธิบายกระบวนการในการพัฒนาอัตลักษณ์ที่นำไปสู่การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายเพื่อการได้รับการยอมรับจากครอบครัวว่าเป็นอย่างไร ทั้งในแง่ในโลกแห่งความเป็นจริง และในโลกของละครโทรทัศน์แนววาย

2.6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการสร้างความเป็นจริงทางสังคม และการวิเคราะห์ผู้รับสาร

ทิพย์อาภา คงคาสุริยฉาย (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “กระบวนการสร้างความเป็นจริงของตัวละครวัยรุ่นในละครโทรทัศน์ กรณีศึกษาซีรีส์ละครโทรทัศน์เรื่องฮอว์มอ วัยว้าวุ่น” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มุ่งศึกษาการประกอบสร้างตัวละครวัยรุ่นและการถอดรหัสรับรู้ความหมายตัวละครของผู้รับสารที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นและผู้ปกครอง โดยการวิเคราะห์ตัวบทและตัวละครวัยรุ่นในซีรีส์ละครโทรทัศน์ฮอว์มอ วัยว้าวุ่น ทั้งหมด 13 ตอน และวิเคราะห์ผู้รับสารกลุ่มวัยรุ่นและผู้ปกครองถึงกระบวนการคิด ทักษะคิดที่มีต่อตัวละครวัยรุ่น และความเชื่อโยงของตัวละครกับความเป็นจริงในชีวิตของวัยรุ่นปัจจุบัน ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผลการศึกษาพบว่าเบื้องหลังการประกอบสร้างความเป็นจริงของตัวละครวัยรุ่นในซีรีส์ละครโทรทัศน์ฮอว์มอ วัยว้าวุ่น เกิดจากการนำวิธีคิดและค่านิยมแบบวัฒนธรรมวัยรุ่นมาประกอบสร้างความเป็นจริงของตัวละคร โดยเน้นการสะท้อนความจริงของวัยรุ่น (Reflection) ผสมผสานกับการประกอบสร้าง (Construct) ภาพตัวละครวัยรุ่นจึงมีความใกล้เคียงกับความจริง (Realistic) ถึงแม้ซีรีส์ละครเรื่องนี้จะสะท้อนการต่อต้านของวัยรุ่น แต่การต่อต้านนั้นไม่ได้ต่อต้านแบบสุดขีด โดยเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการในระดับปัจเจก ไม่ถึงกับการต่อต้านเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ในส่วนของการถอดรหัสรับรู้ความหมายตัวละครของผู้รับสารที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นและผู้ปกครอง จะเป็นการถอดรหัสตัวละครวัยรุ่นแบบมีเงื่อนไข (Negotiated Reading) โดยมีการต่อรองอำนาจทางวัฒนธรรมกันคนละจุดยืนระหว่างวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมวัยรุ่น ซึ่งผู้รับสาร 2 กลุ่มมีการอ่านความหมายที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มวัยรุ่นจะนำตัวละครมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์และคลังความรู้ของตนเอง (Self-Reflection) ซึ่งกลุ่มวัยรุ่นเองมีการยอมรับการต่อต้านของตัวละครแต่ไม่ได้ปฏิเสธการมีอยู่ของสถาบันหลัก โดยมีเงื่อนไขด้วยการสร้างกฎเกณฑ์ของตนขึ้นมา สำหรับกลุ่มผู้ปกครองจะมีกรอบวิธีการอ่านความหมายแบบความเป็นพ่อแม่ (Parenthood) โดยกลุ่มผู้ปกครองรับชมเพื่อนำมาสังเกตกับลูกหลาน ซึ่งกลุ่มผู้ปกครองไม่ได้ปฏิเสธการต่อต้านของวัยรุ่น แต่มีเงื่อนไขว่าวัยรุ่นต่อต้านได้แต่ต้องได้รับผลไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมเช่นกัน

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาตามแนวทางทฤษฎีวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) ภายใต้จุดยืนของทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of reality) ที่เชื่อว่า “ความจริงนั้นเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมา” ความรู้ของมนุษย์ มีที่มาจากประสบการณ์ตรงผ่านโลกแห่งความจริง (World of Reality) และโลกแห่งความหมาย (World of Meanings) จากประสบการณ์ได้รับผ่านสื่อ จึงทำให้มนุษย์สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องไปสัมผัสกับเหตุการณ์นั้น ๆ โดยตรง ทั้งนี้ ความรู้ของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน เพราะมีประสบการณ์มุมมอง (World Views) และองค์ความรู้ที่สะสมมาต่างกัน

ในกระบวนการสื่อสาร “ตัวสาร” กับ “ผู้รับสาร” มีความสัมพันธ์กัน การวิเคราะห์สาร หรือตัวบท (Textual Analysis) เพื่อสกัดความหมายและรหัสต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ เพราะความหมายไม่ได้อยู่แค่ในตัวบทเท่านั้น แต่ต้องผ่านกระบวนการตีความ ถอดรหัสจากผู้รับสารด้วย ดังนั้น “ความหมายของครอบครัวชายรักชาย” ในละครโทรทัศน์แนววาย ที่ผู้ผลิตสร้างความหมายขึ้นมา อาจไม่ตรงกับความหมายที่ผู้ชมตีความก็ได้ ขึ้นอยู่กับจุดยืนและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น การศึกษาเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” จึงมุ่งศึกษาองค์ประกอบทางการสื่อสารใน 2 ประเด็น คือ การศึกษา “ตัวบท” (Text) และ ผู้รับสาร (Audience) โดยการวิเคราะห์ “ตัวบท” ว่า ละครโทรทัศน์แนววายมีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร ส่วนการวิเคราะห์ “ผู้รับสาร” คือ ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย มีการตีความและถอดรหัสความหมาย เกี่ยวกับ “ครอบครัวตัวละครชายรักชาย” เป็นอย่างไร สอดคล้อง ต่อรอง หรือปฏิเสธความหมายที่ละครโทรทัศน์แนววายสร้างขึ้นหรือไม่อย่างไร

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายว่าเป็นอย่างไร และการศึกษาว่า “ผู้ชมละคร

โทรทัศน์แนววย” ทั้งผู้ที่เป็นกลุ่มชายรักชาย และผู้ชมทั่วไป มีการรับรู้ความหมายของครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววยอย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือตัวบทละครโทรทัศน์แนววย (text) และผู้ชมละครโทรทัศน์แนววย (Audience) ตามรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ตัวบทละครโทรทัศน์แนววย (Text)

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่ตัวบท (Textual Analysis) จากละครโทรทัศน์แนววยที่ดำเนินเรื่องมีการปะทะกันของครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเองกับครอบครัวที่เลือกเองได้ จะต้องเผยแพร่ทั้งผ่านทางสถานีโทรทัศน์ดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ ในช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2566 ซึ่งเป็นช่วงที่ละครโทรทัศน์แนววยได้รับความนิยมและเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลละครโทรทัศน์แนววยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และจากการสำรวจของผู้วิจัยให้ได้ครบถ้วนมากที่สุด หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้วิจัย โดยให้มีความหลากหลายครอบคลุมในรูปแบบการยอมรับของครอบครัว แล้วเลือกละครโทรทัศน์แนววยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีกระแสเป็นที่นิยม เช่น มีการพูดถึงผ่านสื่อหรือบทความต่าง ๆ นักแสดงนำกลายเป็นคู่จิ้นที่มีฐานแฟนคลับ ได้รับความนิยมจนได้สร้างภาคต่อ ติดเทรนด์ทวิตเตอร์ทุกครั้งที่มีการออกอากาศ จำนวน 10 เรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1

แสดงกลุ่มตัวอย่างละครโทรทัศน์แนววย

ละครโทรทัศน์แนววย	ครอบครัวตัวละครชายรักชาย	ช่องทางการออกอากาศ	ปีที่ออกอากาศ	รูปแบบการยอมรับของครอบครัว
เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ	ธาร	ONE31 LINE TV	ซีซั่น1: 2562-2563	ยอมรับ
	ไต้ปี่	Wetv	ซีซั่น2: 2563-2564	
แปลรักฉันด้วยใจเธอ	เต้	LINE TV,	Part 1: 2563	ยอมรับ
	ไอ้เอ๋ว	Netflix, ONE31	Part 2: 2564	

ตารางที่ 3.1

แสดงกลุ่มตัวอย่างละครโทรทัศน์แนววาย (ต่อ)

ละครโทรทัศน์แนว วาย	ครอบครัวตัว ละครชายรัก ชาย	ช่องทางการ ออกอากาศ	ปีที่ออกอากาศ	รูปแบบการ ยอมรับของ ครอบครัว
ต้นหนชลธี	ต้นหน	GMM 25, AIS PLAY	2563	ยอมรับโดย เงื่อนไผ่ (ต้นหน) ยอมรับ (ชลธี)
	ชลธี			
นับสิบจะจูบ	นับสิบ	ช่อง 3HD We TV	2564	ยอมรับโดย เงื่อนไผ่
	จิ้น			
เมื่อหัวใจใกล้กัน	เลโอ	ONE31 LINE TV WeTV	2564	ยอมรับ
	เฟียซ			
คุณหมิปาฏิหาริย์	ณัฐ	ช่อง 3HD Netflix	2565	ไม่ยอมรับ (ณัฐ ก่อนพ่อเสียชีวิต) ยอมรับ (ณัฐหลัง พ่อเสียชีวิต, สอง และเกณท์)
	สอง			
	เกณท์			
คุณชาย	เทียน	ONE 31 oneD	2565	ยอมรับ
เส้นล่องจิ้งจอกที่ 180 องศาแลกผ่านเรา	แวง	ONE31 trueID	2565	ไม่ยอมรับ
แฟนผมเป็นประธาน นักเรียน	ติณณ์	GMM25 Viu	2565 - 2566	ยอมรับ
	กันต์			
เพื่อนนายแค่หนึ่ง เดียว	หนึ่งเดียว	GMM25 YouTube	2565-2566	ยอมรับ
	ปาล์ม			

1. TharnType the Series เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ

ภาพที่ 3.1

ใบปิด TharnType the Series เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ ซีซั่น 1

หมายเหตุ. จาก เรื่องย่อ เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ Tharn Type, โดย Kapook Drama, 2562, (<https://drama.kapook.com/view215500.html>)

ผู้กำกับ: บัณฑิต สินธนาการดี
 นักแสดงนำ: ศุภศิษฏ์ จงชีวีวัฒน์ รับบท ธาร
 คณาวุฒิ ไตรพิพัฒนพงษ์ รับบท ไทป์

เนื้อเรื่องย่อ ซีซั่น 1

ไทป์ หนุ่มได้มาดเซ็ม ผู้มีอดีตฝังใจกับเพศที่สาม จนแปรเปลี่ยนเป็นความเกลียด ต้องมาเป็นรุมเมตกับธาร หนุ่มนักดนตรีลูกครึ่ง หน้าหล่อ อัจฉริยะดี จนขึ้นชื่อว่าเป็นเพอร์เฟกต์แมน แต่ธารกลับชอบผู้ชายด้วยกัน งานนี้ทำให้จากเพื่อนร่วมห้องจึงต้องกลายเป็นศัตรู เพราะไทป์พยายามหาวิธีไล่ธารออกจากห้องไม่เว้นแต่ละวัน สุดท้ายธารก็เปลี่ยนความเกลียดของไทป์ให้กลายเป็นความรัก โดยครอบครัวของธาร ไม่ว่าจะป็น พ่อ แม่ น้องชาย น้องสาว ทุกคนคนไม่ได้มีปัญหาอะไรกับความรักรักของทั้งคู่

ภาพที่ 3.2

ใบปิด *ThamType the Series* เกลียคนักมาเป็นทีรักกันชะดี ๆ ซีซั่น 2

หมายเหตุ. จาก *เกลียคนักมาเป็นทีรักกันชะดี ๆ*, โดย *thamTypeOfficial*, (<https://www.facebook.com/ThamTypeOfficial/>)

เนื้อเรื่องย่อ ซีซั่น 2

หลังจากที่รักกันมาแล้วถึง 7 ปีเต็ม พวกเขาทั้งคู่ไม่ใช่เพียงนักศึกษาอีกต่อไป แต่เข้าสู่ชีวิตวัยทำงานที่มีทั้งอุปสรรคและการเปลี่ยนแปลง เมื่ออุปสรรคนั้นมาในรูปแบบของการทำงานที่ไม่คาดฝัน รวมทั้งเด็กหนุ่มรูปหล่อที่เข้ามาหวังจะเอาชนะใจของไทป์อย่าง “เพ็ชช” แบบที่ไม่สนใจว่าจะต้องแย่งของของใคร ทั้งที่ข้างตัวเพ็ชชก็มี “เลโอ” เพื่อนสนิทคิดไม่ซื่อที่แอบรักเพ็ชชหมดหัวใจอยู่แล้ว ไม่ใช่เพียงแค่การทำงานที่น่าปวดหัวและมือที่สามที่เข้ามาคั่นกลางความสัมพันธ์เท่านั้น แต่ธารกับไทป์ยังต้องเจอกับบทพิสูจน์ความรักอีกครั้ง เมื่อธารตัดสินใจขอไทป์แต่งงาน ไทป์จึงต้องเลือกระหว่างครอบครัว สังคมรอบข้าง และผู้ชายที่ตัวเองรัก โดยที่พ่อของไทป์ก็ไม่ยอมรับ ความสัมพันธ์ครั้งนี้จึงเดินทางมาถึงจุดเปลี่ยนที่ทั้งคู่ต้องตัดสินใจ เพราะความรักครั้งนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของคนสองคนอีกต่อไป

2. แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ

ภาพที่ 3.3

ใบปิด แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ Part 1

หมายเหตุ. จาก แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ, โดย วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, (<https://th.wikipedia.org/wiki/แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ>)

ผู้กำกับ Part 1: นฤเบศ ภูโน

ผู้กำกับ Part 2: ทศพร เจริญทอง

นักแสดงนำ: พุฒิพงศ์ อัสสรรัตนกุล รับบท เต๋

กฤษฎ์ อำนวนยเดชกร รับบท ไอ้เอ๋ว

เนื้อเรื่องย่อ Part 1:

ท่ามกลางบรรยากาศสายลมและแสงแดดของเมืองภูเก็ต เพื่อนสมัยเด็กที่ห่างหายกันไปหลายปีอย่าง “เต๋” และ “ไอ้เอ๋ว” โคจรกลับมาเจอกันอีกครั้งที่โรงเรียนกวดวิชาภาษาจีน เพื่อเตรียมสอบแอดมิชชันเข้ามหาวิทยาลัย แต่ในเมื่อต่างฝ่ายต่างมุ่งมั่นจะสอบเข้าคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเดียวกัน เพื่อนรักที่เคยร่วมฝันจึงกลับกลายเป็นคู่แข่งคนสำคัญ เมื่อยิ่งสำคัญก็ยิ่งอยู่ในสายตา การที่เต๋และไอ้เอ๋วได้กลับมาใกล้กันอีกครั้ง ทำให้ทั้งสองได้รู้จักกันและกันมากขึ้น จนได้นำพาไปสู่ความรู้สึกใหม่ที่ต่างก็ไม่เคยรู้สึกมาก่อน ในวันที่พวกเขาเียงเด็ก สนามสอบที่ใหญ่ที่สุดในชีวิตเด็ก ม.6 ครั้งนี้ จึงมีทั้งความฝันและความผูกพันของเด็กหนุ่มสองคนเป็นเดิมพัน ประกอบกับความ

คาดหวังจากครอบครัวและสภาพแวดล้อมโดยรอบตัวแต่ ทำให้ได้รู้สึกสับสนในความรักครั้งนี้ แต่ก็ยังมี
โกหุน พี่ชายที่คอยเป็นที่ปรึกษาและพร้อมจะยอมรับทุกอย่างที่น้องเป็น

ภาพที่ 3.4

ใบปิด แพลรักฉันด้วยใจเธอ Part 2

หมายเหตุ. จาก เรื่องย่อ แพลรักฉันด้วยใจเธอ Part2 , โดย Kapook Drama,
([https://drama.kapook.com /view241600.html](https://drama.kapook.com/view241600.html))

เนื้อเรื่องย่อ Part 2:

เมื่อเต้และไอ้เอ๋ว สองเพื่อนสนิทที่เพิ่งเลื่อนสถานะขึ้นมาเป็นแฟน ต้องเดินทางจากบ้านเกิดที่ จ.ภูเก็ต ขึ้นมาเรียนมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพมหานคร โดยที่จี้σύ แม่ของเต้ พุดเป็นนัยว่าเขา ยอมรับได้กับทุกอย่างที่ลูกเป็น ลูกรักใคร่แม่ก็รักด้วย แต่ปัญหาคือเด็กต่างจังหวัดสองคนต้องเผชิญกับการปรับตัวเข้ากับความวุ่นวายของเมืองใหญ่ และโลกใบใหม่ ที่ทั้งคู่ไม่มีทางรู้ว่าจะมีอะไรอยู่ข้างหน้า แม้ว่าจะเรียนคณะนิติศาสตร์เหมือนกัน แต่เพราะอยู่กันคนละมหาวิทยาลัย ทำให้ทั้งคู่ต่างก็ได้พบกับเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่เหมือนกัน และสิ่งเหล่านี้เองที่ค่อย ๆ หล่อหลอมเต้และไอ้เอ๋วให้เติบโตขึ้นไปกันคนละทาง

3. ต้นหนชลธิ์

ภาพที่ 3.5

ใบปิด ต้นหนชลธิ์

หมายเหตุ. จาก ต้นหนชลธิ์, โดย gmmtvofficial,

(<https://www.facebook.com/gmmtvofficial/photos/a.332014076223/>

10158586844391224/?type=3)

ผู้กำกับ: เอกสิทธิ์ ตระกูลเกษมสุข

นักแสดงนำ: ธนวัฒน์ รัตนกิจไพศาล รับบท ชลธิ์

ศุภกร ศรีโพธิ์ทอง รับบท ต้นหน

เนื้อเรื่องย่อ:

เรื่องราวความรักของชลธิ์ที่มีต่อต้นหน พี่ชายข้างบ้านสายโทดโคตรเถื่อน โดยที่ครอบครัวของทั้งสองเคยรู้จักและสนิทสนมกันมาก่อน ถึงแม้ในใจของชลธิ์จะคิดเสมอว่ารักครั้งนี้มันเป็นไปไม่ได้ แต่ก็ยังเอาตัวเองไปอยู่ใกล้ ๆ ถึงขนาดตั้งใจสอบเข้าไปอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน จนจับพลัดจับผลูได้เป็นรูมเมตร่วมห้องกัน โดยที่ยังต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริง และอยู่ด้วยกันในฐานะน้องชายที่แสนดี ขณะที่ต้นหนก็รู้สึกดีกับชลธิ์ เพียงแต่ยังไม่รู้ใจตัวเอง แต่แล้วเรื่องราวก็มาถึงจุดหักเหเมื่อชลธิ์ได้กลายเป็น Freshy สุดฮอตของมหาวิทยาลัย จนเกิดเรื่องวุ่น ๆ ซุลมุน ทั้งเหล่ารุ่นพี่ที่พยายามเข้าหาชลธิ์ ทั้งแฟนเก่าสุดแสบของต้นหนที่กลับมาหวังจะทวงต้นหนคืน และมีอุปสรรคอีก

มากมายที่ขวางความรักของชลธีอยู่ โดยชลธีก็สามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคเหล่านั้นมาได้ แต่เมื่อครอบครัวของต้นหนทราบถึงความสัมพันธ์ของทั้งคู่จากผู้ไม่หวังดี พ่อของต้นหนยอมรับไม่ได้กับความสัมพันธ์ครั้งนี้ แต่ทั้งคู่ก็พยายามร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคนี้ไปด้วยกัน

4. นัปลิบจะจูบ

ภาพที่ 3.6

ใบปิด นัปลิบจะจูบ

หมายเหตุ. จาก นัปลิบจะจูบ, โดย WeTV Thailand, (<https://www.facebook.com/wetvthailand/photos/a.735838533448183/1362412357457461/>)

ผู้กำกับ: บัณฑิต สินธนาการดี
 นักแสดงนำ: นพเก้า เดชาพัฒนคุณ รับบท นัปลิบ
 ภูมิพัฒน์ เอี่ยมสำอาง รับบท จิน

เนื้อเรื่องย่อ:

จิน นักเขียนฟรีแลนซ์ ผู้ชายธรรมดา ๆ คนหนึ่ง ถนัดเขียนนิยายแนวแฟนตาซีสยองขวัญ แต่นิยายชายรักชายกำลังเป็นที่นิยมของตลาด เขาจึงต้องตามกระแสอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เขียนนิยายวายเล่มแรกในชีวิตอย่างวิเศษผัวโหด ที่ดังเปรี้ยงปร้างถึงขนาดถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์จนได้ นัปลิบ นายแบบหนุ่มลुकคูล หนึ่งในผู้มาแคว้นดั่งเทพระเอกหมายเลขสิบแปด รูปลักษณ์งามสง่าตั้งเจ้าชาย

หลุดออกมาจากเทพนิยาย แต่หารู้ไม่ว่าเจ้าชายที่แท้นั้นคือหมาป่าที่หมั่นแกะ แสร้งทำเป็นสุภาพบุรุษให้เจ้าของบทประพันธ์ตายใจ แล้วจะกลายเป็นพระเอกในชีวิตจริงของคนเขียน เรื่องราวยิ่งสับสนอลหม่านไปกันใหญ่ เมื่อนายเอกจากซีรีส์อย่างเอ๋ย ที่ตอนแรกเหมือนจะชอบพระเอกของเรื่อง แต่แล้วกลับกลายเป็นคนใจคนแต่งนิยาย ส่วนนับสิบที่เปิดเผยตัวตนแล้วว่าเป็นคนเคยใกล้ชิดก็ย้ายมาอยู่ด้วยกันและวางแผนพิชิตใจด้วยวิธีพระเอก ทำที่เป็นหนุ่มแสนดีช่วยคุณเงินเขียนบทเลิฟซีนแบบใกล้ชิดสนิทแนบเนื้อ จนคนแต่งแทบไม่เป็นอันปิดต้นฉบับ แล้วไหนยังจะเรื่องรักนอกจอของพระเอกกับนักเขียนที่ไม่อาจปกปิดเป็นความลับไว้ได้ โดยทั้งคู่เลือกที่จะไปสารภาพรักต่อหน้าครอบครัว ซึ่งทั้งสองครอบครัวสนิทสนมกันมาตั้งแต่ทั้งคู่ยังเด็ก ทำให้ครอบครัวทั้งสองต่างตกใจและทำใจยอมรับไม่ได้ แต่ก็มีพี่ชายของทั้งสองครอบครัวที่พอจะรู้เรื่องของทั้งคู่อยู่แล้ว ทำหน้าที่ในการประสานให้สมาชิกในครอบครัวได้มีการพูดคุยกัน

5. Don't Say No the Series เมื่อหัวใจใกล้กัน

ภาพที่ 3.7

ใบปิด *Don't Say No the Series* เมื่อหัวใจใกล้กัน

หมายเหตุ. จาก เรื่องย่อ *Don't Say No the Series* เมื่อหัวใจใกล้กัน, โดย Kapook Drama, (<https://drama.kapook.com/view245180.html>)

ผู้กำกับ: ภาสวุฒิ สุขบัว
นักแสดงนำ: พชร สวนศรี รับบท เลโอ
 ฉลองรัฐ นอบสำโรง รับบท เพ็ช

เนื้อเรื่องย่อ:

เรื่องราวความรักของเลโอ รองกัปตันทีมบาสเก็ตบอล กับเพื่อนสมัยเด็ก เพ็ช กัปตันทีม เป็นหนุ่มนักรักสนุก ปากกัใจไม่ตรงกัน มีปัญหาเรื่องมือที่สามเข้ามาจนเกือบจะแตกหัก แต่ เลโอก็มาทราบว่า จริง ๆ แล้วเรื่องทุกอย่างที่เพ็ชทำคือการประชดเขามาตลอด แต่ความรักของทั้งคู่ แทนที่จะจบลงอย่างมีความสุข ก็มีเรื่องอื่น ๆ เข้ามาเป็นอุปสรรคตลอดเวลา ทั้งคนเก่า ๆ ของเพ็ช พ่อของเพ็ชเลือกจะมีแม่ใหม่ เลือกว่าจะทิ้งเขา แล้วจะกลับมาอีกทำไม ไหนจะแม่ที่เดินกลับเข้ามา และจะพาเขาไปอยู่ด้วย แต่ไม่มีใครรู้ว่าถ้าไม่มีเลโอ เพ็ชเองก็คงไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ ดังนั้น เลโอ จึงเป็นคนที่เข้ามาเคลียร์ปัญหาทุกอย่าง ไหนจะเรื่องวุ่น ๆ ที่สมาชิกทีมบาสพาเข้ามาไม่เว้นแต่ละวัน ไหนจะเรื่องน้องชายอย่างลืออนที่เลือกกลับเมืองไทยมาในช่วงเวลานี้ แต่เลโอสาบานว่าจะไม่มีใครเอา เพ็ชไปจากเขาได้อีกแล้ว นอกจากนั้นการแข่งขันบาสเก็ตบอลก็ใกล้เข้ามาทุกที ซึ่งบาสไม่ใช่แค่กีฬา แต่เป็นส่วนเชื่อมโยงระหว่างตัวเขากับเพ็ช ในเมื่อพ่ายแพ้มาทั้งชีวิต รักแค่ไหน พยายามแค่ไหน ก็เป็นได้แค่ที่ 2 แต่ครั้งนี้เลโอจะไม่ยอมเป็นรองใคร ถ้าแพ้มาทั้งชีวิตก็ต้องชนะให้ได้สักครั้ง เพราะคราวนี้สิ่งที่เดิมพันไม่ใช่ถ้วยรางวัล แต่เป็นหัวใจของคนของตัวเองรักมากที่สุด เขาเองก็ต้องทุ่มสุดตัว เมื่อตอนนี้หัวใจของเราใกล้กัน

6. คุณหมিপาฏิหาริย์

ภาพที่ 3.8

ใบปิด คุณหมিপาฏิหาริย์

หมายเหตุ. จาก คุณหมูปาฏิหาริย์, โดย ch3plus, (<https://ch3plus.com/drama/1299>)

ผู้กำกับ: เหมันต์ เซตมี
 ยุทธนา ลอพันธุ์ไพบูลย์

นักแสดงนำ: ธัชพล กุ้งศ์บัณฑิต รับบท ณัฐ
 สาริน รณเกียรติ รับบท เต้าหู้ และ หนึ่ง
 ธรรมธัช ธารินทร์ภิรมย์ รับบท ตาธาร
 ธนพล จารุจิตรานนท์ รับบท สอง
 ภาราดา ชัชวาลโชติกุล รับบท เกณฑ์

เนื้อเรื่องย่อ:

ปาฏิหาริย์เริ่มขึ้นในเช้าวันหนึ่ง หลังจากพิธีณัฐออกไปทำงาน บรรดาข้าวของในห้องของชายหนุ่มก็ตื่นจากสภาพหลับใหลขึ้นมามีชีวิตเหมือนเช่นทุกครั้ง หนึ่งในนั้นคือเต้าหู้ ตุ๊กตามีสีขาวนวล ตุ๊กตาดัวโปรดที่เป็นที่ปักพินใจของพิธีณัฐมานานนับสิบปี เต้าหู้ลุกขึ้นมาอรุณสวัสดิ์ คุณลุงสมุดโน้ตสีน้ำตาล คุณน้าผ่านวม คุณหมอนข้าง คุณโต๊ะและคุณเก้าอี้เหมือนทุก ๆ วัน แต่แล้วเช้าอัน

แสนสุขของทุกคนกลับกลายเป็นโกลาหล เมื่อขึ้นชาย สุนัขสุดโปรดของพีรณัฐ แต่เป็นศัตรูอันดับหนึ่ง
 ของเต้าหู้บุกขึ้นมาเล่นงานเต้าหู้ถึงในห้องนอน จนเหล่าข่าวของในห้องต้องรีบหาทางช่วยเต้าหู้ให้รอด
 พันจากคมเขี้ยวของขึ้นชายโดยด่วน เต้าหู้ตัดสินใจปีนออกไปที่ระเบียงแต่กลับพลาดหงายหลังร่วง
 จากระเบียง แต่แทนที่จะร่วงลงไปเป็นเจ้าหมีสีขาวนวล เต้าหู้กลับกลายเป็นหนุ่มน้อยร่างสูงผิว
 ขาวเหมือนน้ำเต้าหู้ และที่สำคัญไม่มีเสื้อผ้าติดตัวมาเลยสักชิ้น มทนา แม่ของพีรณัฐที่กำลังรดน้ำ
 ต้นไม้ในสวนเข้ามาช่วยเต้าหู้ เรียกเขาว่าเจ้าชายน้อยเพราะเห็นเขาร่วงลงมาจากฟ้า แถมยังพาเขา
 กลับเข้าไปในบ้าน ทั้งยังช่วยทายาแผลที่โดนหนามเกี่ยวและยังหาเสื้อผ้าเก่าของพีรณัฐมาให้เต้าหู้ใส่
 โดยไม่มีท่าทีจะตกใจและสงสัยว่าเต้าหู้เป็นใครมาจากไหนเลยสักนิด แม้จะผ่านด่านมทนาไปคนหนึ่ง
 แต่เต้าหู้ก็ยังกังวลและไม่ชินกับสภาพตัวเองที่ต้องกลายร่างเป็นคน ที่สำคัญเขากลายเป็นคนแปลก
 หน้าทีจู่ ๆ ก็โผล่มาในบ้านหลังนี้ และดีไม่ได้อาจจะถูกพีรณัฐ เจ้านายของเขาไล่ออกจากบ้านทันทีที่
 กลับมาถึง แต่แล้วก็บังเอิญเต้าหู้ที่ได้อยู่รอดปลอดภัยในบ้านหลังนี้ไปอีกคืน เมื่อพีรณัฐมาบ้าน
 ในสภาพเมามาก เต้าหู้จึงได้โอกาสดูแลเจ้านายที่ตอนนี้เมาสลบเป็นตายไปแล้วอย่างทุลักทุเล แต่ทันที
 ที่พีรณัฐตื่นขึ้นมา ก็โวยลั่นเมื่อเห็นเต้าหู้อยู่ในห้องนอน ทั้งยังอึ้งเมื่อเห็นเต้าหู้หน้าตาเหมือนหนึ่ง รุ่นพี่
 สมัยมัธยมที่เขารู้จัก พีรณัฐคาดคั้นว่าเต้าหู้เป็นใครมาจากไหน แต่เต้าหู้ไม่กล้าบอกความจริงเรื่องที่ตน
 คือตุ๊กตาหมีเต้าหู้ตัวนั้น เพราะกลัวพีรณัฐไม่เชื่อ จึงปล่อยให้พีรณัฐเข้าใจไปว่า เมื่อคืนเขาเมามาก
 และลากเต้าหู้กลับมาจากงานปาร์ตี้ พีรณัฐรีบลากเต้าหู้ออกจากบ้านโดยด่วน แต่มทนาดันตื่นมาเจอ
 เสียก่อน ทั้งยังบอกว่าเต้าหู้คือเจ้าชายน้อยที่แสน พ่อของพีรณัฐพามาอยู่เป็นเพื่อนเธอตั้งแต่เมื่อวาน
 แล้ว พีรณัฐโกรธมากลากเต้าหู้ไปสถานีตำรวจเพราะกลัวว่าเต้าหู้จะเป็นมิถุนาซีฟ แต่เต้าหู้กลับวิ่งหนี
 จนเกิดอุบัติเหตุต้องพาส่งโรงพยาบาล ทันทีที่ฟื้นขึ้นมาเต้าหู้จึงแสดงเนียน ๆ เอาตัวรอดด้วยการบอก
 ว่าจำอะไรไม่ได้ ไม่รู้ว่าเป็นใคร มาจากไหน ทำเอาพีรณัฐปวดหัวแถมยังมีมทนาที่ตามมาขอร้อง
 ให้พีรณัฐพาเต้าหู้กลับบ้าน จนในที่สุดพีรณัฐก็ใจอ่อน พาเต้าหู้มาเป็นสมาชิกของบ้านเต็มตัว โดยมี
 เหล่าแก๊งของใช้ในบ้านคอยเป็นผู้ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเต้าหู้กับพีรณัฐและมทนา แม้
 พีรณัฐดูท่าจะใจอ่อนและพูดจาดีกับเต้าหู้ขึ้นมาก แต่เต้าหู้ก็ยังไม่วางใจว่าจะถูกไล่ออกไปอีกเมื่อไหร่
 เพราะฉะนั้นทางเดียวที่จะปลอดภัยที่สุดก็คือต้องทวงคืนพื้นที่และร่างเดิมกลับมา เขาต้องหาทาง
 กลับไปเป็นตุ๊กตาหมีในห้องนอนของพีรณัฐเหมือนเดิมให้ได้

7. คุณชาย

ภาพที่ 3.9

ใบปิด *คุณชาย*

หมายเหตุ. จาก *คุณชาย*, โดย one31, (<https://www.one31.net/shows/detail/476>)

ผู้กำกับ: วรวิทย์ ชัตติโยธิน
นักแสดงนำ: ธนภัทร กาวิลละ รับบท เทียน
 รชตะ หัมพานนท์ รับบท จิว

เนื้อเรื่องย่อ:

เรื่องราวของสมาคมทำมั่งกรภายใต้การนำของเจ้าสัวซ่ง พี่ใหญ่ที่เก่งทั้งการบริหารธุรกิจและควบคุมคนในสมาคมฯ แต่เรื่องภายในบ้านกลับวุ่นวาย เพราะเจ้าสัวซ่ง มีภรรยา 3 คน ลี เมียใหญ่ มีลูกชายคนโตของตระกูลคือเทียน และจันทร์ เมียรอง มีลูกชายคือหยาง และบัว ซึ่งเป็นเมียป่วย แต่ด้วยความที่มีสายเลือดเงิน ความเป็นชายเท่ากับความเป็นใหญ่ ลูกชายคนโตคือหน้าตาของตระกูลที่ต้องมาสืบทอดกิจการ สานต่ออำนาจที่ผู้เป็นพ่อสร้างไว้ ตำแหน่งคุณชายไม่ได้คู่ควรสำหรับทุกคน แต่เป็นที่หมายปองของใครหลายคน จึงนำมาซึ่งการแย่งชิงและโศกนาฏกรรม เมื่อความรักแบบชายรักชาย (ตัวนซ์) ถูกปิดกั้นในสังคมจีน เรื่องราวการเป็น “ตัวนซ์” ของเทียนจึงถูกเก็บเป็นความลับเช่นกัน

8. เส้นลองจิจูดที่ 180 องศาผ่านเรา

ภาพที่ 3.10

ใบปิด เส้นลองจิจูดที่ 180 องศาผ่านเรา

หมายเหตุ. จาก เส้นลองจิจูดที่ 180 องศาผ่านเรา, โดย trueID, (<https://www.trueid.net/watch/th-th/series/B64qD4d8j2OV/VjJOOBWAWVg0>)

ผู้กำกับ: พรรณศักดิ์ สุชี

นักแสดงนำ: พลวิชญ์ เกตุประภากร รับบท แวง
 นิธิล ป้อมสุวรรณ รับบท อินทวูธ
 คัทลียา แมคอินทอช รับบท ศศิวิมล

เนื้อเรื่องย่อ:

“เมื่อการมาเจอกันไม่ใช่เรื่องบังเอิญ” ศศิวิมล ผู้กำกับนักแสดงหญิง ผู้ประสบความสำเร็จสูงสุดในไทย จะทำอะไรเมื่อ แวง ลูกชายวัยรุ่นที่สนิทสนมกับแม่เหมือนเพื่อนกลับเปิดประสบการณ์รักครั้งแรกของเขากับอินทวูธ เพื่อนรักเก่าแก่ของศศิวิมล ที่เคยมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเกินความเป็นพี่น้องกับสยาม สามีมของศศิวิมลที่เสียชีวิตไป และแวงยังได้มารู้ถึงความสัมพันธ์ดังกล่าว ความรัก ความสัมพันธ์ ความเข้าใจ การเรียนรู้กันและกัน ระหว่างแม่กับลูกในยุคสมัยแห่งความแปรผัน และมิตรภาพที่จะแปรเปลี่ยนไปตลอดกาล

9. แฟนผมเป็นประธานนักเรียน My School President

ภาพที่ 3.11

ใบปิด แฟนผมเป็นประธานนักเรียน My School President

หมายเหตุ. จาก *เรื่องย่อ แฟนผมเป็นประธานนักเรียน*, โดย Kapook Drama, (<https://drama.kapook.com/view262576.html>)

ผู้กำกับ: กรพรหม นิยมศิลป์

นักแสดงนำ: ณัฐวรรธน์ จิโรชน์ธิกุล รับบท กันต์
นรวิชญ์ ฐิติเจริญรักษ์ รับบท ตินณณ์

เนื้อเรื่องย่อ:

เรื่องราวของตินณณ์ ประธานนักเรียนชั้น ม.6 สุดเพอร์เฟกต์ รูปหล่อ เรียนดี กีฬาเด่น แม่เป็น ผอ. เป็นที่หมายปองของทุกคนในโรงเรียน ตินณณ์มีความฝันว่าอยากมีแฟนให้ได้ก่อนจบ ม.ปลาย ฟังดูเหมือนง่าย แต่สำหรับตินณณ์ มันคือภารกิจที่ยากจนแทบจะเป็นไปไม่ได้ เพราะคนที่ตินณณ์ชอบคือกันต์ ที่ควบตำแหน่งทั้งประธานชมรมดนตรีและนักร้องนำประจำวง Chinzilla ที่มีภูเกิ้ลีกประจำชมรมคือห้ามมีแฟนจนกว่าจะจบการประกวด Hot Wave ขณะที่เพื่อนร่วมวงของกันต์อย่าง พัด มือกลอง, ปอ มือคีย์บอร์ด, วิน มือเบส และ โย มือกีตาร์ ก็ฝีมือสุดห่วย อย่างไรก็ตามแต่จะชนะ Hot Wave แค่เล่นให้คนทนฟังจนจบได้ยิ่งยาก โรงเรียนนี้เน้นวิชาการ ซึ่งแม่ตินณณ์ที่เป็น ผอ. พุดออกคำสั่งให้ตินณณ์กวาดล้างชมรมที่ไม่สร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน โดยมีชมรมดนตรีเป็นเป้าหมายอันดับ 1 ทำให้

ติณณ์กลายเป็นศัตรูอันดับ 1 ของกันต์ ขณะเดียวกันติณณ์ก็ทำให้แม่รู้ไม่ได้ว่าลูกชายดีเด่นของแม่แอบมีใจให้ประธานชมรมดนตรีของโรงเรียน

10. เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว

ภาพที่ 3.12

ใบปิด เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว

หมายเหตุ. จาก *เรื่องย่อ* เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว Never Let Me Go, โดย Kapook Drama, (<https://drama.kapook.com/view262844.html>)

ผู้กำกับ: ทิชากร ภูเขาทอง

นักแสดงนำ: ภูวินทร์ ตั้งศักดิ์ยืน รับบท หนึ่งเดียว
ณราวิชญ์ เลิศรัตน์โกสุมภ์ รับบท ปาล์ม

เนื้อเรื่องย่อ:

หนึ่งเดียว และแม่ ธัญญา กำลังตกอยู่ในอันตราย หลังจากที่พ่อของเขาถูกลอบยิงจนเสียชีวิต ปาล์มจึงถูกพ่อที่เป็นคนขับรถของบ้านหนึ่งเดียว ให้มาดูแลคุณหนูหนึ่งเดียว ขณะที่ปาล์มทำหน้าที่ในการดูแลหนึ่งเดียวอย่างใกล้ชิด หนึ่งเดียวมักถูกเพื่อนที่โรงเรียนคอยกลั่นแกล้งอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากการทำธุรกิจที่บ้านไปขัดผลประโยชน์กับครอบครัวของเพื่อน ๆ จนหนึ่งเดียวได้พบกับเบน ประธานนักเรียนที่แอบชอบหนึ่งเดียวเข้ามาทำดีด้วยจนหนึ่งเดียวไว้ใจ วันหนึ่งเพื่อน

เผยแพร่งานหนึ่งเดียวที่จับกับเบนจนผู้ปกครองของเบนไม่พอใจ แต่แม่ของหนึ่งเดียวเมื่อทราบเรื่องก็ไม่ได้แสดงท่าทีรับไม่ได้แต่อย่างใด แต่เนื่องจากบ้านของหนึ่งเดียวมีศัตรูมากมายจากการทำธุรกิจ แม่ของหนึ่งเดียวก็มาถูกยิงจนอาการโคม่า โดยคนของศุภกิจ อาของหนึ่งเดียว ปาล์มได้รับคำสั่งจากพ่อให้พาหนึ่งเดียวหนีไปในที่ที่ปลอดภัย นั่นก็คือบ้านของแม่ปาล์มที่ซึ่งเขากับพ่อไปตั้งแต่วัยเด็ก โดยทั้งคู่ได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันจนสนิทสนมกันและทำให้เกิดเป็นความรัก โดยที่แม่ของปาล์มก็รับรู้ในความรักนี้ แต่ในที่สุดคนของศุภกิจก็ตามหาทั้งคู่จนเจอ หนึ่งเดียวไม่ยอมให้ปาล์มต้องมาเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นจากครอบครัวของเขา ทำให้ทั้งคู่ต้องแยกทางกัน แต่ด้วยความรักของปาล์มก็ยังคงวนเวียนมาอยู่ใกล้ๆ หนึ่งเดียว จนทั้งคู่ได้กลับมาพบกันอีกครั้ง หนึ่งเดียวต้องเข้ามาดูแลธุรกิจของครอบครัวโดยมีปาล์มคอยอยู่เคียงข้างในการฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ไปด้วยกัน

3.1.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive) ควบคู่กับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลล์ (Snowball Sampling) จากการแนะนำจากเครือข่ายของหน่วยตัวอย่างกลุ่มแรก โดยการศึกษาในครั้งนี้สนใจศึกษาผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากมีประสบการณ์ร่วมโดยตรงกับประเด็นดังกล่าวในชีวิตจริง โดยเลือกจากกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย และเคยรับชมละครโทรทัศน์แนววายในเรื่องที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ตัวบท จำนวน 8 คน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างจะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เบื้องต้น นั่นคือมีช่วงอายุระหว่าง 18 - 30 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความใกล้เคียงกับตัวละครส่วนใหญ่ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย เคยดูละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 5 เรื่องขึ้นไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2

แสดงรายละเอียดของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย

ชื่อ (นามสมมติ)	อายุ	ลักษณะของครอบครัว
คุณ A	22 ปี	ครอบครัวขยาย เชื้อสายจีน มีพี่น้อง
คุณ B	21 ปี	ครอบครัวขยาย
คุณ C	21 ปี	ครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว
คุณ D	23 ปี	ครอบครัวขยาย มีพี่น้องต่างแม่
คุณ E	20 ปี	ครอบครัวเดี่ยวมีพี่น้อง
คุณ F	22 ปี	ครอบครัวขยาย

ตารางที่ 3.2

แสดงรายละเอียดของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย (ต่อ)

ชื่อ (นามสมมติ)	อายุ	ลักษณะของครอบครัว
คุณ G	21 ปี	ครอบครัวเดี่ยว มีพี่น้อง
คุณ H	24 ปี	ครอบครัวเดี่ยว มีพี่น้อง

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งตามองค์ประกอบทางการสื่อสาร ได้แก่ การเก็บรวบรวมตัวบท (Text) หรือละครโทรทัศน์แนววาย ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชาย ผ่านการเข้ารหัสความหมายส่งมายังผู้รับสารที่เป็นผู้ชม และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รับสาร (Audience) หรือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายทั้งที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ที่มีประสบการณ์ร่วมในการเป็นกลุ่มชายรักชายในฐานะสมาชิกหนึ่งในครอบครัวได้นำประสบการณ์ของตนเองมาต่อรองกับความหมายที่ถอดรหัสออกมาจากตัวบทแล้ว ได้ความหมายที่สอดคล้องหรือปฏิเสธความหมายที่เป็นความตั้งใจในการเข้ารหัสของผู้รับส่งสาร โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทั้งสองแหล่งข้างต้นมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ตัวบท (Text)

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากละครโทรทัศน์แนววายทั้งหมด 10 เรื่อง ด้วยการรับชมละครย้อนหลังผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ได้แก่ YouTube, WeTV, Viu, iQIYI, AIS PLAY, oneD, 3Plus, True ID และ Netflix โดยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2566 รวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 2 เดือน

3.2.2 ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย (Audience)

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชายและมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้วิจัยชี้แจงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาในครั้งนี้ และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย จำนวน 8 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการนัดสัมภาษณ์ตามความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล โดยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ประกอบกับการขออนุญาตบันทึกภาพและเสียงการสัมภาษณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ใน

ภายหลัง ซึ่งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจะทำให้สามารถเก็บข้อมูลในประเด็นที่ต้องการได้อย่างลึกซึ้ง และครอบคลุมระยะเวลาในการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนเมษายน 2566

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” สามารถจำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อดำเนินการตรวจสอบว่าละครโทรทัศน์แนววายมีการสร้างความเป็นจริงจากสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายอย่างไร ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น ในส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) เพื่อตรวจสอบว่าผู้รับสาร (Audience) หรือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายทั้งกลุ่มที่เป็นชายรักชาย มีการรับรู้และถอดรหัสความหมายครอบครัวของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร สอดคล้องหรือปฏิเสธความหมายที่ผู้เข้ารหัสไว้หรือไม่ และทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบทางการสื่อสารดังกล่าวข้างต้นมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.3.1 การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)

การวิเคราะห์ตัวบท (Text) หรือละครโทรทัศน์แนววาย ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construct of Reality) แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว และแนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความหมาย หรือความเป็นจริงเกี่ยวกับ “ครอบครัวตัวละครชายรักชาย” ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.3.1.1 โครงสร้างของครอบครัว ประกอบไปด้วยลักษณะของครอบครัว ทั้งขนาดของสมาชิกในครอบครัว ประเภทของครอบครัว และลักษณะพิเศษอื่น ๆ ของครอบครัว ทั้งความเชื่อ ค่านิยม สังคม วัฒนธรรม

3.3.1.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัวคือการทำหน้าที่ในฐานะของสถาบันครอบครัวในบทบาทต่าง ๆ

3.3.1.3 บรรยากาศในครอบครัว ประกอบไปด้วยลักษณะการเลี้ยงดูลูกที่แต่ละครอบครัวสร้างขึ้น ทศนคติของพ่อแม่ในเรื่องชีวิตครอบครัว ความประพฤติกและการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อลูก

3.3.1.4 สัมพันธภาพภายในครอบครัวคือความสัมพันธ์ของสมาชิกของครอบครัว ทั้งระหว่างพ่อกับแม่ พ่อกับลูก แม่กับลูก พี่กับน้องว่ามีความสัมพันธ์ไปในทางบวกหรือทางลบ

3.3.1.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายต่อครอบครัวคือ กระบวนการที่ตัวละครชายรักชาย ประกาศอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ของตนเองว่าเป็น บุคคลรักเพศเดียวกันต่อครอบครัว

3.3.1.6 รูปแบบการยอมรับของครอบครัวคือกระบวนการของครอบครัวที่ แสดงออกถึงการยอมรับความเป็นชายรักชาย โดยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ 1) ยอมรับ 2) ยอมรับโดยเงื่อนไข และ 3) ไม่ยอมรับ

3.3.2 การวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience)

การวิเคราะห์ “ผู้รับสาร” (Audience) หรือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็น กลุ่มชายรักชาย ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construct of Reality) มา เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์พิจารณาสาร ที่ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ถอดรหัสออกมาจากการชมละครโทรทัศน์แนววาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.3.2.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการรับชมละคร โทรทัศน์แนววายของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ อายุ และจำนวนละคร โทรทัศน์แนววายที่มีการรับชม

3.3.2.2 ประสพการณ์เกี่ยวกับ “ครอบครัวของตัวละครชายรักชาย” ใน ละครโทรทัศน์แนววายและในชีวิตจริง

(1) โครงสร้างของครอบครัว ประกอบไปด้วย ลักษณะของ ครอบครัว ทั้งขนาดของสมาชิกในครอบครัว ประเภทของครอบครัว และลักษณะพิเศษอื่น ๆ ของ ครอบครัว ทั้งความเชื่อ ค่านิยม สังคม วัฒนธรรม

(2) บทบาทหน้าที่ของครอบครัว คือ การทำหน้าที่ในฐานะของ สถาบันครอบครัวในบทบาทต่าง ๆ

(3) บรรยากาศในครอบครัว ประกอบไปด้วยลักษณะการเลี้ยงดูลูก ที่แต่ละครอบครัวสร้างขึ้น ทศนคติของพ่อแม่ในเรื่องชีวิตครอบครัว ความประพฤติและการปฏิบัติของ พ่อแม่ต่อลูก

(4) สัมพันธภาพภายในครอบครัวคือความสัมพันธ์ของสมาชิกของ ครอบครัว ทั้งระหว่างพ่อกับแม่ พ่อกับลูก แม่กับลูก พี่กับน้อง ว่ามีความสัมพันธ์ไปในทางบวกหรือ ทางลบ

(5) การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายต่อครอบครัวคือ กระบวนการที่ตัวละครชายรักชาย ประกาศอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ของตนเองว่าเป็น บุคคลรักเพศเดียวกันต่อครอบครัว

(6) รูปแบบการยอมรับของครอบครัวคือกระบวนการของครอบครัวที่แสดงออกถึงการยอมรับความเป็นชายรักชาย โดยแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) ยอมรับ 2) ยอมรับโดยเงื่อนไข และ 3) ไม่ยอมรับ

3.4 การนำเสนอข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ตัวบท (Text) และการวิเคราะห์ผู้ชมละครโทรทัศน์ (Audience) ด้วยการบรรยายหรือพรรณนา (Descriptive) เพื่อนำเสนอกระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ตลอดจนนำเสนอประสบการณ์ตรงของผู้ชมมาต่อตรงกับประสบการณ์ผ่านสื่อว่าผลเป็นอย่างไร เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 บท ดังนี้

บทที่ 4 การสร้างความเป็นจริงทางสังคมครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย: การวิเคราะห์ตัวบท

บทที่ 5 การสร้างความเป็นจริงทางสังคมครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย: การวิเคราะห์ผู้รับสาร

บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย : การวิเคราะห์ตัวบท

การศึกษาเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” ผู้วิจัยได้อาศัยทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากละครโทรทัศน์แนววาย นอกจากจะเป็นพื้นที่ในการแสดงอำนาจของเพศหญิงในโลกจินตนาการแล้ว ยังเป็นพื้นที่ของการต่อสู้ของกลุ่มชายรักชายในการได้รับการยอมรับจากสังคมและครอบครัว โดยผู้วิจัยสนใจว่าละครโทรทัศน์แนววายมีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร และผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายมีการรับรู้และถอดรหัสความหมายดังกล่าวอย่างไร

ในการศึกษาเรื่องภาพตัวแทนที่ผลิตขึ้นผ่านสื่อ นั้น สมสุข หินวิมาน (2562) กล่าวว่า นักทฤษฎีสื่อศึกษาตั้งคำถามว่าภาพตัวแทนผ่านสื่อเหล่านี้ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างไรและเพื่ออะไร ซึ่งอาจจะได้คำตอบ 3 แนวทางด้วยกันคือ

1. ภาพตัวแทนที่ถูกสร้างให้เหมือนจริง หรือการสร้างภาพตัวแทนที่จำลองขึ้นให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ภาพตัวแทนที่ถูกสร้างให้เหมือนเดิมหรือการสร้างภาพเพื่อตอกย้ำคุณค่าและอุดมการณ์ที่มีมาแต่เดิมในสังคม เป็นภาพที่ตอกย้ำโลกทัศน์แบบเดิม ๆ ที่สังคมมีต่อกลุ่มคนต่าง ๆ

2. ภาพตัวแทนที่ถูกสร้างให้เปลี่ยนไปหรือการสร้างภาพตัวแทนเพื่อเปลี่ยนโลกทัศน์และความคิดของคนในสังคม เป็นการทาบบาทหน้าที่ของสื่อในการตั้งคำถามเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (change agents)

สำหรับในบทนี้จะนำเสนอการวิเคราะห์ตัวบทละครโทรทัศน์แนววาย เพื่อหาคำตอบของการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร ผ่านภาพตัวแทนของครอบครัวตัวละครชายรักชายในลักษณะใด โดยมีกรอบในการวิเคราะห์ 6 ประเด็น ได้แก่

- 4.1 โครงสร้างครอบครัว
- 4.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว
- 4.3 บรรยายกายภายในครอบครัว
- 4.4 สัมพันธภาพภายในครอบครัว
- 4.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายต่อครอบครัว

4.6 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

4.1 โครงสร้างครอบครัว

จากการศึกษาในประเด็นโครงสร้างครอบครัวในละครโทรทัศน์แนววาย ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของโครงสร้างครอบครัวเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) รูปแบบครอบครัว 2) ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม และ 3) ความเชื่อและทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย โดยสามารถสรุปออกมาเป็นตารางไว้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1

โครงสร้างครอบครัว

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
1) รูปแบบครอบครัว	1) ครอบครัวเดี่ยว (มากที่สุด) <ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวเดี่ยวที่มีสมาชิกครบ พ่อ แม่ ลูก - ครอบครัวเดี่ยวที่มีเฉพาะพ่อหรือแม่ (พ่อเลี้ยงเดี่ยว แม่เลี้ยงเดี่ยว) 2) ครอบครัวขยาย (2 ครอบครัว) โดยครอบครัวขยายมีความซับซ้อนในกระบวนการยอมรับมากกว่า เนื่องจากจำนวนสมาชิกที่มากกว่า แต่สุดท้ายตอนจบของทุกเรื่องเป็นไปในทิศทางที่ดี
2) ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม	1) ฐานะครอบครัว มีฐานะปานกลางจนถึงดี 2) ครอบครัวเชื่อสายจีนให้ความสำคัญกับการสืบทอดทายาท 3) ครอบครัวที่มีสมาชิกรับราชการส่วนใหญ่ไม่มีผลต่อการยอมรับ แต่อาจได้รับแรงกดดันจากสังคมบ้าง
3) ความเชื่อและทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย	1) สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย 2) มีความเชื่อทัศนคติทางลบต่อชายรักชาย 3) ทนได้แต่ก็ไม่ได้ยอมรับ 4) เปิดกว้างยอมรับชายรักชาย

จากตารางที่ 4.1 โครงสร้างของครอบครัว สามารถวิเคราะห์รายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังต่อไปนี้

4.1.1 รูปแบบครอบครัว

รูปแบบครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้รู้ว่าแต่ละครอบครัวมีขนาดของสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างไร ประกอบไปด้วยสมาชิกในครอบครัวที่รุ่นและไคร่บ้าง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการในการยอมรับหรือเปิดเผยความเป็นชายรักชายในครอบครัว โดยส่วนใหญ่รูปแบบของครอบครัวที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายจะเป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยวเกือบทั้งหมด ยกเว้นครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ์) และครอบครัวเทียน (คุณชาย) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2

รูปแบบครอบครัว

รูปแบบครอบครัว	จำนวน (ครอบครัว)	ครอบครัวตัวละครชายรักชาย
1) ครอบครัวเดี่ยว	17*	
1.1 ครอบครัวเดี่ยว (ลูกคนเดียว)	5	ครอบครัวไทป์ ครอบครัวโอ้เอ๋ว ครอบครัวณัฐ (โน๊ววัยเด็ก) ครอบครัวเกณท์ ครอบครัวติณณ์
1.2 ครอบครัวเดี่ยว (มีพี่น้อง)	6	ครอบครัวธาร ครอบครัวจิ้น ครอบครัวนับสิบ ครอบครัวเลโอ ครอบครัวเฟียช ครอบครัวเต้
1.3 ครอบครัวเดี่ยว (พ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว)	8	ครอบครัวเต้ ครอบครัวชลธิ์ ครอบครัวแวง ครอบครัวสอง ครอบครัวณัฐ (หลังพ่อเสียชีวิต) ครอบครัวกันต์ ครอบครัวปาล์ม ครอบครัวหนึ่งเดียว
2) ครอบครัวขยาย	2	ครอบครัวต้นหน ครอบครัวเทียน

* บางครอบครัวจะเข้าเกณฑ์รูปแบบของครอบครัวที่มากกว่า 1 รูปแบบ

4.1.1.1 ครอบครัวเดี่ยวที่พบในละครโทรทัศน์แนววายมี 3 ลักษณะ ได้แก่

1) ครอบครัวเดี่ยวที่มีลูกคนเดียว 2) ครอบครัวเดี่ยวที่มีพี่น้อง และ 3) ครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ครอบครัวเดี่ยวที่มีลูกคนเดียว ประกอบไปด้วย 5 ครอบครัว ได้แก่ **ครอบครัวไต้** (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และไต้ โดยไต้แยกมาอยู่หอพักเนื่องจากต้องเรียนหนังสือ

ภาพที่ 4.1

ครอบครัวไต้ (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)

ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และไอ้เอ๋ว

ภาพที่ 4.2

ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)

ครอบครัวณัฐ ในวัยเด็ก (คุณหมิปาฏิหาริย์) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และณัฐ เมื่อณัฐเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยก็เลือกที่จะย้ายออกจากบ้านไปอยู่หอพัก เพราะคิดว่าที่บ้านไม่ใช่พื้นที่ปลอดภัยสำหรับเขา

ภาพที่ 4.3

ครอบครัวรัฐ ในวัยเด็ก (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

ครอบครัวเกณฑ์ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ เกณฑ์

ภาพที่ 4.4

ครอบครัวเกณฑ์ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

ครอบครัวติณณ์ (แพนผมเป็นประธานนักเรียน) ประกอบไปด้วยพ่อ
แม่ และติณณ์

ภาพที่ 4.5

ครอบครัวติณณ์ (แพนผมเป็นประธานนักเรียน)

2) ครอบครัวเดี่ยวที่มีพี่น้อง ประกอบไปด้วย 6 ครอบครัว ได้แก่
ครอบครัวธาร (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ) ประกอบไปด้วยพ่อ
 (แต๊ต) แม่ พี่ชาย(ธ) ธาร และน้องสาว โดยธารแยกมาอยู่หอพักเนื่องจากต้องเรียนหนังสือ

ภาพที่ 4.6

ครอบครัวธาร (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)

ครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ) ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่ชาย และจิ้น
 โดยจิ้นแยกมาอยู่คอนโดคนเดียวเพื่อทำงานในกรุงเทพฯ

ภาพที่ 4.7

ครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ)

ครอบครัวนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ พี่ชาย และ
 นับสิบ โดยนับสิบแยกมาอยู่คอนโดคนเดียวเพื่อทำงานในกรุงเทพฯ และเพื่ออยู่ใกล้กับคนรัก

ภาพที่ 4.8

ครอบครัวนัปลิบ (นัปลิบจะจูบ)

ครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ เลโอ และน้องชาย โดยพ่อ และ แม่ทำงานอยู่ในต่างประเทศ เนื่องจากพ่อเป็นทนายเหตุประจำในต่างประเทศ โดยแม่จะเดินทางกลับมาหาลูกอยู่เสมอ และมีคนดูแลบ้านคอยรายงานเรื่องราวต่าง ๆ ภายในบ้านให้แม่รับทราบ จนทำให้เลโอและเฟียช ตัดสินใจย้ายออกจากบ้านหลังใหญ่ เพื่อความสบายใจและความเป็นส่วนตัวของทั้งคู่

ภาพที่ 4.9

ครอบครัวเลโอ (ซ้าย) พ่อกับแม่ของเลโอ (ขวา) แม่ น้องชาย เลโอ และเฟียช (เมื่อหัวใจใกล้กัน)

ครอบครัวเฟียช (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่เลี้ยงเฟียช และน้องสาวต่างแม่ โดยเฟียชจะไปอาศัยอยู่ที่บ้านเลโอเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อ เพราะมีความคิดว่าพ่อไม่รัก และไม่พอใจที่พ่อกับภรรยาใหม่

ภาพที่ 4.10

ครอบครัวเพียซ (ชาย) เพียซกับพ่อ (ขวา) เพียซกับ แม่เลี้ยง และน้องสาว (เมื่อหัวใจใกล้กัน)

3) ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยวคือครอบครัวที่มีพ่อ หรือ แม่ เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยวหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว จำนวน 6 ครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ครอบครัวเต่ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ประกอบไปด้วยแม่ (จี๋สู่ย) พี่ชาย (โก๋หู้่น) และเต่

ภาพที่ 4.11

ครอบครัวเต่ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)

ครอบครัวชลธิ (ต้นหนชลธิ) ประกอบไปด้วยแม่ (เจ๊น้ำ) และ ชลธิ

ภาพที่ 4.12

ครอบครัวชลธิ (ต้นหนชลธิ)

ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศาผ่านเรา) ประกอบไปด้วยแม่และแวง แม่หย่าร้างกับพ่อตั้งแต่แวงยังเด็ก แม่ส่งแวงไปอยู่โรงเรียนประจำ

ภาพที่ 4.13

ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศาผ่านเรา)

ครอบครัวณัฐ หลังจากพ่อเสียชีวิต (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) หลังจากพ่อณัฐเสียชีวิตส่งผลให้ครอบครัวเหลือสมาชิกเพียงแม่และณัฐ โดยณัฐย้ายมาอาศัยอยู่บ้านหลังใหม่กับแม่ และมีเต้าหู้ ตุ๊กตาหมีที่กลายเป็นมนุษย์เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ รวมเป็นสมาชิกในครอบครัวเป็น 3 คน

ภาพที่ 4.14

ครอบครัวฉันหลังจากพ่อเสียชีวิต (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ครอบครัวสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) ประกอบไปด้วยพ่อ และสอง โดยที่พ่อจะไปทำงานที่ต่างจังหวัดบ่อย ๆ ทำให้บางครั้งสองก็อยู่ที่บ้านคนเดียว

ภาพที่ 4.15

สองกับพ่อ (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.16

สองกับพ่อที่กำลังมองรูปพี่หนึ่ง (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ประกอบด้วยแม่
และ กันต์ พ่อเสียชีวิต

ภาพที่ 4.17

ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

ครอบครัวหนึ่งเดียว (เพื่อนนายแค่นั้นเดียว) ประกอบไปด้วยแม่
หนึ่งเดียว เป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวเนื่องจากพ่อเสียชีวิตจากขัดผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจ มีชานนธ์
(บอดีการ์ด) คอยเป็นผู้ดูแลความปลอดภัยของครอบครัว และมีปาล์ม ลูกชายของชานนธ์ ที่ชานนธ์
ไปรับมาอยู่ด้วยเพื่อนทำหน้าที่ดูแลหนึ่งเดียว

ภาพที่ 4.18

หนึ่งเดียว พ่อ (ก่อนเสียชีวิต) แม่ ชานนธ์ (เพื่อนนายแค่นั้นเดียว)

ภาพที่ 4.19

หนึ่งเดียว แม่ ชานนท ปาล์ม (เพื่อนายแคหนึ่งเดียว)

ครอบครัวปาล์ม (เพื่อนายแคหนึ่งเดียว) ประกอบไปด้วยพ่อและปาล์ม แม่และพ่อของปาล์มแยกทางกัน ในช่วงเริ่มต้น พ่อกับปาล์มอยู่คนละที่กัน เนื่องจากพ่อต้องมาทำงานในกรุงเทพฯ ปาล์มเป็นชาวประมงอยู่ต่างจังหวัด หลังจากเจ้านายของพ่อ (พ่อของหนึ่งเดียว) เสียชีวิต พ่อจึงไปรับปาล์มมาอยู่ด้วยเพื่อทำหน้าที่ดูแลหนึ่งเดียว

หลังจากนั้นเกิดปัญหากับครอบครัวหนึ่งเดียว ปาล์มต้องพาหนึ่งเดียวไปอยู่ในที่ปลอดภัย คือ บ้านของแม่ปาล์ม

ภาพที่ 4.20

ปาล์มกับพ่อ (เพื่อนายแคหนึ่งเดียว)

ภาพที่ 4.21

ปาล์มกับแม่ (เพื่อนายแคหนึ่งเดียว)

ทั้งนี้ครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวส่วนใหญ่แม่จะมีความสนิทสนมกับลูกมาก และเป็นที่พักพิงของลูก สามารถเป็นทุกอย่างให้ลูกได้ ลูกก็อยากทำหน้าที่ในการปกป้องแม่ เพราะมองว่าตนเองคือผู้ชายคนเดียวที่จะสามารถมาทำหน้าที่แทนพ่อได้ รวมถึงอยากทำให้แม่ภูมิใจและเลี้ยงดูแม่ได้ ส่วนครอบครัวพ่อเลี้ยงเดี่ยว พ่อมักจะไม่ได้แสดงออกถึงความรัก ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูก ต้องทำงานหนัก และไม่ได้อยู่ด้วยกัน ลูกมักจะรู้สึกขาดความรักความอบอุ่น อยากได้ความรัก ความรู้สึกดีจากพ่อ โดยรายละเอียดจะปรากฏในหัวข้ออื่น ๆ

4.1.1.2 ครอบครัวขยายเป็นครอบครัวที่ประกอบไปด้วยครอบครัวเดี่ยวตั้งแต่ 2 ครอบครัวมารวมกัน หรือครอบครัวที่มีทายาทตั้งแต่ 2 รุ่นขึ้นไป อยู่ในครอบครัวเดียวกัน จากการสำรวจพบครอบครัวลักษณะดังกล่าวในละครโทรทัศน์แนววาย จำนวน 2 ครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ์) ประกอบไปด้วยพ่อ แม่ พี่สาว ต้นหน และพี่เขย ซึ่งแต่งงานกับพี่สาวแล้วย้ายเข้ามาอยู่ในครอบครัวเดียวกัน โดยต้นหนไปอาศัยอยู่บ้านพัก เนื่องจากต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ กับเพื่อนและน้องรวมทั้งหมด 4 คน คือ อัยย์ ไน (เพื่อน) มิเรียม (คนแปลกหน้าที่อัยย์และไนจ้างให้มาเป็นแฟนเพื่อหลอกต้นหน) และชลธิ์

ภาพที่ 4.22

ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ์)

ภาพที่ 4.23

พ่อ แม่ พี่สาว พี่เขยของต้นหน (ต้นหนชลธิ์)

ครอบครัวเทียน (คุณชาย) ประกอบไปด้วยพ่อ (เจ้าสัวซ่ง) แม่ (นายแม่ หรือ ลี), ภรรยาคนที่ 2 (เมียรอง หรือ จันทร์), ภรรยาคนที่ 3 (เมียบ่าว หรือ บัว) และน้องชายต่างแม่ (หยาง) นอกจากนี้ตระกูลซ่ง ยังมีอีก 4 ตระกูล (สมาคมห้ามังกร) ที่นับถือกันเป็นครอบครัวเดียวกันในการร่วมกันทำธุรกิจ โดยมีหัวหน้าสมาคมมีอำนาจในการดูแลทั้งหมด นอกจากนี้ในครอบครัวเทียนยังมีคนงานที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกันอีกด้วย

ภาพที่ 4.24

ครอบครัวตระกูลซ่ง (คุณชาย)

ภาพที่ 4.25

สมาคมห้ามังกร (คุณชาย)

จากรูปแบบครอบครัวทั้งสองรูปแบบจะเห็นได้ว่า ครอบครัวที่มีรูปแบบเป็นครอบครัวขยาย การเปิดเผยตัวตนต้องผ่านกระบวนการที่มีความซับซ้อนมากกว่าครอบครัวเดี่ยว เนื่องจากมีจำนวนสมาชิกที่ไม่ได้มีเพียงพ่อ แม่ ลูก แต่มีสมาชิกอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเปิดเผยตัวตนหรือการยอมรับของครอบครัว และครอบครัวที่เป็นลักษณะครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวมักเข้าใจในความเป็นชายรักชายของลูกที่ง่ายกว่า ได้แก่ ครอบครัวของชลธิ (ต้นหนชลธิ) ครอบครัวของเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวของกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) และครอบครัวหนึ่งเดียว (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว) ยกเว้นครอบครัวของแวง (เส้นลวงจิตใจที่ 180 องศาผ่านเรา) ที่แม่ไม่ยอมรับ เนื่องจากประสบการณ์ที่ไม่ดีจากอดีตสามีของตน และคนที่ลูกรักคือคนเดียวกันกับคนที่มีความสัมพันธ์กับสามี และเป็นเพื่อนสนิทของตน รวมถึงกลัวลูกชายทิ้งตนเองไป

ตัวอย่างครอบครัวของเทียน (คุณชาย) เป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่ซับซ้อนของครอบครัวขยาย เนื่องจากภายในครอบครัวประกอบด้วยสมาชิกจำนวนมาก คือพ่อ (เจ้าสัวซ่ง) แม่ (อาลี) แม่เลี้ยง 2 คน (อาจันทร์และอาบัว) น้องชายต่างแม่ (หยาง) และยังมีสมาชิกของสมาคม 5 มังกรที่นับถือกันเป็นครอบครัว ทำให้หลังจากที่แม่ทราบว่ายานเป็นชายรักชาย จึงต้องมีการสั่งห้ามและปกปิด ไม่สามารถให้ผู้อื่นรับรู้ได้ เนื่องจากสังคมในขณะนั้นยังไม่ยอมรับชายรักชาย หากเรื่องดังกล่าวถูกเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่ออำนาจของครอบครัวที่มีอยู่ ประกอบกับการช่วงชิงอำนาจกันเองภายในครอบครัว ที่เมียรอง (อาจันทร์) ก็ต้องการให้ลูกชายของตน (หยาง) ขึ้นมาเป็นใหญ่ในครอบครัวเช่นกัน แต่ภายหลังจากการล่มสลายของสมาคม 5 มังกรลง จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้พ่อสามารถยอมรับในตัวลูกได้ นอกเหนือจากการพิสูจน์ตัวตนให้เห็นของเทียนและคนรักจากเหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าสมาชิกอื่นที่ไม่ใช่ พ่อ แม่ ลูก มีผลต่อกระบวนการในการยอมรับชายรักชายที่ซับซ้อนขึ้นของครอบครัวขยาย

นอกจากนี้ครอบครัวที่มีพี่หรือน้อง ตัวละครชายรักชายมักจะมีตัวละครเหล่านี้ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน และให้กำลังใจเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว รวมถึงการประสานความเข้าใจให้กับครอบครัว ได้แก่ พี่ชายของนับสิบ และพี่ชายของจิน (นับสิบจะจูบ) พี่สาวของต้นหน (ต้นหนชลธิ) พี่ชายและน้องสาวของธาร (เกลียดนักมารักกันชะดี ๆ) น้องชายของเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) น้องชายของเทียน (คุณชาย) ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอในหัวข้อที่ 4.2

4.1.2 ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม

ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ทราบถึงที่มาของแต่ละครอบค้วว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร โดยผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าลักษณะทางสังคม วัฒนธรรมดังกล่าว เป็นตัวแปรหนึ่งในการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละคร

ชายรักชายที่แตกต่างกัน จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าแต่ละครอบครัวมีฐานะที่ต่างกัน โดยสังเกตได้จากลักษณะของที่อยู่อาศัย การเป็นเจ้าของธุรกิจ ได้แก่

ครอบครัวที่มีฐานะดี สังเกตได้จากการมีบ้านหลังใหญ่ รถที่ใช้ รวมถึงการประกอบธุรกิจที่ขนาดใหญ่ มีคนงาน คนดูแลบ้าน ได้แก่ ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ์) ครอบครัวนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวเลโอ ครอบครัวเฟียซ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ครอบครัวเทียน (คุณชาย) และครอบครัวหนึ่งเดียว (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)

ตัวอย่างครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ที่มีบ้านหลังใหญ่โต มีคนรับใช้คอยดูแลความเรียบร้อยต่าง ๆ ภายในบ้าน นอกจากบ้านหลังหลักแล้ว ครอบครัวเลโอ ยังมีบ้านหลังเล็กที่ปรากฏอยู่ในฉากที่เฟียซรู้สึกไม่มีความเป็นส่วนตัวเมื่ออยู่บ้านหลังใหญ่ เลโอจึงย้ายมาอยู่บ้านอีกหลัง มีการจัดงานใหญ่โตเพื่อเปิดตัวคนรักของลูกชาย

ภาพที่ 4.26

บ้านเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)

ภาพที่ 4.27

รถยนต์เลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)

ภาพที่ 4.28

คนรับใช้ของบ้านเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน)

เช่นเดียวกับครอบครัวของต้นหน (ต้นหนชลธิ) ในช่วงของงานวันเกิดของพ่อต้นหน ได้มีการจัดงานเลี้ยงวันเกิดใหญ่โต มีการเชิญบุคคลต่าง ๆ มาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เนื่องจากครอบครัวของต้นหนเป็นเจ้าของธุรกิจ

ภาพที่ 4.29

การจัดงานเลี้ยงวันเกิดพ่อต้นหน (ต้นหนชลธิ)

ภาพที่ 4.30

บ้านและรถยนต์ของบ้านต้นหน (ต้นหนชลธิ)

ครอบครัวเทียน (คุณชาย) เป็นครอบครัวเชื้อสายจีน ในปี พ.ศ. 2474 โดยบ้านของตระกูลช่งมีบ้านหลังใหญ่ มีพื้นที่เป็นสัดส่วน มีห้องนอนสำหรับสมาชิกภายในบ้าน และมีบริเวณบ้านที่มีความกว้าง มีโกดัง และเรือนคนงานอยู่ภายในบ้าน และอีกสิ่งที่ยังบอกถึงความมีฐานะ คือ การมีบริวาร คนงานต่าง ๆ ภายในบ้านมากมาย และมีการให้ผู้อื่นมากู้ยืมเงิน เช่น ครอบครัวของหญิงพิณ มีการนำวังมาจำนองกับบ้านของเทียน เป็นต้น

ภาพที่ 4.31

บ้านของครอบครัวเทียน (คุณชาย)

ภาพที่ 4.32

คนงานภายในครอบครัวเทียน (คุณชาย)

ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง เป็นลักษณะครอบครัวที่พบมากที่สุด สังเกตได้จากการบ้านขนาดเล็กลงมา ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เช่น ครอบครัวธาร ครอบครัวไทป์ (เกลียดนักมาเป็นที่รักซะดี ๆ) ครอบครัวเต๋ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวชลธิ์ (ต้นหนชลธิ์) ครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจูดที่ 180 องศาลากผ่านเรา) ครอบครัวณัฐ ครอบครัวสอง ครอบครัวเกณท์ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) ครอบครัวติณณ์ ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

ภาพที่ 4.33

บ้านของชลธิ (ต้นหนชลธิ)

ภาพที่ 4.34

แม่ชลธิเป็นแม่ค้า (ต้นหนชลธิ)

ภาพที่ 4.35

บ้านของไทป์ในต่างจังหวัด (เกลียดคนกมาเป็นที่รักซะดี ๆ)

ภาพที่ 4.36

บ้านของณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.37

บ้านของเต๋ ร้านขายหมี่ฮกเกี้ยน (แปลรักฉั่นด้วยใจเธอ)

ภาพที่ 4.38

บ้านของกันต์ ร้านขายของหวาน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

ครอบครัวที่ไม่ค่อยมีฐานะ มีความยากลำบากในการใช้ชีวิต มีเพียง 1 ครอบครัว คือครอบครัวของปาล์ม (เพื่อนนายแคหนึ่งเดียว) จากเหตุการณ์ในวัยเด็กที่พ่อไม่มีเงินค่าผ่าตัดรักษาโรคลิ้นหัวใจรั่วให้ปาล์ม พ่อของหนึ่งเดียวมาช่วยอุปการะและรับเข้ามาทำงานเป็นบอดีการ์ดส่วนตัวของตระกูล ดังตัวอย่างจากเรื่องเพื่อนนายแคหนึ่งเดียว ตอนที่ 2

พ่อหนึ่งเดียว: มีอะไรให้ผมช่วยมั๊ย
 พ่อปาล์ม: (ยกมือไหว้) ผมเงินไม่พอที่จะผ่าตัดลูก ผมขออนุญาตยืมเงินที่ได้ก่อนได้มั๊ยครับ ก็บาทก็สตางค์เดียวผมคืนให้หมดเลยนะครับ ไม่งั้นผมตายแน่เลยครับพี่
 พ่อหนึ่งเดียว: คุณใจเย็น ๆ ก่อน เดี่ยวผมคุยกับทางโรงพยาบาลให้

ภาพที่ 4.39

ภาพพ่อพาปาล์มมาผ่าตัดรักษาโรคลิ้นหัวใจรั่วที่โรงพยาบาล (เพื่อนนายแค่นั้นเดียว)

ภาพที่ 4.40

พ่อปาล์มขอความช่วยเหลือเรื่องเรื่องเงินค่าผ่าตัดลูก (เพื่อนนายแค่นั้นเดียว)

นอกจากนี้ยังพบว่าครอบครัวที่มีระดับฐานะปานกลางถึงดี ภายในครอบครัว มักจะมีการประกอบธุรกิจจะมีผลต่อการยอมรับความเป็นชายรักชาย เนื่องจากเป็นห่วงในเรื่องภาพลักษณ์ของครอบครัว เพราะต้องการให้ลูกได้มาสืบทอดสานต่อกิจการ ดังตัวอย่างที่ปรากฏในเรื่องต้นหนชลธิ์ ที่พ่อต้นประกาศชัดเจนว่า ลูกชายจะต้องมีทายาทเพื่อมาสืบทอดมรดก โดยพิจารณาได้จากบทสนทนาของชลธิ์และแม่ของเขา หลังจากได้ไปร่วมงานเลี้ยงวันเกิดของพ่อต้นหน

แม่ชลธิ์: ไม่ต้องห่วงแม่เลย กรุงเทพฯ ชลบุรีแม่ช่วยบ๊วย เราเอาชนะใจมั๊ย

ชลธิ์: ก็ไม่นะแม่

แม่ชลธิ์: แน่ใจนะ

ชลธิ์: ก็คิดน้อยแหละ แต่แม่ก็บอกตัวเองไม่ใช่หุรอ ก็ถ้าเรารักใครก็เป็นเรื่องของเรา เรื่องอื่นมันเป็นเรื่องของเขา

แม่ชลธิ์: ก็ตอนนั้นแม่คิดว่าเป็นความรักของวัยรุ่นทั่วไป แต่ของต้น ต้นมีเรื่องครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ไหนจะทายาทสืบทอดมรดกอะไรเนี่ยะ มันเป็นปัญหาของคนรวยเขา คนธรรมดาอย่างพวกเรา โน-พอม-แพม (หัวเราะ)...

จากบทสนทนาข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังจะนำเสนอถึงความแตกต่างระหว่างคนรวยกับคนธรรมดา หรือคนมีฐานะกับไม่มีฐานะ จะมีปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการยอมรับของครอบครัวที่ต่างกัน

ครอบครัวของนับสิบ (นับสิบจะจูบ) หลังจากที่พ่อแม่พยายามทำความเข้าใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พ่อเรียกสมาชิกทุกคนในครอบครัวมานั่งพูดคุยเพื่อตกลงกันว่าจะเป็นอย่างไรรต่อไป และพ่อก็ให้เหตุผลถึงเรื่องการทำธุรกิจของครอบครัว ต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์ด้วย จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมพ่อจึงไม่เห็นด้วยกับการที่นับสิบจะไปคบกับจีน ดังที่ปรากฏในบทสนทนาของพ่อต่อไปนี้

พ่อนับสิบ: ถ้าให้พ่อพูดตรง ๆ นะ พ่อไม่เห็นด้วยหรอกกับเรื่องนี้ ครอบครัวของเราทำธุรกิจ ภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือเป็นสิ่งที่สำคัญ เราที่รู้ดี แล้วเราก็จำเป็นต้องทำธุรกิจกับพวกนั้น

จากตัวอย่างทั้งสองครอบครัวทำให้เราสามารถสรุปได้ว่าระดับฐานะทางครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่ประกอบธุรกิจ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลต่อการยอมรับของครอบครัว ทั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกครอบครัว ตัวอย่างครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ที่มีฐานะดี ทั้งด้านการเงิน และฐานะทางสังคม คุณพ่อเป็นท่านทูตประจำอยู่ในต่างประเทศ แต่ครอบครัวก็ยังเปิดกว้างให้อิสระกับลูกในการเลือกทางเดินของตนเอง ทั้งนี้ในตอนจบของเรื่องละครโทรทัศน์แนววายมักให้ข้อสรุปว่าตัวแปรเรื่องความสัมพันธ์เรื่องเพศวิถีของตัวละครไม่ได้มีผลโดยตรงจริง ๆ กับความเป็นไปทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะของเชื้อสาย ซึ่งแต่ละเชื้อชาติก็จะมีสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติหรือทัศนคติในประเด็นต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โดยลักษณะเชื้อสายที่พบมากที่สุดที่ละคร

โทรทัศน์แนววายคือ ครอบครัวเชื้อสายจีน จำนวน 3 ครอบครัว ได้แก่ ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ์) ครอบครัวเต้ (แปลร์กฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวเทียน (คุณชาย) หากพิจารณาจะพบว่าครอบครัวเชื้อสายจีนที่ถูกนำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนววายจะมีจุดร่วมกันคือความต้องการในการสืบทอดทายาทรุ่นต่อไป ซึ่งส่งผลต่อการยอมรับความเป็นชายรักชายในครอบครัว ยกเว้นครอบครัวเต้ (แปลร์กฉันด้วยใจเธอ) ที่แม่ของเต้เข้าใจและยอมรับได้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าอาจมีเหตุผลมาจากการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ไม่มีอำนาจของพ่อคอยกำหนด และมีพี่ชายที่มามีบทบาทดังกล่าวแทนแล้ว

สำหรับครอบครัวที่สืบเชื้อสายมาจากชาติตะวันตก 1 ครอบครัว คือครอบครัวธาร (เกลียดนักมารักกันชะดี ๆ) สืบเกิดจากการที่พ่อของธารจะแทนตัวเองด้วยคำว่า “แต่ดี” ซึ่งครอบครัวนี้จะมีความเปิดกว้างยอมรับในความหลากหลาย ให้อิสระลูกในการเลือกทางในการดำเนินชีวิต และสนับสนุนในสิ่งที่ลูกเป็น

ในส่วนของครอบครัวที่มีสมาชิกรับราชการ มีหน้ามีตาในสังคม ที่พบในละครโทรทัศน์แนววาย ได้แก่ ครอบครัวของณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) พ่อรับราชการทหาร แม่รับราชการครู ครอบครัวสอง พ่อรับราชการตำรวจ ครอบครัวของเกณฑ์ที่พ่อรับราชการทหาร และแม่เป็นหมอ ครอบครัวติณณ์ แม่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน หรือครอบครัวเลโอที่มีพ่อเป็นท่านทูตประจำอยู่ในต่างประเทศ จากการสำรวจในละครโทรทัศน์แนววายจะพบว่า อาชีพการงานของพ่อ แม่ โดยเฉพาะการรับราชการ ไม่มีผลต่อกระบวนการในการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายหรือการยอมรับของครอบครัวเลย อาจจะมีกระแสสังคมที่ร่ำล้อมที่มีเข้ามากดดัน เช่น แม่ของติณณ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อเพื่อนครูทราบเรื่องที่ติณณ์จูบกับกันต์ จากมีผู้แอบถ่าย ก็เข้ามาแสดงความห่วงใยอยากให้แม่ของติณณ์อบรมลูกว่าไม่ควรมีพฤติกรรมดังกล่าว แต่แม่ของติณณ์ก็เลือกที่จะอยู่เคียงข้างและคอยปกป้องลูกชาย ดังเหตุการณ์ในตอนที่ 12 เมื่อมีเพื่อนนักเรียนต้อยครู เนื่องจากครูไปปลุกี่กันต์และติณณ์เมื่อทราบว่าเป็นชายรักชาย จึงถูกเรียกพบเพื่อให้แม่ของติณณ์ในฐานะผู้อำนวยการเป็นผู้ตัดสิน

- แม่ติณณ์: (มองหน้านักเรียนที่ทำความผิด) ครูจะทำทัณฑ์บนเธอไว้ก่อน และถ้าคราวหน้าเกิดเรื่องอะไรขึ้นแบบนี้ก็ให้รีบมาบอกครู อย่าใช้ความรุนแรงจัดการเอง เข้าใจมั๊ย
- ขจร: ขอขอบคุณครับ
- ครูแนะแนว: เฮ้ย...นี่แค่นี้เองหรือครับ เด็กมันต้อยหน้าผมเลยนะครับ เกล็นี่มันต้องไล่ออกแล้วมั๊ย
- แม่ติณณ์: ก็ถ้าคุณไม่พอใจคำตัดสินของดิฉัน ทำเรื่องร้องเรียนได้เลยค่ะ แต่อย่าลืมใส่รายละเอียดตามความจริงด้วยนะคะ

ครูแนะแนว: อ้อ...อย่างนี้ตัวเอง (ชี้ไปที่ติณณ์) เพราะเลี้ยงลูกแบบนี้ไง
ลูกมันถึงได้นิสัยแบบนี้ นิสัยมันเลยเป็นแบบเหมือนมีง
ติณณ์: (จับคอเสื้อครู) มีงพูดกับแม่กูดี ๆ
(แม่ติณณ์ห้ามทั้งสองคนไม่ให้มีเรื่องกัน)
แม่ติณณ์: ปล่อย...ปล่อยลูกชั้น ในฐานะ ผอ. ชั้นมีหน้าที่รายงาน
พฤติกรรมคุณให้ผู้ใหญ่ทราบ แต่ในฐานะแม่ลูกชั้นมันจะ
ชอบกับใครก็เรื่องของมัน อย่างมาอยู่... และถ้าคราวหลัง
ชั้นได้ยินคุณพูดจาต่ำ ๆ แบบนี้อีก คุณไม่โดนแค้นแน่

ภาพที่ 4.41

แม่ติณณ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

อย่างไรก็ตามมีเพียงแค่พ่อของณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) คนเดียวเท่านั้น ที่อยาก
เห็นลูกรับราชการทหารเหมือนพ่อ และรับไม่ได้ที่ลูกของตนแสดงพฤติกรรมอ่อนแอและชอบผู้ชาย ก็
แสดงอาการไม่พอใจและทำร้ายลูกในหลายครั้ง ดังตัวอย่างในเหตุการณ์ที่ณัฐกับตาทารกำลังกอดกันที่
พื้นที่สาธารณะ แต่พ่อเข้ามาเห็นก่อน

พ่อณัฐ: มานี่
ณัฐ: ปล่อยพ่อ บอกให้ปล่อย
พ่อณัฐ: งามหน้ามัย มีงเคยคิดจะไว้หน้ากูบ้างมัย
ณัฐ: อย่างมาอยู่ได้มัยพ่อ
พ่อณัฐ: มานี่ (ผลักณัฐให้ล้มลง)
แม่ณัฐ: โอ้ย อะไรกันพ่อ

พ่อณัฐ: มันแอบไปเจอไอ้มันมา มันไปกอดกับผู้ชายอยู่ในห้าง ฎบอกให้มึง เลิกกันมันละนะ มึงยังจะแอบไปเจอกับมันอีกหรือ มึงอยากลองดี กับกูไข่ม้อยหะ (จะเข้าไปตบหน้าณัฐ)

จากประโยคที่ว่า “งามหน้าม้อย มึงเคยคิดจะไว้หน้ากูบ้างม้อย” แสดงให้เห็นว่า พ่อมีความเป็นห่วงหน้าที่การทำงานของพ่อ ที่พ่อจะมีหน้ามีตาในสังคม การที่ณัฐมาทำเช่นนี้ในพื้นที่ สาธารณะทำให้พ่อเสียหน้า

4.1.3 ความเชื่อ ทศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย

จากการสำรวจละครโทรทัศน์แนววายพบว่าแต่ละครอบครัวจะมีความเชื่อ ทศนคติต่อชายรักชายที่แตกต่างกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

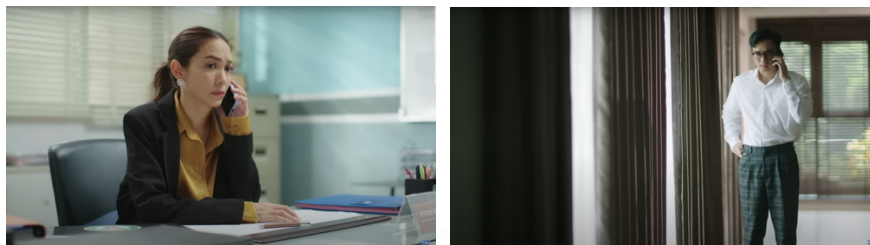
4.1.3.1 สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย พบมากที่สุด จำนวน 5 ครอบครัว ได้แก่ พ่อของไต้ปี่ (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) พ่อและแม่ของจิ้น พ่อและแม่ของนับสิบ (นับสิบจะจูบ) พ่อของเฟียซ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) และแม่ของติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) โดยมองว่าหาก สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตในอนาคตของลูก แล้วเกรงว่าลูก จะสามารถรับผลที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจใช้ชีวิตแบบชายรักชายได้หรือไม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ครอบครัวของติณณ์เป็นเหตุการณ์ที่ติณณ์โดนแอบถ่าย ขณะที่กำลัง จูบกับกันต์ แล้วภาพดังกล่าวถูกแพร่กระจายไปสู่คุณครู นักเรียนในโรงเรียน แล้วแม่ได้มาปรึกษาเรื่อง ดังกล่าวกับพ่อ

แม่ติณณ์: ฮัลโหล
 พ่อติณณ์: แม่เห็นหรือยังอะ
 แม่ติณณ์: เห็นแล้ว พวกเพื่อน ๆ ครูเขาส่งมาฟ้องกันใหญ่
 เลย
 พ่อติณณ์: แล้วแม่เป็นไงบ้างอะ
 แม่ติณณ์: (ถอนหายใจ) พ่อ ทำไมคนข้างนอกเค้าไม่เห็นใจ
 ดีเหมือนในซีรีส์ที่พ่อเปิดให้แม่ดูเลยอะ
 พ่อติณณ์: เราบังคับคนอื่นไม่ได้หรอกแม่ มันเหลือแค่เรา
 แล้วแหละว่าจะใจดีกับลูกเหมือนในซีรีส์มัย

ภาพที่ 4.42

ภาพแม่และพ่อขอติณณ์โทรปรึกษาพูดคุยกันเรื่องลูก (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

พ่อของจิ้น (นับสิบจะจูบ) ที่เป็นกังวล เนื่องจากตนเองเคยมีประสบการณ์ไม่ดีเกี่ยวกับเรื่อง สังคมไม่ยอมรับชายรักชาย ดังที่ปรากฏในฉากที่แม่เข้ามาคุยกับพ่อ เพื่อให้เปิดใจในนับสิบ

พ่อจิ้น: ผมกลัว กลัวที่ลูกจะต้องเจอสิ่งที่ผมเคยเจอมาก่อน ผมกลัวเรื่องนี้มาตลอดเลยนะ

แม่จิ้น: ไม่เห็นจะต้องกลัวเลย

พ่อจิ้น: ผมอยากให้ลูกของเรามีชีวิตที่ดีกว่านี้ มีชีวิตที่ดีกว่าผม ผมไม่อยากให้ใครมาตำลูกเรา ไม่อยากให้ใครมาดูถูกลูกเรา และก็ไม่อยากให้ใครมาเกลียดลูกเราด้วย

แม่จิ้น: ทีป ตอนนี้กับตอนนั้นมันไม่เหมือนกันนะ ชั้นรู้ว่าคุณเป็นห่วงลูก แต่ยิ่งคุณทำแบบนี้ลูกก็จะยิ่งคิดว่าคุณเกลียดแกลแล้วถ้าจะไม่มีใครที่จะไม่เข้าใจจิ้น คุณรู้ไหมจิ้นอยากให้ใครเข้าใจเค้ามากที่สุด

พ่อจิ้น: (พยักหน้า)

จากประโยคที่ว่า “ผมอยากให้ลูกของเรามีชีวิตที่ดีกว่านี้ มีชีวิตที่ดีกว่าผม ผมไม่อยากให้ใครมาตำลูกเรา ไม่อยากให้ใครมาดูถูกลูกเรา และก็ไม่อยากให้ใครมาเกลียดลูกเราด้วย” แสดงให้เห็นว่าพ่อของจิ้นมีความกังวลและมองว่าสังคมยังไม่ยอมรับความเป็นชายรักชาย ไม่อยากให้ลูกต้องไปเผชิญปัญหาดังกล่าวอย่างที่ตนเคยสัมผัสมา

4.1.3.2 มีทัศนคติทางลบต่อชายรักชาย ได้แก่ พ่อของณัฐ (คุณหมิปาฏิหารีย์) ครอบครัวของเทียน (คุณชาย)

ตัวอย่างเหตุการณ์ที่ณัฐมีปากเสียงกับพ่อ หลังจากเหตุการณ์ที่พ่อเห็นณัฐและ
ตารารกำลังกอดและทำร้ายร่างกายณัฐ ณัฐโมโหที่พ่อไม่เข้าใจและด่าว่าพ่อ และหนีเข้าห้องนอนไป
พ่อไม่พอใจ และพูดประโยคหนึ่งขึ้นมา ดังนี้

พ่อณัฐ: ไ้ณัฐ ไ้ณัฐ ไ้ณัฐมึงเปิด เปิดดิวะ มึงกล้าด่ากูหรือ มึงกล้าด่า
พ่อมึงหรือ ไ้ณัฐ วิปริตอย่างมึงเนี่ยะ ไม่มีทางเจริญหรอก พวกมึง
ไม่มีทางไปกันรอด ถ้ามึงจะรักกันนะ ข้ามศพกูไปก่อน ได้ถ้าแม่มึง
สอนไม่ได้ กูจะสอนมึงเอง

จากประโยคที่พ่อพูดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่เป็นชายรักชายเป็น
พวกวิปริต ไม่มีทางเจริญก้าวหน้า ไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ แสดงให้เห็นว่าพ่อค่อนข้างมีทัศนคติทาง
ลบกับเรื่องดังกล่าว รวมถึงแม่ณัฐก็มองว่าการเป็นชายรักชาย เป็นโรคชนิดหนึ่งต้องไปหาหมอเพื่อ
รักษาอาการ ถึงแม้ว่าแม่อาจจะไม่ได้ตั้งใจพูดประโยคดังกล่าวให้ลูกเสียใจก็ตาม ดังตัวอย่างประโยค
ต่อไปนี้

แม่ณัฐ: แม่ขอได้มั๊ย ฟังพ่อเขาบ้างลูก พ่อเค้าหวังดี

ณัฐ: หวังดี หวังดีกับณัฐ หรือหวังดีกับตัวเองกันแน่อะ ณัฐไม่เคยได้ทำ
ตามใจตัวเองเลยนะแม่ ให้ณัฐย้ายโรงเรียนณัฐก็ย้าย ให้ณัฐเลิกกับ
คนที่ณัฐรัก ณัฐก็ยอมอะ แล้วยังจะให้ณัฐเลิกเป็นตัวเองอีกหรือ ตก
ลงณัฐมีสิทธิ์อะไรในชีวิตตัวเองบ้างอะแม่

แม่ณัฐ: แม่ขอโทษนะ แม่ขอโทษที่ทำให้ชีวิตณัฐเป็นแบบนี้ละลูก

ณัฐ: แม่ก็ได้แต่ขอโทษอะ

แม่ณัฐ: ณัฐจะโกรธแม่อีกคนก็แล้วแต่นะ แต่ณัฐลงไปกินข้าวได้มั๊ยลูก พ่อ
เค้าโกรธไม่นานหรอกณัฐทำตัวดี ๆ เตียวพ่อเค้าก็หายโกรธ ถ้าณัฐ
อยากไปหาหมอ

ณัฐ: ณัฐเป็นเกย์ ณัฐไม่ได้เป็นโรคนะแม่ มันไม่มีวันหายหรอก

แม่ณัฐ: (ร้องไห้)

ครอบครัวของเทียน (คุณชาย) ที่อยู่ในครอบครัวเชื้อสายจีน และในสังคม
ขณะนั้นไม่ยอมรับชายรักชาย (ตัวนซิว) ซึ่งมีเหตุการณ์คนในสมาคม 5 มังกร ต้องฆ่าตัวตายเพราะถูก

จับได้ว่าเป็นชายรักชาย และไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสมาคม และต้องสูญเสียธุรกิจที่ตนได้รับ
หมายให้ดูแลไป

- เจ้าสัวซ่ง: อางจาง เอาไว้สมาคมเปิดโรงจิว หรือว่ากิจการเย็บผ้า ลือ
ค่อยมากดูแล วันนี้ลือกลับบ้านไปก่อน เดี่ยวค่อยคุยกัน
- เจ้าสัวจาง: อ้าวไม่กลับ คุยกันตรงนี้แหละ ตลอดชีวิตที่ผ่านมาอ้าวทำ
เพื่อสมาคม 5 มังกร มาถึงวันนี้อ้าวรู้แล้วว่าไร้ค่าลือตี เสีย
แรงที่อ้วนับถือพี่ใหญ่ เคารพพี่ใหญ่ พี่ใหญ่จิตใจคับแคบ
ไม่ยุติธรรม
- เจ้าสัวซ่ง: อางจาง ลือเป็นส่วนชีวิ พวกชายรักชายด้วยกัน ลือก็ต้อง
ทำอะไรที่เหมาะสมกับลือสิ ไม่ใช่มาดูแลกิจการที่มันออก
หน้าแบบนี้ ถ้าคนภายนอกเขารู้เข้าสมาคม 5 มังกรจะเอา
หน้าไว้ที่ไหน มันไม่ใช่เรื่องส่วนตัวของลือคนเดียว มันเป็นเรื่อง
เรื่องของพี่น้องทั้งหมด
- เจ้าสัวจาง: ในสายตาพี่ใหญ่ ลือเป็นส่วนชีวิมันหน้ารังเกียจถึงเพียง
นั้นเลยหรือ ได้ในเมื่อจิตใจของสมาคม 5 มังกรมันคับ
แคบ อ้าวก็จะไม่ขออยู่ร่วม และถ้าพี่ใหญ่แน่จริงตัดตระกูล
จางออกจากสมาคม 5 มังกรเลย
- เจ้าสัวซ่ง: ได้ ลือฟังไว้เลยนะ ฟังให้ดี นับแต่นี้เป็นต้นไป สมาคม 5
มังกรจะไม่มีตระกูลจางอีก

จากบทสนทนาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สังคมในเรื่องคุณชายไม่เปิดรับกลุ่ม
คนที่เป็นชายรักชาย ไม่เป็นที่ยอมรับกับคนในสังคม ไม่สามารถมาเป็นหน้าเป็นตาให้กับสมาคมได้ มี
แต่จะทำให้สมาคมเสียหาย นอกจากนี้ เทียนในวัยเด็กก็มักจะแสดงพฤติกรรมเหมือนผู้หญิงตาม
นักแสดงจิวที่ได้ไปดูกับครอบครัว จนแม่มาเห็นพฤติกรรมดังกล่าว ก็ทำโทษและสั่งห้ามไม่ให้เทียนทำ
เรื่องดังกล่าวอีก แสดงให้เห็นว่าในสังคมในละครเรื่องนี้มีทัศนคติต่อชายรักชายในทางลบ

4.1.3.3 ทนได้แต่ก็ไม่ได้ยอมรับ ได้แก่ พ่อของไทป์ (เกลียดนักมารักกันเซตตี

ฯ) พ่อและแม่ของตันหน (ตันหนชลธิ) แม่ของแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศาผ่านเรา) แม่ของณัฐ
(คุณหมิปาฏิหาริย์) โดยครอบครัวในกลุ่มนี้เหมือนจะเปิดกว้างยอมรับความเป็นชายรักชาย แต่เมื่อ
เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับบ้านของตน ก็มักยอมรับไม่ได้ หรือทำใจลำบากที่จะยอมรับ

ตัวอย่างพ่อของต้นหน (ต้นหนชลสี) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในงานเลี้ยงวันเกิด ขณะที่พ่อ ประกาศกลางงานว่าลูกชายของตนเองโสด หากมีผู้หญิงคนใดสนใจก็สามารถจีบได้ ดังตัวอย่างที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

- พ่อต้นหน: อ้าวเป็นไง พ่อหนุ่มฮอต เห็นมัย่ป่าบอกแล้วไง เป็นผู้ชายหล่อ ๆ อย่างนี้นะ ทาสาว ๆ มาอะ ไม่ยากหรอก (ชี้ไปที่พนักงานที่มีความหลากหลายทางเพศ) แต่อย่าง... มองหลังๆ อย่างชุดนี้ไม่เอาอะ ป่าไม่เอาด้วย
- ต้นหน: ป่าพูดแบบนี้เดี๋ยวใครได้ยินเข้าจะหาว่าป่าดูถูกคนนะ
- พ่อต้นหน: ป่าไม่ได้ดูถูก เขาก็น่ารักดี เนอะ
- อัยย์-ไน้: ครับ
- พ่อต้นหน: จริง ๆ ก็อย่าไปสงสัยไปเข้าใกล้มากนักพวกเนี้ยะ เกิดไปสนิทสนมเข้านะ ไว้ใจไม่ได้นะพวกเนี้ยะ เผื่อมันคิดไม่ซื่อ นะ มันแทงข้างหลังขึ้นมาะ
- แม่ต้นหน: ป่า นี่ลูกเราโตเล่นอะไรอย่างนี้มาเกลียด

จากบทสนทนาและบริบทรอบข้าง พ่อของต้นหนไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจกลุ่มชายรักชายดังเช่นประโยคที่ว่า “ป่าไม่ได้ดูถูก เขาก็น่ารักดี” รวมถึงพนักงานในบริษัทของพ่อต้นหนก็มีกลุ่มชายรักชายอยู่จำนวนหนึ่ง แต่หากเรื่องดังกล่าวมาเกิดขึ้นกับลูกชายของตนก็รับไม่ได้ เพราะไม่สามารถมีลูกสืบสกุลได้ ถึงแม้จะมีการใช้คำพูดที่มีการเหยียดเพศโดยไม่รู้ตัวว่าจะไปกระทบจิตใจผู้อื่น

แม่ของแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศาผ่านเรา) ที่ประกอบอาชีพเป็นผู้กำกับละคร โดยเพื่อนร่วมงานของแม่หลายคนก็เป็นชายรักชาย สามารถพูดคุยเรื่องความหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องปกติ ดังบทสนทนาในตอนที่ 1 ต่อไปนี้

- แม่แวง: ว่าไงจ๊ะ เอลซ่า เรียบร้อยมัย่ จริงหรือ เค้าตอบตกลงเลยหรือ เร็ดมาก ก็เนี้ยะแหละนี่กำลังจะเดินทาง แล้วแกบอกเค้าหรือเปล่า ว่าชั้นนิดเค้ามาก (หันไปเห็นแวงนั่งที่คนขับ) นี่ตัวเอง ลงมาเลยเค้าจะเป็นคนขับ
- แวง: ตัวเองขับช้อย่างกับเต่า ขับก็ปีถึงจะถึง
- แม่แวง: ไม่เอาสิ อย่าดื้อลิ ขับช้าแต่ชัวร์ ดีกว่าขับใจร้อนแบบตัวเอง

(คุยโทรศัพท์) นี่เอลซ่า แค่นี้ก่อนนะ ได้เวลาพาเจ้าชายสุดหล่อของชั้นขึ้นเหนือแล้วจ้า อะ อะ หุหุขุเลยได้กลิ่นผู้เป็นไม่ได้เซียวนะ นี่เว้ลลูกชายชั้นไว้สักคนนะคะกะเทยจ้า แค่นี้ละ

แต่เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวมาเกิดขึ้นกับลูกชายของตนก็ไม่สามารถยอมรับได้ ดังตัวอย่างที่ปรากฏในบทสนทนากับอาอินในตอนที 7 ต่อไปนี้

แม่แวง: เธอไม่ใช่แม่ แม่ทุกคนต้องการให้ลูกมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบเธอรู้มั๊ย เธออาจจะคิดว่าชั้นเป็นคนหัวโบราณคร่ำครึโลกมันหมุนไปไหนต่อไหนแล้ว เรื่องแค่นี้ทำเป็นรับไม่ได้ แต่หัวอกคนเป็นแม่ เรื่องของลูกไม่เคยเป็นเรื่องแค่นี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กแค่ไหนในสายตาใครก็ตาม (เดินมานั่งข้างหน้าอาอิน) อีน เธอเป็นคนที่เข้าอกเข้าใจมนุษย์ไม่ใช่เธอ ในขณะที่ชั้น ชีวิตชั้น เจอแต่ความพลาดหวัง ผิดหวังในมนุษย์ จนไม่เหลือใครให้เป็นความหวังแล้ว แต่แวง แวงเป็นความหวังเดียวที่ชั้นเหลืออยู่...

4.1.3.4 เปิดกว้างยอมรับชายรักชาย ได้แก่ ครอบครัวของธาร แม่ของไทป์

(เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) แม่และพี่ชายของเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) พี่สาวของชลธิ (ต้นหนชลธิ) แม่ของชลธิ (ต้นหนชลธิ) พี่ชายของจิ้นและพี่ชายของนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวของเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) พ่อของสอง ครอบครัวของเกณท์ (คุณหมิปาฐหารีย์) พ่อและแม่ของติณณ์ แม่ของกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) แม่ของหนึ่งเดียว แม่ของปาล์ม (เพื่อนนายแคหนึ่งเดียว)

ตัวอย่างครอบครัวของชลธิ (ต้นหนชลธิ) ตอนที่ 10 ขณะที่พ่อต้นหนไม่พอใจที่ต้นหนคบกับชลธิ แล้วมาต่อว่า ที่ต้นหนชอบผู้ชาย เพราะคบกับเพื่อนที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน แม่ชลธิไม่พอใจจึงมาต่อว่า พ่อของต้นหน ดังตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

แม่ชลธิ: ลี้อลิบ้า เด็กมันรักกันชอบกันมันผิดตรงไหน
พ่อต้นหน: มันก็ผิดสิ ก็ผู้ชายกับผู้ชาย มันมีลูกไม่ได้อะ
แม่ชลธิ: เสียแรงที่ชั้นนับถือเสีย ไม่เคยคิดเลยว่าเสียจะใจแคบขนาดนี้ เสียทำเหมือนไอ้เด็กพวกเนี่ยะไม่ใช่คน โลกมัน

- หมุนไปถึงไหนต่อไหนละ เสียก็ยังไม่อยู่กับที่ สุดท้ายนะ
เสียมันก็เป็นได้แค่ ไอ้แก่เห็นแก่ตัว
- พ่อต้นหน: เอ๊ะ ลี้อจะมาค่าอ๊วะทำไมเนี่ยะ อ๊วะยังไม่ได้ค่าลื้อกับลูก
ลื้อสักคำเลยนะ
- แม่ชลธิ: ไม่รู้แหละ ใครมันมาทำลายความรักลูกชายชั้น ทำให้ลูก
ชั้นไม่มีความสุข ชั้นด่ากราดทั้งนั้นแหละ

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แม่ของชลธิมีความเปิดกว้าง และเข้าใจความเป็นชายรักชาย เข้าใจในความหลากหลายของโลกในปัจจุบัน และยังส่งเสริมสนับสนุนให้ลูกได้สมหวังในความรักในแบบที่ลูกต้องการ

ขณะที่ครอบครัวของเกณธ์ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) ถึงแม้ว่าพ่อของเกณธ์จะมีอาชีพรับราชการทหาร แม่ของเกณธ์จะเป็นหมอ แต่ครอบครัวนี้ก็ไม่เคยปิดกั้นในสิ่งที่ลูกเลือกเลย และยังช่วยส่งเสริมสนับสนุนในความสุขของลูกในทุก ๆ เรื่องดังที่ปรากฏในตัวอย่างบทสนทนาในตอน
ที่ 3 ต่อไปนี้

- พ่อเกณธ์: เกณธ์ปล่อยเพื่อนแข่งได้ไงวะ เสียชื่อลูกผู้พันสิทธิธาหมด
เลย บอกแล้วไงพ่อจะแนะนำอาหารนุ่ม ๆ หล่อ ๆ ให้ก็
ไม่เอา
- เกณธ์: ไฉนรู้มันไปทำธุระครับ ไม่ได้ไปเดท แล้วเกณธ์ก็เคยบอก
แล้วไงว่าเกณธ์หาเองได้
- พ่อเกณธ์: ก่อนพ่อตายพ่อจะได้เจอหน้าแฟนแกมัยวะ ไหน
บอกสเปคมาสิว่าแกสเปคเป็นไง ทำไมมันถึงได้หายากหา
เย็นนัก
- เกณธ์: ก็ไม่เอาคนในเครื่องแบบ ขอบวางอำนาจ แล้วก็ขี้นัง
ครับ จริงมั๊ยครับม้า
- แม่เกณธ์: อู้ยตาย ตรงหมดเลย
- พ่อเกณธ์: เดี่ยวหะอะ
- เกณธ์: ลื้อเล่นนะครับ (หัวเราะ) ของแบบนี้เกณธ์ไม่มีสเปค
ตายตัวหรอกครับ แต่ก็มีอยู่อย่างเดียวที่เกณธ์ไม่เอา
เด็ดขาด ไม่-คบ-เด็กครับ น่ารำคาญ

จากบทสนทนาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าครอบครัวของเกณฑ์ ไม่ว่าจะ เป็นพ่อหรือแม่ สามารถพูดเรื่องที่เกณฑ์ชอบผู้ชายด้วยกันให้เป็นเรื่องปกติ สามารถพูดหยอกล้อได้อย่างสบายใจ เหมือนกับการคบกันระหว่างหญิงชายทั่วไป จึงแสดงให้เห็นว่าครอบครัวเกณฑ์เปิดกว้างและมีทัศนคติที่ดีต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมาก

4.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

ตารางที่ 4.3

บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
1) บทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง	แสดงออกผ่านบทบาทของพ่อแม่ในการปลูกฝังความรู้ดังกล่าวให้แก่ลูก
2) บทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation)	แสดงออกผ่านบทบาทของพ่อแม่ในการปลูกฝังบทบาทดังกล่าวให้กับลูก แต่ในละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่จะไม่สามารถสานต่อบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ได้ หรือหลายครอบครัวมองข้ามบทบาทหน้าที่ดังกล่าวไปเลย
3) บทบาทหน้าที่ในการช่วยขัดเกลาเบื้องต้น (Primary Socialization) การสอนความรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม	แสดงออกผ่านบทบาทการปลูกฝัง อบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่
4) บทบาทหน้าที่ในการเป็นหน่วยย่อยของการผลิตทางเศรษฐกิจ	แสดงออกผ่านบทบาทของพ่อแม่ รวมถึงลูกผ่านการประกอบอาชีพต่าง ๆ

ตารางที่ 4.3

บทบาทหน้าที่ของครอบครัว (ต่อ)

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
5) บทบาทหน้าที่ในการให้ความอบอุ่นและเป็นสถานที่พักใจ	เป็นบทบาทหน้าที่ที่พบมากที่สุดในการให้ความรัก ให้คำปรึกษาต่าง ๆ รวมถึงการปกป้องลูกจากภัยอันตรายต่าง ๆ รวมถึงแสดงออกผ่านบทบาทของพี่น้อง ในการเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และการปกป้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครอบครัวโบทที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแบ่งบทบาทหน้าที่ของครอบครัวในฐานะสถาบันครอบครัว ไว้ดังนี้

4.2.1 บทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง พบว่าในละครโทรทัศน์แนววายยังคงมีการนำเสนอบทบาทในส่วนนี้อยู่บ้าง ผ่านการแสดงบทบาทของพ่อกับแม่ ที่คอยทำหน้าที่ในการปลูกฝังอุดมการณ์เกี่ยวกับบทบาททางเพศให้กับลูก

ตัวอย่างพ่อของณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ที่พยายามปลูกฝังความเป็นผู้ชายที่ต้องมีความแข็งแรง ไม่อ่อนแอ มาตั้งแต่เด็กผ่านการเลือกซื้อของเล่นให้ลูก ดังตัวอย่างภาพที่ปรากฏในภาพที่ 4.43 – 4.44

ภาพที่ 4.43

พ่อซื้อตุ๊กตาทหารมาให้ณัฐเล่น (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.44

ณัฐเล่นตุ๊กตากระดาษ (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.43 พ่อซื้อตุ๊กตาทหารมาให้ณัฐเล่น เพื่อเป็นการปลุกฝังให้ณัฐมีความเป็นชายจากการได้เล่นของเล่นของเด็กผู้ชาย ส่วนภาพที่ 4.44 ณัฐไม่สนใจตุ๊กตาทหารปล่อยวางทิ้งไว้แบบที่ยังไม่แกะออก สนใจเล่นแต่ตุ๊กตากระดาษจนพ่อมาพบและไม่พอใจ และนำของเล่นของณัฐไปเผาทิ้ง ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

ณัฐ: สวยมั้ยละครับแม่

แม่ณัฐ: ณัฐ...นี่มันชุดของผู้หญิงใสไม่ได้นะลูก

ณัฐ: ทำไมอะแม่ ผู้ชายใสไม่ได้หรือ ก็ณัฐชอบชุดนี้

แม่ณัฐ: สีสชมพูมันเป็นสีของผู้หญิงลูก

ณัฐ: แล้วสีของผู้ชายคือสีอะไร

(ในขณะที่เดียวกันพ่อก็กำลังเดินลงบันไดมา)

ณัฐ: ทำไมสีชมพูเป็นสีของผู้ชายไม่ได้ละฮะ

พ่อณัฐ: (กระซอกตุ๊กตากระดาษจากมือณัฐ) เอามานี้ พ่อบอกก็
ครั้งแล้วว่าย่าให้อีณัฐมันเล่นพวกนี้ฮะ

(พ่อเอาของเล่นของณัฐไปเผา)

แม่ณัฐ: พ่อ พ่อไม่น่าทำขนาดนี้เลย

พ่อณัฐ: เจ็บ ๆ ไปเลยนะ คติน้อยแบบนี้ลูกมันถึงได้เหมือนตุ๊ก
ไปทุกวันอะ

(ณัฐมองพ่อแม่มาจากหน้าต่าง)

แม่ณัฐ: ณัฐเค้าแค่เป็นเด็กเรียบร้อยอะ

พ่อณัฐ: นี่ ไม่ต้องมาเถียงเลย เป็นลูกผู้ชายมันต้องเข้มแข็ง เป็น
แม่อย่างไรเนี่ยให้ท้ายลูกผิด ๆ

ภาพที่ 4.45

ณัฐในวัยเด็กมองพ่อกำลังเผาของเล่นณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.46

พ่อเผาของเล่นณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

การที่พ่อเผาของเล่นของลูกก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าลูกกำลังทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามบทบาททางเพศของตน จึงถูกพ่อลงโทษ นอกจากนี้ยังพบว่าในบทสนทนาระหว่างแม่กับณัฐก็แสดงให้เห็นถึงกระบวนการปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศให้กับลูกผ่านเรื่องที่เป็นสัญลักษณ์ในการแบ่งเพศว่าสีชมพูต้องเป็นสีของผู้หญิง และสีฟ้าต้องเป็นสีของผู้ชายอีกด้วย

หรือเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่หล่อหลอมให้เขามีความคิดที่ว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง ส่งผลให้เต้มีความสับสน และมีความกลัวเมื่อตนมีความรู้สึกดีกับผู้ชายด้วยกัน ดังที่ปรากฏในบทสนทนาระหว่างเต้กับพี่ชายดังนี้

เต้: เขาเป็นผู้ชายอะ จะให้ชอบเขาได้ไงอะ เกิดมาแต่คิดว่าชอบได้แต่ผู้หญิงอะ พอชอบมันก็รู้สึกแปลก ๆ อะ สับสนอะโก้ ถ้าคบกับมันอะจะไปบอกเพื่อนยังไงอะ เพื่อนมันก็คบผู้หญิงกันหมด แล้ววันนั้นที่โก้พาโนลีสึมา แม่ก็ดูดีใจมากอะ ภูมิใจมาก ๆ อะ แล้วถ้าเต้คบผู้ชายอะ ม้าจะโอเคหรือ...

4.2.2 บทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation) พบว่า โดยส่วนใหญ่บทบาทหน้าที่ดังกล่าวนี้จะพบในครอบครัวเชื้อสายจีนที่มีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสืบทอดทายาท สืบทอดธุรกิจของวงศ์ตระกูล ได้แก่ ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ) และครอบครัวเทียน (คุณชาย) ส่วนในครอบครัวไทยก็มีพบในครอบครัวของไทป์ (เกลียดนักมารักเซตี ๆ) ถึงแม้จะไม่ได้มีการบังคับลูก แต่ยังคงมีความหวังให้ลูกชายมีคนรักเป็นผู้หญิง

ตัวอย่างพ่อของต้นหน (ต้นหนชลธิ) ตอนที่ 4 เป็นการสนทนากันในครอบครัวว่าพ่ออยากมีหลานเพื่อสืบสกุล ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

- พ่อต้นหน: คืออาอีจู้กับอาพายแต่งงานมาหลายปีแล้ว ยังไม่มีลูก ไม่รู้ว่ามันไม่ได้ทำหรือมันไม่ได้กินหอย (หัวเราะ) คีนนี้ให้กินหอยดีกว่า มันบำรุงนะ กินแล้วมันบำรุง จะได้มีทายาทไป
- พาย: โหยาป่า ป่าก็รอลูกจากไอ้ต้นสิ ยังไงลูกหนูออกมาก็เป็นหลานนอกอยู่ดีอะ ไม่ได้สืบสกุลหรอก
- ต้นหน: โห้เจ้ ไปยกันง่าย ๆ เลย
- พ่อต้นหน: เอ้อ...อาต้น จริงๆ แล้วอาพายก็พูดถูกนะ เห็นใจป่านะ ป่าอยากมีหลานไว้สืบสกุล สืบมรดก ลี้อก็เล็กกับอาแอมป์ แพนเก่าลื้อไปตั้งนานแล้ว เมื่อไหร่จะมีแพนกับเค้าสักที...

ครอบครัวของเทียน (คุณชาย) ที่มีธรรมเนียมที่สืบทอดกันมา คือก่อนที่จะได้รับมอบหมายเพื่อให้ดำรงตำแหน่งสูงสุดของครอบครัวจะต้องแต่งงาน และมีลูกสืบสกุล โดยมีรายละเอียดกับบทสนทนาต่อไปนี้

- เจ้าลัวซ่ง: อี้วะคิดเรื่องนี้ไว้แล้วนะ อี้วะเองก็อยากจะวางมือแล้วเหมือนกัน อี้วะไปดูฤกษ์มาละ อีกแค่ 6 เดือนเท่านั้นแหละ แต่ว่าตามธรรมเนียม อาเทียนอี้จะต้องแต่งงานก่อน มีลูกไว้สืบสกุล อี้วะถึงจะวางใจว่ากิจการและสมาคม 5 มังกร มีคนสืบทอดต่อไปอีก

ทั้งนี้บทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายจะไม่สามารถดำเนินกระบวนการต่อไปได้ หลังจากที่ตัวละครได้ต่อสู้กับปัญหา หรืออุปสรรคต่าง ๆ มาจนถึงตอนจบของเรื่อง พ่อแม่หรือครอบครัวก็มักจะเข้าใจ ยอมรับและมองข้ามบทบาทดังกล่าว

ไปได้ และละครโทรทัศน์แนววายโดยส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้มีการกล่าวถึงประเด็นเรื่องการสืบทอดทายาทวงศ์ตระกูลเลย

4.2.3 บทบาทหน้าที่ในการช่วยขัดเกลาเบื้องต้น (Primary Socialization) อบรมสั่งสอนเลี้ยงดู และการดำเนินชีวิตในสังคม พบว่า เป็นบทบาทหนึ่งที่มีความสำคัญที่ละครโทรทัศน์แนววายมีการนำเสนอ ส่วนใหญ่จะนำเสนอผ่านการแสดงบทบาทของพ่อแม่

ตัวอย่างแม่ของจิ้น (นับสิบจะจูบ) ที่เกิดขึ้นหลังจากที่จิ้นเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว แม่ได้พยายามสอนจิ้นว่า ชีวิตนี้แม่ไม่สามารถที่จะอยู่กับจิ้นได้ตลอดไป จิ้นต้องสามารถดำเนินชีวิตต่อได้ด้วยตนเอง ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

แม่จิ้น: (ยิ้ม) น้องจิ้น แต่น้องจิ้นคงรู้ใช่ไหมว่าแม่คงอยู่ชงชาต่อไปให้ลูกต่อไปได้ตลอดหรอกนะ วันหนึ่งจิ้นเองก็ต้องหัดชงชาแล้วดื่มเอง ถ้ามันไม่อร่อยลูกก็ต้องหาวิธีชงให้มันอร่อยขึ้นด้วยตัวของลูกเอง เข้าใจแม่ใช่ไหม บ้านเราอาจจะไม่ค่อยพูดคำคำนี้ แต่แม่ก็อยากจะให้จิ้นรู้ไว้วันลูก ที่พวกเราทุกคนทำแบบนี้ก็เพราะว่ารักลูก ตอนนี้ก็เหลือแค่เพิ่มความเข้าใจ ทุกอย่างก็จะดีขึ้น แม่รักพ่อของจิ้น และแม่ก็รักจิ้นมากนะลูก

ตัวอย่างของนับสิบในวัยเด็ก (นับสิบจะจูบ) ที่แม่ของนับสิบทำโทษนับสิบหลังจากที่นับสิบหายออกจากบ้านไปเล่นข้างนอกโดยที่ไม่บอกแม่ก่อน จนทำให้แม่เป็นห่วงเป็นการขัดเกลาลูกเบื้องต้นให้รู้จักการทำผิดจะได้รับโทษจากผลของการกระทำนั้น แสดงให้เห็นได้จากบทสนทนาต่อไปนี้

แม่ นับสิบ: สิบลูกรู้ใช่ไหมว่าลูกทำผิด

นับสิบ: (พยักหน้า)

แม่ นับสิบ: หลิงไปเอาไม้เรียวมา แม่ต้องทำโทษสิบนะครี๋ย สิบรู้ใช่ไหมว่าแม่เป็นห่วงมาก การที่สิบหายไปในแบบนี้ สิบรู้ใช่ไหมว่าแม่จะรู้สึกอย่างไร...

4.2.4 บทบาทหน้าที่ในการเป็นหน่วยย่อยของการผลิตทางเศรษฐกิจ

พบว่าละครโทรทัศน์แนววายจะนำเสนอให้เห็นถึงบทบาทดังกล่าวผ่านบทบาทในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ของลูก เช่น จินและนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ณัฐ สอง และเกณต์ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) ดังที่ปรากฏในภาพที่ 4.47-4.50

ภาพที่ 4.47

สอง อาชีพ คนส่งอาหาร (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.48

ณัฐ และ เกณต์ ขณะอยู่ในที่ทำงาน (คุณหมี่ปาฏิหาริย์)

ภาพที่ 4.49

จิน อาชีพ นักเขียน (นับสิบจะจูบ)

ภาพที่ 4.50

นั้บลิบ อาชีพ นักแสดง (นั้บลิบจะจูบ)

สำหรับครอบครัวที่มีธุรกิจส่วนตัวไม่ว่าจะขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ลูกก็มักจะมีบทบาทในการสืบทอดกิจการหรือช่วยเหลืองานที่บ้าน ได้แก่ โอ้แอ่ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ต้นหน (ต้นหนชลธิ์) เทียน (คุณชาย) กันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) และหนึ่งเดียว (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)

4.2.5 บทบาทหน้าที่ในการให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็นสถานที่มั่นคงปลอดภัย พบว่าละครโทรทัศน์แนววายให้ความสำคัญกับบทบาทดังกล่าวนี้เป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากในละครโทรทัศน์แนววายทุกเรื่องตัวละครชายรักชาย เมื่อพบกับอุปสรรค หรือปัญหาอะไรสามารถปรึกษาพูดคุยเรื่องดังกล่าวกับครอบครัวได้ ผ่านบทบาทของตัวละครต่าง ๆ ดังนี้

บทบาทของพ่อแม่ พบว่า ละครโทรทัศน์แนววาย นำเสนอบทบาทของพ่อแม่ในการให้ความรักความอบอุ่น ให้คำปรึกษา คอยปกป้องเมื่อกุมมีปัญหา หรือทำหน้าที่ในการปกป้องลูกจากแรงกระแทกจากสังคมและคนอื่น ๆ ที่ไม่หวังดีกับลูก

ตัวอย่างครอบครัวชลธิ์ (ต้นหนชลธิ์) หลังจากที่ชลธิ์แอบจูบต้นหน แล้วต้นหนจับได้แล้วไม่พอใจ ชลธิ์รู้สึกเสียใจมาก จึงกลับมาหาแม่ที่บ้าน ดังบทสนทนาต่อไปนี้

(ชลธิ์ร้องไห้มากอดแม่จากด้านหลัง)

แม่ชลธิ์: ชลเป็นไรลูก

ชลธิ์: ชลทำมันพังหมดแล้วแม่

แม่ชลธิ์: อะไรพังลูก แม่ง

ชลธิ์: พี่ต้น (สะอื้น)

แม่ชลธิ์: ชลลูก หยุดร้องไห้ก่อนนะลูก แล้วเล่าให้แม่ฟังดี ๆ สะอื้นไปเล่าไปอย่างนี้แม่ฟังไม่รู้เรื่องลูก

(ชลธิ์ร้องไห้แล้วเข้าไปกอดแม่)

แป้ง: (ยกมือ) อย่าหาว่าแป้งเผือกเลยนะคะ แป้งรู้ เดียวแป้งเล่าให้ฟัง

จากบทสนทนาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า บ้านคือพื้นที่ปลอดภัยสำหรับชลธิ์ เพราะเมื่อชลธิ์มีปัญหาไม่สบายใจอะไร เขาก็เลือกที่จะกลับบ้านไปหาแม่ และแม่ก็ทำหน้าที่ในการปลอบประโลมให้กำลังใจ รวมถึงให้คำปรึกษาต่าง ๆ กับชลธิ์ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของครอบครัวในการให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็นสถานที่ที่มั่นคงปลอดภัย

หรือจากครอบครัวของไอ้เอ๋ว หลังจากที่ไอ้เอ๋วผิดหวังในความรัก เพราะความล้มเหลวของเต้ ไอ้เอ๋วก็เลือกที่จะกลับมาหาครอบครัว ดังตัวอย่างในบทสนทนาต่อไปนี้

พ่อไอ้เอ๋ว: มีปัญหาอะไร มีอะไรก็บอกแมลลิ

แม่ไอ้เอ๋ว: นะ บอกพ่อกับแม่เราจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาได้ลูกนะ

ไอ้เอ๋ว: พ่อกับแม่ภูมิใจในตัวลูกมั๊ยอะ (ร้องไห้)

แม่ไอ้เอ๋ว: ภูมิใจลูก ภูมิใจทุกวันนี้แหละ ไม่มีวันไหนที่พ่อกับแม่ไม่ภูมิใจหนูหรอก ทำไม่ถึงคิดแบบนั้น ไม่เอานะ ห้ามถามแบบนี้อีกนะ

(ไอ้เอ๋วร้องไห้หนักขึ้น)

จากบทสนทนาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า พ่อกับแม่มีความเป็นห่วงไอ้เอ๋วมาก จึงสอบถามลูกว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะอยากช่วยลูกในการหาทางออกของปัญหา เนื่องจากพ่อแม่เห็นลูกไม่สบายใจ ก็รู้สึกไม่สบายใจด้วย แสดงให้เห็นความรักความอบอุ่นที่พ่อกับแม่กำลังพยายามมอบให้กับลูก

ภาพที่ 4.51

ครอบครัวกำลังปลอบประโลมไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)

ส่วนครอบครัวของหนึ่งเดียว (เพื่อนายแค่หนึ่งเดียว) พ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่น ปกป้องดูแล สามารถให้ลูกได้ทุกอย่าง ความสำคัญของลูกมาเป็นลำดับแรก ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

หนึ่งเดียว: ไหนป่าบอกติดธุระสำคัญไป
 พ่อหนึ่งเดียว: ไม่มีอะไรสำคัญไปกว่าวันเกิดของหนึ่งเดียวหรอก
 เป่าเทียนลูก อธิษฐานด้วยนะ
 หนึ่งเดียว: ขอให้ป่าสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยมีเวลาให้หนึ่ง
 เยอะ ๆ และอยู่ด้วยกันไปนาน ๆ นะ
 พ่อหนึ่งเดียว: อ้าวทำไมมาขอให้ป่าอะ ทำไมไม่ขอให้ตัวเอง
 หนึ่งมีทุกอย่างแล้วอะ จะอะอะไรอีก

บทบาทของพี่น้องพบว่าในละครโทรทัศน์แนววายมักจะนำเสนอบทบาทของพี่น้องในฐานะผู้ให้คำแนะนำคำปรึกษาระหว่างพี่น้อง บทบาทในการช่วยประสานความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บทบาทในการปกป้องดูแลกัน ได้แก่ ครอบครัวธาร (เกลียดนักร้องรักกันซะดี ๆ) ครอบครัวเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ์) ครอบครัวเงิน ครอบครัวนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวเลโอ ครอบครัวเฟียซ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) และครอบครัวเทียน (คุณชาย)

ตัวอย่างบทบาท โก้หูน พี่ชายของเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ในฉากที่เต้สับสนในตัวเองว่าชอบผู้ชายหรือผู้หญิง โก้หูนเห็นพฤติกรรมที่แปลกไปของเต้จึงเข้ามาสอบถาม

โก้หูน: มานี่ดี เป็นไรคุยกับกูดี
 เต้: (มองหน้าโก้หูน)
 โก้หูน: คุยได้จริง ๆ มานี่
 (เต้เดินมาข้าง ๆ โก้หูน)
 โก้หูน: เป็นไร ทะเลาะกับมะ หรือมีงอกหัก ไอ้ตาลเธอ
 เต้: (หันมองโก้หูน)
 โก้หูน: ไอ้ไอ้วหรือ
 เต้: (คิดแล้วหันมามองโก้หูน) เต้...เต้ชอบไอ้ไอ้วอะ (ร้องไห้)
 โก้หูน: กูก็นึกว่ามีงอกหัก ไปชอบเค้าแล้วเค้าไม่ชอบมึง ถ้ามึงชอบเค้าก็ไปจีบเค้าดิวะ

ภาพที่ 4.52

โก๋หันกำลังให้คำปรึกษาแต่ด้วยความเข้าใจ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)

ธาร (เกลียดนักมารักชาติ ๆ) เมื่อมีปัญหาเรื่องปัญหาความรักมักจะเข้ามาปรึกษาธาร (พี่ชาย) เสมอ หรือบางครั้งหากพี่ชายหรือน้องสาวทราบเรื่องก็จะเข้ามาดูแลธาร ดังตัวอย่างบทสนทนาของ 3 พี่น้อง และพู่กัน (ลูกพี่ลูกน้อง) ต่อไปนี้

ธัญญา: (วิ่งเข้ามาหาพี่ชาย) พี่ธารเป็นยังไงบ้างคะ

ธาร: (เสียงสะท้อน) เอ้า ธัญญา มาได้ไงเนี่ยะ

ธรร: เมื่อวานพู่กันได้ยินแกกับไทป์ทะเลาะกัน น้องเป็นห่วงก็เลยโทรมาบอกพี่ มีเรื่องอะไรหรือเปล่า

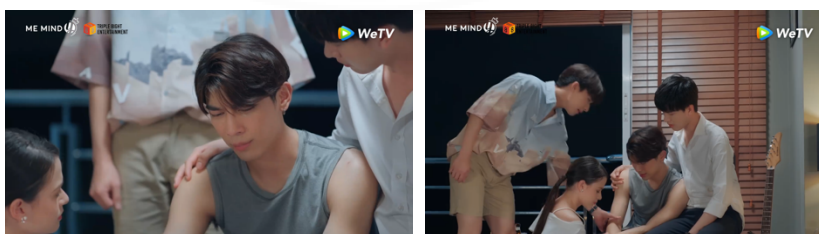
พู่กัน: พู่ขอโทษนะครับที่พู่บอกพี่ธรร แต่พู่เป็นห่วงพี่จริง ๆ นะ

ธรร: ตกลงมีเรื่องอะไรหรือเปล่า

ธาร: ผมทะเลาะกับมันอะพี่...

ภาพที่ 4.53

พี่ชายและน้องสาวธารมาปลอบให้กำลังใจธาร (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)

ส่วนพี่สาวของต้นหน (ต้นหนชลธิ) เมื่อแฟนเก่าของต้นหนส่งรูปต้นหนที่มีความสัมพันธ์กับชลธิไปที่บ้าน เมื่อพี่สาวเห็นก่อนจึงรีบนำเรื่องดังกล่าวไปพูดคุยกับน้องชายก่อน

เมื่อไปถึงบ้านก็พบว่าต้นหากำลังจูบกับชลธิศก็มีท่าที่ตลกใจ แต่ก็พยายามทำความเข้าใจ ดังตัวอย่างบทสนทนาในตอนี่ 9 ดังต่อไปนี้

- พี่พาย: แต่ก็ไม่ได้ทำอะไรผิดนี่หว่า เจ๊ก็แค่ผิดคาดเท่านั้นเอง
แหละ เห็นน้องเจ๊หน้าโหด ๆ แบบนี้ ใครจะไปคิดละ ดันไปจูบกับผู้ชายซะได้
- ต้นหน: นี่เจ๊อารมณ์ไหนเนี่ยะ (มองหน้าพาย) ไม่ได้โกรธผมหรือ
- พี่พาย: (ถอนหายใจ) ถ้าฉันไม่ได้มาเห็นไอ้ก่อนนะ
(หาของภาพหลุดในกระเป๋า) ชั้นก็คงจะช็อคกว่าเนี่ยะ
- ต้นหน: (เปิดดูภาพในซอง) (ตลกใจมองหน้าชลธิศ) นี่มีคนส่งไปที่บ้านหรือเจ๊
- พี่พาย: ก็เอออะดิ เคราะห์แกยังดินะที่คนรับจดหมายเป็นเจ๊
ไม่ใช่ป้าหรือม้า ไม่งั้นมีคนหัวใจวายตายแล้ว
- ต้นหน: (ทุบโต๊ะ) ใครมันทำอย่างนี้วะ
- ชลธิศ: (เดินไปนั่งข้างพาย) พี่พาย ชลขอโทษนะ
- พี่พาย: เออเนะ ระหว่างมาที่นี้เจ๊ก็คิดนะว่าสำหรับแกมันไม่เกี่ยว
หรือกว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่เพราะว่านี่มันคือชลธิศ
ต่างหาก ตั้งแต่เด็ก ๆ พวกแกก็สนิทกันมาเลยนะ ตอนนี
ความรู้สึกของพวกแกก็คงพัฒนาไปอีกขั้นแล้วแหละ ถึงเจ๊
เป็นห่วงแกแค่นี้ เจ๊ก็ไม่มีสิทธิ์ไปบอกหรือว่าอะไรคือ
ความสุขของแก เรื่องนั้นแกต้องตอบตัวเองให้ได้
- ต้นหน: เจ๊... ผมขอบคุณเจ๊มากนะครับ ที่เข้าใจผมอะ

ภาพที่ 4.54

พี่พายให้คำปรึกษาต้นหน (ต้นหนชลธิศ)

4.3 บรรยากาศในครอบครัว

ตารางที่ 4.4

บรรยากาศในครอบครัว

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย		
1) ลักษณะการเลี้ยงดู	1) ตั้งความคาดหวังเข้มงวด และวางแนวทางในการดำเนินชีวิต	2) ให้อิสระเปิดกว้างในการดำเนินชีวิต	3) ปลอมให้ลูกได้ใช้ชีวิตด้วยตนเอง เนื่องจากต้องทำงาน
2) ผลจากการเลี้ยงดู	1) กัดดันตัวเอง 2) ไม่กล้าเข้าหาพ่อแม่ 3) ไม่มีความมั่นใจ 4) มีการต่อต้าน	1) กล้าเข้าหาพ่อแม่ในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ 2) กล้าตัดสินใจ 3) อยากทำให้พ่อแม่ภูมิใจ	1) ขาดความรักความอบอุ่น

จากการศึกษาบรรยากาศภายในครอบครัวในละครโทรทัศน์แนววายในประเด็นต่างๆ พบว่า

4.3.1 ลักษณะการเลี้ยงดู

ลักษณะการเลี้ยงดูถือเป็นองค์ประกอบที่สามารถทำให้รู้ถึงบรรยากาศของครอบครัวที่หล่อหลอมตัวละคร ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตน และลักษณะนิสัยของตัวละครที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ในรูปแบบต่าง ๆ จากการวิเคราะห์จากละครโทรทัศน์แนววาย ผู้วิจัยพบลักษณะการเลี้ยงดูเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

4.3.1.1 ครอบครัวที่ตั้งความคาดหวัง เข้มงวด และมีการวางแนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับลูก ได้แก่ ครอบครัวเทียน (คุณชาย) ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจุจุดที่ 180 องศาผ่านเรา) ครอบครัวณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ครอบครัวติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ครอบครัวนับสิบ ครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ)

ตัวอย่างครอบครัวเทียน (คุณชาย) ตอนที่ 1 ขณะที่เทียนยังเด็ก ในงานประชุมใหญ่ของสมาคม 5 มังกร อาลีพาเทียนมาดูบรรยากาศการประชุม เนื่องจากคาดหวังว่าในอนาคตเทียนจะต้องมาสืบทอดอำนาจต่อจากพ่อ ดังบทสนทนาต่อไปนี้

แม่เทียน: ลี้อดูไ่ว้นอะเทียน คนพวกนี้คือคนที่มีความสำคัญต่อสมาคม 5 มังกร คนแรก เจ้าลั่วซุน เป็นเจ้าของกิจการเรือเมล์ที่ใหญ่ที่สุดในพระนคร ส่วนนั้นขายเลี้ยงถง นายแม่ตระกูลไช่ หลังจากที่เจ้าลั่วไช่เสียชีวิต ก็ดูแลกิจการโรงน้ำชาต่อจากสามี ส่วนสองคนสุดท้ายเจ้าลั่วหม่า และก๊เจ้าลั่วจาง เจ้าลั่วหม่าทำกิจการโรงสีค้ำข้าว ส่วนเจ้าลั่วจางทำการส่งออก นำเข้า สินค้าทางการเกษตร แล้วก็กระจายไปตามหัวเมืองต่าง ๆ และที่ทุกคนมาประชุมกันในวันนี้ ก็เพื่อที่จะเลือกระหว่างเจ้าลั่วหม่า แล้วก็เจ้าลั่วจาง ว่าใครจะได้รับผิชอบเรื่องกาแพที่สมาคม 5 มังกรจะนำเข้ามา

อาเจีย: (ก้มมองหน้าเทียน) นายแม่ ดูหน้าคุณเทียนลี้ควมวดไปหมดแล้ว อีไม่เข้าใจหรอก

แม่เทียน: ยังไงก็ต้องพูดอาเจีย ถึงวันนี้ลี้จะยังไม่เข้าใจ แต่ลี้ต้องเรียนรู้เอาไว้ เพราะอีกหน่อยลี้ต้องขึ้นมาเป็นผู้นำตระกูลซ่ง แล้วก็ป็นหัวหน้าสมาคม 5 มังกรแทนพ่อ

จากบทสนทนาจะเห็นได้ว่า อาลี้ (แม่ของเทียน) มีความตั้งความคาดหวังสูงมากในการที่จะให้ลูกชายได้มีหน้าที่สืบทอดกิจการและอำนาจของครอบครัว จึงต้องมีการปลูกฝังและให้ข้อมูลต่าง ๆ กับเทียนตั้งแต่ยังเด็ก

ภาพที่ 4.55

แม่พาเทียนมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมห้ามังกร (คุณชาย)

หรือในครอบครัวแวง (เส้นล่องจืดที่ 180 องศาผ่านเรา) ที่แม่ของแวงพยายามให้แวงทำในสิ่งที่แม่ได้วางกรอบไว้ให้ ทั้งเรื่องการเรียน การใช้ชีวิต ดังตัวอย่างในบทสนทนาต่อไปนี้

- แวง: ถ้าตัวเองแคร่เรื่องคุณภาพชีวิตจริง ๆ อะนะ
- แม่แวง: ทำไม
- แวง: ตัวเองไม่บังคับให้เค้าเรียนหรอก ไม่งั้นเค้าไปไหนต่อไหนแล้ว
- แม่แวง: แล้วไปไหนต่อไหนคุณภาพชีวิตมันจะดีขึ้นมั๊ย ไม่มีความรู้ติดตัวเนี่ยะ
- แวง: ความรู้ไม่ได้มีแต่ในมหาวิทยาลัยหรอกนะตัวเอง
- แม่แวง: นี่ เค้าจะไม่พูดเรื่องนี้อีกแล้วนะ พูดมาเป็นล้านครั้งแล้วในเมื่อตัวเองต้องอยู่ตัวเองก็ต้องเรียน
- แวง: ในเมื่อเค้าทนเรียนมาตั้งปีนึงแล้วนี่ไง
- แม่แวง: ทนเลยเหรอ นี่ตัวเองต้องถึงขนาดทนเลยเหรอ อยากไปเที่ยวทั่วโลกเหนือ จรดทั่วโลกได้ บ้าบอถึงขนาดต้องทนขนาดนี้เลยเหรอ
- แวง: บ้าบอตรงไหน ไม่มีความฝันของใครบ้าบอทั้งนั้นอะ
- แม่แวง: ตัวเองจะทิ้งเค้าไปหรือ (ร้องไห้)
- แวง: เอ้า... ซี้แยชะงั้น อย่าร้องนะคนดี อยากให้นักข่าวมาเห็นจัง คุณศศิวิมล ผู้กำกับหญิงแกร่งแห่งวงการ ร้องไห้ซึ้งก๊อปเพราะกลัวลูกทิ้ง
- แม่แวง: เขาเป็นห่วงตัวเองนะรู้มั๊ย
- แวง: เค้ารู้
- แม่แวง: เค้ารักตัวเองมากนะ เค้าให้ตัวเองได้ทุกอย่างเลยนะ แต่เขาขออย่างเดียวตัวเองเรียนให้จบ ตัวเองทำให้เขาได้มั๊ย

ภาพที่ 4.56

แม่กำลังทะเลาะกับแวง (เส้นลวงจุดที่ 180 ลากผ่านเรา)

สำหรับครอบครัวณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) ที่ครอบครัวพยายามวางแผนเดินทางเดินให้กับลูกว่าจะต้องไปในทิศทางไหน ย้ายโรงเรียนเพื่อหวังให้ลูกไม่เป็นชายรักชาย ดังตัวอย่างที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

- แม่ณัฐ: พ่อเค้าอยากให้นัฐสอบทหาร ตั้งใจอ่านหนังสือนะ
- ณัฐ: ณัฐไม่สอบ ณัฐไม่อยากเป็นทหาร
- แม่ณัฐ: ถ้าณัฐไม่อยากเป็นทหารแล้วณัฐอยากเป็นอะไรละลูก
- ณัฐ: อะไรก็ได้อะ แต่ณัฐไม่อยากเป็นเหมือนพ่อ
- แม่ณัฐ: แม่ขอได้มัย ฟังพ่อเขาบ้างลูก พ่อเค้าหวังดี
- ณัฐ: หวังดี หวังดีกับณัฐ หรือหวังดีกับตัวเองกันแน่อะ ณัฐไม่เคยได้ทำตามใจตัวเองเลยนะแม่ ให้ณัฐย้ายโรงเรียนณัฐก็ย้าย ให้ณัฐเลิกกับคนที่ณัฐรัก ณัฐก็ยอมอะ แล้วยังจะให้ณัฐเลิกเป็นตัวเองอีกหรือ ตกลงณัฐมีสิทธิ์อะไรในชีวิตตัวเองบ้างอะแม่

ครอบครัวติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ที่แม่ติณณ์พยายามเข้มงวดกับเรื่องการเรียน แต่ถ้าติณณ์มีการต่อรอง แม่ก็ไม่ถึงขั้นกับบังคับ หรือไม่อนุญาตให้ติณณ์ทำในสิ่งที่ไม่ต้องการ ส่วนพ่อก็จะเป็นคนคอยสนับสนุนความคิดของติณณ์ และช่วยพูดให้แม่เข้าใจและอนุญาตให้ติณณ์ได้ทำในสิ่งที่ต้องการ ดังที่ปรากฏในตอนที่ 3 ติณณ์พยายามขออนุญาตแม่เพื่อไปตีวงหนังสือให้กันต์ แต่ด้วยติณณ์ไม่เคยไปค้างบ้านคนอื่นเลยจึงกล้า ๆ กลัว ๆ ที่จะขออนุญาตแม่

- กันต์ (ภาพจินตนาการ): ไม่ต้องตกใจนะครั้บดิฉัน เราคือภาพ
จินตนาการของนาย ว่าจะได้ไป Hotwave หรือ
เปล่าขึ้นอยู่กับมึงแล้วนะเว้ย
- ดิฉัน: แม่ครั้บไอ้ทิวมันชวนผมไปค้างบ้านมันเพื่อตีว
หนังสืออะครั้บ
- แม่ดิฉัน: กี่วันอะลูก
- ดิฉัน: แค่วีคเดียวเองครั้บ
- แม่ดิฉัน: อาทิตย์นี่งเลยหรือ โห งั้นอย่าเลยมั้งเนอะ
เกรงใจพ่อแม่เค้า
- ดิฉัน: (ก้มหน้าผิดหวัง)
- กันต์ (ภาพจินตนาการ): (กำหมัดส่งกำลังใจให้ดิฉัน)
- ดิฉัน: แม่ครั้บ ไอ้ทิวมันอยากให้ผมไปตีวให้มันอะครั้บ
- แม่ดิฉัน: งั้นก็ดีเลยให้ทิวมาค้างบ้านเราเลยดิฉัน
- พ่อดิฉัน: เอ้อ..ดีกว่า ๆ พ่อว่าดี
- กันต์ (ภาพจินตนาการ): (เกาคางดิฉัน) มึงไม่ยกนอนค้างกับกูหรือ ที
ดิฉัน
- ดิฉัน: แม่ครั้บ ติวที่บ้านไม่ได้หอรอครั้บแม่ เพราะว่า
ข้างบ้านเขาเปิดดนตรีเสียงดังมากเลยอะครั้บ
ดิฉันไม่มีสมาธิตีวหนังสือเลยอะ
- แม่ดิฉัน: โอเค งั้นเดี๋ยวมแม่ไปบอกนิตให้
- พ่อดิฉัน: มันต้องจัดการแล้วแหละ
- แม่ดิฉัน: เนอะมันต้องเอาให้ชัดเนอะ พวกเนี่ยะ เดี๋ยวม
จัดการให้ลูก
- กันต์ (ภาพจินตนาการ): ช่างมันแหละ ถ้าแม่มึงจะเบอร์นี้นะ คุยอมแพ้ว
บาย
- พ่อดิฉัน: แต่พ่อว่านะ ให้เจ้าดิฉันเค้าไปเถอะ จะได้
เปลี่ยนบรรยากาศบ้าง
- ดิฉัน: (พยักหน้าอย่างมีความหวัง)
- พ่อดิฉัน: (มองหน้าแม่) หมายถึงเราสองคน
- แม่ดิฉัน: พ่อ (เสียงสูง)
- ดิฉัน: นะแม่นะ

แม่ติณณ์: ก็ได้
 ติณณ์: จริงหรือครับ
 แม่ติณณ์: แต่ต้องโทรมาอัปเดตแม่ทุกคืน เข้าใจมั๊ย
 ติณณ์: ได้ครับแม่ ขอขอบคุณครับ
 พ่อติณณ์: เห้ย เห้ย เห้ย ขอขอบคุณคนนี้
 ติณณ์: ขอขอบคุณครับพ่อ

จากบทสนทนาแสดงให้เห็นว่าแม่ค่อนข้างมีความเข้มงวดจนติณณ์ไม่กล้าที่จะพูดความจริงว่าจะไปตีวให้กันต์ แต่เลือกที่จะบอกว่าจะไปตีวให้ทิว ส่วนพ่อจะมีความเข้าใจติณณ์อยู่และช่วยพูดให้ เพื่อให้แม่ตัดสินใจอนุญาตได้ง่ายขึ้น

ส่วนครอบครัวของนับสิบ (นับสิบจะจูบ) แม่มีการทำโทษลูกเมื่อทำความผิดและมีการวางแผนอนาคตให้ลูกในด้านการศึกษา ดังที่ปรากฏในตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

แม่นับสิบ : นับสิบ ลูกรู้ไหมว่าลูกทำผิด
 นับสิบ : (พยักหน้า)
 แม่นับสิบ : หลิง ไปเอาไม้เรียวมา แม่ต้องทำโทษสิบนะครับ สิบบรู้
 ใหม๊ยะว่าแม่เป็นห่วงมาก การที่สิบหายไปแบบนี้สิบบรู้มั๊ยะว่า
 แม่จะรู้สึกอย่างไร...

ถึงแม้ว่า แม่นับสิบจะมีความเข้มงวดในบางเรื่อง แต่ก็ยังให้อิสระที่จะเลือกใช้ชีวิต เช่น การไปอยู่คอนโดคนเดียวแม่อีกไม่ได้ห้ามอะไร

4.3.1.2 ครอบครัวที่ให้อิสระเปิดกว้างในการดำเนินชีวิตกับลูก ได้แก่ ครอบครัวธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ครอบครัวโอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวชลธิ (ต้นหนชลธิ) ครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ครอบครัวหนึ่งเดียว ครอบครัวปาล์ม (เพื่อนกันแค่หนึ่งเดียว) ครอบครัวเกณท์ ครอบครัวสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ตัวอย่างในครอบครัวของสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) ที่ทั้งพ่อและแม่ ให้อิสระลูกในการเรื่องทางเดินในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน หรือแม้กระทั่งการเลือกคู่ชีวิต ดังตัวอย่างในบทสนทนาดังต่อไปนี้

- เกณท์: แล้วพ่อเคยอยากให้เกณท์เป็นทหารมั้ยอะ
- พ่อเกณท์: (ส่ายหัว) ไม่
- แม่เกณท์: แต่แม่เคยอยากให้ลูกเป็นหมอนิดนึง ไม่ใช่อะไรหรอก ถ้าลูกอยากเป็นอะไรที่เหมือนพ่อแม่อะ พวกเราก็จะได้แนะนำได้มากกว่าอาชีพอื่น ๆ ที่เราไม่ถนัด แต่สุดท้ายยังไง ยังไงมันก็อยู่ที่ลูกนั่นแหละ ลูกก็ต้องเลือกเองว่าลูกอยากเป็นอะไร
- พ่อเกณท์: แต่ทุกอาชีพมันก็มีข้อดีข้อด้อยนะ ถ้าเราทำได้ทำอาชีพที่เราชอบ อย่างน้อยเราก็มีความสุข เราก็จะทำได้ดี
- เกณท์: (คุกเข่ามากอดแม่) แม่อะ เกณท์ซึ่งอะ
- แม่เกณท์: ซึ่ง แม่ก็คิดจะมาเซ็ดปาก (หัวเราะ)
- พ่อเกณท์: (ลูบหัวเกณท์) ไอ้ลูกหมาเอ๊ย
- เกณท์: ลูกหมาก็ลูกพ่อนี้แหละ
- พ่อเกณท์: เอ๊ย
- เกณท์: นาน ๆ ทีจะซึ่ง
- พ่อเกณท์: โอ้ พ่อก็รักลูกเหมือนกัน

นอกจากนี้บางครั้งคราก็ปล่อยให้ลูกใช้ชีวิตด้วยตนเอง เนื่องจากต้องทำงานอยู่คนละที่กับลูก ได้แก่ ครอบครัวสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) ปาล์ม (เพื่อนนายแค่นั้นเดียว)

ทั้งนี้บางครั้งคราอาจมีทั้ง 2 รูปแบบผสมกัน เนื่องจากพ่อกับแม่จะมีวิธีการเลี้ยงดูให้ความรักความอบอุ่นที่แตกต่างกัน เช่น ครอบครัวติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ถึงแม้ว่าแม่ของติณณ์จะมีความเข้มงวด วางแผนต่าง ๆ ไว้ให้ลูกอยู่บ้าง แต่ก็มีพ่อคอยทำหน้าที่ในการช่วยสนับสนุนสิ่งต่าง ๆ ที่ลูกทำ และช่วยประสานเพื่อหาตรงกลางร่วมกันได้

4.3.2 ผลจากการเลี้ยงดู

4.3.2.1 ครอบครัวที่ตั้งความคาดหวัง เข้มงวด และมีการวางแผนทางในการดำเนินชีวิตให้กับลูก โดยครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูมาในลักษณะดังกล่าว ผลที่เกิดขึ้นคือลูกมักจะมีความกดดันตัวเอง ไม่กล้าออกนอกกรอบ บางครั้งไม่กล้าพูดความจริงถึงสิ่งที่ตนต้องการ มีปัญหาอะไรจะไม่ค่อยกล้าเข้ามาหาพ่อแม่ มีความเกรงใจพ่อแม่

ตั้งตัวอย่างของติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) มักไม่ค่อยมีความมั่นใจในตัวเอง บางสิ่งบางอย่างต้องให้แม่ตัดสินใจ หรือกลัวที่จะสารภาพบางอย่างกับแม่ ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

แม่ติณณ์: แม่ขอคุยอะไรด้วยหน่อยสิ

ติณณ์: (พยักหน้า)

แม่ติณณ์: เรื่องกัณฑ์อะ

ติณณ์: (ทำหน้าตกใจ) เรื่องกัณฑ์ทำไมหอรอครับ

(ติณณ์บีบมือตัวเองไว้แน่นแสดงถึงความกลัว)

แม่ติณณ์: คือแม่อยากรู้ว่าระหว่างติณณ์กับกัณฑ์ กัณฑ์เค้า...

แม่จะถามว่าแม่เค้าเป็นไงบ้างอะลูก เห็นบอกว่าเพิ่งไป

ผ่าตัดมาไม่ใช่หอรอ

(ติณณ์คู่มือคนคลาย)

จากบทสนทนาและการกระทำของตัวละครที่เกิดขึ้นในฉากดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ากัณฑ์กลัวแม่รู้ความจริงและรับไม่ได้ จึงแสดงสีหน้าและท่าทางที่กลัว แม่เห็นว่าติณณ์รู้สึกกลัวมากจึงเปลี่ยนไปถามเรื่องอื่นแทน และแม่ก็มาปรึกษากับพ่อดังที่ปรากฏในฉากต่อไปดังนี้

พ่อติณณ์: เป็นไงบ้าง

แม่ติณณ์: สุดท้ายแม่ก็ยังไม่กล้าถาม

พ่อติณณ์: แม่กลัวได้ยินคำตอบหอรอ

แม่ติณณ์: พ่อแม่ไม่เคยเห็นลูกกลัวขนาดนี้มาก่อนเลยอะ ถ้าเป็นพ่อ

พ่อก็คงไม่กล้าถามเหมือนกันแหละ

พ่อติณณ์: พ่อว่านะ ถ้าเค้าพร้อม เค้าจะมาบอกแม่เองแหละ ให้เวลาหน่อย ทั้งกับติณณ์ แล้วก็ตัวแม่เอง

ภาพที่ 4.57

ติณณ์กลัวเมื่อแม่พยายามจะถามเรื่องกัณฑ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

ภาพที่ 4.58

แม่ปรึกษากับพ่อเรื่องติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

4.3.2.2 ครอบครัวที่ให้อิสระเปิดกว้างในการดำเนินชีวิตกับลูก โดยครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวลักษณะนี้ จากที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่ จะพบว่า ลูกจะกล้าพูดคุยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับพ่อแม่ได้ทุกอย่าง กล้าที่จะเข้าหาพ่อแม่

ส่วนครอบครัวที่ปล่อยให้ลูกได้ใช้ชีวิตเพียงลำพัง บางครั้งลูกจะมีความรู้สึกขาดความอบอุ่น ต้องการความรักจากพ่อบ้าง

4.4 สัมพันธภาพในครอบครัว

ตารางที่ 4.5

สัมพันธภาพในครอบครัว

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
1) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่	ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ปรึกษาพูดคุยปัญหาทุกเรื่อง ทั้งเรื่องส่วนตัวและครอบครัว ให้เกียรติกัน คอยสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 4.5

สัมพันธ์ภายในครอบครัว (ต่อ)

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชาย รักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
2) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ กับลูก	ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บางครอบครัวพ่อจะปัญหาไม่ เข้าใจลูก บางครอบครัวพ่อคือคนที่อยู่ข้างลูก
3) ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ กับลูก	ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ลูกมีความสนิทสนมกับแม่ มากกว่าพ่อ แม่จะคอยประสานความสัมพันธ์ และเป็นທີ່ปรึกษา สำหรับลูก
4) ความสัมพันธ์ระหว่างพี่ กับน้อง	ทุกครอบครัวที่มีพี่น้องจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถพูดคุย ปรึกษากันได้ทุกเรื่อง มีความรักความเป็นห่วงกัน เป็นผู้ที่คอย สนับสนุนและปกป้องกันและกัน

สำหรับประเด็นสัมพันธ์ภายในครอบครัว ผู้วิจัยได้แบ่งรูปแบบ
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว ไว้ดังนี้

4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ พบว่าโดยส่วนใหญ่พ่อกับแม่จะมี
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พ่อกับแม่จะคอยสนับสนุนเป็นที่พึ่งให้กันละกันซึ่งกันและกัน สามารถพูดคุย
ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ทั้งปัญหาส่วนตัวและปัญหาภายในครอบครัว

ตัวอย่างพ่อกับแม่ติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ที่ปรึกษากันเกี่ยวกับ
ประเด็นเรื่องการเลี้ยงดูลูก ดังตัวอย่างในบทสนทนาต่อไปนี้

(แม่นั่งดูรูปในวัยเด็กของติณณ์) (แม่เดินมานั่งข้างแม่)

พ่อติณณ์: นอนไม่หลับหอรแม่

แม่ติณณ์: อืม ก็เลยลงมารื้อรูปลูกดูเนี่ยะ

พ่อติณณ์: มีคนไม่ยอมให้ลูกโตแล้วหนึ่ง

แม่ติณณ์: พ่อ...พ่อว่าเราเลี้ยงลูกดีพอหรือยังอะ

พ่อติณณ์: ทำไมถามแบบนี้ล่ะ

แม่ติณณ์: พ่อว่าเราพลาดอะไรตรงไหนบ้างมัย

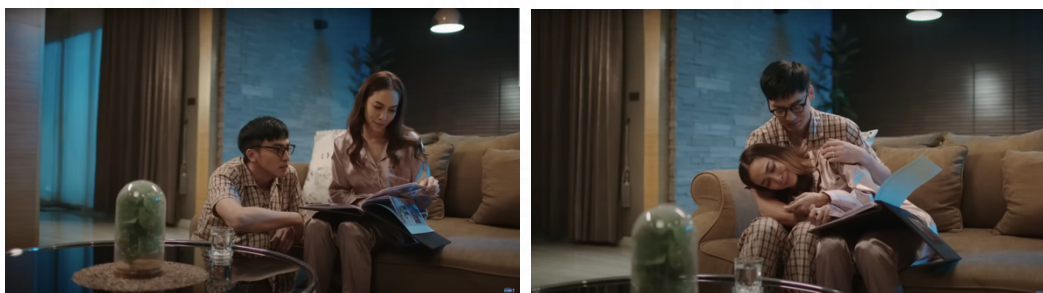
พ่อติณณ์: ไม่พลาดหรอก พ่อเชื่อว่า ถ้ามีเวทีประกวดแม่ดีเด่นที่ไหน แม่เนี่ยะยืนหนึ่งเลย แต่ถ้าจะมีครั้งที่พลาด ก็น่าจะเป็น...
ครั้งนี้ (ชี้ไปที่ภาพ) ครั้งที่แม่ไปล้มมา แล้วเจ้าติณณ์ต้อง
สอบร้องเพลงคนเดียว ตื่นเต้นจนจำเนื้อไม่ได้ กลับมาซ้อม
ที่บ้านเป็นอาทิตย์เลย แม่จำได้มั๊ย

แม่ติณณ์: ถ้ามันเกิดเหตุการณ์แบบนั้นขึ้นอีก แม่จะช่วยลูกได้มั๊ย
แล้วถ้าแม่ช่วยไม่ได้ ลูกจะยกโทษให้แม่มั๊ย

จากบทสนทนาและการกระทำของตัวละครที่เกิดขึ้นในฉากดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความรัก ความเข้าใจกันของพ่อและแม่ ที่พยายามสนับสนุน ให้กำลังใจกัน ในยามที่ฝ้ายได้ฝ้าย
หนึ่งทุกข์ใจ

ภาพที่ 4.59

พ่อ แม่ ปรึกษาพูดคุยกัน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

บทสนทนายระหว่างพ่อกับแม่นับสิบ (นับสิบจะจูบ) ในตอนที่ 10 หลังจากที่
นับสิบกับจิ้นได้สารภาพกับครอบครัวว่าคบกัน แม่และพ่อมาพูดคุยปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น

แม่นับสิบ: ทำไมเธอทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยละ
พ่อรับสิบ: เธอจำกระถางบอนไซนี้ได้มั๊ย
แม่นับสิบ: จำได้ดี กระถางบอนไซห่วยวน ที่ชั้นประมุขนะเธอไม่ใช่
หรือ
พ่อนับสิบ: ไซ่ตอนนั้นแม่ของเธออยากได้มันมากเลยนิ
แม่นับสิบ: ไซ่ และชั้นก็ไม่ยอมแพ้เธอด้วย

- พ่อฉบับลิป: คิดแล้วตกลงดีนะ เราเจอกันครั้งแรกที่นั่น ไม่มีใครยอมใครเลย
- แม่ฉบับลิป: สุดท้าย กระจ่างของชั้นกับบอนไซของเธอก็ต้องมาอยู่ด้วยกัน
- พ่อฉบับลิป: ใครจะคิด ถ้ารู้ยังไม่สู้ให้เหนื่อยหรอก ถ้ารู้ว่าสุดท้ายมันจะเป็นของเราอยู่ดี
- แม่ฉบับลิป: แล้วทำไมอยู่ดี ๆ เธอถึงพูดเรื่องนี้ขึ้นมาละ
- พ่อฉบับลิป: เราตัดบอนไซต้นนี้มานานมากแล้วนะ เธอว่ามั๊ย ถึงเวลาที่มันจะต้องโตด้วยตัวของมันเองแล้วนะ
- แม่ฉบับลิป: (คิดตามสิ่งที่พ่อพูด)
- พ่อฉบับลิป: (พยักหน้า)
- แม่ฉบับลิป: (พยักหน้า)

ภาพที่ 4.60

พ่อกับแม่ฉบับลิปพูดคุยปรึกษากัน (ฉบับลิปจะจูบ)

ยกเว้นครอบครัวเฟียซ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศาผ่านเรา) และครอบครัวปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว) โดยทั้ง 3 ครอบครัวดังกล่าว พ่อแม่หย่าร้างกัน

นอกจากนี้ก็มีบางครอบครัวที่พ่อมีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ภายในครอบครัว ได้แก่ พ่อของต้นหน (ต้นหนชลธิ) พ่อของเทียน (คุณชาย) และพ่อของณัฐ (คุณหมี่ปาฏิหาริย์) ยกเว้นครอบครัวไทป์ (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ที่แม่มีอำนาจในการตัดสินใจเหนือพ่อ ส่วนครอบครัวอื่น ๆ อำนาจในการตัดสินใจมีเท่า ๆ กันระหว่างพ่อกับแม่ กล่าวคือมีการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ร่วมกัน โดยการปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก พบว่าครอบครัวโดยส่วนใหญ่ในละครโทรทัศน์แนววาย พ่อกับลูกจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ลูกรักและเคารพพ่อ พ่อมีความเป็นห่วงในความ เป็นอยู่ของลูก บางครอบครัวพ่อกับลูกอาจมีความคิดไม่ตรงกันบ้าง แต่เมื่อได้พูดคุยส่วนใหญ่ มักจะเข้าใจกัน หากพิจารณาเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์กับแม่ ลูกจะมีความสนิทสนมกับแม่ มากกว่า เนื่องจากพ่อกมักจะไม่ค่อยแสดงออกถึงความรักให้ลูกเห็น เช่น ครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ครอบครัวณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ครอบครัวหนึ่งเดียว ครอบครัว ปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว) ยกเว้นครอบครัวติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ที่ติณณ์จะสนิท และกล้าพูดคุยกับพ่อกมากกว่าแม่ เนื่องจากแม่เป็นคนช่างเข้มงวด มีการวางกรอบให้ลูก ทำให้เมื่อต้อง ได้สิ่งใดมักจะให้พ่อกเป็นคนช่วยพูด

สำหรับครอบครัวที่พ่อกเป็นใหญ่มีการวางแผนทางและกำหนดทิศทางให้ลูก เป็นไปตามที่พ่อกต้องการ ลูกจะมีการต่อต้าน และมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับพ่อก เช่น พ่อกกับณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ที่พ่อกมาคอยบงการชีวิตของณัฐไม่ทำให้ทำในสิ่งที่ณัฐต้องการ จนณัฐรู้สึกเสียดายความเป็น ตัวเอง ประกอบกับพ่อกมักทำร้ายร่างกายณัฐอยู่บ่อย ๆ เมื่อณัฐทำให้สิ่งที่พ่อกไม่ถูกใจ

ครอบครัวของสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) ที่เป็นคุณพ่อกเลี้ยงเดี่ยว สองจะมีความสนิทสนมกับพ่อก แต่พ่อกจะไม่ค่อยแสดงความรักกับสอง จนบางครั้งสองไม่ค่อยกล้าเข้าหาพ่อก หรือมี น้อยใจพ่อกบ้าง เช่นเดียวกับพ่อกของปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว) ที่พ่อกไม่ค่อยแสดงออกถึงความรักที่ มีต่อลูก จนทำให้ลูกรู้สึกน้อยใจในบางครั้ง

ดังตัวอย่างในตอนที่ 9 ของคุณหมิปาฏิหาริย์ เป็นฉากที่พ่อกกับสองพูดปรับ ความเข้าใจกัน

สอง: ไม่คิดว่าพ่อกจะมา
พ่อกสอง: ก็อยากมาเชียรไรง ก็เห็นชวนพ่อกตั้งหลายหนละ ไม่ได้มา ลักที ไม่เห็นบอกพ่อกเลย ว่าเล่นซีรีส์วาย
สอง: พ่อกไม่ว่าอะไรใช่ปะ
พ่อกสอง: จะว่าทำไมก็แค่การแสดง ก็สองไม่ได้เป็นจริง ๆ นิ ไซม์ยี้
สอง: (ก้มหน้า)
พ่อกสอง: สอง พ่อกขอโทษนะ ที่พ่อกผิดสัญญาอยู่เรื่อย วันนี้พ่อกเคลียร์ งานเสร็จก็รีบบินมาเลย
สอง: นี่พ่อก อย่าคิดมากสิ สองรู้ว่าพ่อกงานยุ่ง
พ่อกสอง: สอง ที่พ่อกเร่งทำคดีนี้นั่นอะ ไม่ใช่เพราะเค้าเป็นเพื่อนหนึ่ง หรอกนะ ต่อให้คดีไหนพ่อกก็ทำแบบนี้ ถ้าพ่อกทำให้สอง

รู้สึกแย่ พ่อขอโทษ ที่ผ่านมาพ่อม่่าแต่ทำงานจนลืมดูแล
สอง เพราะพ่อคิดว่าสองดูแลตัวเองได้ แต่ถึงสองจะโต
เป็นหนุ่มแล้ว ก็ยังเป็นไอ้ลูกหมาที่ยังอยากอ่อนพ่อ
เหมือนเดิมใช่ไหมละ

สอง: (พยักหน้า)

(พ่อดึงสองขึ้นมาถอด)

พ่อสอง: ต่ไปพ่อจะพยายามอยู่ ให้สองอ่อนโยนๆนะ

สอง: สองขอโทษนะพ่อ สองผิดเองแหละ ที่ไม่เคยบอกพ่อ
ตรงๆ เลย ว่าสองรู้สึกยังไง

พ่อสอง: ต่ไปถ้ามีอะไร เราจะพูดกันตรง ๆ นะลูก เราสองคนจะ
ได้ไม่เข้าใจผิดกันอีก เรามีกันแค่สองคนนะลูก สองคือลม
หายใจของพ่อ

สอง: สองรักพ่อนะ

พ่อสอง: พ่อก็รักสองลูก

จากบทสนทนาทำให้เห็นว่าพ่อม่่าจะไม่ค่อยมีเวลาให้กับสอง และไม่คอย
แสดงความรักให้สองเห็น โดยคิดว่าสองสามารถดูแลตัวเองได้ แต่จริงๆ แล้วสองก็ยังต้องการการ
แสดงความรักจากพ่ออยู่ เมื่อทั้งสองได้พูดคุยกันก็สามารถทำให้เข้าใจกันมากขึ้น

ภาพที่ 4.61

พ่อกับสองปรับความเข้าใจกัน (คุณหมื่นปาฏิหาริย์)

4.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก พบว่าครอบครัวส่วนใหญ่ ลูกจะมีความสนิท
สนมกับแม่ สามารถพูดคุยกับลูกได้ทุกเรื่อง ลูกมีความกล้าที่จะเข้าหาและพูดคุยเรื่องราวต่าง ๆ
โดยเฉพาะครอบครัวที่พ่อแม่เปิดกว้าง และให้อิสระในการใช้ชีวิต

ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับแม่ ในตอนที่ 6 ขณะที่แม่กำลังนั่งพิมพ์บทความ จีนค่อยๆ เดินมาจากข้างหลัง แล้วเข้าไปทำเสียงให้แม่ตกใจ

- แม่จีน: ขวัญเอ๊ยขวัญมา ฮึม (ทำท่าทำงานมือจะดี แต่เปลี่ยนเป็นเข้าปกอดจีนแทน) โอ้ แกล้งแม่จังเลยนะ นี่ เป็นไงมาไงเนี่ยะ ทำไมถึงกลับบ้านได้ คิดว่าจะลืมครอบครัวซะแล้ว
- จีน: วันก่อนจีนไปกินเค้กที่ร้านมา เห็นเค้กฝอยทอง คิดถึงแม่เลยนะ
- แม่จีน: หุยนี่ต้องขอบคุณเค้กเลยนะ แล้วเค้กฝอยทองหรือเปล่า
- จีน: เค้กธัญพืชแม่
- แม่จีน: โห่ คิดว่าจะซื้อมาให้
- จีน: แหม เดี่ยวน้ำตาลในเลือดก็พุ่งอีกอะ
- แม่จีน: นานๆ กินที่ไม่เป็นไรหรอก
- จีน: รู้ว่าเปรี้ยวมาตั้งแต่สมัยก่อน แต่ว่าสังขารมันไม่เที่ยงนะแม่ ให้จีนช่วยดูแลอาหารการกินดีกว่านะ
- แม่จีน: ฟังอย่างนี้แล้วดีใจจังเลย
- จีน: ถ่ายรูปลงสตอรี่กันแม่

สำหรับครอบครัวที่เป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยว ลูกจะมีความสนิทสนมกับแม่มาก ๆ เหมือนเป็นเพื่อนกัน สามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง ลูกกล้าเข้าหาแม่ และพยายามทำหน้าที่ในการดูแลแม่ และต้องการทำให้แม่ภูมิใจ เช่น ครอบครัวชลธิ์ (ต้นหนชลธิ์) ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศา) ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) และหนึ่งเดียว (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)

ตัวอย่างครอบครัวแวง (เส้นลองจิจุดที่ 180 องศาลากผ่านเรา) ที่แวงและแม่ใช้คำพูดแทนตัวเองในการสื่อสารกันว่า “ตัวเอง” กับ “เค้า” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่มีความสนิทสนมกันเหมือนเพื่อน ดังที่ปรากฏในบทสนทนาตอนที่ 1 ต่อไปนี้

- แม่แวง: ตัวเองแต่งตัวเสร็จแล้วหรือ
- แวง: ก็ตัวเองบอกจะออกแต่เช้าจะได้ถึงป้าย ๆ
- แม่แวง: ก็นี่เค้าตื่นแล้วนี่ไง ไม่สายหรอก
- แวง: จ้า...แต่กว่าตัวเองจะแต่งหน้าเสร็จก็สายพอดี
- แม่แวง: นี่คุณคศิริมลนะ จะให้หน้าสดไปสู้โลกได้ยังไง

แนว: คุณศศิวิมลละ หน้าสตกี่สย...

ภาพที่ 4.62

แนวกับแม่หยอกล้อกัน (เส้นลองจิตที่ 180 ลากผ่านเรา)

ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ที่มีแม่คอยสนับสนุนทุกอย่าง ดูแลซึ่งกันและกัน กันต์รักและเป็นห่วงแม่มาก อยากดูแลแม่และทำให้แม่ภูมิใจ ดังตัวอย่างในตอนที่ 5 ดังต่อไปนี้

กันต์: นี่ก็ยังคงอยู่เลยนะเว้ยว่าม้ากูทำไปได้ไงทุกวัน เหนื่อยตายเลย มึงคอยดูนะถ้ากูชนะ Hotwave กูจะให้ม้ากูนั่งอยู่เฉย ๆ แล้วก็กูจะนั่งเปย์เค้า เอาเท่าไรรับม้า (ยิ้มมีความสุข)

นอกจากนี้ในช่วงที่ม้าป่วยกันต์ก็เป็นห่วงและอยากดูแลม้ามาก ๆ ยอมหยุดเรียนเพื่อมาช่วยแม่ทำงานบ้าน

แม่กันต์: นี่ไอ้ตุต ไหวมัยเนี่ยะ มาเดี๋ยวมาช่วย

กันต์: ม้าไม่ต้อง ม้าไม่พักเถอะ เมื่อวานม้าก็รีบไปทีนึงแล้วอะ

แม่กันต์: หายแล้ว

กันต์: ไม่เป็นไร ม้าไปพักเถอะ นะ

แม่กันต์: หายแล้วๆ

กันต์: ไม่ต้อง ะ

แม่กันต์: ไปก็ได้ เหนื่อยก็หยุด

กันต์: รู้เลยดี๊ดีใคร

แม่กันต์: เออรู้แล้ว

กันต์: นอนนะ

จากบทสนทนาที่แสดงให้เห็น ถึงความรักความห่วงใยของทั้งลูกที่มีให้แม่ อยากช่วยเหลือแม่ให้แม่ได้พักผ่อน และจากแม่ถึงลูก ที่ไม่ยอมให้ลูกลำบากมาทำงาน ทั้งคู่อยากดูแลซึ่งกันและกัน นอกจากนี้กันต์อยากให้แม่ภูมิใจด้วยการเรียนในสิ่งที่ตัวเองไม่ได้รัก ดังบทสนทนาต่อไปนี้

กันต์: กันต์ว่าจะลองสอบคณะบริหารดูอะ
 แม่กันต์: อ้าวคณะดุริยางค์อะไรเนี่ยะไม่ยอมเข้าเรียนแล้วหรือ
 กันต์: ก็ถ้าสมมตินะ กันต์เป็นผู้บริหารใส่สูท ผูกเนกไท ม้าจะได้
 เอาไปอวดป่าข้างบ้านได้ไง
 แม่กันต์: เป็นเพราะม้าหรือ
 กันต์: เป็นเพราะกันต์เองนี่แหละ กันต์ไม่สามารถดูแลม้าได้ด้วย
 สิ่งที่กันต์รักอะ ถ้าป้ารู้ว่ากันต์มันห่วย ป้าต้องผิดหวังใน
 ตัวกันต์แน่ ๆ เลย
 แม่กันต์: แล้วกันต์จะมีความสุขหรือลูก

ภาพที่ 4.63

แม่และกันต์ดูแลกัน (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

4.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้อง พบว่าครอบครัวที่มีพี่หรือน้องโดยส่วนใหญ่ พี่น้องจะมีความสนิทสนมกัน พร้อมจะให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจกัน ในเรื่องต่าง ๆ ปกป้องดูแลกัน ซึ่งมีความแตกต่างจากละครโทรทัศน์แนวอื่น ๆ ที่หากเป็นความสัมพันธ์แบบพี่น้องแล้วมักจะมีการสร้างปมความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างความเป็นพี่น้อง

ตัวอย่างครอบครัวธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ที่สามพี่น้องรักและสนิทกันมาก ดูแลเอาใจใส่กันในทุก ๆ เรื่อง ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

ธัญญา: พี่ธราทำไมพี่ธรายังไม่กลับมา
 ธร: เดี่ยวเจ้าธาราก็กลับมาแล้วนะคะ ทำไมคะเพื่อพี่ธราแล้ว
 หรือ
 ธัญญา: ป่าวนะคะแค่คิดถึงเฉย ๆ
 ธร: แล้วธัญญาไม่คิดถึงพี่ธราบ้างหรือคะ
 ธัญญา: ก็ธัญญาเจอพี่ธราทุกวันแล้วนี่คะ ไม่ได้เจอพี่ธรามาเป็น
 เดือนเลย อย่างอนลึคะ
 ธร: ก็ถ้าอนแล้ว เจ้าหญิงจะง้อพี่ชายมั้ละ
 ธัญญา: ง้อก็ได้
 ธร: (หอมแก้มน้อง)
 (เสียงธราเปิดประตูกลับมาบ้าน)
 ธัญญา: พี่ธราจ๋า พี่ธรา ธัญญาคิดถึงพี่ธราจังเลย
 ธร: แหมพอฟีธรามาก็ไม่สนใจพี่ธราเลยนะคะ...

ภาพที่ 4.64

ภาพ 3 พี่น้อง ธร ธรา ธัญญา (เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ)

ยกเว้นครอบครัวเพียซ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ที่มีน้องสาวต่างแม่ ที่มี
 ความสัมพันธ์ไม่ค่อยดีต่อกัน เนื่องจากน้องสาวรับรู้มาว่าเพียซเคยทำร้ายแม่ของตนจึงไม่ชอบเพียซ
 แต่หลังจากได้ปรับความเข้าใจกับแม่เลี้ยงแล้ว ทั้งคู่ก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว

ตารางที่ 4.6

การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
1) การยอมรับตนเอง	1) ยอมรับตัวเองตั้งแต่ต้น 2) มีความสับสนในตัวเอง หรือเคยมีประสบการณ์ไม่ดีกับชายรักชาย และมายอมรับภายหลังมีความสัมพันธ์กับคนรัก
2) การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก	1) ตัวละครที่ยอมรับตัวเองตั้งแต่ต้นจะพร้อมเปิดเผยตัวตนกับคนรัก 2) ตัวละครส่วนใหญ่เมื่อมีการพัฒนาความสัมพันธ์ หรือมั่นใจว่าคนรักรู้สึกเช่นกัน ก็จะเริ่มเปิดเผยตัวตน
3) การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น	1) เปิดเผยตัวตนตั้งแต่ต้นกับคนอื่นโดยเฉพาะเพื่อนสนิท 2) เปิดเผยตัวตนกับคนอื่นหลังจากคบหากับคนรักแล้ว 3) ไม่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น เหตุผลมาจากสังคมและประสบการณ์ส่วนตัว 4) ไม่ตั้งใจเปิดเผยตัวตน แต่มีผู้อื่นทำให้ทราบเรื่อง
4) การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว	1) ครอบครัวที่เปิดกว้าง ไม่เห็นขั้นตอนการเปิดเผยตัวตน เนื่องจากยอมรับได้อยู่แล้ว 2) เปิดเผยตัวตนหลังจากที่มีความสัมพันธ์กับคนรัก 3) ครอบครัวที่มีพี่น้อง พี่น้องมักจะรู้เรื่อง หรือเป็นตัวละครในครอบครัวแรกๆ ที่ตัวละครชายรักชายจะเปิดเผยตัวตน
5) ผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตน	1) ครอบครัวเปิดกว้าง ไม่ปรากฏผลจากการยอมรับ 2) ผลไปในทิศทางบวก เช่น ครอบครัวยอมรับได้ 3) ผลไปในทิศทางลบ เช่น เกิดการทะเลาะกัน มีการทำร้ายร่างกาย

การศึกษาในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายต่อครอบครัว ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอนที่จะพัฒนาไปสู่การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ดังนี้

4.5.1 การยอมรับตนเอง พบว่าตัวละครชายรักชายส่วนใหญ่จะยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น ได้แก่ ธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) โอ้ไอ้ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ชลธิ์ (ต้นหนชลธิ์) นัปลิบ (นัปลิบจะจูบ) เลโอและเพ็ช (เมื่อหัวใจใกล้กัน) เทียน (คุณชาย) แวง (เส้นล่องจิจูจุดที่ 180 องศาผ่านเรา) ณัฐ สอง และเกณท์ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ติณณ์ และกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) หนึ่งเดียวและปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว) นอกจากนี้ยังพบว่าตัวละครที่ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในครอบครัวที่เปิดกว้าง ให้อิสระในการใช้ชีวิต

สำหรับตัวละครชายรักชายที่ไม่ได้ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น เกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ไทป์ (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) เกิดจากไทป์มีประสบการณ์ในวัยเด็กที่ไม่ดีกับคนที่ เป็นชายรักชาย ทำให้ไทป์มีทัศนคติที่ไม่ดีกับชายรักชาย แต่ด้วยการพัฒนาความสัมพันธ์กับธารไปเรื่อย ๆ จึงค่อย ๆ เริ่มยอมรับตนเอง

ไทป์: ตอนอายุ 11 หนูเคยถูกไอ้เหี้ย มันเป็นคนงานที่มาช่วยซ่อมหลังคา ที่รีสอร์ทของพ่อ หนูเจอหน้ามันแทบทุกวัน มันบอกหนูว่ามันรู้จัก สนามฟุตบอล หนูก็เลยยอมตามมันไป แล้วมันก็ต่อ หนู ตอนนั้นหนูตัว นิดเดียวเองอะ หนูจะเอาแรงที่ไหนไปสู้กับมันวะ จับกุมัดแขน หนู ขอร้องยังไม่มันก็ไม่ยอมปล่อย หนูยังจำได้ดีเลย ที่นั่นแม่ส่งปรก ชิบหาย มึงเคยทำให้หนูเสิร์ฟไข่ม้อย แต่ผู้ชายที่เกลียดเกลียดอย่างหนูเคย ทำแบบนั้นตั้งแต่อายุ 11 ตอนนั้นแม่โคตรแยะเลย หนูขะแยะ หนู อึดอัด หนูหายใจไม่ออก น้ำตาไหลเป็นลิตร์ ๆ แล้วมันยังลูบตัว หนู จับกุแก่ผ้า

จากบทสนทนาของไทป์ข้างต้น แสดงให้เห็นถึงที่มาว่าทำไมไทป์ถึงมีอคติกับ กลุ่มชายรักชาย และไม่ยอมรับตนเองว่าเป็นชายรักชาย

ส่วนเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมปลูกฝังให้เต้มีความ เชื่อที่ว่าผู้หญิงควรคู่กับผู้ชาย เมื่อตนเองเริ่มมีความรู้สึกที่ดีกับผู้ชาย จึงเกิดความสับสนในตัว กลัว สิ่งคมจะมองไม่ดี จะไปพูดเรื่องดังกล่าวกับผู้อื่นได้อย่างไร จนเต้ได้รับคำปรึกษาจากโก๋หูน (พี่ชาย) ที่ แสดงถึงความเข้าใจในตัวตนของเต้ จึงทำให้เต้มีความความมั่นใจ และกล้ายอมรับในความรู้สึก ของตนเองจริง ๆ

เช่นเดียวกับจิ้น (นัปลิบจะจูบ) ที่เริ่มต้นจากความสับสนในตัวเอง จึงต้อง ปกปิดตัวเอง จนความสัมพันธ์ที่มีต่อ นัปลิบเริ่มพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ และยอมรับตนเองได้

ขณะที่ต้นหน (ต้นหนชลธิ์) เมื่อในช่วงวัยเด็ก ต้นหนมีความรู้สึกดี ๆ ให้กับ ชลธิ์ แต่ด้วยความคาดหวัง และการปลูกฝังจากครอบครัวที่จะต้องมีความทะเยอทะยานให้ชื่อกล ทำให้ต้นหน

ต้องปกปิดและไม่ยอมรับในความรู้สึกตนเอง จนได้กลับมาพบกับชลธิอีกครั้ง ความสัมพันธ์ก็เริ่มพัฒนาขึ้น จนถึงวันที่คนรักไม่ได้อยู่ด้วย และกำลังจะเสียคนรักให้คนอื่นไป จึงทำให้ไม่สามารถเก็บความรู้สึกต่อไปได้ และยอมรับตนเองในที่สุด ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

ต้นหน: ชล มึงคิดว่ามึงแอบรักกูอยู่คนเดียวสินะ กูเองก็แอบรักมึงมาตั้งนานแล้วเหมือนกัน ไม่ใช่เพิ่งมารักมึงอย่างที่มึงเข้าใจ มึงจำวันที่เรามา นั่งเล่นกันที่สะพาน แล้วมึงตกละพานจนน้ำได้มัย นับจากวินาทีที่ปากกูแตะปากมึง กูก็รู้ทันทีว่ามึงคือคนที่กูรักอย่างหมดใจ นับจากวันนั้นในใจกูก็มีแต่มึง ชลธิ แต่เพราะว่ากูเป็นความหวังของปากกับม้า กูจึงต้องเก็บความรู้สึกนี้ไว้ในใจคนเดียว มึงรู้มัย ตอนแรกกูคิดว่าดูสิมึงได้แล้ว จนกูได้กลับมาเจอมึงอีกครั้ง กูเลยได้รู้ตัวเองว่า กูขากมึงไม่ได้เลย...

ภาพที่ 4.65

ภาพต้นหนพูดความในใจกับชลธิ (ต้นหนชลธิ)

4.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก พบว่าตัวละครโดยส่วนใหญ่ที่ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้นหรือยอมรับตนเองได้แล้วก็พร้อมจะเปิดเผยตัวตนกับคนรักตั้งแต่ต้น หรือเมื่อพัฒนาความสัมพันธ์ไประยะหนึ่งแล้ว ยกเว้นชลธิ (ต้นหนชลธิ) ที่กล่าวว่าหากเปิดเผยตัวตนไปแล้ว ต้นหนจะรับไม่ได้ อาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างชลธิ กับต้นหนจะจบลงไปด้วย ดังที่ปรากฏในบทสนทนาระหว่างชลธิกับแป้ง เพื่อนสนิทของชลธิในตอนที่ 1 ต่อไปนี้

แป้ง: เอาจ้ะมัยแกไปบอกความในใจที่เค้าให้รู้แล้วรู้รอดเลย ไป

- ชลธิ: ไม่มีทางอะ จะให้ฉันไปบอกว่าฉันชอบพี่เค้าตั้งแต่เด็ก
อะนะ โนเวย์เลย ถ้าเกิดว่าเค้าแอนตี้คนแบบฉันขึ้นมา มัน
จะมองหน้ากันไม่ติดนะเว้ย
- แป้ง: แต่ถ้าใช่ ก็แอบปี่ ทูเก็ตเตอร์ เลยอะเว้ย
- ชลธิ: ไม่มีทางหรอกพี่ต้นอะ ชายแท้ซัวร์...

ภาพที่ 4.66

ภาพชลธิ กับ แป้ง เพื่อนสนิท (ต้นหนชลธิ)

เช่นเดียวกับเทียน (คุณชาย) ที่ยังไม่กล้าเปิดเผยตัวตนในทันที เนื่องจากยังไม่
มั่นใจว่าอีกฝ่ายจะรู้สึกเช่นเดียวกันหรือไม่ ประกอบกับสังคมในขณะนั้นที่ยังไม่ยอมรับความเป็นชาย
รักชาย ส่งผลให้เทียนไม่กล้าเปิดเผยตัวตน จนกระทั่งเทียนมั่นใจว่าจิว (คนรัก) มีความรู้สึก
เช่นเดียวกัน จึงกล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรัก ดังที่ปรากฏในบทสนทนาตอนที่ 11 ต่อไปนี้

- เทียน: ผมไม่รู้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไรเหมือนกัน ผมขอโทษนะ
เรื่องที่เกิดขึ้น มันเป็นความผิดพลาด
- จิว: ความผิดพลาดงั้นหรอ (น้ำตาคลอ) แล้วที่คุณบอกว่าคุณ
รักผมล่ะ คุณหลอกผมหรอ ผมเข้าใจแล้ว คุณคงทำแบบ
นี้บ่อย ๆ สิเนะ ผมมันโง่เองที่หลงเชื่อคุณอะ
- เทียน: มันไม่ใช่แบบนี้นะจิว แต่มันไม่ควรเกิดขึ้น เพราะเราสอง
คนเป็นผู้ชายไงจิว
- จิว: ผมว่ามันไม่ควรเทียน แต่ผมก็พยายามห้ามใจตัวเองแล้ว ที่
ผมห้ามให้คุณไปหาผม ก็เพราะผมกลัวว่าผมจะห้ามใจ
ตัวเองไม่ได้ ผมพยายามห้ามความรู้สึกของผมแล้ว แต่มัน
ก็ทำไม่ได้ไงเทียน ยิ่งห้ามมันก็ยิ่งรู้สึก (จับมือเทียน) ผม

อยากปกป้องคุณนะเทียน ผมอยากดูแลคุณ ผมเป็นห่วง
คุณนะเทียน ความรู้สึกทั้งหมดนี้ ผมพยายามฝืนใจตัวเอง
แต่มันก็ทำไม่ได้ไงเทียน

เทียน: จิว

จิว: แต่คุณกลับเรียกความรู้สึกนี้ว่าความผิดพลาดนั่นหรือ มัน
ไม่ได้เป็นความรักหรือเทียน

เทียน: (ยิ้ม) ที่ผ่านมา ผมคิดว่า ผมรู้สึกดีกับคุณอยู่แค่นั้นเดียวชะ
อึก ผมไม่ได้ฝันไปใช่ไหมจิว

ภาพที่ 4.67

เทียนกับจิวเปิดเผยตัวตนต่อกัน (คุณชาย)

สำหรับไทป์ (เกลียดนักมารักซะดี ๆ) เริ่มต้นจากความไว้อารมณ์ จึงเล่าถึง
ประสบการณ์ไม่ดีในวัยเด็กให้ธารฟัง หลังจากนั้นจึงมีความสัมพันธ์กับธารในลักษณะเพื่อนคู่นอน
(Friend with benefits) แต่ไทป์ก็ยังคงไม่ยอมเปิดเผยตัวตน จนกระทั่งมีการพัฒนาความสัมพันธ์ไป
เรื่อย ๆ สู่อารมณ์รักตัวเอง และเปิดเผยตัวตนกับคนรักตามลำดับ

4.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น พบว่าตัวละครที่มีการยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น
ส่วนใหญ่จะเปิดเผยตัวตนกับผู้อื่นด้วย โดยเฉพาะเพื่อนสนิท ได้แก่ ธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ)
ไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ชลธิ์ (ต้นหนชลธิ์) นั้บสึบ (นั้บสึบจะจูบ) เลโอ และเฟียช (เมื่อหัวใจใกล้
กัน) ตินณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นั้บสึบ (นั้บสึบจะจูบ) สามารถเปิดเผยตัวตนได้กับทุกคน ตัวอย่างใน
เหตุการณ์ที่นั้บสึบกับจิ้นไปรับประทานก๋วยเตี๋ยวด้วยกันในตอนที่ 8 นั้บสึบกล้าที่จะบอกกับทุกคนว่า
เขามีคนรักเป็นผู้ชาย ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

แม่ค้า: ก็อย่างว่าแหละพี่น้องกันมีอะไรก็ต้องยอม ๆ กันบ้างนะลูกนะ

นับลิบ : ไม่เป็นไรหรอกครับป้า แฟนผมเขาชอบเป็นแบบนี้แหละ
ครับ เวลาเขาโกรธชอบโวยวาย

จิ้น : นี่ นับลิบ

แม่ค้า: อย่าเล่นตัวมากเลยพ่อหนุ่ม แฟนเราเขารูปล่อละ แถมเป็นคารา
อีกด้วย โชคดีแค่ไหนแล้วที่มีแฟนล่อแบบนี้...

ต้นหน (ต้นหนชลธิ) เปิดเผยตัวตนกับเพื่อนสนิทคือแป้ง ที่สามารถคุยปรึกษา
แป้งในทุกเรื่อง และแป้งก็สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำชลธิในสมหวังในความรัก ดังตัวอย่างใน
บทสนทนาต่อไปนี้

แป้ง: ไอ้ชล เกตุประกาศผล Admission ยัง

ชลธิ: ไว้ค่อยดูก็ได้ ไม่มีอารมณ์

แป้ง: จุ้นแกก็ไม่ต้องดู เพราะชั้นดูให้แกแล้ว เราสองคนได้ มอ
เดียวกับที่ต้นหนของแกใจ ดีใจลิ ดีใจ เร็ว....

จากประโยคสนทนาดังกล่าวทำให้ทราบว่าแป้งในฐานะเพื่อนสนิทของชลธิ
ทราบเรื่องที่ชลธิแอบชอบต้นหน นอกจากนี้เมื่อปัญหาอะไรเกิดขึ้นเกี่ยวกับต้นหน ชลธิก็มักจะโทร
ปรึกษากับแป้งในทุก ๆ เรื่องด้วย

นอกจากนี้ยังมีบางตัวละครที่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น หลังจากตกลงคบหากับ
คนรักแล้ว ได้แก่ เต้ (แป้รักฉันทด้วยใจเธอ) ต้นหน (ต้นหนชลธิ) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างบทสนทนาที่แสดงให้เห็นว่าต้นหน (ต้นหนชลธิ) กล้าเปิดเผยตัวตน
กับคนอื่น หลังจากคบกับชลธิแล้ว

ชลธิ: พี่ ผมขอโทษ

ต้นหน: (ดึงชลธิมากอด)

ชลธิ: คนมองแล้วพี่

ต้นหน: ก็กูจะกอดแฟนกูอะ ใครจะทำไมวะ

ภาพที่ 4.68

ต้นหนกล้าเปิดตัวในพื้นที่สาธารณะ (ต้นหนชลธิ)

ส่วนตัวละครที่ไม่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่นด้วยเหตุผลที่แตกกันออกไป เช่น ไทป์ไม่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น เนื่องจากกลัวสังคมมองไม่ดี เพราะเชื่อว่าสังคมยังไม่ยอมรับ จีน ไม่เปิดเผยตัวตนกับกลุ่มเพื่อน เนื่องจากมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว เทียน ไม่เปิดเผยตัวตนเนื่องจากสังคมในสมัยของเทียน ยังไม่ยอมรับความเป็นชายรักชาย และณัฐไม่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น แต่ก็ไม่ได้ปกปิดอะไร มีเพื่อนสนิทที่ทราบว่าเป็นชายรักชาย และมีฉากที่ณัฐกอดกับธารที่ห้างสรรพสินค้า

อีกทั้งยังมีตัวละครที่ไม่ได้ตั้งใจเปิดเผยตัวตนด้วยตนเอง แต่มีผู้อื่นมาทำให้คนอื่นทราบเรื่อง ได้แก่ ตินฉฉ และ กั้นต์ ที่มีคนแอบถ่ายขณะทั้งสองคนกำลังจูบกันในที่สาธารณะ และมีการเผยแพร่ต่อกันในโรงเรียน เช่นเดียวกับหนึ่งเดียว ที่โดนปล่อยคลิปขณะทั้งคู่กำลังจูบกันในห้องดนตรีให้คนในโรงเรียนทราบ

4.5.4 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว พบว่าตัวละครที่ครอบครัวเปิดกว้าง ให้อิสระ และตัวละครยอมรับตนเองตั้งแต่ต้นมักจะไม่เห็นขั้นตอนกระบวนการในการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว เนื่องจากครอบครัวรับได้อยู่แล้ว ได้แก่ ครอบครัวธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวชลธิ (ต้นหนชลธิ) ครอบครัวเลโอ (เมื่อหัวใจใกล้กัน) และครอบครัวเกณท์ (คุณหมิปาฏิหาริย์)

สำหรับครอบครัวที่ตัวละครชายรักชายไม่ได้เปิดเผยตัวตน แต่ครอบครัวรู้เอง หรือมีผู้อื่นมาแจ้งให้ทราบ ได้แก่ ครอบครัวเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ) ครอบครัวเทียน (คุณชาย) ครอบครัวณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ครอบครัวตินฉฉ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ครอบครัวหนึ่งเดียว และครอบครัวหนึ่งเดียว (แม่) (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)

ขณะที่ครอบครัวชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวหลังจากที่มีความสัมพันธ์กับคนรักและต้องการเปิดเผยให้ครอบครัวทราบ ได้แก่ ครอบครัวจิน ครอบครัวนับสิบ

(นับสิบจะจูบ) ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจูดที่ 180 องศาผ่านเรา) ครอบครัวสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

นอกจากนี้ยังพบว่าครอบครัวตัวละครชายรักชายที่มีพี่หรือน้องจะเริ่มต้นเปิดเผยตัวตนกับพี่น้องก่อนที่จะเปิดเผยกับพ่อแม่ ได้แก่ ครอบครัวเต่ ครอบครัวจิ้น และครอบครัวนับสิบ ครอบครัวนับสิบ ส่วนครอบครัวเทียน เทียนก็พยายามจะเปิดเผยเรื่องดังกล่าวให้น้องชายคือหยางให้รับรู้ แต่หยางไม่อยากให้พี่ชายคิดมากและลำบากใจ จึงพยายามเลี่ยงไม่ให้พี่ชายตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

4.5.5 ผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว พบว่าครอบครัวที่เปิดกว้างให้อิสระ มักไม่ปรากฏผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตนของครอบครัว ได้แก่ ครอบครัวธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวชลธิ (ต้นหนชลธิ) ครอบครัวเลโอ และครอบครัวเพ็ช (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ครอบครัวเกณท์ (คุณหมิปาฏิหาริย์)

สำหรับครอบครัวที่ผลในทางลบหลังจากการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตาม ได้แก่ ครอบครัวไทป์ (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ครอบครัวเต่ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวติณณ์ และครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ครอบครัวหนึ่งเดียว และครอบครัวปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)

ครอบครัวที่มีผลในทางลบหลังจากการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตาม ได้แก่ ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ) ครอบครัวจิ้น และครอบครัวนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวเทียน (คุณชาย) ครอบครัวแวง (เส้นลองจิจูดที่ 180 องศาผ่านเรา) ครอบครัวณัฐและครอบครัวสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์)

ตัวอย่างครอบครัวจิ้น (นับสิบจะจูบ) หลังจากเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ก็เกิดมีปากเสียงกันระหว่างจิ้น พี่ชาย กับพ่อ ดังตัวอย่างในบทสนทนาในตอนที่ 9 ต่อไปนี้

จิ้น: พ่อ ทำไมพ่อไม่คุยกับจิ้น
 พ่อจิ้น: (มองหน้า)
 จิ้น: นี่พ่อรับไม่ได้ใช่ไหมที่จิ้นคบกับนับสิบอะ
 พ่อจิ้น: จะทำอะไรก็ไปทำ ชั้นยังไม่อยากคุยกับแก
 จิ้น: ถ้าไม่คุยตอนนี้แล้วจะคุยตอนไหน ทำไมอะ มันจะอะไร
 นึกหนาทรอ แคจิ้นรักนับสิบแล้วคบกันอะนะ
 พ่อจิ้น: ขึ้นไปข้างบน

- จิ้น: ไม่ จิ้นไม่ขึ้น จิ้นรู้ว่าพ่อกับแม่รับไม่ได้ที่จิ้นเป็นเกย์ แต่ มันเกิดขึ้นไปแล้ว จิ้นก็ไม่คิดว่ามันจะเกิดขึ้นเหมือนกัน หรือว่าพ่อรังเกียจเกย์หรือ ช่วยไม่ได้นะ ก็จิ้นรักนับลิบไปแล้วนี่
- พ่อจิ้น: พ่อบอกให้แกขึ้นไปข้างบน
- จิ้น: ถ้าจิ้นไม่มันใจอะ จิ้นไม่มาบอกพ่อกับแม่หรือจิ้นจะ โทกพ่อกับแม่ต่อไปก็ได้ แต่จิ้นไม่อย่างทำอย่างนั้นใจ แล้วการที่จิ้นซื่อสัตย์กับตัวเอง ซื่อสัตย์กับทุกคน นี่คือนี่ที่จิ้นควรจะได้รับหรือพ่อ แต่เฮ้... พ่อก็ไม่น่าจะโกรธจิ้น เรื่องนี้นี่ เพราะว่าถ้าจิ้นจำไม่ผิด พ่อที่เคยคบกับผู้ชาย ก่อนจะมาเจอแม่นี่
- พ่อจิ้น: (โกรธ)
- จิ้น: นี่ก็เท่ากับว่าพ่อรังเกียจตัวเองงั้นหรือ
- พ่อจิ้น: หุบปาก กูบอกให้มึงขึ้นไปข้างบน ไป (จิ้นโกรธแล้วเดินออกไป)
- พี่ชายจิ้น: วันนี้พ่อทำเกินไปปะ ผมโคตรผิดหวังในตัวพ่อเลยอะ
- พ่อจิ้น: มึงเคยถามกูบ้างมั๊ย ว่ากูเคยผิดหวังในตัวพวกมึงบ้างหรือ เปล่า เคยคิดบ้างมั๊ย ทำตัวเป็นเลือนอนกินอย่างมึง คงคิดไม่ได้หรือจิ้น มึงจะไปไหนก็ไป กูไม่อยากทะเลาะกับมึงอีก คนหนึ่ง
- พี่ชายจิ้น: คิดว่าเป็นพ่อ แล้วสั่งให้คนนู้นคนนี้ทำอะไรก็ได้นั้นหรือ พ่อไม่ได้ถูกทุกอย่างนะเว้ย แล้วพ่อรู้ปะ สิ่งที่ทำอยู่อะ แม่โคตรบ้าอำนาจเลย...

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าจิ้นกำลังจะพยายามต่อสู้เพื่อให้พ่อ ยอมรับในความเป็นชายรักชายของเขา แต่พ่อก็มีเหตุผลของพ่อที่ไม่ยอมบอกกับลูก และไม่เลือกที่จะ พุดปรับความเข้าใจ ส่วนพี่ชายจิ้นก็เสียใจและไม่พอใจที่พ่อไม่เข้าใจในสิ่งที่น้องเป็น

นอกจากนี้ส่วนหนึ่งของครอบครัวที่มีผลในทางลบ หลังจากเมื่อครอบครัวได้ ไขเวลาทบทวนและมีการพูดคุยกันก็สามารถทำให้ทุกคนในครอบครัวเข้าใจกันได้ หรือบางครอบครัว ยังทำตัวไม่ถูกกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ครอบครัวนับลิบ (นับลิบจะจูบ) ครอบครัวสอง (คุณหมี่ ปาฏิหาริย์)

ตัวอย่างครอบครัวสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) หลังจากที่พ่อรู้ความจริง พ่อก็แสดงอาการตกใจทำตัวไม่ถูก และพ่อยังไม่ตอบอะไร จนหลังจากนั้นพ่อมาแอบได้ยินสองคุยกับเกณฑ์ พ่อจึงขอทำความเข้าใจ ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

- สอง: ฮัลโหลลุง ถึงบ้านหรือยังอะ
- เกณฑ์: ไปถึงบ้านละ มึงโอเคไหม๊
- สอง: อืม ขอโทษนะลุง จริงๆ ผมจะตั้งใจพาลุงมาแนะนำตัวกับพ่อดี ๆ กว่าเนี่ยะ
- เกณฑ์: จะพาไปแบบไหนพอมึงก็ซื้อคั้งนั้นแหละ แต่กูเชื่อนะว่าอีกไม่นานพอมึงต้องเข้าใจว่าที่กล้าบอกเค้าเป็นคนแรก เพราะเขาคือคนที่มึงรัก และก็ไว้ใจที่สุด
- สอง: ลุงรอผมหน่อยนะ ที่พ่อเงียบก็คงจะซื้อคอย่างที่ลุงว่า แต่ผมเชื่อว่าพ่อจะต้องรักลุงได้เหมือนที่ผมรัก พ่อจะต้องรู้ว่าผมเลือกรักคนไม่ผิด
- เกณฑ์: อืม แค่นั้นะ
(สองหันไปเห็นพ่อที่ยืนฟังอยู่)
- สอง: เดี่ยวสองไปอ่านหนังสือก่อนนะ
- พ่อสอง: สอง พ่อก็ขอโทษเหมือนกัน พ่อรู้ที่ผ่านมานะเนี่ยะ พ่ออาจใส่ใจสองไม่มากพอ พ่อรู้แล้วว่าสองเป็นยังไง ขอเวลาพ่อหน่อย

4.6 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

ตารางที่ 4.7

รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
1) ยอมรับ	1) ยอมรับได้ตั้งแต่ต้น 2) ยอมรับภายหลังพูดคุยหรือทำความเข้าใจ
2) ยอมรับโดยเงื่อนไข	1) สามารถมีสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ครอบครัวต้องการ 2) การสร้างเงื่อนไขขึ้นมาเองจากตัวละครชายรักชายเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ครอบครัวยอมรับ

ตารางที่ 4.7

รูปแบบการยอมรับของครอบครัว (ต่อ)

เกณฑ์ในการวิเคราะห์	การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย
3) ไม่ยอมรับ	1) ไม่ยอมรับ เนื่องจากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อความเป็นชายรักชาย 2) ไม่ยอมรับ เนื่องจากสังคมวัฒนธรรมในเรื่องไม่ยอมรับ 3) ไม่ยอมรับ เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของครอบครัวต่อชายรักชาย

จากการสำรวจละครโทรทัศน์แนววายทั้งหมด 10 เรื่อง 19 ครอบครัว พบว่ารูปแบบการยอมรับของครอบครัวมี 3 รูปแบบ คือยอมรับ ยอมรับโดยเงื่อนไข และไม่ยอมรับ ทั้งนี้การยอมรับทั้ง 3 รูปแบบ สมาชิกในครอบครัวจะมีรูปแบบการยอมรับที่แตกต่างกัน

4.6.1 ยอมรับ

ครอบครัวที่ยอมรับ โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากครอบครัวที่มีการเปิดกว้างและเข้าใจถึงความหลากหลายในปัจจุบัน หล่อหลอมให้ตัวละครชายรักชายรู้สึกว่าการยอมรับคือพื้นที่ปลอดภัยที่สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง ตัวละครชายรักชายมักจะเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวมาตั้งแต่ต้น ครอบครัวที่ลักษณะการยอมรับในรูปแบบดังกล่าว ได้แก่ ครอบครัวของธาร (เกลียดนักมารักกันซะดี ๆ) ครอบครัวเต้ ครอบครัวไอ้เอ๋ว (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ครอบครัวชลธิ์ (ต้นหนชลธิ์) แม่และพี่ชายของจิ้น พี่ชายของนับสิบ (นับสิบจะจูบ) ครอบครัวเลโอ ครอบครัวเฟียช (เมื่อหัวใจใกล้กัน) ครอบครัวสอง ครอบครัวเกนต์ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ครอบครัวติณณ์ ครอบครัวกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ครอบครัวหนึ่งเดียว ครอบครัวปาล์ม (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว)

โดยเหตุผลในการยอมรับส่วนใหญ่ของแต่ละครอบครัวคือความสุขของลูก พ่อแม่สามารถให้ได้ทุกอย่าง ขอให้ลูกได้เลือกเส้นทางเดินของตนเอง และมั่นใจในเส้นทางของตนเอง ดังตัวอย่างครอบครัวของเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) ขณะที่แม่และโก๋หุ้ญ ไปส่งเต้ที่หอพัก ระหว่างที่มีการพูดรำลាក់กัน แม่ได้บอกว่าแม่ทราบอยู่แล้วว่าลูกเป็นอย่างไร ทำให้ไม่ถึงไม่บอกแม่ตรง ๆ ตามที่ปรากฏในบทสนทนาในซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 1 ดังต่อไปนี้

แม่เต้: (หยิบของในกระเป๋าให้เต้) อยู่ห่างมะ เอรานี้ไว้ได้หมอนนะลูก

เต้: (แต่มองไปที่ของที่แม่ให้) สองอันเลยหรือมะ (หัวเราะ)

แม่เต้: อันนี้ให้เต้ อีกอันให้ไอ้เอ๋วไง

เต้: (ตกใจ)
 แม่เต้: ก๊ับไอ้ไอ้วดูแลกันให้ดี ๆ นะลูก
 เต้: (มองหน้าโก้หูน)
 แม่เต้: ก๊ับไอ้ไอ้วดูแลกันให้ดี ๆ นะลูก
 โก้หูน: (ส่ายหน้า) ไม่ได้พูด
 แม่เต้: ไม่มีใครบอกอะไรเมื่อก่อนนั่นแหละ เต้เป็นลูกมะทำไมจะไม่รู้ เต้จะชอบใครทำไมไม่บอกมาตรง ๆ ละ
 เต้: หนู..กลัวมะว่า
 แม่เต้: (มองหน้าและจับมือเต้) เต้...ใช้ชีวิตตัวเองให้มีความสุขเถอะนะลูก

จากบทสนทนาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าแม่สามารถยอมรับในสิ่งที่ลูกเป็นได้ ขอให้ลูกมีความสุขในการใช้ชีวิต คนเป็นแม่รู้ทุกอย่างว่าลูกของตนนั้นเป็นอย่างไร เพียงรอเวลาให้ลูกมาพูดคุยด้วยเท่านั้น

ภาพที่ 4.69

แม่และโก้หูนมาส่งเต้ที่หอพัก (แปลรักฉันด้วยใจเธอ)

เป็นไปในทิศทางเดียวกับแม่ของติณณ์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) ที่รอให้ลูกได้เข้ามาพูดคุยเรื่องดังกล่าวกับแม่ด้วยตัวเองและไม่กล้าถามลูก เนื่องจากเห็นว่าลูกดูกลัวมากเมื่อแม่กำลังจะคุยเรื่องดังกล่าว ตามที่ปรากฏในบทสนทนาในตอนที่ 12 ดังต่อไปนี้

ติณณ์: ติณณ์ขอโทษนะครับแม่ ติณณ์ไม่ได้บอกอะไรแม่เลย
 แม่ติณณ์: ไม่เป็นไรหรอกลูก แม่เองนี่แหละที่ทำให้ติณณ์ไม่กล้าบอกแม่
 แม่ขอโทษนะ (หันไปมองหน้ากันต์) ทั้งคู่เลย
 (ติณณ์เดินเข้าไปสวมกอดแม่)

แม่ติณณ์: แม่รักลูกนะ

สำหรับครอบครัวที่เป็นพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยวเกือบทั้งหมดจะยอมรับในความ เป็นชายรักชายของลูกได้ ได้แก่ แม่ของเต้ (แปลรักฉันด้วยใจเธอ) แม่ชลธิ (ต้นหนชลธิ) พ่อของสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) แม่ของกันต์ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน) แม่หนึ่งเดียว (เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว) ยกเว้นแม่ของแวง (เส้นล่องจืดที่ 180 องศาผ่านเรา) ที่ไม่ยอมรับ โดยจะอธิบายในหัวข้อถัดไป สำหรับเหตุผลที่ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าทำไมครอบครัวในลักษณะดังกล่าวถึงยอมรับได้ เนื่องมาจาก จำนวนสมาชิกภายในครอบครัวมีจำนวนน้อย บางครอบครัวเหลือเพียง 2 คน ทำให้สมาชิกใน ครอบครัวต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถพูดคุยปรึกษาปัญหากันได้ทุกอย่างอยู่แล้ว จึง ง่ายต่อการยอมรับและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

กันต์: ม้าก็รู้ใช่ไหมว่าติณณ์มันชอบกันต์อะ... แล้วกันต์ก็ชอบมัน เหมือนกันอะ ติณณ์มันก็ตินะม้า มันคอยมาช่วยเหลือกันต์ ตอน แข่ง Hotwave มันก็มาช่วยกันต์ ตอนที่กันต์รู้สึกไม่ดี รู้สึกไม่โอเค มันก็คอยทำให้กันต์รู้สึกดีขึ้นอะ แเค่อยากบอกให้ม้ารู้ว่ากันต์คบกับ ติณณ์อะ ม้าโอเคป่าวอะ

แม่กันต์: (ยิ้มและเอื้อมมือไปกอดกันต์) โอเคดิ กันต์รักใคร ม้าก็รักด้วย ชอบคุณที่บอกม้านะ ม้าดีใจนะที่มีกันต์เป็นลูก

กันต์: กันต์ก็โชคดีเหมือนกันที่มีม้า

แม่กันต์: ไม่ต้องกังวลนะ

ภาพที่ 4.70

กันต์สารภาพว่าชอบผู้ชายกับแม่ (แฟนผมเป็นประธานนักเรียน)

ครอบครัวของสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์) พ่อของสองไม่ได้ยอมรับแต่แค่รู้สึกว่าจะทำตัวอย่างไรต่อไป จึงขอเวลาพ่อคิดทบทวน และสุดท้ายพ่อก็ยอมรับและเข้าใจสอง ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

สอง: เรื่องสองกับลุง (มองหน้าเกณฑ์) ถึงตอนนี้พ่อจะยังไม่เห็นด้วย
 ยังไงเราสองคนก็จะไม่ถอดใจง่าย ๆ สองอยากให้พ่อรู้ว่าพวกเรา
 สองคนจริงจัง ยังไงเราก็จะยังรักกันเหมือนเดิม สองขอโทษนะที่
 อาจจะทำให้พ่อไม่สบายใจอะ

พ่อสอง: จริง ๆ พ่อรู้มาตั้งนานละ ตั้งแต่พ่อไปกองเชียร์ส้อะ

สอง: พ่อรู้

พ่อสอง: ใจตอนนั้นพ่อทำตัวไม่ถูก ก็ไม่รู้ว่าจะต้องรับกับเรื่องนี้อย่างไร ก็พ่อ
 ไม่เคยคิดมาก่อนว่าลูกชายพ่อจะชอบผู้ชาย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า
 พ่อจะรับไม่ได้ พ่อแค่เป็นห่วง (พ่อลุกขึ้นเดินมาหาสอง) แต่
 ตอนนี้พ่อรู้แล้วว่าพ่อไม่ต้องเป็นห่วง พ่อเห็นลูกมีความสุขที่ได้พบ
 กัน พ่อเห็นแล้วว่าลูกสองคนดูแลกันได้ ถ้าคบกันแล้วมีความสุขก็
 คบไปเถอะ

สอง: (เข้าไปกอดพ่อ) ขอขอบคุณครับพ่อ

พ่อสอง: พ่อรู้ว่าพ่อไม่ใช่พ่อที่ดีเท่าไร คำพูดของพ่อที่ผ่านมามาอาจทำให้
 สองเสียใจ พ่อขอโทษนะ

สอง: สองก็ขอโทษเหมือนกันนะ เราต่างคนก็ต่างเสียใจ เพราะเรารัก
 กันมากใช้มัยพ่อ

ภาพที่ 4.71

พ่อยอมรับในการเป็นชายรักชายของสอง (คุณหมิปาฏิหาริย์)

นอกจากนี้ยังพบว่าสมาชิกภายในครอบครัวที่เป็นพี่หรือน้องมักจะเป็นตัวละครแรก ๆ ที่สามารถยอมรับในความเป็นชายรักชายได้ เหตุผลเนื่องมาจากความสนิทสนมกันระหว่างพี่กับน้อง มีการพูดคุย ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กันได้ทุกอย่าง มากกว่าตัวละครที่เป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะพ่อและแม่ ดังตัวอย่างพี่ชายของนับสิบที่ทราบเรื่องราวของน้องชายมาตั้งแต่ต้นและเป็นผู้ที่แนะนำให้ น้องชายทั้งสองเปิดตัวกับพ่อแม่

- พี่ชายนับสิบ: ไง...เป็นแฟนกันแล้วหรือ
- จिन: เอ่อ...ยังพี่
- พี่ชายนับสิบ: งั้นก็...รีบ ๆ ใจอ่อนให้มันหน่อยละกัน มันรอของมันมานานละ
- จिन: (ยิ้มเขินๆ)
- พี่ชายนับสิบ: คุณกันเรียบร้อยเมื่อไหร่ กลับบ้านไปบอกพ่อแม่ด้วย แม่กูออกจะรักมึงขนาดนั้นอะ เขาไม่ว่าอะไรหรอก เขาจะดีใจด้วยซ้ำ
- จिन: (ทำท่าคิดลักพัก)
- พี่ชายนับสิบ: เฮ้ยจिन อย่าคิดมาก พ่อแม่เรา เค้าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ถึงพ่อกูจะรักหน้าตาวงศ์ตระกูลแค่ไหน แต่เขาก็ไม่ใช่คนหัวโบราณอะไร ไม่งั้นเขาจะยอมให้อีสิบมาเล่นซีรีส์หรือถูกปะ แต่ถ้าเขารู้เรื่องเองเนี่ยะ เรื่องใหญ่ ถึงมึงจะโตแล้ว แต่พ่อแม่เค้าก็ยังไม่ยอม มีอะไรก็บอกเขาหน่อยละกันขนาดนี้แล้ว
- จिन: เดี่ยวพี่ ผมยังไม่เป็นอะไรกับนับสิบสักหน่อย
- พี่ชายนับสิบ: เดี่ยวก็เป็น น้องกู ทำไมกูจะไม่รู้ มึงไม่รอดมันหรอก

ภาพที่ 4.72

พี่ชายนับสิบให้คำปรึกษากับนับสิบและจिन (นับสิบจะจูบ)

4.6.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข

ครอบครัวที่ยอมรับโดยเงื่อนไข กระบวนการในการยอมรับหลังจากการทราบว่าลูกเป็นชายรักชายจะไม่ยอมรับในทันที เนื่องจากสาเหตุที่แตกต่างกันออกไปดังรายละเอียดต่อไปนี้

ครอบครัวต้นหน (ต้นหนชลธิ) หลังจากทราบว่าลูกเป็นชายรักชาย พ่อไม่พอใจ สั่งห้ามให้ต้นหนคบกับชลธิ และให้แยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน โดยเหตุผลหลักของการไม่ยอมรับ เนื่องจากกลัวจะไม่มีทายาทในการสืบสกุล แต่เมื่อแม่ต้นหน แม่ชลธิ และทุกคนช่วยกันหาทางออกให้สามารถมีทายาทสืบต่อได้ด้วยวิธีการอุ้มบุญ และต้นหนก็สามารถคบหากับชลธิต่อได้ด้วย เมื่อเงื่อนไขของพ่อสามารถถูกตอบสนองได้ พ่อของต้นหนก็ยินยอมประกอบกับในขณะที่พ่ออาการโรคหัวใจกำเริบ ทุกคนที่เป็นชายรักชาย ทั้งต้นหน ชลธิ อัยย์ ไน ต่างเข้ามาดูแลพ่อเป็นอย่างดี ดังตัวอย่างของบทสนทนาในตอนท้าย 10 ต่อไปนี้

แม่ชลธิ: หะ...นี่พี่พรกับเสี่ยวรู้ตั้งแต่แรกแล้วหรือ ว่าต้นหนชอบกับชลธิ

แม่ต้นหน: พี่เป็นแม่คนนะ ลูกพี่เป็นอะไรมีหรือพี่จะไม่รู้ ต้นหนสนิทกับชลตั้งเล็ก ๆ อะอะอะไรก็ ชล ชล ชล พี่ก็เดาออกว่าต้นหนชอบชล พี่ก็เลยกระซิบบอกเฮีย

แม่ชลธิ: แล้วเสี่ยวว่าไงอะ

แม่ต้นหน: (ถอนหายใจ) เขาก็เสียใจ ผิดหวังตามประสาคนเป็นพ่อเนอะ และยิ่งครอบครัวคนจีนด้วย เขาก็อยากมีลูกหลานสืบสกุล พวกพี่ก็เลยตัดสินใจย้ายครอบครัวไปอยู่ที่กรุงเทพฯ แล้วก็ให้ต้นหนเรียนที่กรุงเทพฯ เพื่ออะไรจะดีขึ้นซึ่งมันก็ได้ผล

แม่ชลธิ: อ้อ มันเป็นอย่างนี้เอง

แม่ต้นหน: มันก็เหมือนพรหมลิขิตนะ อยู่ ๆ ต้นหนก็อกหัก แล้วนี่ก็อย่างไรไม่รู้ซีมอเตอร์กลับมาที่บ้านที่ชลบุรี แล้วก็มาเจอชลอีกรอบนึง พวกพี่ก็คอยดูอยู่ห่าง ๆ นะ ก็คิดว่าจะไม่มีอะไรแล้ว เพราะต้นหนมีแฟนเป็นผู้หญิงมาตลอด และก็ครบกันจริง ๆ จัง ๆ ด้วย

แม่ชลธิ: แต่มันก็เกิดขึ้นอีกจนได้

แม่ต้นหน: ปัญหาก็คือถ้าต้นหนกับชลยังคบกันอย่างนี้เรื่อย ๆ พวกพี่จะไม่มีทายาทสืบสกุลเลย แล้วเฮียเขาก็กังวลเรื่องนี้มาก ๆ

แล้วที่ออกมาเดินเป็นเจ้าเข้าเพราะเขากลับไม่มีหลาน
ไม่ใช่อยากได้ลูกสะใภ้อะไรหรอกนะ

แม่ชลธิ: นี่พี่พรหมายความว่าถ้าต้นมีลูกให้เสียได้ ต้นจะคบกับใคร
เสียก็ไม่สนอย่างนั้นหรือ

แม่ต้นหน: ใช่

แม่ชลธิ: (คิดและยิ้ม)

พ่อต้นหน: อุ่มบุญหรือ

แม่ชลธิ: ใช่...ชั้นคุยกับพี่พรแล้ว เสียก็จะได้ไม่ต้องบังคับจิตใจของ
ต้น แล้วพวกเราก็จะได้ไม่ต้องผิดใจกันเอง แถมเสียยังจะ
ได้หลานจากเชื้อของต้นโดยตรงอีกนะ

แม่ต้นหน: แล้วป่าสามารถเลือกไซ้จากผู้หญิงได้ด้วยนะ ที่ดี ที่สวย ที่
ฉลาดได้เต็มทีเลยป่า ผู้สืบสกุลของเราออกมาจะได้เพอร์
เฟ็ค ทำแปดก่น่ารักดีนะป่า

พ่อต้นหน: (สนใจ) หรือ...อ้อ...ทำได้แบบนั้นเลยหรือ
(คิดสักพัก) ได้...เอา อาต้น

ต้นหน: ครับ ลือทำเลย ได้ ปายอม ป่าให้ อาอิฐ

พี่เขย: ครับป่า

พ่อต้นหน: ลือก็ทำด้วย

แม่ต้นหน: ป่าใจเย็นๆ ก่อนสิให้ต้นเรียนจบก่อนก็ได้ โตขึ้นอีกนิดนึงก็
ยังทัน

พ่อต้นหน: อ้อ หรือๆ ได้ๆ นี่มาช่วยเตือนป่านะ ลือไปจ้องโต๊ะจีนอะ
โต๊ะจีนแพง ๆ หรุ ๆ หน้อย ป่าอยากขอโทษอาน้ำอะ
อยากเลี้ยงโต๊ะจีนใหญ่ ๆ ป่าอยากเลี้ยงขอโทษอาน้ำ ขอ
โทษอาชล แล้วก็พวกอาน้ำ อาอัยย์ อามีเรียม ตอนที่ป่า
ล้ม ทุกคนมาช่วยกันจับป่า มาช่วยป่ากันใหญ่ ป่ารู้สึก
ผิดอะ ป่าว่าตอนนั้นป่าก็ด่าแรงนะ ป่าปากไม่ดีปาก
หมาอะ (ตบปากตัวเอง)

ต้นหน: ขอขอบคุณป่ามากนะครับ ที่เข้าใจพวกเรา

พ่อต้นหน: ต้นเอ๊ย...ยังงี้ลือก็ลูกป่า ป่าเข้าใจลือเสมอ กอดป่าได้มั๊ย

ต้นจำไว้นะ ปกติว่าการยอมรับในสิ่งที่ลือเป็น ก็คือความรักชนิดหนึ่ง ที่ปากกับมือให้ลือได้

ครอบครัวจีน (นับสิบจะจูบ) หลังจากที่ครอบครัวทราบเรื่องจากการสารภาพของจีนและนับสิบ สมาชิกในครอบครัวต่างตกใจ และไม่พูดคุยกัน ต่างครอบครัวต่างแยกย้ายกัน และเกิดปากเสียงกันขึ้นภายในครอบครัว ดังตัวอย่างในตอนี่ 9 ดังนี้

แม่คือผู้ทำหน้าที่ประสานความสัมพันธ์ของครอบครัว โดยการเข้าไปพูดคุย เพื่อทำความเข้าใจกับทั้งจีนและพ่อ เพื่อให้ทั้ง 2 ฝ่ายได้มีการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน ดังที่ปรากฏในบทสนทนาในตอนี่ 10 ต่อไปนี้

แม่จีน: (ยิ้ม) เข้ามานั่งสิลูก (ซงซาต่อเนื่อง)

จีน: แม่ จีนอยากคุยกับพ่อ พ่อเค้าไม่อยากให้จีนคบกับนับสิบ ไซปะ

แม่จีน: แม่ไม่รู้หรอกจ๊ะ

จีน: คือถ้าพ่อเขาไม่อยากให้จีนคบกับนับสิบอะ จีนก็แค่อยาก ฟังเหตุผลของพ่อดี ๆ

แม่จีน: น้องจีน พ่อเค้าก็มีเหตุผลของเค้านะลูก ถ้าน้องจีน อยากจะให้พ่อเขาเข้าใจลูก ลูกเองก็ต้องเข้าใจพ่อเช่นกัน

จีน: คือจีนไม่ได้หมายความว่าพ่อไม่ได้มีเหตุผลนะ จีนก็แค่ อยากรให้พ่อเขาคุยดี ๆ ด้วยเท่านั้นเองอะ

แม่จีน: น้องจีน ให้เวลาพ่อเขาหน่อยนะ

แม่จีน: (ยื่นซาให้จีน) ตอนที่จีนกับนับสิบมาบอกแม่ว่าจะคบกัน แต่แม่จะคิดยังไงมันก็ไม่สำคัญหรอกลูก น้องจีนลองซงซา ดูสิ

จีน: (ซงซา)

จีน: (จิบซา) ไม่เอาแล้วอะแม่ ไม่เห็นเหมือนที่แม่ซงให้เลย

แม่จีน: (ยิ้ม) น้องจีน แต่น้องจีนคงรู้ใช่ไหมว่าแม่คงอยู่ซงซาต่อไป ให้ลูกต่อไปได้ตลอดหรอกนะ วันหนึ่งจีนเองก็ต้องหัดซงซาแล้วตัวเอง ถ้ามันไม่ร่อยลูกก็ต้องหาวิธีซงให้มันร่อยขึ้นด้วยตัวของลูกเอง เข้าใจแม่ไหม๊ย บ้านเราอาจจะไม่ค่อยพูดคำคำนี้ แต่แม่ก็อยากจะให้จีนรู้ไว้นะลูก ที่พวก

เราทุกคนทำแบบนี้ก็เพราะว่ารักลูก ตอนนั้นก็เหลือแค่เพิ่มความเข้าใจ ทุกอย่างก็จะดีขึ้น แม่รักพ่อของจีน และแม่ก็รักจีนมากนะลูก

(จีนคลานไปกอดแม่ และแม่ก็กอดจีนกลับ)

จากบทสนทนาข้างต้น แม่พยายามพูดให้จีนเข้าใจในตัวพ่อ และพูดให้จีนได้เข้าใจว่าแม่ไม่สามารถอยู่กับเราไปได้ตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นเราควรตัดสินใจเลือกทางเดินของเราเอง หากมีข้อผิดพลาดในสิ่งที่เราเลือกก็ต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้มันผ่านไปให้ได้ แสดงให้เห็นว่าแม่กำลังสร้างความมั่นใจกับจีนอีกครั้งว่าจีนมั่นใจในสิ่งที่จีนเลือกแล้ว หลังจากนั้นแม่ก็ไปพูดเพื่อสร้างความเข้าใจกับพ่อดังตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

- แม่จีน: ทีป
- พ่อจีน: ลูกละ
- แม่จีน: เข้านอนแล้ว
- พ่อจีน: แล้วนี่จีนมันได้กินอะไรบ้างหรือเปล่า
- แม่จีน: (ส่ายหน้า) บอกว่าไม่หิว
- แม่จีน: (จับไหล่พ่อ) ทีป ตอนนี้เป็นอย่างไรบ้าง
- พ่อจีน: ผมกลัว กลัวที่ลูกจะต้องเจอสิ่งที่ผมเคยเจอมาก่อน ผมกลัวเรื่องนี้มาตลอดเลยนะ
- แม่จีน: ไม่เห็นจะต้องกลัวเลย
- พ่อจีน: ผมอยากให้ลูกของเรามีชีวิตที่ดีกว่านี้ มีชีวิตที่ดีกว่าผม ผมไม่อยากให้ใครมาตำลูกเรา ไม่อยากให้ใครมาดูถูกลูกเรา และก็ไม่ต้องอยากให้ใครมาเกลียดลูกเราด้วย
- แม่จีน: ทีป ตอนนี้นี้กับตอนนั้นมันไม่เหมือนกันนะ ชั้นรู้ว่าคุณเป็นห่วงลูก แต่ยิ่งคุณทำแบบนี้ลูกก็จะยิ่งคิดว่าคุณเกลียดแกล แล้วถ้าจะไม่มีใครที่จะไม่เข้าใจจีน คุณรู้ไหมยัยว่าจีนอยากให้ใครเข้าใจเค้ามากที่สุด
- พ่อจีน: (พยักหน้า)
- แม่จีน: ทีป คุณจำความรู้สึกตอนนั้นได้มั๊ย ตอนนั้นมันก็คือสิ่งที่คุณต้องการที่สุด จริงมั๊ย
- พ่อจีน: (ร้องไห้ และเข้าสวมกอดแม่) รัน ผมกลัว

จากบทสนทนาดังกล่าว ทำให้เห็นว่าจริง ๆ พ่อมีความเป็นห่วงเงิน กลัวว่าสังคมจะมาทำร้ายและมองลูกไม่ดี แม่ทำหน้าที่ในการอธิบายให้พ่อเข้าใจว่าโลกทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และคนในครอบครัวคือคนที่ต้องเข้าใจกันมากที่สุด หลังจากนั้นพ่อก็ไปพูดคุยกับลูกตั้งตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

พ่อจิ้น: ไง เห็นหน้าพ่อแล้วแกทำหน้าที่แบบนี้เลยหรือ ทำไมไม่ลงไปกินข้าว

จิ้น: จิ้นยังไม่หิวอะครับ

พ่อจิ้น: ยังไม่หิว หรือว่ายังไม่อยากเจอหน้าพ่อ (หันมองหน้าจิ้น)
จิ้น แกร์กัณับลิบจริง ๆ หรือ

จิ้น: พ่อถามทำไมอะครับ

พ่อจิ้น: เอาเถอะนะ ตอบมาเลย

จิ้น: รักครับ

พ่อจิ้น: (ถอนหายใจ) แกร์รู้โซ่มัยว่าความรักมันไม่ใช่แค่เรื่องของคนสองคนเท่านั้น มันมีอะไรอีกเยอะที่แกจะต้องเจอ ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่การงานของแกหรือว่าของนัปลิบ คำวิพากษ์วิจารณ์ที่มันจะตามมา ถ้าคนอื่นเค้าเห็นแกสองคนรักกัน ถึงแม้ว่าพวกแกจะยืนยันว่าสมัยนี้มันเปิดกว้างกว่าสมัยก่อน แต่แกเชื่ออย่างนั้นจริง ๆ หรือ ชั้นถึงได้ถามแกไฉว่าแกร์กัณับลิบจริง ๆ หรือเปล่า นัปลิบมันเป็นเด็กฉลาด มันแก้ปัญหาอะไรได้ทุกอย่ง แต่แกสิพร้อมที่จะรับมือเรื่องนี้หรือยัง

จิ้น: จิ้นอยากคบกับนัปลิบจริง ๆ นะครับ

พ่อจิ้น: พ่ออิจฉาแกนะที่แกมีความซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของตัวเอง เก็บความรู้สึกนี้เอาไว้นะลูก อยู่กับมันให้นานๆ เพราะว่าพ่อเองก็ไม่เคยลิมความรู้สึกนี้เหมือนกัน

จิ้น: แล้ว แม่ละครับ

พ่อจิ้น: มันมันไม่ได้หมายความว่าพ่อรักแม่แกไม่ได้สักหน่อย จริงมัย

พ่อจิ้น: จิ้น แกต้องเข้มแข็งให้มาก ๆ นะ ผ่านทุกอย่างไปให้ได้นะลูก ใช้ความรู้สึกที่มันเกิดขึ้นให้เต็มที่ แล้วถ้าแกจะต้อง

เสียมันไปก็ไม่เป็นไร รู้ไหม๊ยว่าพ่อและทุกคนในบ้านยังจะอยู่กับแกตรงนี้

จิ้น: พ่อ จิ้นขอโทษนะ (เข้าสวมกอดพ่อ) จิ้นขอโทษที่จิ้นพูดไม่ดีกับพ่อไป

พ่อจิ้น: พ่อไม่ได้โกรธอะไรแกเลย พ่อดีใจซะอีก ที่แกไม่วิ่งหนีมัน แกจำได้มั๊ยว่าตอนเด็ก แกคือมาก ๆ เลยนะ

จิ้น: จำได้ครับ

พ่อจิ้น: นี่แกจะยังคงคบกับนับสิบอยู่ไหม๊ย

จิ้น: (พยักหน้า) ครับ

จากบทสนทนาดังกล่าวจะพบว่าเจือใจของพ่อคือมั่นใจว่าจิ้นจะมีความสุขจริง ๆ กับทางจิ้นเลือก เมื่อพ่อได้คำตอบที่มั่นใจและแน่ใจ ว่าทางที่ลูกเลือกคือทางทางที่มั่นใจ และสามารถยอมรับผลที่จะเกิดตามมาได้แล้วพ่อก็ตกลงที่จะยอมรับ

ในขณะที่ครอบครัวนับสิบ (นับสิบจะจบ) เมื่อทราบเรื่อง ครอบครัวก็ต่างไม่พูดอะไรกันถึงเรื่องนี้อีก พ่อทำหน้าที่ในการประสานความสัมพันธ์ โดยเริ่มต้นการพูดคุยปรึกษากับแม่ว่าควรปล่อยให้ลูกได้เลือกทางเดินด้วยตัวเอง หลังจากที่แม่เข้าใจแล้ว ครอบครัวของนับสิบเลือกใช้วิธีการให้สมาชิกทุกคนภายในบ้านมาร่วมพูดคุยเพื่อหาทางออก ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

พ่อนับสิบ: เล่าให้พ่อฟังมาทั้งหมดเลยนะ เรื่องของแกกับจิ้นมันเกิดขึ้นได้อย่างไร

นับสิบ: (มองหน้าทุกคน) พ่อก็เคยถามผมแล้วไม่ใช่เหรอครับว่าทำไมผมถึงยังไม่มีแฟน

พ่อนับสิบ: จะบอกว่าเพราะจิ้น

นับสิบ: ใช่ครับ ผมลองคบคนอื่นดูแล้ว แต่ก็ไปรอดจริง ๆ

แม่นับสิบ: แล้วสิบไปอยู่กับจิ้นได้ยังไงลูก

นับสิบ: ที่จริงจิ้นจำผมไม่ได้หรอกครับ แต่ผมเป็นพระเอกซีรีส์ที่จิ้นเป็นนักเขียนอยู่ อย่างที่ทุกคนรู้ พี่ตั้มผู้จัดการผมเขาก็เป็นเพื่อเก๋าส้มยมหาวิทยาลัยกับจิ้น เขาฝากให้จิ้นดูแลผมครับ

พ่อนับสิบ: ถ้าจะให้พ่อพูดตรง ๆ นะ พ่อไม่เห็นด้วยหรอกนะกับเรื่องนี้ ครอบครัวของเราทำธุรกิจ ภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือ ถือเป็นสิ่งสำคัญ เราเองก็รู้ดีนี่ แล้วเราก็จำเป็นต้องทำธุรกิจกับพวกนั้น

นับสิบ: ครับ

พ่อนับสิบ: แต่สิบก็เป็นลูกของพ่อ ส่วนเงินพ่อก็เอ็นดูไม่ต่างจากลูก ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว (หันไปมองหน้าแม่) พ่อกับแม่ไม่อยากจะพูดอะไรมาก พูดเยอะเด็กรู้ก็ไม่อยากฟัง ถ้าห้ามไปก็กลายเป็นทะเลาะ ขนาดตัวพ่อเองก็ไม่ชอบให้ใครมาบังคับเหมือนกัน (หันมองหน้าแม่) พ่อกับแม่คุยกันแล้วว่า ต่อไปนี้มีอะไรก็ต้องรับผิดชอบกันเอง ส่วนเรื่องความรักของแกกับจิ้น พ่อก็คงห้ามอะไรไม่ได้

นับสิบ: (ยิ้มดีใจ) ขอบคุณนะครับพ่อ ขอบคุณนะครับแม่

พ่อนับสิบ: ยิ้มหน้าบานเลยนะ แล้วนี่ถ้าพ่อกับแม่ไม่ยอมขึ้นมาจะว่าไง

นับสิบ: เรื่องที่ดินเปล่าตรงพัฒนาการครับ

พ่อนับสิบ: นี่ใครบอกแกว่าพ่ออยากได้อะ

พี่หนึ่ง: ก็ที่พ่อดีลไม่ผ่านไม่ใช่หรือครับ

พ่อนับสิบ: ดีเลย จิ้นไปดีลมา ถ้าเขายอมขายนะพ่อจะไม่ยุ่งเรื่องของแกอีกเลย

นับสิบ: นี่มันกลับคำแล้วนะครับพ่อ

พ่อนับสิบ: แล้วไง หรือจะไม่รับข้อเสนอของพ่อ

นับสิบ: จิ้นถ้าลุงทีปไม่โอเค พ่อต้องเป็นคนไปคุยให้นะครับ ดีลนะครับพ่อ โอนเงินมาเดี๋ยวผมไปรับโฉนดให้

พ่อนับสิบ: โอเคดีล

แม่นับสิบ: ไอ้นิสัยแบบนี้สิบไปได้ใครมาน้ำ (เดินไปหานับสิบ) สิบครับนี่คือสิ่งที่สิบเลือกแล้วนะครับลูก แม่เองก็รักน้องจิ้นเหมือนลูกอีกคนนี่ แม่ขอโทษนะ แม่แค่ตกใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ

นับสิบ: (กอดแม่) ไม่เป็นไรนะครับแม่ ผมก็ต้องขอโทษด้วยนะครับ

แม่นับสิบ: ดูแลน้องจิ้นดี ๆ นะลูก อยู่กันดี ๆ นะ

นับสิบ: ครับ ผมสัญญา ผมจะดูแลจิ้นให้ดีที่สุดเลยครับ

จากบทสนทนาดังกล่าวจะพบว่าเงื่อนไขในการยอมรับของครอบครัวนับสิบเกิดจากการที่นับสิบได้เสนอขึ้นมาเอง คือการเจรจาเรื่องที่ดินที่พ่อต้องการ จึงเกิดเป็นเงื่อนไขของพ่อ ถ้าเจรจาสำเร็จครอบครัวจะยุ่งอะไรในเรื่องความรักของพวกเขาอีก ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่มีเงื่อนไขดังกล่าว ครอบครัวได้มีการพูดคุยกันแล้วว่าอย่างไรก็จะยอมรับ เพียงแต่เป็นห่วงเรื่องภาพลักษณ์ของบริษัทเท่านั้น แต่พ่อแม่ก็จะจัดการกับเรื่องดังกล่าวเอง

ครอบครัวเทียน (คุณชาย) หลังจากทั้งครอบครัวทราบเรื่อง พ่อไม่ยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น มีการทำร้ายร่างกาย

เมื่อพ่อเห็นว่าเทียนมีความสามารถ จิว คนรักของเทียนดูแลเอาใจใส่ ปกป้องเทียนและครอบครัวได้เป็นอย่างดี ประกอบกับการสลายของสมาคม 5 มังกร ไม่จำเป็นต้องมีการสืบทอดอำนาจใด ๆ พ่อและสมาชิกในครอบครัวจึงยอมรับในเรื่องดังกล่าวได้

4.6.3 ไม่ยอมรับ

สำหรับครอบครัวที่ไม่ยอมรับ มักจะพบในว่าไม่ยอมรับในช่วงต้นและหลังจากนั้นจึงมีการยอมรับโดยเงื่อนไข ตามที่ปรากฏในข้อที่ 4.2.2 ข้างต้น ยกเว้น**ครอบครัวของแวง (เส้นล่องจิจูที่ 180 องศาผ่านเรา)** ที่หลังจากแวงสารภาพว่ารักอาอิน แม่ก็ไม่ยอมรับและมีปากเสียงกัน แม่พยายามโทษตัวเองว่าเลี้ยงดูลูกไม่ดีพอจึงทำให้เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมา และจากประสบการณ์ในอดีตที่เคยเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวกับสามีของตน ตนจึงไม่อยากเสียลูกชายไปอีกคน ถึงแม้ว่าแวงพยายามยืนยันในสิ่งที่ตัวเองเป็น แต่ด้วยอาอินเป็นเพื่อนสนิทของแม่ จึงไม่อยากเป็นต้นเหตุที่ต้องทำให้ใครต้องเสียใจกับเรื่องดังกล่าวอีกแล้ว ทั้งที่แวงยืนยันว่าจะรักอาอินก็ตาม ส่งผลให้แวงต้องยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นและกลับไปอยู่กับแม่เหมือนเดิม ดังที่ปรากฏในบทสนทนาตอนที่ 7 ต่อไปนี้

แวง: เราพูดกันแบบตรง ๆ แบบไม่ต้องแสร้งสร้างได้มั๊ยครับ

แม่แวง: เอ๊ะ...ก็ไม่เห็นจะมีใครแสร้ง...

แวง: (ทุบโต๊ะแล้วยืนขึ้น) เรากำลังแสร้งอยู่นี่ไง เราทุกคนนี้
แหละ

แม่แวง: นี่แวง อย่าไร้มารยาทแบบนี้

- แวง: ไร้มารยาทแบบไหน เรารู้กันอย่างเต็มอกว่าสถานการณ์
ตอนนี้มันเป็นอย่างไง จะมาแก้งทำเหมือนไม่มีอะไร
เกิดขึ้น แล้วเรียกมีมารยาทนั่นหรือ หนีความจริงต่างหาก
- แม่แวง: พอได้แล้ว
- แวง: (ชี้ไปที่แม่) ตัวเองยอมรับความจริงไม่ได้ไง ถึงได้อยาก
กลับกรุงเทพฯ ฟรุ้งนี่อะ
- แม่แวง: เค้าไม่ได้หนี ทำไมเค้าจะต้องหนี เค้าคิดว่าเราควรกลับ
- แวง: เราควรกลับหรือ ตัวเองถามเค้าสักคำหรือยังว่าเค้าอยาก
กลับหรือเปล่า
- แม่แวง: แวงต้องกลับ
- แวง: เค้าไม่กลับ ตราบใดที่เราไม่เผชิญหน้ากับปัญหา ไม่
แก้ปัญหามาโดยการเอาความจริงมาพูดอย่างตรงไปตรงมา
- แม่แวง: ชั้นไม่สนใจอะไรความจริงทั้งนั้นนะ (ยืนขึ้น) ชั้นมีแต่ชีวิต
จริงที่อยู่มาได้ และต้องอยู่ต่อไปให้ได้
- แวง: อยู่แบบหนีความจริง ที่หนีเท่าไรก็ไม่พ้นไงละ ตัวเองหนี
ความจริงตั้งแต่เรื่องพ่อ ตัวเองไม่ยอมรับความจริงว่า
ทำไมพ่อถึงตาย
- แม่แวง: (พูดสวน) พอแล้ว ไม่รู้อะไรไม่ต้องพูด
- แวง: ตัวเองคิดว่าเค้าโง่ถึงขนาดนั้นเลยหรือ ตัวเองคิดว่าเค้าไม่
เคยสงสัยอะไรเลยหรือ เอาแต่โยนความผิดทั้งหมดให้พ่อ
แล้วบอกว่าพ่อเป็นคนขี้เมา แล้วขับรถคว่ำตาย
- แม่แวง: พอแล้วชั้นบอกให้พ่อไป
- อาอิน: (ทุบโต๊ะ) พอ หยุดเถอะได้โปรด
- แวง: ผมรู้ทุกคนไม่อยากจะพูดถึงพ่อ เพราะมีบาดแผลในใจ
ด้วยกันทั้งนั้น เห็นมัยยะครับ ว่าแผลมันยังอยู่ ไม่มีทาง
เยียวยาให้มันหายไปได้ถ้าเราจะไม่พูดถึงเรื่องนั้น ถ้าชั้น
พอจะรับฟังเรื่องของผมได้มัยยะครับ
- (ทุกคนต่างนิ่งไป)
- แวง: ผมรักพ่อ แต่พ่อไม่อยู่กับผมแล้ว ผมรักแม่ แต่บางทีแม่ก็
ไม่รู้ว่าผมหัวเราะไห้แค่ไหน ผิดมัยยะครับ ถ้าผมจะรักใครอีก

สักคน คนที่จะเติมเต็มส่วนที่ผมขาดไปได้ ผิดมั้ยครับ ถ้า
คนนั้นเป็นผู้ชาย ไม่ใช่ผู้หญิง

แม่แวง: (ร้องไห้)

แวง: ผิดมั้ยครับ ถ้าผู้ชายคนนั้นชื่อ อินทวุธ

อาอิน: (เงยมองหน้า)

แวง: ผิดมั้ยครับ ถ้าเค้าคืออินทวุธ คนเดียวกับที่พ่อเคยรัก

(แม่กับอาอินเสียใจและร้องไห้ อาอินลุกขึ้นเดินหนีไป และแม่ก็เดินหนี
ไป)

จากบทสนทนาจะพบว่าแวงพยายามต่อสู้เพื่อแสดงจุดยืนของตนเอง
เพื่อให้ทุกคนยอมรับและสามารถอยู่กับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมาให้ได้ แต่ก็ไม่เป็นผล จนกระทั่งแวง
ขับรถออกจากบ้านไปเพื่อทบทวนตัวเอง แต่เมื่อกลับมาถึงบ้าน แม่ก็ยังคงแสดงจุดยืนเช่นเดิม ที่จะ
ไม่ให้เปลี่ยนใจ และกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับตนตามจุดยืนเดิม ดังบทสนทนาต่อไปนี้

แม่แวง: ตัวเอง ตัวเองหายไปไหนมา รู้มั้ยตอนที่ตัวเองหายไป
หัวใจเค้าแทบหล่นหายไปด้วย

แวง: เค้ากลับมาแล้วนี่ไง

แม่แวง: ตัวเองอย่าทิ้งเค้าไปอีกนะ สัญญาแล้วไง ว่าตัวเองจะไม่ทิ้ง
เค้าไปไหน (เช็ดน้ำตา) ตัวเอง คินนี่ตัวเองนอนที่นี้นะ นี่
ตัวเองนอนเตียงเดียวกับเค้าก็ได้ นี่ไงเตียงกว้าง นอน
สบายเลย แล้วก็... แล้วพรุ่งนี้เราก็ก่อนกันแต่เช้า เค้า
สัญญานะว่าเค้าจะตื่นเช้า เค้าจะตื่นก่อนตัวเองด้วย คอย
ดูสิ แล้วเราก็จะได้ไปถึงบ้านกันบ่าย ๆ ใจ

แวง: (เงยไม่ตอบอะไร)

แม่แวง: เงียบ...เค้าไม่ชอบความเงียบแบบนี้

แวง...บางทีชีวิตเราก็กำหนดไม่ได้ ชีวิตอาจจะไม่สมบูรณ์แบบ
แบบที่สุด แต่เค้าก็จะยอมทำทุกอย่างให้ตัวเองมีชีวิตที่มี
ความสุขที่สุด

แวง: บางที ดีที่สุดของตัวเอง อาจไม่ใช่ชีวิตที่เค้ามีความสุข
ที่สุดก็ได้นะ

ตัวเอง ตัวเองนอนเถอะ ตัวเองนอนก่อนนะ ดึกแล้ว
พรุ่งนี้ค่อยคุยกันใหม่ คุยกันด้วยเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ เรา
สามคน พรุ่งนี้ อะไร อะไร จะดีขึ้น (แวงเดินออกจากห้อง
ไป)

แม่แวง: อินทวุธเคยบอกมัยว่าเค้ารักตัวเอง เหมือนที่ตัวเองรักเค้า
แวง: (หันกลับมามอง) ถ้าเค้าเจ็บ เค้าจะไม่หนีตัวเองไปไหน
แม่แวง: (ร้องไห้)

สำหรับเหตุผลที่แม่แวงไม่ยอมรับ เนื่องจากอยากเห็นลูกใช้ชีวิตที่
สมบูรณ์แบบในแบบที่ควรจะเป็นตามบรรทัดฐานของสังคมหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ ดังที่ปรากฏ
ในบทสนทนาระหว่างแม่แวงกับอาอินต่อไปนี้

แม่แวง: วางคุยกับชั้นสักครู่มัย
อาอิน: มล ไม่ค่อยสบายดีขึ้นหรือยัง
แม่แวง: ไม่ดี...อินก็รู้ว่ามันไม่ดีขึ้นได้หรอก
เมื่อเช้าแวงมาบอกกับชั้น ว่าเค้าอยากเรียนปริญญา เรื่อง
เรียนชั้นไม่ติดนะ ดีใจด้วยซ้ำ ที่เค้ารู้สิ่งที่เค้าอยากเรียน
ต่อคืออะไร แต่อินรู้ไหมมัยว่าเค้าอยากเรียนที่นี่ เพราะเค้า
อยากอยู่ที่นี่ อยากอยู่กับอิน เค้าบอกว่าเค้ารักอิน แต่ชั้นก็
เข้าใจนะ แวงเป็นเด็กขาด อยู่โรงเรียนประจำมาตลอด
ชั้นอาจจะไม่ใช่แม่ที่ดีที่สุด แต่อินก็รู้ว่าชั้นรักลูกมากแค
ไหน แต่ถึงอย่างนั้น ชั้นก็คงยังรักเค้าไม่พอ ดูแลเค้าไม่ดี
พอ
อาอิน: มล อย่าโทษตัวเองอย่างนั้นสิ
แม่แวง: แวงขาดพ่อ เค้าคิดถึงพ่อ เค้าไม่เคยได้ใกล้ชิดคนที่มี
ลักษณะคล้ายพ่อ แต่พอเค้ามาเจอกับอิน และยิ่งรู้ว่าอิน
ผูกพันกับพี่สยาม เค้าก็เลยคิดว่าเค้ารักอิน แต่ชั้นคิดว่า
เค้าแค่หลงอิน เหมือนเด็กติดผู้ใหญ่ ชั้นคิดว่าเค้ารักอิน
แบบนั้น เค้ายังไม่ได้ถลำไปถึงขนาด...ชั้นคิดว่าเราช่วยให้
แวงกลับมาเป็นปกติได้นะ
อาอิน: มล เรารู้ว่าแวงเป็นเด็กปกติ แวงไม่...

แม่แวง: เธอไม่ใช่แม่ แม่ทุกคนต้องการให้ลูกมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบ เธอรู้มั๊ย เธออาจจะคิดว่าฉันเป็นคนหัวโบราณคร่ำครึ โลก มันหมุนไปไหนต่อไหนแล้ว เรื่องแค่นี้ทำเป็นรับไม่ได้ แต่ หัวอกคนเป็นแม่ เรื่องของลูกไม่เคยเป็นเรื่องแค่นี้ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องเล็กแค่ไหนในสายตาใครก็ตาม (เดินมานั่ง ข้างหน้าอาอิน) อีน เธอเป็นคนที่เข้าอกเข้าใจมนุษย์ไม่ใช่ หรือ ในขณะที่ฉัน ชีวิตฉันเจอแต่ความพลาดหวัง ผิดหวัง ในมนุษย์ จนไม่เหลือใครให้เป็นความหวังแล้ว แต่แวง แวงเป็นความหวังเดียวที่ฉันเหลืออยู่ ฉันสูญเสียเค้าไปอีก คนไม่ได้ ฉันสูญเสียพี่สยามไปแล้ว ถึงแม้ฉันจะบอกตัวเอง ว่าชีวิตฉันต้องเดินต่อไป ต้องก้าวต่อไป แต่ไม่ได้ หมายความว่าฉันจะล้มมันได้ ฉันสูญเสียแวงไปอีกคน ไม่ได้ ฉันไม่เหลือใครแล้วนะอีน (จับแขนอาอิน) อีน เธอ เข้าใจฉันมั๊ย เธอเข้าใจฉันมั๊ยอีน ความเจ็บ ความ เจ็บของเธอทำให้ฉันใจหาย เธอไม่ได้ล่อลวงแวงให้อยาก อยู่ที่นี่หรอก ใจมั๊ยอีน

พ่อของณัฐ (คุณหมิปาฏิหาริย์) ที่ยังไงก็ยอมรับไม่ได้หากลูกตนเอง จะต้องเป็นชายรักชาย ถึงแม้ว่าณัฐจะพยายามแสดงจุดยืนเพื่อต่อสู้เพียงใด พ่อก็ไม่ยอมรับในสิ่งที่ณัฐ เป็น ถึงแม้จะต้องตัดขาดความเป็นลูกก็ไม่ยอม ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

พ่อณัฐ: ฉันยอมให้แกไม่ต้องสอบทหาร แต่แกก็ยังแอบไปสอบ นิเทศ

ณัฐ: ก็ฉันอยากเรียนอะ

พ่อณัฐ: ไปสละสิทธิ์ซะ แล้วไปสอบใหม่เข้าวิศวะ

ณัฐ: ถ้าพ่ออยากเรียนพ่อก็ไปเรียนเองดิ

พ่อณัฐ: (ทุบโต๊ะ) ไอ้ณัฐ

ณัฐ: ณัฐจะเรียนอย่างที่ณัฐอยาก จะให้ณัฐย้ายอีกก็โรงเรียน ไปเป็นทหารมันก็เหล่า หรือไปหาหมออีกก็หมอ ณัฐก็จะ เป็นของณัฐแบบนี้

- พ่อณัฐ: ภูไม่ยอมให้มึงเป็นไงเล่า ถ้ามึงอยากเป็นนักกะ มึงรอให้ภูตายก่อน
- ณัฐ: ได้ ถ้าคนบ้านนี้ไม่ยินดีให้ณัฐเป็นณัฐ ณัฐก็จะไปอยู่ที่อื่น ถ้ารังเกียจที่ณัฐเป็นแบบนี้กันมากนะ ณัฐจะไปบอกทุกคนว่าเราไม่เกี่ยวข้องกัน ว่าณัฐไม่ใช่ลูกพ่อกับ..
- แม่ณัฐ: (ตบหน้าณัฐ) ณัฐอย่าพูดแบบนี้อีกนะ ณัฐเป็นลูกของพ่อ กับแม่นะ
- พ่อณัฐ: ปล่อยให้มันไปเลย มึงออกไปจากบ้านนี้แล้ว มึงอย่ามาเหยียบที่นี้อีก

การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายที่กล่าวมาข้างต้นพบว่าการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์แนววายในตอนจบ มักจะลงเอยไปในทิศทางที่ดี กล่าวคือไม่ว่าตัวละครชายรักชายจะต้องเผชิญปัญหาและอุปสรรค ขั้นตอนหรือกระบวนการที่จะนำไปสู่การยอมรับที่มีความยากง่าย แตกต่างกัน แต่ละครโทรทัศน์แนววายมักแสดงให้เห็นว่าสามารถมีทางออกสำหรับปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ได้ เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า ละครโทรทัศน์แนววายกำลังทำหน้าที่ในการเป็นห้องทดลอง จำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านตัวละครชายรักชายในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้ชมในชีวิตได้เรียนรู้

บทที่ 5

การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละคร

โทรทัศน์แนววาย : การวิเคราะห์ผู้รับสาร

จากบทที่ผ่านมาผู้วิจัยได้ศึกษาถึงการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) และแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation) มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบท (Text) ในละครโทรทัศน์แนววาย เพื่อตรวจสอบว่ามีการสร้างความหมายของครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็นอย่างไร ภายใต้ “ภาพตัวแทนของครอบครัว” ที่มีลักษณะเป็นอย่างไร

กระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคมอาจเรียกได้ว่าเป็นปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมเพื่อสร้างชุดความหมายอธิบายความสัมพันธ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้กับคนในสังคมนั้น ๆ ภายใต้ความเป็นจริงที่หลากหลาย (Polysemy) มีเพียงความจริงบางส่วนเท่านั้นที่ถูกเลือกมาประกอบสร้าง (Construct) ให้กลายเป็นความเป็นจริงทางสังคม แต่ความเป็นจริงทางสังคมนี้อาจเป็นเพียง “ตัวบท” (Text) ที่รอให้ผู้รับสารเข้ามาอ่านความหมาย หรือที่สจวร์ต ฮอลล์ (Stuart Hall) เรียกว่าการถอดรหัส (Decoding) โดยเขากล่าวว่า ความหมายและเนื้อหาสาระนั้นไม่เคยถูกถ่ายทอดหากแต่มีการผลิตอยู่ตลอดเวลา (กาญจนา แก้วเทพ, 2544 อ้างถึงใน ณัฐพล สมุหเสนีโต, 2563) ทั้งนี้จากแนวคิดที่ว่าในตัวเนื้อสารเองก็บรรจุความหมายที่หลากหลาย (Polysemy) ประสานกับแนวคิดเรื่องความเป็นอิสระของผู้รับสาร Stuart Hall (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) เสนอว่าแบบแผนของการถอดรหัสนั้นจะมี 3 รูปแบบ คือ

1. Preferred Reading การถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร
2. Negotiated Reading การถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่ไม่ได้ค้านโดยตรง
3. Oppositional Reading การถอดรหัสด้วยจุดยืนตรงกันข้ามกับผู้ส่งสาร

สำหรับในบทนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาการถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงในประเด็นการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายว่ามีการตีความหรือถอดรหัสเป็นอย่างไรในแต่ละประเด็น สอดคล้อง (Preferred Reading) ต่อรอง (Negotiated Reading) หรือต่อต้าน (Oppositional Reading) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 โครงสร้างครอบครัว

5.1.1 รูปแบบครอบครัว

ตารางที่ 5.1

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นโครงสร้างครอบครัว (รูปแบบครอบครัว)

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายในชีวิตจริง
<ul style="list-style-type: none"> - ละครโทรทัศน์แนวยายนำเสนอรูปแบบครอบครัวที่มีความหลากหลาย พบมากที่สุดจะเป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยว สำหรับในครอบครัวเดี่ยวจะมีทั้งที่เป็นลูกคนเดียว มีพี่น้อง รวมถึงครอบครัวที่เป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว ส่วนครอบครัวขยายพบเพียง 2 ครอบครัว - ครอบครัวขยายจะมีความซับซ้อนในขั้นตอนและกระบวนการในการยอมรับที่มากกว่า เนื่องจากจำนวนสมาชิกที่มากกว่า ทำให้ไม่สามารถตัดสินใจได้แค่เพียง พ่อ แม่ ลูก - ครอบครัวทั้ง 2 รูปแบบถึงแม้จะมีความยากง่ายในกระบวนการยอมรับชายรักชายต่างกัน แต่สุดท้ายก็มักจะจบลงไปในทิศทางที่ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวชายรักชายมีความหลากหลายเหมือนครอบครัวโดยทั่วไป คิดว่าครอบครัวเดี่ยวมีมากกว่าครอบครัวขยาย - ครอบครัวขยายจะมีความยากกว่าในการทำให้ครอบครัวยอมรับ เนื่องจากสมาชิกครอบครัวที่มีมากกว่า ทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวก็มีมากขึ้น และพ่อแม่ไม่รู้วิธีว่าจะไปทำอย่างไรให้สมาชิกอื่นเข้าใจ รวมถึงเรื่องความแตกต่างของแต่ละ Generation ก็มีผล - ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย 1 คน ตีความว่าความรักหรือเรื่องเพศเป็นเรื่องของคนในครอบครัวที่อยู่กับเรา ไม่ได้อยู่ที่ญาติพี่น้อง และอีก 1 คน อยู่ในครอบครัวขยาย แต่ครอบครัวสามารถยอมรับได้ง่าย เนื่องจากปัจจัยอื่น เช่นทัศนคติ ความเชื่อ และการมีสมาชิกในรุ่นก่อนหน้าเป็น LGBTQ+

จากตารางที่ 5.1 การถอดรหัสความหมายในประเด็นโครงสร้างครอบครัวในเรื่องรูปแบบของครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงพบว่า ชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนใน 2 รูปแบบ คือถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) และถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading) กล่าวคือชายรักชายในชีวิตจริง มองว่ารูปแบบครอบครัวของชายรักชายมี

ความหลากหลายเช่นเดียวกับครอบครัวทั่วไป มีทั้งที่เป็นครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย โดยมองว่าในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบของครอบครัวเดี่ยว โดยผู้ชมที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ส่วนครอบครัวจริงหนูเป็นครอบครัวขยาย มีพ่อแม่ น้องสาวแล้วก็พี่มีป้ามีปู่มีย่า ที่ที่เมื่อก่อนจะอยู่บ้านเดียวกันแต่ตอนนี้แยกเป็น 2 บ้านแล้วแต่ก็ไปมาหาสู่กันตลอดอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“แอบเห็นเป็นครอบครัวเดี่ยวที่เป็นพ่อ แม่ลูกอยู่ด้วยกันมากกว่า เพราะรู้สึกว่ามันน่าจะเข้าถึงชีวิตของคนดูจริง ๆ ด้วย ถ้าครอบครัวขยายถามว่ามีมั้ยมันมี แต่ว่าอาจจะเล็กน้อยมากมาก ถ้าเป็นครอบครัวเดี่ยวพ่อแม่ลูกมันเข้าถึงคนดูได้มากกว่า ให้เขาเข้าใจในตัวเนื้อเรื่อง ส่วนหนูอยู่กับแม่คนเดียวเหมือนกันเป็นอารมณ์เหมือนตัวเต๋อเลย”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวมีหนูเป็นน้อง มีพ่อ มีพี่ชายคนละแม่แต่มีพ่อเดียวกัน มีแม่หนู แม่พี่ชาย มียาย คุณน้า เป็นครอบครัวกลาง ๆ ไม่ได้ใหญ่มาก”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนใหญ่ที่เห็นก็จะเห็นเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อแม่ลูก แต่ก็มีครอบครัวขยายอยู่บ้าง ในชีวิตจริงผมก็เป็นครอบครัวเดี่ยวครับ มีพ่อแม่ แล้วก็น้องสาวจริงๆในปัจจุบัน ไม่ว่าจะครอบครัวที่ไม่ใช่ชายรักชายส่วนใหญ่ก็เป็นครอบครัวเดี่ยวเหมือนกัน”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

จากคำอธิบายข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าผู้ชมชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าภาพครอบครัวมีความหลากหลาย ครอบครัวที่เป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยวพบได้มากกว่าในบริบทของสังคมในปัจจุบัน ประกอบกับประสบการณ์ที่ชายรักชายในชีวิตจริงได้รับจากละครโทรทัศน์แนววาน นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะของครอบครัวผู้ชมชายรักชายในชีวิตจริงก็มีความหลากหลายที่อาจมากกว่าในละครโทรทัศน์ด้วย

สำหรับประเด็นเรื่องความแตกต่างของครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายเห็นว่า กระบวนการในการนำไปสู่การยอมรับของครอบครัวขยายจะมีความซับซ้อนและยากกว่าครอบครัวเดี่ยว ซึ่งเป็นการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับที่ผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading) โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายให้เหตุผลว่า มาจากจำนวนสมาชิกภายในครอบครัวที่มากกว่า ครอบครัวไม่รู้ว่าจะสามารถทำอะไรให้สมาชิกอื่นเข้าใจ และมีเรื่องของความแตกต่างของช่วงอายุ (Generation) เกี่ยวข้องด้วย โดยผู้ชมที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ครอบครัวขยายจะเป็นครอบครัวที่มีขั้นตอนในการยอมรับได้ยากมากกว่า แต่หลาย ๆ เรื่องมันก็ไม่ได้บอกว่าเพราะอะไรถึงไม่ยอมรับ ครอบครัวเดี่ยวมันค่อนข้างจะมีไลฟ์สไตล์ในการเลี้ยงดู ในการสอนลูกค่อนข้างมีความสมัยใหม่หน่อย พอกลับไปทีครอบครัวขยาย มันเป็น Generation ที่แบ่งเป็นลำดับ มีความที่ต้องการจะรักษาสายเลือดเอาไว้ และความต้องการที่จะทำให้ภาพลักษณ์ของครอบครัวมันดูดี ทำให้ส่วนใหญ่ครอบครัวขยายจะมีขั้นตอนในการยอมรับได้ยากกว่า”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“หนูรู้สึกว่าการยอมรับครอบครัวขยายจะซับซ้อนมากกว่าเพราะว่าหนึ่ง สมาชิกในครอบครัวเขาเยอะขึ้นมากกว่าเดิมละ การที่เขาจะยอมรับมันจะไม่ใช่แค่พ่อแม่ มันจะมีปู่ย่าตายาย ซึ่งเขาอาจจะไม่ได้เข้าถึงตรงนี้ด้วยซ้ำ แต่พ่อแม่เขาอยู่ใกล้เรา อาจจะมีใจที่ง่ายกว่า แต่ในส่วนของการยอมรับมันมีมากกว่านั้น”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ช่วงแรก ๆ เขาก็อาจจะมีห้ามบ้าง เหมือนกับแกก็ยังไม่เข้าใจ แต่สักๆ แกก็เข้าใจในตัวผมแหละ แต่ว่ามันเหมือนแบบสิ่งแวดล้อมของครอบครัวที่มีมันใหญ่ เขาก็เลยอาจจะคิดว่า เขาก็ไม่รู้ว่าจะทำให้ทุกคนที่เป็นครอบครัวใหญ่เขาเข้าใจในตัวผม ซึ่งตัวเขาไม่ได้มีปัญหา ถ้าเกิดทุกคนรู้เขาอาจจะรับไม่ได้อะไร ประมาณนี้ ทั้งฝั่งครอบครัวของพ่อ แล้วก็ครอบครัวของแม่ ซึ่งตอนนี้ทั้งพ่อและแม่ก็เข้าใจผมละ แต่ว่าครอบครัวใหญ่ คนอื่นๆ ลุง ป้า น้าอา ก็ยังไม่รู้ว่าผมเป็นอย่างไร”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวใหญ่มันก็จะมีหลายความคิดเห็นในบ้าน มันก็จะมีปู่ย่า คนที่อาจจะไม่ได้เลี้ยงดูเรา เขาก็อาจจะมีหลายความคิดเห็น หรือมองอีกแบบ ส่วนครอบครัวเดียวรู้สึกว่าคุณได้ง่ายกว่า เพราะมันอยู่แค่วงแคบด้วยอยู่แค่พ่อแม่เรา”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

“คิดว่าด้วยความที่ครอบครัวขยายมันมีสมาชิกอยู่เยอะ กว่ามันจะยอมรับได้มันก็น่าจะต้องผ่านมาจากหลายคน หลายความคิดเห็นก่อน มันไม่สามารถยอมรับกันได้เฉพาะครอบครัวได้”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง มีการถกเถียงด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) ในบางประเด็นไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมองว่าความรักหรือเรื่องเพศเป็นเรื่องภายในครอบครัวที่พ่อแม่ลูกจะต้องทำความเข้าใจกัน ไม่ควรขึ้นอยู่กับญาติพี่น้องหรือคนอื่น ๆ ดังคำอธิบายของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายต่อไปนี้

“ความรักหรือว่าเพศของคนนั้น มันก็อยู่แค่ในครอบครัวว่าครอบครัวจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ไม่ได้อยู่ที่ญาติพี่น้อง เพราะว่าสุดท้ายเขาก็ไม่ได้มาอยู่กับเรา”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

อีกทั้งมีผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงที่มองว่ากระบวนการยอมรับของครอบครัวขยายมีความซับซ้อนกว่าครอบครัวเดี่ยวจริง แต่จากประสบการณ์ของตัวเองที่อยู่ในครอบครัวขยายกลับมีกระบวนการยอมรับที่ค่อนข้างง่าย เพราะด้วยปัจจัยอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป

“ของบ้านหนูจะเป็นครอบครัวขยาย มีบ้านที่ตั้งอยู่ในพื้นที่แปลงเดียวกันหลายหลังมาก แล้วก็ตระกูลคือมีหลายรุ่น แต่ว่าของหนูมันจะแตกต่างจากซีรีส์อย่างนี้ ด้วยความที่ที่บ้านหนูเขาเป็นครอบครัวที่ไม่เคร่งเครียด หรือไม่ใช่ครอบครัวที่จะมีหัวใจโศกเศร้าส่วนใหญ่ บ้านหนูมีทั้งคุณป้ากับคุณลุง สองคนที่เป็น LGBTQ+ เหมือนกัน เหมือนว่าเจอหรือผ่านเหตุการณ์อะไรแบบนี้มาก่อนแล้ว จนทุกคนมองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติ เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่พิเศษอะไร มันเลยกลายเป็นว่าการยอมรับของหนูมันแทบจะไม่ใช้เวลาอะไรเลย”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

จากคำอธิบายข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการที่สมาชิกภายในครอบครัวในรุ่นก่อนหน้า เคยปรากฏว่ามีกลุ่ม LGBTQ+ อยู่ในครอบครัวมาก่อน จึงส่งผลมายังสมาชิกในรุ่นหลังได้รับการยอมรับจากครอบครัวได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยสันนิษฐานอาจเกิดจากกระบวนการในการเรียนรู้และการทำความเข้าใจมาก่อนแล้วจากประสบการณ์ชีวิตของสมาชิกภายในครอบครัว

5.1.2 ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม

ตารางที่ 5.2

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นโครงสร้างครอบครัว (ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม)

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายใน ชีวิตจริง
<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวตัวละครชายรักชายส่วนใหญ่จะมีฐานะปานกลางจนถึงฐานะดี มีครอบครัวที่ไม่ค่อยมีฐานะ 1 ตัวละคร - ระดับทางฐานะส่วนใหญ่ไม่ส่งผลต่อกระบวนการยอมรับ แต่ก็มี 2 ครอบครัวที่มีการประกอบธุรกิจ มีความเป็นห่วงเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมอยู่บ้าง แต่ก็สามารถหาทางออกของปัญหานี้ได้ - ลักษณะทางเชื้อสาย ส่งผลต่อกระบวนการในการยอมรับ ที่พบส่วนใหญ่ในละครโทรทัศน์แนววาย เป็นครอบครัวเชื้อสายจีน และเป็นครอบครัวขยาย ที่ให้ความสำคัญกับการสืบทอดทายาทอยู่ แต่ก็สามารถหาข้อยุติกับเรื่องดังกล่าวได้ - ครอบครัวที่มีสมาชิกรับราชการส่วนใหญ่จะไม่มีผลต่อกระบวนการในการยอมรับ อาจมีกระแสสังคมที่เข้ามากดดันบ้าง แต่ครอบครัวก็พร้อมอยู่เคียงข้างลูกเสมอ มีเพียงหนึ่งครอบครัวที่พ่อไม่ยอมรับ เนื่องจากรับราชการทหาร แต่ภายหลังพ่อเสียชีวิตสถานการณ์ของครอบครัวก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับฐานะส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางจนถึงฐานะดี แทบไม่ค่อยเห็นไม่ค่อยมีฐานะ - ส่วนใหญ่ตีความว่าระดับฐานะไม่ได้ส่งผลอะไรต่อการยอมรับความเป็นชายรักชาย และมองว่าการมีฐานะเป็นผลที่พ่อแม่สามารถซัพพอร์ตลูกได้ - มีผู้ชมละครโทรทัศน์ที่เป็นชายรักชาย 1 คน ดีความว่าครอบครัวที่ร่ำรวย พ่อจะมีความคาดหวังในตัวลูก - ครอบครัวที่ประกอบธุรกิจ เป็นห่วงเรื่องภาพลักษณ์ ต้องเป็นหน้าเป็นตาของบริษัท - มีผู้ชมละครโทรทัศน์ที่เป็นชายรักชาย 1 คน ที่มีประสบการณ์จริงในการมีแม่รับราชการ และแม่ของตนยังความคิดอนุรักษนิยมและยังไม่ยอมรับชายรักชาย

จากตารางที่ 5.2 การถอดรหัสความหมายในประเด็นโครงสร้างครอบครัว ในเรื่องลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

5.1.2.1 ระดับฐานะของครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในเรื่องระดับฐานะของครอบครัวชายรักชาย รวมถึงความแตกต่างของระดับฐานะของครอบครัวไม่ได้มีผลต่อกระบวนการในการยอมรับชายรักชาย โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ครอบครัวฐานะปานกลาง ไม่ได้รวยมาก แบบพอมีพอกิน พอใช้อะไรก็ซื้ออะไรก็ซื้อ อยากกินอะไรก็กิน”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“มีทั้งครอบครัวที่ออกจะฐานะร่ำรวยแล้วก็ฐานะปานกลาง แล้วก็ฐานะแบบยากจนก็พอมืออยู่บ้าง”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“เป็นครอบครัวที่ค่อนข้างปานกลาง ถึงมีฐานะครับ มีธุรกิจส่วนตัวค้าขาย”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ถ้าฐานะที่เห็นก็จะมีฐานะปานกลาง แล้วก็ฐานะดี ส่วนฐานะยากจนแทบจะไม่มีเลย เอ๊ะมีอยู่เรื่องนึงในเรื่องเพื่อนนายแค่นั้นเดียวที่พอมันต้องไปเป็นลูกน้องในครอบครัวตัวพระเอก เพราะว่าตอนเด็กๆไม่มีเงินรักษาถูก”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

จากคำอธิบายข้างต้น ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายมีการใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับครอบครัวจากชีวิต และประสบการณ์ที่ได้จากละคร และเห็นสอดคล้องกันว่าระดับฐานะส่วนหนึ่งจะมีตั้งระดับฐานะปานกลางไปจนถึงดี ไม่มีฐานะอาจจะพบได้บ้าง ส่วนหนึ่งอาจจะเกิดจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารุ่นนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในครอบครัวชนชั้นกลาง

สำหรับความแตกต่างในระดับฐานะ ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่มองว่าไม่มีผลอะไรต่อการยอมรับความเป็นชายรักชาย แต่มองว่าครอบครัวฐานะดีอาจมีกำลังใน

การสนับสนุนลูกที่มากกว่า โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้
ดังนี้

“เรื่องฐานะไม่มีผลเลย ครอบครัวของหนูไม่มีเลย ครอบครัวแค่อยาก
ให้เรามีความสุข ดูแลตัวเองได้ ไม่เดือดร้อนใคร มีความสุขกับชีวิต ได้
ใช้ชีวิต แค่นี้แค่นี้เป็นคนดีตาม step พ่อแม่”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“การมีฐานะมันจะช่วยซัพพอร์ต หรือช่วยต่อยอดไปด้านต่าง ๆ ได้”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“หนูคิดว่าคนรวยคู่มือสิทธิ์โดนยอมรับมากกว่า เขามีทุนทรัพย์ในการหาส
กิลให้ตัวเอง หรือว่าหาสื่อใหม่ ๆ ได้สามารถไปเรียนต่างประเทศ
เพื่ออัปเกรดตัวเอง ทำให้รู้สึกว่ามันค่อนข้างเหลือมล้ำ แบบว่าฐานะ
ปานกลางจนถึงฐานะรากหญ้าคงไม่มีอะไรขนาดนั้น”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ไม่ใช่ที่ครอบครัวฐานะยากจน หรือครอบครัวที่มีฐานะแบบไหนจะถูก
สร้างภาพออกมาว่าจะยอมรับลูกที่เป็น LGBT ได้ยาก ก็คิดว่าเกิดได้
ทั้งหมด แต่ผมมองว่าน่าจะเป็นเรื่องของ Generation มากกว่าที่เป็น
ผลกับปัจจัยหลัก”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“รู้สึกว่าฐานะไม่เกี่ยวอะไรกับการยอมรับ มันอยู่ที่การกระทำของคน”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

แต่มีผู้ชมละครโทรทัศน์แนววาย 1 คน มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่
ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้นโดยตรง
(Negotiated Reading) กล่าวคือครอบครัวที่มีฐานะมีผลต่อกระบวนการยอมรับความเป็นชายรัก

ชาย เนื่องจากพ่อแม่มีการตั้งความคาดหวัง ไม่อยากให้ลูกเป็นชายรักชาย โดยผู้ชมละครโทรทัศน์
แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ถ้าครอบครัวที่ร่ำรวยไปเลยพ่อแม่ก็จะมี ความคาดหวังในตัวลูกเขาสูง
มากก็ได้ แบบอยากให้ เป็นเจ้านายคน เค้าไม่โอเคแบบรักเพศ
เดียวกันแบบนี้เขาอาจจะ มีอะไรบางอย่างกับลูกเขา ถ้าเขาจริงจังก็คง
อยากให้เดินตามพ่อแม่เขามากกว่า เป็นคนที่แบบสังคมต้องการ
มากกว่า”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

สำหรับครอบครัวที่มีการประกอบธุรกิจพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนว
วายที่เป็นชายรักชายมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับที่ผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading)
กล่าวคือครอบครัวที่ประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ พ่อแม่อยากให้ลูกได้มาสานต่อธุรกิจของครอบครัว จึง
เป็นห่วงเรื่องภาพลักษณ์ที่จะต้องมาเป็นตัวแทนของบริษัท โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชาย
รักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“พอเป็นครอบครัวที่มีธุรกิจก็จะกังวลในฐานะทางสังคมละ ว่าหน้าตา
จะเป็นยังไง คนภายนอกจะมองมายังไงกับครอบครัว ก็อยากให้ลูก
ของเราเป็นคนที่ถูกต้องตามสังคม หรือตามบริบทของสังคม”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

อีกทั้งมีผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการ
ถอดรหัสในประเด็นเดียวกันนี้ด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของ
ผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือมีการตีความว่าครอบครัวที่มีธุรกิจบาง
ครอบครัวมีความเป็นห่วงในเรื่องของภาพลักษณ์ตามที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายจริง แต่ด้วย
ประสบการณ์ส่วนตัวในชีวิตจริงที่มีการประกอบธุรกิจ ครอบครัวไม่ได้มีการบังคับใด ๆ หรือมองว่าจะ
มีผลต่อธุรกิจ โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ธุรกิจส่วนตัว ค่าขาย ครอบครัวที่ทำธุรกิจไม่ค่อยมีผลอะไร สุดท้าย
มันคืออยู่กับความเข้าใจของครอบครัว หรือของตัวลูกที่ต้องการให้ทั้ง
สองครอบครัวเข้าใจ”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ถ้าเกิดในครอบครัวที่รวยเขาอาจจะมีธุรกิจ แล้วเขาก็อยากให้ลูกเขา สืบทอดกิจการ แล้วมันก็น่าจะเป็นหน้าเป็นตาของบริษัท ส่วนที่บ้าน ผมก็มีธุรกิจส่วนตัว คิดว่าก็ไม่ได้มีผลอะไร เขาก็ไม่ได้มาบอกว่าจะต้อง มีการสืบทอดธุรกิจอะไร เขาค่อนข้างที่จะปล่อยให้เรามีอิสระใน ความคิด มีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่ได้มาอะไรกับธุรกิจ แต่เขาก็ น่าจะมีอยากให้ไปทำด้วยแหละ ดูเขาก็อยากให้กลับไปอยู่กันพร้อม หน้า เพราะตอนนี้ธุรกิจก็มีน้องสาวช่วยดูแลอยู่”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.1.2.2 เชื้อสาย

การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายเกี่ยวกับ เชื้อสาย ส่วนใหญ่มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือ ครอบครัวที่น่าเสนอเสนอเกี่ยวกับเชื้อสายในละครโทรทัศน์แนววายคือเชื้อสายจีน โดยผู้ชมตีความว่า ครอบครัวเชื้อสายจีนส่วนใหญ่จะมีความเป็นครอบครัวใหญ่ มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่มีการยึดถือ ต่อกันมา ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสืบทอดทายาทให้คงอยู่ต่อไป โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ครอบครัวคนจีนก็จะเป็นแบบไม่ได้เลย ลูกผู้ชายก็จะห้ามผิดเพศไม่ได้ ห้ามเป็นเกย์ แต่ถ้าเป็นคนไทยก็มีบ้างแต่ส่วนใหญ่ก็จะไม่เห็น แต่เรื่องของเชื้อชาติก็สำคัญมาก โดยเฉพาะเชื้อสายจีน เพราะเขาก็จะมี วัฒนธรรมของเขาวว่า โดยเฉพาะลูกชายคนโตเลยนะ ห้ามเป็นเกย์เลย นะ จะต้องมีแฟนเป็นผู้หญิงสืบทอดสกุลต่อไป”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“อย่างครอบครัวจีนนี้ยากละ ยิ่งพื้นฐานของครอบครัวเงินเขาจะแบบ เป็นครอบครัวที่มีคนเยอะมาก การที่เขามีลูกชายคนหนึ่ง เขาจะ คาดหวังในตัวลูกชาย โตะไปคุณจะต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องมีลูก

ต้องมีเมีย หรือแบบมีแฟนที่ดี เป็นผู้นำครอบครัวที่ดี ครอบครัวเงินเข้า ไม่ค่อยจะโอเคกับชายรักชายอยู่แล้ว”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวเงินมันจะเป็นแบบครอบครัวขยายไข่ม้อยะ มันจะมีการส่งทอดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีมาก่อนข้างที่จะเข้มข้น แบบ conservative เมื่อก่อนถ้าไม่ยอมรับ เดียวนี้เขาก็จะส่งความไม่ยอมรับเหล่านี้มาด้วยเช่นกัน”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“เชื้อชาติจีนนี่ค่อนข้างมีผลเลยครับพี่ รู้สึกว่าจีนก็เป็นชาตินิยมอยู่ละ เขาก็ไม่ค่อยยอมรับในส่วนตัวแบบ ผู้ชายที่จะเป็น LGBTQ ส่วนมากเขาจะไม่ค่อยยอมรับ คือน้อยมากเลยนะ ถ้าเป็นแต่ก่อนคือจะไม่มีเลย แต่ถ้าเดี๋ยวนี้ก็มีบ้าง”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชนะเลิศโทรทัศน์แนววายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ในชีวิตจริง 1 คน มีการถอดรหัสประเด็นดังกล่าวด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือด้วยบริบทของสังคมที่เปลี่ยนไป ความเข้มข้นของวัฒนธรรมมันอาจจะยืดหยุ่นได้ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละครอบครัว โดยผู้ชนะเลิศโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ครอบครัวเชื้อสายจีนที่เขาน่าจะมีวัฒนธรรมอะไรบางอย่างของเขา เขาให้ความสำคัญกับการมีลูก มีการสืบต่อของนามสกุล แต่ในชีวิตจริงครอบครัวก็มีความเงิน ๆ ผสมด้วย แต่น่าจะค่อนข้างจาง ๆ อยู่ ก็เลยคิดว่าเขาก็ไม่ได้มีอะไรกับเรื่องนี้ ถ้ามองว่าเขาอยากมีหลานมั๊ย ก็น่าอยากจะมี เพราะน้องสาวก็มีแฟนแต่ก็ยังไม่มียูก ดูเขาก็อยากจะอุ้มหลาน”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.1.2.3 ครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นข้าราชการ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างผู้ชนะเลิศโครงทัศน์แนววัยที่เป็นชายรักชาย 1 คน ที่มีประสบการณ์ในชีวิตจริงคือมีแม่รับราชการครู โดยผู้ชนะเลิศโครงทัศน์แนววัยที่เป็นชายรักชายคนดังกล่าว ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างกันจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้ำนโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือ ครอบครัวในชีวิตจริงของเขา การที่มีพ่อแม่เป็นข้าราชการมีผลต่อการยอมรับเหตุผลมาจากแนวความคิดที่มีความอนุรักษนิยมของแม่ โดยผู้ชนะเลิศโครงทัศน์แนววัยที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ส่วนตัวของผม มองว่าแม่เป็นข้าราชการมีผลนะ ต้องบอกก่อนว่าผมไม่ได้บอกครอบครัว แบบบอกตรง ๆ จากการที่คุยกับเค้า ก็กับการที่พูดเรื่องประเด็นสังคมอะไรอย่างนี้ อันนี้ฝั่งที่เป็นแม่ ที่เป็นข้าราชการครูแล้วยิ่งถ้าเป็นครูด้วย ผมว่าค่อนข้างที่ทำให้เขา มีความ conversative ในขณะเดียวกันเขาพยายามเข้าใจเด็ก แบบนักเรียนของเขา เขาพยายามจะเข้าใจเด็กเหล่านั้นเพราะว่า เขามีความ conversative ในความคิดของเขาเหมือนกัน ซึ่งมันก็ออกมาให้จากการที่เขาพูดมากับเรา ในฐานะที่เราเป็นลูก”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

5.1.3 ความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย

ตารางที่ 5.3

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นโครงสร้างครอบครัว (ความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย)

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายในชีวิตจริง
<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนใหญ่ครอบครัวมีความกังวลว่าสังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย อาจเป็นอุปสรรคของการดำเนินชีวิตของลูก - ครอบครัวที่มีทัศนคติทางลบ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากสังคมแวดล้อมในช่วงเวลานั้นยังไม่มีที่ยอมรับ โดยส่วนใหญ่จะแสดงออกผ่านพ่อ ที่ยังคงให้ความสำคัญกับการสืบทอดวงศ์ตระกูล - ครอบครัวที่ทนได้แต่ไม่ยอมรับ โดยสามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้ สามารถเปิดกว้าง มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหลากหลายทางเพศได้ แต่เมื่อเรื่องดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับครอบครัวตนเองกลับไม่ยอมรับ หรือลำบากใจที่จะยอมรับ สาเหตุมาจากไม่เชื่อมั่นว่าสังคมจะสามารถยอมรับได้ - ครอบครัวที่เปิดกว้างยอมรับชายรักชายพบมากที่สุด 	<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวแคว้นมีความเป็นห่วงว่าสังคมจะสามารถยอมรับกับเรื่องชายรักชายได้จริง ๆ หรือไม่ - ครอบครัวอาจจะไม่ยอมรับด้วยสภาพแวดล้อมในแต่ละช่วงเวลา หรือพ่อแม่อนุรักษ์นิยม มักมองเรื่องนี้ไปในทางลบ - ครอบครัวสามารถยอมรับลูกคนอื่นได้ แต่หากเกิดกับครอบครัวตัวยังไม่ยอมรับ เพราะยังห่วงเรื่องสังคมรอบข้าง - แต่ส่วนใหญ่ในชีวิตจริงพ่อแม่มักจะสามารถยอมรับได้ เป็นเรื่องปกติ

จากตารางที่ 5.3 การถอดรหัสความหมายในประเด็นโครงสร้างครอบครัวในเรื่องความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชายของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

5.1.3.1 สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือความเชื่อ ทัศนคติของครอบครัวมักจะกลัวว่าสังคมจะไม่ยอมรับ หากลูกต้องไปใช้ชีวิตในสังคม แล้วต้องเจอกับผลกระทบจากสังคมดังกล่าว ในการมองไม่ดีกับลูกของตน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ทัศนคติโดยรวมเขาก็จะรู้สึกว่าคุณอื่นจะยอมรับจริง ๆ หรือเปล่า เป็นแค่ว่าสังคมภายนอกจะโอเคกับสิ่งนี้จริง ๆ หรือเปล่า เขาไม่ได้มองลูกตัวเองในทางที่ลบเลย เขาแค่มองว่า หากลูกจะต้องไปอยู่กับคนอื่นในสังคมภายนอก ลูกจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้หรือเปล่า เขามีทัศนคติที่ว่าโลกภายนอกยังไม่ยอมรับอะไรแบบนี้”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“มองเป็นประเด็นในสังคมมากกว่าลูกจะได้รับการยอมรับอะไรยังไง”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“เขาก็น่าจะกลัวว่าลูกเขาต้องไปอยู่ในสังคมแล้วสังคมจะไม่ยอมรับจะรับไม่ได้”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.1.3.2 ครอบครัวมีทัศนคติเป็นลบ พบว่าผู้ชนะเลิศโครททัศน์แนว

วายเป็นชายรักชายในชีวิตมีการถกเถียงด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือครอบครัวที่มีทัศนคติไม่ดีต่อชายรักชายจะมาจากสิ่งแวดล้อมหรือบริบทสังคมในช่วงเวลานั้น ส่งผลให้พ่อแม่มีความคิดคล้อยตามไปกับสังคม และมีภาพจำว่าครอบครัวที่รับราชการโดยเฉพาะทหารครอบครัวมักจะไม่ยอมรับ โดยผู้ชนะเลิศโครททัศน์แนววายเป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ถ้ามองจากเรื่องคุณชาย มันเป็นเรื่องชู้สาวชู้สาว ช่วงนั้นสังคมของชายรักชายคือไม่ได้เลย มีก็จะเป็นแบบผิดเพศ เป็นผิดกฎหมาย เป็นวิปริตเลย”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ถ้าเป็นสมัยเกือบสิบกว่าปีก่อนก็คือติดลบเลย พ่อแม่ค่อนข้างที่จะหัวโบราณเลย แต่เดี๋ยวนี้ก็ไม่อะไรนะ ก็ไม่เห็น

เขาพูดอะไรเลย แต่ถ้าแต่ก่อนเขาจะพูดเลยว่า ออกไปเป็นนะ เป็นอารมณ์นี้ แบบไม่ชอบ”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

“แบบมือคตึเลยก็มี แบบพ่อเป็นทหาร เขาก็น่าจะอยู่ในสังคมที่มีความเป็น ความแข็งแกร่ง แล้วส่วนใหญ่เขาก็น่าจะอยากให้ลูกเขาต้องรับราชการเหมือนกัน”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.1.3.3 ทนได้แต่ไม่ยอมรับ พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็น

ชายรักชายในชีวิตมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือ หากเรื่องความเป็นชายรักชายเกิดขึ้นกับคนอื่นหรือถ้าเป็นคนอื่นครอบครัวมักจะยอมรับได้ แต่เรื่องดังกล่าวหากมาเกิดกับครอบครัวตัวเองมักจะไม่ยอมรับ เหตุผลส่วนหนึ่งมาจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสังคม โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“หนูรู้สึกว่าการสังคมของในซีรีส์ แล้วก็สังคมไทยด้วย เขาทำออกมาตรงกันนะ ถ้าเป็นในมุมมองผู้ใหญ่สมัยนี้ ลูกคนอื่นเป็นได้ แต่ลูกฉันห้ามเป็น อันนี้ในความคิดหนูนะ เห็นลูกคนอื่นเป็นแล้วน่ารักน่าเอ็นดู พอลูกตัวเองเป็น เริ่มไม่โอเคละ ไม่อยากให้ เป็น เอาจริงในมุมมองหนู เขาคงอยากให้ลูกเป็นเหมือนคนอื่นทั่วไป ไม่ได้อยากให้ เป็นชอบเพศเดียวกัน ที่บ้านญาติ ๆ เขาด้วย หมายถึงมุมมองของผู้ปกครองนะ ถ้าเพื่อนเขา คนอื่นมามองลูกเขาไม่ดีด้วยหรือเปล่า เขารักลูกมากจนไม่ อยากให้ลูกไปในทางที่ผิด คือไม่รู้เลยว่า การที่คนที่เป็นชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง ไม่ได้เป็นเรื่องที่ไม่ดี ไม่ได้เป็นเรื่องที่ทำให้ใครเดือนร้อนด้วยซ้ำ”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ในครอบครัวชีวิตจริง ทัศนคติหรือ ก็เฉยๆ นะ ก็ไม่ได้อะไร แต่เหมือนเวลาคุยข่าวเกี่ยวกับเรื่องเพศพวกนี้เขาก็ดูไม่ค่อย

เข้าใจแหละ แต่เขาก็ไม่ได้มีท่าทีในการรังเกียจหรืออะไร
น่าจะเฉยๆ เพราะก็มีกลุ่มคนแบบนี้เข้ามาเขาก็ไม่ได้อะไร”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.1.3.4 ครอบครัวมีทัศนคติทางบวก พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนว

วายที่เป็นชายรักชายในชีวิตมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือ ครอบครัวสามารถมองเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติ มองความสุขความสบายใจของลูกเป็นหลัก โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ในชีวิตจริงคือไม่มีเลย อาจจะเป็นว่า ชีวิตโหดดี จริง ๆ ตอนแรกที่บ้านเขาก็ไม่ยากให้เป็น คือต้องบอกก่อนว่า คือไม่เคยเปิดกับพ่อเปิดกับแม่ แต่ทำให้เห็นว่าเราเป็นฟิลนี้นะ แต่เรามีความสามารถ เราทำอะไรอย่างนี้ได้ เขาไม่เคยมากำก่ายเราเลย ว่า ต้องไปคบผู้หญิงนะ ต้องมีลูกมีเมียนะ ไม่เคยได้รับอะไรแบบนั้นเลย แต่เขาแค่ขอให้เรามีความสุข และคิดว่าเราดูแลตัวเองได้ ไม่นอนใครรังแก”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวมองว่าเรื่องนี้มันไม่ใช่เรื่องที่แปลกประหลาด”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวเขาไม่สนใจอะไรเลย เขามองที่ตัวหนูเป็นหลัก ยอมรับว่าหนูเลือกที่จะทำอะไร เขาบอกว่าถ้าหนูทำแล้วมันจะโอเค ไม่ได้เดือดร้อน ไม่ได้ทำให้เขาต้องมานั่งเครียดกับเราอะไรอย่างนี้ และมันก็ไม่ใช่เรื่องเสียหาย”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย ในภาพรวมจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ชมที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ลักษณะของครอบครัว หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัวในชีวิตจริง สุดท้ายแล้วครอบครัวโดยส่วนใหญ่จะรับได้ในความเป็นชายรักชายของลูก ไม่ได้

มีท่าที่รังเกียจ หรือมือคดไต่ ๆ แต่กระบวนการในการทำความเข้าใจของแต่ละครอบครัวอาจจะมี ความแตกต่างกันออกไป

5.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

ตารางที่ 5.4

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นบทบาทหน้าที่ของครอบครัว

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายใน ชีวิตจริง
<ul style="list-style-type: none"> - บทบาทหน้าที่พบในครอบครัวของตัวละครชายรักชายส่วนใหญ่จะเป็นบทบาทหน้าที่ในการให้ความรัก ความอบอุ่น เป็นสถานที่มั่นคงปลอดภัย สามารถให้คำปรึกษากันได้ พร้อมทั้งจะปกป้องและอยู่เคียงข้างลูก - ส่วนบทบาทอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญรองลงมา ได้แก่ บทบาทในการช่วยขัดเกลา อบรมสั่งสอน เลี้ยงดู และการดำเนินชีวิตในสังคม และบทบาทหน้าที่ในการเป็นหน่วยย่อยของการผลิตทางเศรษฐกิจ - ส่วนบทบาทหน้าที่ให้ความรู้บทบาททางเพศ และบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ พบเพียง 1-2 ครอบครัว ทุกครอบครัวที่ยังพบบทบาทเหล่านี้ ก็มักจะสามารรมีทางออกสำหรับลูกที่เป็นชายรักชายได้ และครอบครัวอื่น ๆ ส่วนใหญ่มักมองข้ามบทบาทเหล่านี้ บางครอบครัวมีการมองข้ามประเด็นเรื่องเพศสภาพไปแล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - บทบาทหน้าที่ของครอบครัวในภาพรวมมาในบทบาทของผู้สนับสนุน ให้คำปรึกษา ให้ความรักความอบอุ่น และเป็นพื้นที่ปลอดภัยของสมาชิกในครอบครัว - ครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ในการเป็นกระบวนการสืบทอดทายาท - แม่จะเป็นตัวแทนของคนที่อยู่คอยเคียงข้างลูก คุยประสานความสัมพันธ์ภายในครอบครัว - พ่อจะเป็นตัวแทนของภาพความไม่เข้าใจลูก แต่บางครอบครัวภาพดังกล่าวอาจจะสลับบทบาทกันไป - ลูกมีบทบาทในการให้ความเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ ตั้งใจเรียนหนังสือเพื่อให้พ่อแม่ภูมิใจ - พี่น้องมีบทบาทในฐานะผู้สนับสนุน แต่อาจไม่ใช่ทุกเรื่องเหมือนกับในละครโทรทัศน์แนววาย - บางครอบครัวในชีวิตจริงพี่น้องไม่ได้มีความสนิทสนมกันมากนัก

จากตารางที่ 5.4 การถอดรหัสความหมายในประเด็นบทบาทหน้าที่ของครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

ผู้ชนะเลิศโครททัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในฐานะที่ครอบครัวมีบทบาทหน้าที่ของผู้สนับสนุนให้คำปรึกษา ให้ความรักความอบอุ่น และเป็นพื้นที่ปลอดภัยของสมาชิกในครอบครัว ที่ทำให้ลูกรู้สึกที่สามารถกล้าเข้าหาพ่อ พูดคุยปรึกษากันได้ทุกเรื่อง ซึ่งบทบาทดังกล่าว พบเป็นส่วนใหญ่ทั้งครอบครัวในชีวิตของชายรักชาย และครอบครัวของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย โดยผู้ชนะเลิศโครททัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“นี่ว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่นแหละ ก็มีอะไรพูดคุยกับที่บ้านได้ อยากจะทำอะไรก็ปรึกษาได้ อยากคุยเรื่องไหนก็คุยได้ แต่มันก็จะมีเส้นบาง ๆ กันระหว่างความรู้สึกอะไรอย่างนี้ ให้ทั้งทางพ่อแม่และทางเรา แต่สุดท้ายเขาก็ไม่ได้ปิดกันอะไร แค่อให้เรามีความสุขกับสิ่งที่เราเลือก กับสิ่งที่เราทำมากกว่า”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ส่วนคุณพ่อ คุณแม่ หรือคนอื่น ๆ ในครอบครัว คือจะมองในภาพรวมเลยว่า เขาจะมาในบทบาทของฐานะของการเป็นผู้ซัพพอร์ต คอยให้คำปรึกษา เขาจะบอกหมดเลยว่าสุดท้าย by the way สามารถมาหาเขาได้ตลอดเวลา และสิ่งที่เขาพูดมันก็เป็นแบบนั้นจริง ๆ ไปปรึกษาและก็หันไปหาเขาได้เสมอ คือเขาก็มาซัพพอร์ตทั้งในส่วนของความมั่นใจของหนู และมาซัพพอร์ตในส่วนของการใช้ชีวิตประจำวันด้วย”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ปัจจุบันบทบาทของครอบครัวกับเพศชายรักชาย ถ้าในครอบครัวก็สามารถพูดคุยกันได้มากขึ้น อย่างตัวหนูเองก็คุยได้ทุกเรื่อง แล้วก็เพื่อนเป็นครอบครัวคนจีนด้วย ก็สามารถพูดคุยได้ แรกๆ เขาอาจจะไม่โอเคอะไรอย่างนี้ แต่แบบว่าอย่างที่หนูบอกไปหลัง ๆ เขาเริ่มที่จะโอเคมากขึ้น เราก็ทำให้เขาเห็น เราก็ทำต่าง ๆ นานาให้เขาเห็น ทำให้เขาสบายใจ และยอมรับในความเป็นเรา แต่ว่าที่เขาดูแลเรา สอนเรา ก็ยังคงเป็นบทบาทแบบนั้นเหมือนเดิมที่มีในสังคมไทย”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

จะเป็นฟิลแบบสายซัพพอร์ต ช่วยเหลือกันอะไรอย่างนี้ คอยให้คำปรึกษาในช่วงแบบว่า มันอาจจะเป็กราฟดิ่งของชีวิต

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตยังถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นของการที่ครอบครัวในปัจจุบันเริ่มมองข้ามบทบาทหน้าที่ในการสืบทอดทายาท หรือบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดทายาทใหม่ โดยลดความสำคัญกับบทบาทดังกล่าวลง โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“การสืบทอดสืบสกุลอะไรแบบนี้แบบว่ามีลูกให้เขา หรือว่ามีครอบครัวที่ดีต่อก็พอเห็นอยู่บ้าง แต่ว่าไม่ใช่ส่วนใหญ่ ที่ผมเห็นจะเป็นฟิลแบบสายซัพพอร์ตช่วยเหลือกันมากกว่า”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวเขาก็ไม่ได้สอนในเรื่องสืบเชื้อสายวงศ์ตระกูลอะไรขนาดนั้น ครอบครัวเขาก็ไม่ได้บีบบังคับที่จะต้องทำอะไรขนาดนั้น”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ถ้าเรื่องการสืบทอดทายาทก็ไม่ค่อยได้พูดถึงเรื่องนี้เหมือนกัน เขาค่อนข้างตามใจให้เราตัดสินใจเองมาตั้งแต่เด็ก”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

ส่วนบทบาทของลูก ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือลูกจะต้องมีหน้าที่ในการตั้งใจเรียนหนังสือ เพื่อให้พ่อแม่ได้ภูมิใจ เชื่อฟังให้ความเคารพพ่อแม่ ไม่ทำในสิ่งที่ครอบครัวมองว่าไม่เหมาะสม โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ส่วนตัวบทบาทของเราก็คือเรียน อยากทำอะไรทำ แต่แค่คุยกับที่บ้านก่อน แล้วที่บ้านก็จะคอยซัพพอร์ต”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“หนูจะมาในฐานะของผู้ที่ต้องตั้งใจเรียน กับทำตัวไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทางตามที่ คุณแม่หรือทางครอบครัวเห็นว่ามันเหมาะสม มันสมควร มันอาจจะไม่เป็นการดี กรอบเอาไว้แน่นขนาดนั้น มันก็จะมีกรอบบาง ๆ ที่เขารู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ควร จะทำ หนูก็รู้สึกว่ หนูควรจะมีหน้าที่ตั้งใจเรียน เรียนให้จบ และมีหน้าที่ไม่ทำ อะไรออกนอกกลุ่มนอกทางที่เขามองเอาไว้”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“เราก็ทำให้เขาเห็น เราก็ทำต่าง ๆ นานาให้เขาเห็น ทำให้เขาสบายใจ และ ยอมรับในความเป็นเรา”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

ขณะที่บทบาทของพ่อกับแม่ในครอบครัว ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชาย รักชายในชีวิตมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือ ชายรัก ชายในชีวิตจริงมองว่าแม่จะมาในบทบาทของผู้คอยอยู่เคียงข้างลูก เข้าใจลูก คอยเป็นตัวกลางในการ ประสานความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ส่วนตัวพ่อจะมาในบทบาทที่เข้มงวด ไม่เข้าใจลูก ทั้งนี้อาจ มีการสลับบทบาทกันบ้างในแต่ละครอบครัว โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิต จริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“นี่รู้สึกว่แม่จะเป็นที่พึ่งของเหล่ากลุ่มที่เป็น LGBTQ ที่อาจจะสับสนหรือรู้ตัว แล้วจะมาพึ่ง หรือเห็นบทบาทแม่ประกบกับตัวเอกบ่อย ส่วนพ่อก็จะถ้าไม่เฮฮา ไปเลยก็จะเงียบ ๆ พุดน้อย ๆ”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนมากลูกจะเป็นคนที่เชื่อฟังแม่มากกว่าพ่อนะ แล้วพ่อค่อนข้างที่จะไม่ ยอมรับ แล้วแม่จะเป็นคนเกลี้ยกล่อมพ่อให้คุยกับลูก”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

สำหรับบทบาทของพี่น้อง ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตมี การถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ ค้านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าพี่น้องมักจะมาในบทบาท

ของการสนับสนุน แต่ไม่ได้สามารถปรึกษาหรือพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง เหมือนกับที่ปรากฏในละคร โทรทัศน์แนววาย โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“พี่ชายก็แบบว่าไม่ค่อยได้คุยกัน ถ้ามีปัญหาอะไรก็แค่บอก แคนต่างคนต่างอยู่ แต่ ถ้าหนูมีปัญหาอะไร หนูก็แค่บอกพี่ชายว่า ทำให้หน่อย แคนั้นเขาก็ทำให้จบ มา รับหนูดอนฝนตกอะไรอย่างนี้เขาก็มา”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“เพิ่งมาสนิทกับพี่สาวตอนโต เพราะตอนเด็กไม่ได้อยู่ด้วยกัน เพราะว่าพี่ผมกับ ผมห่างกัน 6 ปี ซึ่งตอนผม ป.1 เริ่มจำความได้พี่ก็ไม่เรียนที่เชียงใหม่แล้ว ด้วย ความที่ไม่ได้สนิทกัน ไม่ค่อยได้ไปหากันเท่าไร เรียกว่ามีความแบบว่าพี่น้อง ปรึกษากันได้ ให้ความช่วยเหลืออะไรกัน”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

น้องก็มีแบบมีดูแลเราบ้างเหมือนกัน คอยจัดแจงชีวิตให้ ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ถ้าถามว่ากล้าบอกน้องว่าเป็นชายรักชายมั๊ย ก็ไม่ได้สะดวกใจขนาดนั้น แต่สนิท กันนะ เราอาจจะรู้สึกว่่าน้องอยู่ใกล้พ่อแม่กว่าด้วยแหละ

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.3 บรรยากาศของครอบครัว

ตารางที่ 5.5

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นบรรยากาศของครอบครัว

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายใน ชีวิตจริง
<p>ลักษณะในการเลี้ยงดูของครอบครัวในละครโทรทัศน์แนววายมี 3 ลักษณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวที่มีการตั้งความคาดหวัง เข้มงวดและวางแนวทางในการดำเนินชีวิต ผลที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ ลูกก็จะมีความกดดันตัวเอง ไม่กล้าเข้าหาพ่อแม่ ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง มีการต่อต้าน - ครอบครัวที่ให้อิสระเปิดกว้างในการดำเนินชีวิต ผลที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงดู ลูกจะกล้าเข้าหาพ่อแม่ในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กล้าตัดสินใจ รักครอบครัว อยากทำให้พ่อแม่ภูมิใจ - ครอบครัวที่ปล่อยให้ลูกใช้ชีวิตด้วยตนเอง มักจะพบในครอบครัวที่เป็นลักษณะครอบครัวพ่อเลี้ยงเดี่ยว ที่พ่อต้องทำงานอยู่คนที่กับลูก มีความเป็นห่วงลูก แต่ไม่ค่อยแสดงความรักต่อกัน ส่งผลให้ลูกรู้สึกต้องการความรักความอบอุ่น - โดยส่วนใหญ่ในแต่ละครอบครัวจะมีลักษณะการเลี้ยงดูทั้งสองแบบ เช่น หากพ่อมีความเข้มงวด แม่ก็จะทำหน้าที่ในการอยู่เคียงข้างลูกหรือถ้าแม่เข้มงวด พ่อก็จะมาทำหน้าที่ที่ตรงกันข้ามกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งครอบครัวที่ปล่อยอิสระเปิดกว้าง มีความยืดหยุ่น และครอบครัวที่มีความเข้มงวด พ่อแม่มีการวางแนวมาให้แล้ว - การเลี้ยงดูจากครอบครัวในรูปแบบต่าง ๆ มีผลต่อลูกในการเข้าหาพ่อแม่ หรือลักษณะนิสัยของลูก รวมไปถึงความกล้าในการตัดสินใจเปิดเผยตัวตนกับพ่อแม่ - มีผู้ชมละครโทรทัศน์แนวที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน ถูกเลี้ยงดูมาด้วยความเข้มงวด แต่ก็กล้าพูดคุยกเข้าหาพ่อแม่ แต่การเปิดเผยตัวตนก็ต้องใช้เวลาในการตัดสินใจ - ในชีวิตจริงของครอบครัวชายรักชาย การเลี้ยงดูจะมีลักษณะที่ผสมกัน อาจจะมีการปล่อยอิสระเปิดกว้างบ้าง แต่ก็ไม่ถึงขนาดไม่ได้ตีกรอบอะไรเลย

จากตารางที่ 5.5 การถอดรหัสความหมายในประเด็นบรรยากาศของครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นเรื่องความหลากหลายของลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว โดยในภาพรวมครอบครัวของชายรักชายมีทั้งที่เป็นแบบครอบครัวเปิดกว้าง ให้อิสระในการใช้ชีวิต มีความยืดหยุ่น กับครอบครัวที่มีความเข้มงวด มีการวางแนวทางบางอย่างให้กับลูกได้เดินตาม ทั้งนี้ในบางครอบครัวก็มีลักษณะของการเลี้ยงดูทั้ง 2 รูปแบบผสมกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ของหนูพ่อแม่เลี้ยงดูแบบปล่อย บอกว่าให้เราอยากทำอะไรทำ แบบว่าให้เราไปหาเองมากกว่า เขาไม่ได้วางแนวทางให้เราเองเลยสักนิด คือให้เราหาเอง ถ้าวางก็แบบขอให้เรียนเก่ง ๆ แบบนี้พอ ได้เกรดดี ๆ แล้วที่เหลือทำอะไรก็ทำ แต่ขอให้รู้ตัวเองว่าไม่ได้ทำอะไรแย่ ๆ แล้วก็ไม่ได้ทำอะไรที่มันเสื่อมเสีย”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวของหนูเขาจะเป็นอยากได้อะไรบอก อยากกินอะไรบอก แค่นั้นเลย ตอนเด็ก ๆ เราเป็นคนที่ไม่เรียนซ้ำ อ่านหนังสือไม่ได้ เป็นคนที่บกพร่องในการเรียนรู้ ตอนเด็กๆ โดนเรียกว่าเด็กอ่อน ก็โดนเข้มงวดมาประมาณ ป.6 ถึง ม. 3 พอเราโตขึ้นในระดับหนึ่งแล้ว เขาก็เริ่มโอเคเลย เริ่มเห็นผลการเรียนของเราที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ก็เริ่มแบบโอเค”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“มันก็มีทั้งแบบที่ครอบครัวเปิดกว้าง กับครอบครัวที่มีการวางแนวทางไว้ให้ ดีกรอบ ส่วนในครอบครัวผม จริง ๆ ปล่อย เพราะว่าจากการที่ผมไปเรียนที่อื่นที่ไม่ใช่บ้าน เขาก็ค่อนข้างปล่อยประมาณนี้แต่เขาจะมีเรียกว่าเป็นกรอบใหญ่ๆ แล้วกัน ที่แบบว่ามาตีไว้”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

ก็จะเห็นเป็น 2 แบบนะ ก็จะมีครอบครัวที่แบบเปิดกว้าง open ให้อิสระเต็มที่ในการใช้ชีวิต แล้วก็จะมีครอบครัวที่แบบมีแนวทางเดินวางไว้ให้ลูกอยู่แล้ว มีการตั้งความคาดหวังในตัวลูกสูง แต่มันก็มีหลายครอบครัวที่พออาจเป็นแบบนิ่งแล้วแม่เป็นแบบนิ่ง

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นผลจากการเลี้ยงดูของครอบครัวในลักษณะต่าง ๆ กล่าวคือครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูลูกในแต่ละลักษณะย่อมส่งผลต่อลูก ครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูมาในลักษณะเปิดกว้างให้อิสระ มีความยืดหยุ่น ก็จะส่งผลให้ลูกกล้าที่จะเข้าหาพ่อแม่ สามารถพูดคุยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เปิดใจกับพ่อแม่ ส่วนครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูอย่างเข้มงวด มีการวางแนวทางไว้ให้ ลูกก็จะมีอาการกตัญญู ไม่กล้าเข้าหาพ่อแม่ รวมถึงกระบวนการในการตัดสินใจเปิดเผยตัวตนด้วย โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“หนูคิดว่ามีผลจากการเลี้ยงดูนะ ลักษณะการเลี้ยงดูแบบยืดหยุ่นที่บอก มันมีการให้ความรักมากพอสมควรหรือเปล่า เราจะสังเกตเห็นได้จากตัวละครที่ถูกเลี้ยงดูมาแบบเข้มงวด มีสภาพแวดล้อมที่ทุกอย่างจะต้องเข้มงวดตามนี้แล้วก็มี การตั้งความคาดหวังเอาไว้สูง มันส่งผลต่อชายรักชายในการตัดสินใจ อย่างตัวละครจากเรื่องคุณชาย ตัวละครนายเอกจะเป็นตัวละครที่ทางตัวแม่มีความคาดหวัง มีเป้าหมายในการรักษาวงศ์ตระกูลแล้วก็ตำแหน่งของตัวพ่อเอาไว้ มันเลยกลายเป็นการเลี้ยงที่มันตีกรอบและมันจำกัดอะไรเยอะขนาดนี้ ทำให้ตัวละครหลักหรือนายเอกไม่ค่อยมีความสนิทชิดเชื้อ ไม่ค่อยกล้าเล่าอะไร หรือไม่ค่อยกล้าที่จะปรึกษาอะไรให้กับตัวแม่ฟังเป็นส่วนใหญ่ เพราะส่วนใหญ่เขาจะหันไปหาคนอื่นแทน”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“การที่เขาเลี้ยงดูแบบปล่อยมันทำให้หนูกล้าที่จะเข้าหาเขาได้มากกว่า เพราะการที่กตัญญู เด็กจะเริ่มมีกำแพงละ รู้สึกไม่ดีกับพ่อแม่แล้วว่า ทำไมต้องมายุ่งวุ่นวายกับชีวิตเราทำไมขนาดนี้ ต่อให้เราเป็นลูกก็ตาม รู้สึกว่าการที่ครอบครัวหนูปล่อย เวลาเราเจออะไรมาเราจะเอากลับมาเล่าให้เขาฟัง เอามาแรกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและแบบว่า วันนี้เราไปเจออันนี้มานะเป็นยังไงอะไรอย่างนี้ ถ้ามีเรื่องอยากให้คำปรึกษา เขาก็จะมีคำปรึกษาให้มากกว่า แล้วการที่เขาปล่อยทำให้เราพร้อมที่จะเข้าไปหาเขาด้วย เขาไม่ผลักเราออก เหมือนที่เราไม่ได้ผลักเขาออกเหมือนกัน”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ถ้าเป็นแบบอิสระ พอเขาเลี้ยงดูลูกแบบให้มีอิสระทางความคิด ลูกเขาก็จะเป็นคนแบบ open mind ซึ่งแน่นอนว่าพ่อแม่เขาก็น่าจะเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว เพราะเขาเลี้ยงลูกให้หยากเป็นอย่างนั้น ในตรงนี้นั้นก็จะมีคามเปิดรับได้ง่ายกว่ากับการที่เขาจะเป็นอะไรหรือว่าเขาอยากจะไปสู่จุดไหนในอนาคต ส่วนครอบครัวที่เลี้ยงแบบเข้มงวดหรือวางเส้นทางไว้ให้ลูกตัวเองอยู่ก็ค่อนข้างอยากจะทำให้ลูกเดินไปตามเส้นทางนั้น ๆ ถ้ามันไม่ได้หรือมันไม่เป็นไปตามนั้นมันก็จะเกิดคำถามขึ้นมาว่าทำไมละ หรือมันก็จะเป็คำถามอีกรูปแบบหนึ่ง ขึ้นก็วางไว้ให้แล้ว ขึ้นมองมันว่าดีแล้วนะ ทำไมเธอไม่ทำตาม เหตุผลมันคืออะไร ถ้ามันเกิดการยอมรับกันตรงนั้นได้ทุกอย่างก็โอเค แต่ถ้ามันเกิดการยอมรับกันไม่ได้มันก็จะเกิดการแตกหักกันขึ้นมาได้”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงคนดังกล่าวถูกเลี้ยงมาในครอบครัวที่เข้มงวด ผลที่เกิดขึ้นลูกอาจจะไม่ได้ไม่กล้าเข้าหาพ่อแม่เสมอไป ทว่าจากประสบการณ์ในชีวิต เขากล้าที่จะพูดคุยกับพ่อแม่ทุกเรื่อง แต่ก็ยกเว้นเรื่องการเปิดเผยตัวตนเพราะเป็นเรื่องที่ต้องใช้ปัจจัยด้านอื่นประกอบการตัดสินใจด้วย โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ตอนเด็กๆ แม่จะค่อนข้างเข้มงวด เป็นระเบียบ เวลาทำอะไรไม่เป็นระเบียบหรือวางของอะไรไม่เป็นที่ เขาก็จะตี แต่ถ้าในเรื่องอื่นการเรียนเขาก็น่าจะมีความคาดหวังว่าอยากให้เป็นหมอ เหมือนตอนเด็กเราก็เรียนได้ที่ดี ๆ มาตลอด จนเขาก็ค่อนข้างมีความภูมิใจในตัวเราแหละ หลังพอโตขึ้นเราก็แยกไปเรียนต่างจังหวัดไปใช้ชีวิตคนเดียว ก็น่าจะห่างเขาเรื่อย ๆ เขาก็เลยค่อนข้างให้อิสระในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ด้วยตัวเอง เขาก็จะคอยสนับสนุนอยู่ข้างหลังตลอดเวลา ก็เวลาทำอะไรก็กล้าคุยกับเขาหมดนะ แต่ก็คุยในเรื่องที่ทำให้เขารู้สึกภูมิใจในตัวเรา แต่ถ้าจะกล้าเขาไปสารภาพมัย มันก็ค่อนข้างยาก เรารู้สึกว่าการที่เราบอกอาจจะทำให้เขารู้สึกผิดหวัง จากที่เขาเคยภูมิใจในตัวเรา”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.4 สัมพันธภาพภายในครอบครัว

ตารางที่ 5.6

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นสัมพันธภาพในครอบครัว

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายใน ชีวิตจริง
<ul style="list-style-type: none"> - ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ปรึกษาพูดคุยกันทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องครอบครัว ให้เกียรติและคอยสนับสนุนซึ่งกันและกัน - ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บางครอบครัวพ่อจะปัญหาหาไม่เข้าใจลูก บางครอบครัวพ่อคือคนที่อยู่ข้างลูก - ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ลูกมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่าพ่อ แม่จะคอยประสานความสัมพันธ์และเป็นที่ปรึกษาสำหรับลูก - ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้อง ทุกครอบครัวที่มีพี่น้องจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถพูดคุยปรึกษากันได้ทุกเรื่อง มีความรักความเป็นห่วงกัน เป็นผู้ที่คอยสนับสนุนและปกป้องกันและกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวในชีวิตจริงความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความหลากหลายมากกว่าไม่ได้มีแค่ครอบครัวที่อบอุ่น หรือมีความสัมพันธ์ในทางที่ดีอย่างเดียว - ลูกส่วนใหญ่จะมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่า แต่ก็มีชายรักชายในชีวิตจริง 1 คนที่จะสนิทกับพ่อมากกว่า - พี่กับน้องมีความสนิทสนมกัน คอยสนับสนุนซึ่งกันและกัน แต่ก็ไม่ได้ถึงขั้นที่จะสามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง แต่ก็มีชายรักชายในชีวิตจริง 1 คนที่ไม่ได้สนิทสนมกับน้องเพราะอายุที่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 5.6 การถอดรหัสความหมายในประเด็นสัมพันธภาพภายในครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือความสัมพันธ์ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายในภาพรวม ส่วนใหญ่จะเป็นไปในทิศทางที่ดี ครอบครัวอบอุ่น แต่ชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าครอบครัวมีความหลากหลายมากกว่านั้น โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ในครอบครัวหนูไม่ได้มีปัญหาอะไรกันต่างคนต่างอยู่ ถ้ามีอะไรก็บอก เพราะว่าที่บ้านพ่อจะไม่ใช้คนที่แบบเป็นคนพูด แต่แม่เป็นคนพูด”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ผมกับครอบครัวจะค่อนข้างห่างกันเพราะว่าผมมาเรียนเชียงใหม่ตั้งแต่ ม.ต้น ซึ่งบ้านผมอยู่พะเยา พอมาอยู่มหาวิทยาลัยผมก็มาอยู่กรุงเทพอีกซึ่งไกลเขาไปเรื่อย ๆ ก็มีโทรติดต่อกับพ่อแม่ แต่ไม่ได้โทรทุกวัน ถ้าเป็นตอนมหาวิทยาลัยแล้วค่อนข้างน้อยที่ผมจะโทรหาก่อน ประมาณว่านึกออกก็อยากโทรแหละแต่ว่า ไม่ได้จะโทรหาทุกวัน เขาเองก็จะไม่ได้โทรหาผมทุกวันเหมือนกัน”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ความสัมพันธ์ในครอบครัวผมก็จะอยู่ในระดับดีครับ แต่ข้อเสียของครอบครัวผมก็จะไม่ค่อยได้คุยกันครับ ความสัมพันธ์อื่น ๆ ก็ดีครับพี่”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ความสัมพันธ์ พ่อกับแม่จะไม่ค่อยอยู่บ้านเพราะไปขายของ ก็เลยจะไม่ค่อยได้คุยกันตั้งแต่เด็กเลยครับพี่ มันก็เลยทำให้ดูเหมือนไม่ค่อยสนิทนะ แต่จริง ๆ ก็รักกันนะ อีกอย่างคือ ผมเป็นคนหัวร่อนง่าย พ่อก็เป็นคนหัวร่อนง่าย ถ้าคุยกันสักนิดนึง มันจะเหมือนแบบไฟฟ้า เหมือนตะคอกใส่กัน แต่จริง ๆ ก็คือพูดกันปกติแต่เดี๋ยวก็เบา ๆ เหมือนเขาก็พยายามเป็นห่วง เขาจะคอยทักมาเป็นห่วง”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนะ ส่วนใหญ่ก็จะสนิทกับแม่มากกว่าพ่อ แต่พ่อก็ใจดีนะ ตามใจมาตลอด อยากได้อะไรพ่อก็ซื้อให้ตลอด ส่วนใหญ่จะพูดคุยกับแม่มากกว่า ไม่เคยมีปัญหาอะไรไม่เข้าใจกันเลย แต่พ่อกับแม่อาจมีปากเสียงกันบ้างนิดหน่อย แต่ส่วนใหญ่เรื่องในครอบครัวผมจะไม่ค่อยรู้ พ่อแม่เวลามีอะไรจะเป็นคนที่รู้คนสุดท้ายตลอด เพราะเหมือนเขาก็น่าจะห่วงความรู้สึกเรา เพราะ

เราออกจากบ้านไปอยู่คนเดียว ไปเรียนตั้งแต่มัธยม เขาก็เลยดูเป็นห่วงกว่าน้อง”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นความสนิทสนมของลูกส่วนใหญ่จะเป็นแม่มากกว่า เพราะแม่เป็นเหมือนผู้ปกป้องดูแลเอาใจใส่ โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ส่วนใหญ่ก็จะคุยกับแม่มากกว่า แม่ก็เป็นผู้หญิงอะไรอย่างนี้เซ็กซี่ ตอนเด็กๆ แม่จะชอบดู พอโตมาเราก็รู้สึกเหมือนจะสนิทกับแม่ คุยกับแม่ฟิลเพื่อน”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“แม่จะคอยเป็นคนที่คอยประนีประนอมและพยายามเข้าใจ คอยบอกพ่อให้เข้าใจในตัวลูกมากขึ้นอะไรอย่างนี้ คอยรับฟังความคิดเห็นลูกและอยากที่จะให้ลูกเป็นในสิ่งที่เขาเลือกจริง ๆ ถึงแม้ว่าในใจจริง ๆ เขาจะไม่ได้ยอมรับในตัวลูกขนาดนั้น และเขาก็ไม่ยอมให้เป็น คนเป็นแม่เขาก็พยายามทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเขามั่นไม่ได้แยลงไปกว่าเดิม”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“กับพ่อแม่ผมจะสนิทกับแม่มากกว่า ค่อนข้างปรึกษาได้แต่ไม่ใช่ทุกเรื่อง อย่างเช่นเรื่องส่วนตัวผมก็จะไม่ค่อยพูดกับเขา ทั้งพ่อทั้งแม่”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนใหญ่ก็จะสนิทกับแม่มากกว่าพ่อ แต่พ่อก็ใจดีนะ ตามใจมาตลอด อยากได้อะไรพ่อก็ซื้อให้ตลอด ส่วนใหญ่จะพูดคุยกับแม่มากกว่า ไม่เคยมีปัญหาอะไรไม่เข้าใจกันเลย”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

ทั้งนี้พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน ที่ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่าน โดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือมองว่าในครอบครัวส่วนใหญ่ลูกน่าจะมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่า แต่ด้วยประสบการณ์จริงของตนเองจะมีความสนิทสนมกับพ่อมากกว่า สะท้อนให้เห็นว่าไม่ใช่ทุกครอบครัวที่จะเป็นเช่นนั้น เนื่องจากบริบทของแต่ละครอบครัวอาจมีความต่างกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ถ้าเกิดยึดจากในชีวิตจริงของหนู พ่อจะสลับกันเป็นตัวกลางที่ซึล ๑ อะไรก็ได้ เวลาเกิดปัญหาอะไรขึ้นจะกลายเป็นคุณพ่อที่คุยกับคุณแม่มากกว่า คุณแม่ของหนูเป็นคนที่ค่อนข้างสตรีทจ๋า โดยใส่ใจในเรื่องภาพลักษณ์ของตัวเอง ใส่ใจในเรื่องภาพลักษณ์ของคนอื่นมากกว่า มันก็เลยกลายเป็นว่าคุณพ่อก็จะเป็นตัวกลางเข้าไปคุยกับคุณแม่ตลอดว่าเออ ยอมลูกมันบ้างให้ลูกมันได้ทำอะไรนั่นนั่นบ้าง”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้องพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือ พี่กับน้องจะมีความสนิทสนมกัน สามารถเป็นผู้คอยสนับสนุน พุดคุยในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้ ชายรักชายในชีวิตจริงมองว่า อาจจะได้ถึงขั้นที่สามารถพุดคุยกันได้ทุกเรื่องจริงตามที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย รวมถึงความเป็นพี่สาว พี่ชายก็จะมีกรปฏิบัติที่อาจแตกต่างกัน และบางคนมีประสบการณ์ในชีวิตจริง ที่เขาไม่ได้มีความสนิทสนมกับน้องเท่าไรหรอก เนื่องจากอายุที่ค่อนข้างมีความแตกต่างกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“มีน้องสาว ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องก็เหมือนพี่น้องทั่วไป คอยให้คำปรึกษา ดูแลกัน รักกัน แต่อาจไม่ได้สนิทมากถึงขั้นคุยได้ทุกเรื่อง จริง ๆ น้องสาวก็น่าจะรู้แหละว่าชอบผู้ชาย แต่แค่เขาไม่พูดเขาแค่แบบ เออชีวิตพี่นะ เราก็แค่ให้การสนับสนุน คอยให้คำปรึกษา”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ถ้าเป็นพี่ชายถ้าไม่แบบบูลีน้อง น้องเป็นแบบว่าเพศทางเลือก ก็จะเป็นแบบพี่ชายที่แสนดีแบบสุดๆ คอยจับพอร์ตน้องว่าเป็นอะไรหรือเปล่า แต่ถ้าเป็นเพศ

หญิง ก็คือแบบว่าพร้อมซบพอร์ตน้องทุกอย่าง ถ้าเป็นเพศหญิงจะมีความอ่อนโยนอยู่ในตัวสูงมากกว่าเป็นเพศชาย”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนกับน้องจริงๆ ก็สนิทกัน ก็สามารถคุยกันได้ มีอะไรก็จะนึกถึงกัน ก็บอกรัก แสดงออกว่ารักว่าห่วงกันตลอด แต่ถ้าเป็นเรื่องบอกว่าชอบผู้ชายก็ยังไม่ได้กล้าอะไรขนาดนั้นทั้งกับพ่อแม่ด้วย”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

“ถ้ากับในชีวิตจริงคือแตกต่างกันเลย เพราะส่วนตัวแล้วชอบอยู่คนเดียวไม่ชอบคุยกับน้อง และน้องก็ต่างกันมาก เพราะอายุห่างกันเยอะ รู้สึกว่าเป็นไปได้ยากที่จะคุยกันรู้เรื่อง น้องก็ไม่รู้จะเป็น แต่มันก็ชอบทักนะ ว่าทำไมพี่ชอบตัดผมทรงเหมือนผู้หญิง ก็ไม่ได้อะไร ก็ไม่ได้ซีเรียสอะไร ก็ทักกันไปแบบปกติ ก็ไม่ได้มีทำที่รังเกียจอะไรในตัวเรา ซึ่งส่วนตัวแล้วน้องมันเป็นคนกลัวในตัวเรา เพราะชอบดูน้อง น้องก็เลยไม่กล้าพูดด้วย เป็นเหตุผลหนึ่งเลยที่ไม่คุยกับคนในบ้าน เพราะว่าน่าจะดูเป็นคนดูในสายตาคนที่บ้าน”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว

ตารางที่ 5.7

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายในชีวิตจริง
<p>การยอมรับตนเอง</p> <p>การยอมรับตนเองของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย 2 รูปแบบ คือยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น และมีความสับสนในตัวเองหรือเคยมีประสบการณ์ไม่ดีกับชายรักชาย และมายอมรับภายหลังการมีความสัมพันธ์กับคนรัก</p>	<p>การยอมรับตัวเอง</p> <p>- การยอมรับตนเองมี 2 รูปแบบ คือยอมรับตนเองได้ตั้งแต่ต้น กับมีความสับสนในตัวเองแล้วจึงมายอมรับ</p> <p>- ชายรักชายในชีวิตจริงบางคนมองว่า การยอมรับตนเองในละครโทรทัศน์แนววายระดับความยากง่ายอาจแตกต่างจากในชีวิตจริง</p>

ตารางที่ 5.7

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว (ต่อ)

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายใน ชีวิตจริง
<p>การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก</p> <p>ตัวละครที่ยอมรับตัวเองตั้งแต่ต้นจะพร้อมเปิดเผยตัวตนกับคนรัก ตัวละครส่วนใหญ่เมื่อมีการพัฒนาความสัมพันธ์ หรือมั่นใจว่าคนรักรู้สึกเช่นกัน ก็จะเริ่มเปิดเผยตัวตน</p>	<p>การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก</p> <p>- สำหรับการเปิดเผยตัวตนในชีวิตจริง ส่วนใหญ่จะกล้าเปิดเผยตัวตนต่อคนรัก สำหรับคนที่สับสนในตัวเองมาก่อน ส่วนหนึ่งไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรัก ต้องมีความมั่นใจก่อน</p>
<p>การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น</p> <p>ตัวละครชายรักชายจะมีลักษณะการเปิดเผยตัวตนกับคนอื่นที่แตกต่างกัน 1) เปิดเผยตัวตนตั้งแต่ต้นกับคนอื่นโดยเฉพาะเพื่อนสนิท 2) เปิดเผยตัวตนกับคนอื่นหลังจากคบหากับคนรักแล้ว 3) ไม่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น เหตุผลมาจาก สังคม และประสบการณ์ส่วนตัว 4) ไม่ตั้งใจเปิดเผยตัวตน แต่มีผู้อื่นทำให้ทราบเรื่อง</p>	<p>การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น</p> <p>- การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น ส่วนใหญ่จะเปิดเผยตัวตนกับเพื่อนสนิทหรือบางครั้งเพื่อนสนิทจะรู้เอง สำหรับคนอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเปิดเผยตัวตน แต่ก็ไม่ได้ปิดบังอะไร</p> <p>- เปิดเผยตัวตนหลังจากที่เปิดเผยตัวตนกับคนรัก</p>
<p>การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว</p> <p>หากเป็นครอบครัวที่เปิดกว้าง จะไม่เห็นขั้นตอนการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว เนื่องจากความมักจะมียอมรับได้ตั้งแต่ต้น ตัวละครส่วนใหญ่จะเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวหลังจากที่มีความสัมพันธ์กับคนรัก แล้วอยากให้ครอบครัวได้รับรู้ ส่วนครอบครัวที่มีพี่น้อง พี่น้องมักจะรู้เรื่อง หรือเป็นตัวละครในครอบครัวแรก ๆ ที่ตัวละครชายรักชายจะเปิดเผยตัวตน</p>	<p>การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว</p> <p>- การเปิดเผยตัวกับครอบครัวหากพี่น้องเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยตัวตนกับพี่น้องน้องก่อน</p> <p>- ชายรักชายที่ยอมรับตนเองอยู่แล้ว พ่อแม่จะรู้เองจากการกระทำหรือพฤติกรรมของลูก</p> <p>- ชายรักชายในชีวิตจริงส่วนหนึ่งเลือกที่จะไม่เปิดเผยตัวตนกับครอบครัว</p> <p>- ชายรักชายที่เปิดเผยตัวตนกับครอบครัวเหตุผลเพราะอยากเปิดตัวกับพ่อแม่ หลังจากที่มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนรัก</p> <p>- สำหรับกับพี่น้องในชีวิตจริง ส่วนหนึ่งก็มองว่าเป็นตัวเลือกแรกที่ชายรักชายจะเปิดเผยตัวตนด้วย แต่ก็ไม่เสมอไป ถึงแม้ว่าจะมีความสนิท</p>

ตารางที่ 5.7

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว (ต่อ)

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายในชีวิตจริง
	สนมกัน ก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะทำให้ชายรักชายในชีวิตจริงเลือกเปิดเผยตัวตนได้
<p>ผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตน</p> <p>หลังจากที่ตัวละครชายรักชายเปิดเผยตัวตนสำหรับครอบครัวที่เปิดกว้างก็จะไม่ปรากฏผลที่เกิดขึ้นจากการยอมรับ ส่วนครอบครัวที่ตัวละครมีการเปิดเผยตัวตน จะมีผลไปในทางบวกคือ ครอบครัวยอมรับได้เลย และทางลบ คือ มีการทะเลาะกัน มีการทำร้ายร่างกาย มีปากเสียงกัน แต่สุดท้ายแต่ละครอบครัวก็จะผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่นการพูดคุยทำความเข้าใจ ก็มักจะเข้าใจและยอมรับในที่สุด</p>	<p>ผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตน</p> <p>ครอบครัวอาจจะต้องเสียใจ ร้องไห้ แต่สุดท้ายพ่อแม่ทุกคนส่วนใหญ่ก็จะพยายามทำความเข้าใจลูก</p>

จากตารางที่ 5.7 การถอดรหัสความหมายในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

5.5.1 การยอมรับตนเอง

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือการยอมรับตนเองของชายรักชาย จะมีทั้งที่ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น และมีความสับสนในตัวเองแล้วมายอมรับตนเองในภายหลัง แต่ในรายละเอียดระยะเวลา และความยากง่ายในการยอมรับตนเองจะมีความแตกต่างกัน ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายบางส่วนมองว่าในละครโทรทัศน์มีความง่ายกว่า บางส่วนมีมุมมองว่าในชีวิตจริงง่ายกว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมลักษณะการเลี้ยงดู รวมถึงประสบการณ์ในชีวิตของแต่ละคนแตกต่างกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ยอมรับตัวเอง หนูรู้สึกวาง่ายมาก ส่วนใหญ่แล้วตัวละครหลักก็ยอมรับตัวเองได้ เพราะว่าหลัง ๆ มันก็เปลี่ยนไปแล้ว ตัวละครก็จะยอมรับตัวเองได้ ส่วนใหญ่เรื่องที่กล่าวมา ตัวละครส่วนใหญ่มักยอมรับตัวเองมาตั้งแต่ตอนเปิดเรื่องเลย”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“การที่จะยอมรับตัวเองจากที่ซีรีส์เขาทำบทมา มันจะไม่ใช่แบบว่าที่เรายอมรับได้เลย แล้วต้องเกิดคำถามในหัวตัวเองก่อนว่าการที่เขาู้สึกกับเพศเดียวกันมันคือสิ่งที่แปลก คือสิ่งที่คนอื่นไม่ได้เป็นกัน ของหนูการยอมรับตัวเราเองมันไม่ใช่เรื่องยาก เหมือนเรารู้ตัวเองมาแต่แรกแล้ว มันก็เลยไม่ได้ยากเท่าไรที่เราจะยอมรับตัวเองอะไรอย่างนี้”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ในหลายเรื่องจะเป็นประมาณไปชอบเพื่อนก่อน ไปมีความรู้สึกกับเพื่อนสักอย่างนึง ด้วยเหตุการณ์บางอย่าง แล้วก็จะมีคำถามกับตัวเองว่ารู้สึกอะไรอยู่ แล้วจะตีเฟ้นว่าฉันไม่ใช่เกย์ ณ จุดจุดหนึ่งเมื่อเขาหายไปหรือว่าเมื่อเขาออกไปก็เกิดการยอมรับว่าเอาใจจริง ๆ ฉันก็ชอบเขา สำหรับตัวเองไม่มีชินแบบว่า come out แน่นอน หนูเป็นเกย์ หนูเป็นกระเทย หนูเป็นอย่างนี้ตั้งแต่เด็กอยู่แล้ว เป็นตัวเองตั้งแต่เด็กอยู่แล้ว ก็รู้ว่าตัวเองเป็นอะไร ก็ปกติ”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนมากมันจะไม่คิดว่าจะชอบผู้ชาย ชอบผู้หญิงมาก่อน แต่คือบ้านแบบ Open มากเลยนะ แต่ตัวเองคิดว่าตัวเองชอบผู้หญิงมาโดยตลอด ไปเจอผู้ชายคนนึงแล้วเกิดใจเต้นขึ้นมา แล้วก็พยายามไม่ยอมรับตัวเองว่าตัวเองชอบผู้ชาย สุดท้ายแล้วมันก็ชอบผู้ชายจริง ๆ ถ้าเป็นผมบ้าน open ขนาดนี้ก็บอกไปเลย”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักในชีวิตรจริง มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือชายรักชายในชีวิตรจริงที่ยอมรับตัวเองตั้งแต่

ต้น จะกล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรัก หรือมีกระบวนการที่ง่ายกว่า โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ส่วนใหญ่ก็จะเป็นฟิลทำดีก่อน คือทำให้เขาเห็นความดี ทำให้เขาเห็นความห่วงใย แล้วถึงค่อยสานสัมพันธ์กัน”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ถ้าสมมติเรามีแฟนใหม่ เราก็ต้องกล้าที่จะเข้าไปพูดคุยกับเขามากกว่า เรา รู้สึกว่าการที่จะเป็นคนรักกัน มันก็ต้องยอมรับในซึ่งกันและกันได้ ฝ่ายตรงข้ามก็ต้องเป็นชายรักชายด้วยเหมือนกัน เป็นผู้ชายหรืออะไรก็แล้วแต่ ถ้าแบบอยากให้รับรู้ว่าเขาชอบเรา หรือเรารักเขา เราก็ต้องกล้าที่จะเข้าไป และกล้าที่จะพูดมากกว่า การที่เราจะรักใครสักคนมันไม่ควรจะมีอะไรมาปิดบัง เราควรจะซบพอร์ตซึ่งกันและกัน ต่อให้เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่สังคมมองว่าไม่ดี เขาก็ซบพอร์ตและผลักดันเราไปด้วยกัน”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“ถ้าเกิดกับคนรัก ถ้าชอบก็คือบอกตรง ๆ เลยครับพี่ เราชอบผู้ชายเราก็บอกกับเขาตรง ๆ ไปเลย”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้สังสาร (Preferred Reading) กล่าวคือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่ชายรักชายในชีวิต ที่ตนเองมีประสบการณ์ในชีวิตจริงที่สับสนในตัวเองมาก่อน จะไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรักก่อน ต้องรู้สึกมั่นใจว่าอีกฝ่ายมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน หรือเป็นผู้ที่ถูกเข้าหาก่อน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“คือหนูไม่กล้าจีบคนอื่นก่อน ต้องมีอะไรบ่งบอกว่าเขาชอบหนูเหมือนกัน เพราะว่าหนูเป็นคน Self Esteem ค่อนข้างโคลงเคลง ไม่ได้แบบแน่นอนขนาดนั้น เพราะว่าเรารู้ หน้าตาเราค่อนข้างที่จะอยู่ในระดับกลาง ๆ เราไม่ได้มีผิวพรรณแบบว่าละเอียดขาวสะอาดแบบลูกคนจีน ทำให้เรารู้สึกไม่กล้าเปิดใจจีบคนอื่นก่อน”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“กับคนรัก ก็เป็นคนที่ไม่ได้กล้าจีบใครก่อนนะ จริงๆ มันจะมีคนเข้าหาก่อนตลอด เขาก็จะทักมาหาพูดคุยสักพัก แล้วรู้สึกใช่แน่ ๆ ก็ถึงจะเริ่มเปิดเผยตัวตน แต่ก็เวลาชอบใครด้วยตัวเองก็ไม่กล้าเข้าหาก่อนนะ ส่วนใหญ่ที่เป็นแฟน คืออีกฝ่ายจะเป็นคนที่ทำให้รู้ตัวก่อน”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าการเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนสนิท หรือบางครั้งเพื่อนสนิทจะรู้เองโดยไม่ต้องบอกอะไร อาจมาจากพฤติกรรมที่แสดงออกของชายรักชายเอง โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ไม่ปิดกั้นกับใคร ไม่มีความลับกับคนอื่น ไปเจอเพื่อนใหม่ แล้วแบบ เอ้ยเราเป็นผู้ชายครับ เราไม่เคยเลย เราจะรู้ว่าเรายอมรับ และเราโอเคกับแบบนี้ของเรา”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“สำหรับเพื่อนคือไม่ต้องพูดอะไรเลย แค่เป็นตัวเองเขาก็รู้แล้วว่าเราเป็นอะไร แบ่งเป็นสองอย่าง คือเขามาถามกับเขาไม่ถาม ก็คือเขาไม่ได้สนใจเพศของเรา เขาดูว่าเราเป็นคนยังไงมากกว่า กับคนที่มาถามจะถามสองแบบคือถามเพราะว่าสงสัย กับถามเพราะกวน”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“กับเพื่อนโดยเฉพาะเพื่อนสนิทมันจะมีความง่ายกว่าแต่เหมือนจะไม่ได้พูดเอง จะเป็นเพื่อนที่เห็นและเป็นเพื่อนที่ยอมรับตั้งแต่แรกอยู่แล้ว เขาก็รู้จักกันด้วย ภาพลักษณ์ข้างนอก”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในมิติของขั้นตอนในการเปิดเผยตัวตนกับคนอื่นของชายรักชายจะเกิดขึ้นหลังจากที่มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนรัก และต้องการเปิดเผยให้คนอื่นรับทราบ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ถ้าคนอื่นรู้สึกเป็นเรื่องที่ถ้าเรายอมรับในตัวเองแล้ว ให้คนรักยอมรับในตัวของเราแล้วด้วย ยอมรับซึ่งกันและกัน พอเราจะเปิดเผยตัวตนกับคนอื่นเป็นเรื่องที่ง่าย เราไม่ต้องไปป่าวประกาศว่าเราเป็นเพศชายรักชาย เราชอบผู้ชายนะ เราชอบผู้หญิงนะ เออมีแฟนเป็นเพศเดียวกันนะ ไม่ได้ไปป่าวประกาศขนาดนั้น”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“หลังจากมีแฟน ผมก็พยายามบอกให้ทุกคนรู้ว่าเราชอบผู้ชาย ไม่ว่าจะเพื่อนหรือทุกคนที่อยู่รอบตัวผม ส่วนใหญ่จะบอกกับคนที่สนิทด้วย ส่วนคนอื่น ๆ เลย ก็ไม่ได้บอกให้เขารู้ว่าผมชอบผู้ชาย เขาก็อาจจะรู้อะไรแบบนี้ครับที่เหมือนเราคบคนนึง เราก็เลยอยากให้คนอื่นรู้ว่าเราคบกับคนนี้”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

5.5.4 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง การถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือหากครอบครัวไหนที่มีพี่น้อง ชายรักชายจะเลือกเปิดเผยตัวตนกับพี่น้องก่อนเพราะมีอายุที่ใกล้เคียงกันที่สุด อยู่ด้วยกันมาตั้งแต่เด็ก โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ถ้ามีพี่น้องเขาก็จะบอกพี่น้องก่อนมากกว่า บอกพี่น้องก็จะเป็นเหมือน Safe zone อีกอย่างในครอบครัวเขา ต่อให้พ่อแม่มันเป็น Safe zone แต่ว่ามันก็จะ เป็นเรื่องหนักมากที่จะไปบอกพ่อแม่ ก็เลยเลือกที่จะบอกพี่น้องมากกว่า ขอ คำปรึกษาจากพี่น้องมากกว่า ขอให้เขายอมรับในสิ่งที่เขาเป็นก่อน ต่อให้เขาจะ ยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ เราแค่แบบว่าอยากให้ใครคนใดคนหนึ่งรับรู้ก่อน ก่อนที่เราจะไปบอกพ่อแม่”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“สำหรับหนูมองว่าพี่น้องไม่ได้เปิดเลย พี่น้องสนิทกันตั้งแต่เด็กและรู้กันว่าคนนี้เป็น อย่างนี้ เพราะพี่น้องเขาสนิทกันเหมือนเป็นเพื่อนเล่นตั้งแต่เด็ก”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนใหญ่ถ้าสบายใจกว่าก็จะไปเวย์พี่น้องก่อน เพื่อเหมือนกับว่าหากำลังเสริม เวลาไปคุยกับพ่อแม่ หรือไม่บางทีก็พี่เขา หรือน้องเขาก็มีความแบบได้กลิ่นอยู่ แล้ว มีความแบบรู้อยู่แล้ว พอมาบอกก็ทำให้ยอมรับได้เร็ว แล้วก็ เป็น Comfort zone ด้วยเหมือนกัน”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ถ้ามีพี่น้อง น้องมันจะชอบรู้ความลับ ใฮ้มันทะเลาะแหม่ง ๆ นะ น้องก็ไม่พยายาม จะถามพี่ไม่พยายามคะยั้นคะยอ แต่ก็ชอบซัพพอร์ตพี่ในตรงนี้”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน มีการถอดรหัสด้วยต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่ มิได้ค้นโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือมองว่าการที่สนิทกับพี่น้องหรือมีความสัมพันธ์ที่ดี กับน้องก็อาจไม่จำเป็นเสมอไปที่กล้าเปิดเผยตัวตนกับพี่น้อง โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็น ชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“สำหรับเรื่องนี้ก็ไม่ได้กล้าไปสารภาพตรง ๆ กับน้องเหมือนกันว่าชอบผู้ชายนะ แต่จริง ๆ คือสนิทกับน้องมากนะ เรื่องอื่นคือเราคุยกันได้หมด แต่ยกเว้นเรื่องนี้ ต้องตัดใจเยอะ ๆ เลย”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

อีกทั้งยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 2 คน ถอดรหัสด้วยต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่าน โดยตรง (Negotiated Reading) เนื่องจากในชีวิตจริงไม่สามารถกล้าเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวได้ เนื่องจากทัศนคติ ความเชื่อของครอบครัว รวมถึงช่องว่างระหว่างอายุของพ่อกับแม่มีความห่างจาก ลูก

“ส่วนตัวกับครอบครัวคือไม่เปิดเผย น่าจะไม่พร้อม ไม่ค่อยอยากจะตอบคำถาม ส่วนหนึ่งก็กลัวว่าเขาไม่เข้าใจ ผมกับแม่ แม่ผม 60 แล้ว ห่างกัน 40 ปี มันก็หลาย Gen อยู่ อย่างที่บอกแม่เขาเป็นคนที่ความคิดกับลูกจะมีความคิดค่อนข้าง conversative”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนกับครอบครัว ตอนนี้ก็ไม่ได้เปิดเผยนะ ไม่ได้คุยกับเรื่องนี้กับคนในบ้าน เลยด้วยซ้ำ อย่างผมเวลาข้อมผมทำสีผม ทำเล็บ เขาจะพูดว่าเป็นอะไรอย่างนี้ หรือเปล่า แต่นี่ก็จะพูดไปเฉย ๆ ว่าเป็นแล้วไงต่อ แล้วถ้าไม่เป็นแล้วไงต่อ ถ้าพูดอย่างนี้แล้ว เขาก็จะเจียบพี”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.6 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

ตารางที่ 5.8

แสดงการเปรียบเทียบในประเด็นรูปแบบการยอมรับของครอบครัว

ครอบครัวตัวละครชายรักชายในละคร โทรทัศน์แนววาย	การถอดรหัสความหมายของชายรักชายใน ชีวิตจริง
<p>- ละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่มักนำเสนอรูปแบบการยอมรับของครอบครัวในลักษณะการยอมรับได้ อาจจะมีขั้นตอนกระบวนการที่นำไปสู่การยอมรับยาก ง่าย ยาวนานต่างกัน บางครอบครัวอาจจะยอมรับได้เลยตั้งแต่ต้น และมายอมรับหลังมีการมาพูดคุยทำความเข้าใจ</p> <p>- ครอบครัวที่ยอมรับโดยเงื่อนไข หากตัวละครชายรักชาย หรือสมาชิกภายในครอบครัวสามารถหาสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ครอบครัวต้องการได้ ก็จะสามารถทำให้ครอบครัวยอมรับ นอกจากนี้ยังพบเงื่อนไขที่ถูกสร้างขึ้นโดยตัวละครชายรักชายเองเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ครอบครัวยอมรับ</p> <p>- ครอบครัวที่ไม่ยอมรับ จะมีสาเหตุมาจากสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่ 1) ไม่ยอมรับ เนื่องจากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อความเป็นชายรักชาย 2) ไม่ยอมรับ เนื่องจากสังคมวัฒนธรรมในเรื่องไม่ยอมรับ 3) ไม่ยอมรับ เนื่องจากกประสบการณ์ในอดีตของครอบครัวต่อชายรักชาย แต่สุดท้ายส่วนใหญ่ครอบครัวที่ไม่ยอมรับก็มักจะสามารถหาทางออกเพื่อนำไปสู่การยอมรับได้ ทั้งการต่อสู้ร่วมกันของตัวละครชายรักชายและคนรัก หรือหากไม่ยอมรับ</p>	<p>- สำหรับรูปแบบการยอมรับของครอบครัวของชายรักชายในชีวิต ครอบครัวส่วนใหญ่จะสามารถยอมรับในตัวลูกได้ อาจจะต้องใช้เวลาในการทำให้ครอบครัวได้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ครอบครัวจะยอมรับได้ในเรื่องเพศ แต่เป็นห่วงเรื่องสังคมแวดล้อมองไม่ดี</p> <p>- โดยส่วนใหญ่ครอบครัวไม่ได้มีเงื่อนไขอะไรในการยอมรับ อาจจะมีการสร้างเงื่อนไขขึ้นมาเองของกลุ่มชายรักชายที่พยายามสร้างเงื่อนไขขึ้นมา ทั้งการตั้งใจเรียน ทำให้ตนเองมีความสามารถ เพื่อเป็นการทดแทนในสิ่งที่ชายรักชายให้กับพ่อแม่ไม่ได้</p> <p>- ส่วนใหญ่ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นภาพการไม่ยอมรับของครอบครัวในละครโทรทัศน์แนววาย รวมถึงประสบการณ์ในชีวิตจริงด้วย เชื่อว่าสุดท้ายแล้วครอบครัวก็ต้องยอมรับ แต่กระบวนการระหว่างการยอมรับได้อาจต่างกัน</p> <p>- ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงที่เคยดูเรื่องที่ครอบครัวไม่ยอมรับตีความว่า มันอาจยังมีครอบครัวที่ยังไม่ยอมรับชายรักชายอยู่ แต่พบน้อยในบริบทสังคมปัจจุบัน</p>

จากตารางที่ 5.8 การถอดรหัสความหมายในประเด็นรูปแบบการยอมรับของครอบครัวของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอในมิติต่าง ๆ ต่อไปนี้

5.6.1 ยอมรับ

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นที่ครอบครัวส่วนใหญ่ของชายรักชายจะยอมรับความเป็นชายรักชายของลูกตนเองได้ แต่อาจจะต้องใช้เวลาครอบครัวในการทำความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการในการทำความเข้าใจของแต่ละครอบครัวจะมีความยากง่ายที่แตกต่างกัน หากมองในเรื่องเพศครอบครัวจะยอมรับ แต่มีความเป็นห่วงเรื่องสังคม โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“คุณแม่ก็มีการแอบเป็นห่วงนิดนึง แม่หนูก็เรียกมาคุย แต่เหมือนเขาก็เปิดเลย ว่าเขาก็ไม่ได้มีท่าทีต่อต้านทันทีหรือว่าอะไร การเรียกไปคุยเหมือนเขาต้องการที่จะบอกเราแหละว่า ในฐานะที่เราเป็นแบบนี้มันก็ยังมีสังคมภายนอกที่ยังไม่เข้าใจเรา บางครั้งเราอาจต้องอ่านหรือดูคนดี ๆ มีคนแบบไหนบ้างที่รับเราได้ รับเราไม่ได้ แม่หนูเขาก็ไม่ได้พร้อมที่จะเข้าใจทั้งหมดขนาดนั้น เขาก็ยังแอบไม่เข้าใจอยู่ดีว่าเพราะอะไรเราถึงได้เป็นแบบนี้ เขาก็ยังเลือกให้หนูทำตามในสิ่งที่ควรจะเป็นไปในสังคม แม่เคยบอกว่าถ้ามีผู้ใหญ่หรือที่ทำงานที่เขาดูไม่ชอบเรา หรือดูแอนด์ก็อย่าทำต่อหน้าเค้า ให้ทำตามปกติอย่างที่เรควรจะเป็น”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“เอาจริง ๆ ถ้าเป็นเรื่องเพศเขาก็ยอมรับอยู่แล้วว่าเขาเป็นลูกเป็นแบบนี้ ก็แค่นั้น เขาไม่ได้มีเงื่อนไขแบบว่า ถ้าแกจะเป็นตุ๊ดแกต้องทำให้เกรดเฉลี่ย 4.00 ทุกเทอมอะไร ถ้าในเรื่องของเพศนะ ไม่ว่าจะเพศไหนก็ต้องแบบนี้แหละ”

คุณ D, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“ส่วนใหญ่จะต้องคุยกันก่อนว่าเรื่องความเป็นมาว่าทำไมลูกถึงเลือกแบบนี้ เขาจะถามหาเหตุผลกับตัวลูกมากกว่าครับ เขาไม่ได้แบบว่าถึงแบบไม่ยอมรับเลยถามถึงเหตุผล แต่ก็ไม่ได้สร้างเงื่อนไขให้กับลูก”

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“จริงๆ เขาก็น่าจะยอมรับได้นะ แต่เขาแค่น่าจะทำตัวไม่ถูก หรือแบบอาจจะไม่คิดว่าจะเป็นแบบนี้ เขาน่าจะต้องความคาดหวังกับเราไว้เยอะแหละ แต่ทุกวันนี้เขายังมีความหวังอยู่นะว่าเราจะคบกับผู้หญิง”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.6.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข

สำหรับการยอมรับแบบมีเงื่อนไข พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือการยอมรับโดยเงื่อนไขในชีวิตจริงอาจจะไม่ใช่เรื่องใหญ่เท่ากับที่ปรากฏในละครโทรทัศน์วาย เช่น การจะต้องมีลูกเพื่อสืบทอดทายาท สำหรับเงื่อนไขในชีวิตอาจจะเป็นเรื่องของการตั้งใจเรียน เป็นคนดี เป็นคนเก่งมีความสามารถ หรือบางครั้งเงื่อนไขเหล่านี้ อาจถูกสร้างขึ้นจากชายรักชายเองเพื่อให้ครอบครัวยอมรับ โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“คิดว่าเขายอมรับ แต่ไม่ได้คุยกันเรื่องนี้ แต่สิ่งที่เราทำให้เขาเห็นคือว่า เราเรียนได้ เรามีงานนั่นนั่น มีความสามารถ เขาก็จะโอเค สามารถอยู่ในสังคมได้ละ ขอให้มีความสุขกัน เห็นว่าเรามีความสุขอะไรอย่างนี้”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ครอบครัวจริงหนูไม่มีอะไรเลย คือเขายอมรับแต่แรกอย่างที่เขาบอก เขายอมรับในความเป็นหนูตั้งแต่แรก ๆ เลย ตั้งแต่เด็ก ๆ เขาก็จะไม่ค่อยมีเงื่อนไขเท่าไร แค่ว่าแบบ อันนี้ไม่น่าจะใช่เงื่อนไขเท่าไร เขาบอกว่าเออเป็นอะไรก็เป็น แต่ขอให้เป็นคนดี เรียนเก่ง เรียนได้เกรดดี ๆ มันอาจจะเงื่อนไขเล็ก ๆ เหมือนสัญญาใจมากกว่าเออให้เป็นแล้ว ก็ต้องให้เกรดดี ๆ กับเขาหรือเปล่า”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“มันจะต้องมีเหมือนต้องสำเร็จอะไรสักอย่าง แต่เหมือนจะมี mission ให้ลูกทำ แล้วลูกต้องทำให้ได้ก่อน แล้วถึงจะยอมรับ หรือไม่ก็ลูกคิดเองเออเองตั้งเงื่อนไขขึ้นมาเอง คือต้องมีแบบนี้ก่อนนะ”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

5.6.3 ไม่ยอมรับ

สำหรับประเด็นเรื่องการไม่ยอมรับ ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเห็นครอบครัวที่ปรากฏภาพว่าไม่ยอมรับในความเป็นชายรักชาย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ามีกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 เท่านั้นที่รับชมละครโทรทัศน์แนววายที่ในตอนจบ ครอบครัวไม่ยอมรับ ซึ่งในภาพรวมพวกเขามองว่าในท้ายที่สุดแล้วครอบครัวจะยอมรับได้ในฐานะลูกคนหนึ่ง ไม่ว่าจะลูกจะมีเพศสภาพแบบใด ประกอบกับประสบการณ์ในชีวิตจริงของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายก็ไม่มีใครผ่านเหตุการณ์ของการที่ครอบครัวถึงขั้นไม่ยอมรับ มีเพียงการให้เวลาครอบครัวในการตัดสินใจ หรืออาจจะเลือกไม่เปิดเผยตัวตนกับครอบครัวไปเลย หากพิจารณาแล้วว่าพ่อแม่จะไม่ยอมรับ จึงอาจสรุปได้ว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายมีการถอดรหัสในประเด็นนี้ด้วยการต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“ซีรีส์วายส่วนใหญ่ที่ออกมา สุดท้ายคือยอมรับได้ คือท้ายที่สุดตอนจบก็จะแบบยอมรับ แต่ถ้าไป Come out แรกๆ ก็จะมีแบบไม่ยอมรับ ปฏิเสธเลยยังไงก็ห้าม โมโหนู่นนี่นั่น หรือว่าก็ยอมรับ แต่ก็มีเงื่อนไขว่าต้องไปแต่งงานอะไรหรือเปล่าอย่างนี้ แต่สุดท้ายในซีรีส์วายเขาน่าจะอยากนำเสนอว่า ไม่ว่าจะยังไงสุดท้ายพ่อแม่ก็จะยอมรับลูกตัวเอง เมื่อเห็นเขามีความสุข”

คุณ A, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“ส่วนตัวกับครอบครัวคือไม่เปิดเผย น่าจะไม่พร้อม ไม่ค่อยอยากจะตอบคำถามส่วนหนึ่งก็กลัวว่าเขาไม่เข้าใจ ผมกับแม่ แม่ผม 60 แล้ว หากกัน 40 ปี มันก็หลาย Gen อยู่ อย่างที่บอกแม่เขาเป็นคนที่ความคิดกับลูกจะมีความคิดค่อนข้าง conservative”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“แต่นี่ตีความว่าสุดท้ายที่เขายอมรับ ลูกก็ประสบความสำเร็จ แล้วลูกก็จะมีความสุขที่จะรักกับคนนี้ ถ้าฝืนต่อไปไม่ให้อุกรักกับคนนี้มันก็เศร้าแยะ เหมือนลูกก็น่าจะพลาดโอกาสไป”

คุณ G, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

ส่วนผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์แนววายที่มีการดำเนินเรื่องในตอนจบครอบครัวไม่ยอมรับ พบว่า มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้ำนโดยตรง (Negotiated Reading) เช่นกัน โดยมองว่า เรื่องการที่พ่อแม่ไม่ยอมรับในครอบครัว ถ้าเป็นบริบทในสังคมปัจจุบันน่าจะมีย่อยมากแล้วที่เป็นเช่นนั้น แต่ยังคงคิดว่ายังคงมีอยู่ โดยผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้อธิบายไว้ดังนี้

“รู้สึกว่ครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ยอมรับเลยที่เห็น จะมีแค่เรื่องเส้นลองจิจุด เรื่องเดียวที่มีแม่เคยมีแฟน ที่เคยมีการคบกับผู้ชาย แล้วแม่ต้องเลิกรา และสูญเสียพ่อไปอะ แล้วลูกก็ดันมารักกับผู้ชายคนเดียวกับพ่อ แม่ก็เลยไม่ยากให้เกิดเหตุการณ์ซ้ารอย ก็เลยไม่ยอมรับ ถ้ามองจากในชีวิตผมก็ยังไม่เห็นนะว่ามีครอบครัวไหนที่พ่อแม่ไม่ยอมรับ อย่างแม่ผมตอนแรกก็ดูเหมือนจะรับไม่ได้ สุดท้ายเขาก็พยายามเข้าใจเรา คำก็บอกว่าเราก็เป็นลูกเขา จะเป็นอะไรเขาก็รับได้ ซึ่งจริงในใจอาจจะไม่ยากให้เป็น แต่ถามความรู้สึกว่ามีมัยคิดว่ามี แต่ไม่ค่อยเห็นในทุกวันนี้แล้วมั้ง”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

จากการศึกษาการถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงในภาพรวม มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) มากที่สุด รองลงมาคือการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้ำนโดยตรง (Negotiated Reading) โดยไม่พบการถอดด้วยจุดยืนตรงกันข้ามกับผู้ส่งสาร (Oppositional Reading) แสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังสะท้อนให้เห็นภาพของครอบครัวชายรักชายในโลกจริง และมีบางส่วนที่สร้างขึ้นเหนือจริงเพื่อต้องการแสดงให้เห็นภาพของครอบครัวในรูปแบบใหม่ที่มีก้าวไปข้างหน้า และผู้รับสารมีประสบการณ์ในโลกจริงกับโลกจินตนาการที่มีทั้งสอดคล้องและแตกต่างกันอยู่กับปัจจัยในชีวิตของแต่ละคนที่แตกต่างกัน

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” เป็นการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มุ่งวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ 2 ด้านในการสื่อสาร ประกอบด้วยตัวบทละครโทรทัศน์แนววาย (Textual Analysis) และผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชาย (Audience Analysis) กลุ่มตัวอย่างในส่วนของตัวบทนั้น ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากละครโทรทัศน์แนววาย 10 เรื่อง ด้วยการรับชมย้อนหลังผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ได้แก่ YouTube, WeTV, Viu, iQIYI, AIS PLAY, oneD, 3Plus, True ID และ Netflix และในส่วนของกลุ่มตัวอย่างผู้ชมละครโทรทัศน์ที่เป็นชายรักชายที่เป็นผู้รับสารนั้น ผู้วิจัยคัดเลือกจากกลุ่มชายรักชายในชีวิตจริง ที่มาจากครอบครัวที่หลากหลายรูปแบบ และต้องมีอายุระหว่าง 18-30 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุเดียวกันกับตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย และจะต้องเป็นผู้ที่เคยรับชมละครโทรทัศน์แนววายในเรื่องที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาไม่ต่ำกว่า 5 เรื่อง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จำนวน 8 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ที่กำหนดไว้ตอนต้นจำนวน 6 เกณฑ์ ในการวิเคราะห์การเข้ารหัสและถอดรหัสความหมายประกอบไปด้วย รูปแบบครอบครัว บทบาทหน้าที่ของครอบครัว บรรยากาศของครอบครัว สัมพันธภาพของครอบครัว การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายต่อครอบครัว และรูปแบบการยอมรับของครอบครัว เพื่อตอบปัญหาคำวิจัย 2 ส่วน คือ

1. การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็นอย่างไร
2. ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายมีการรับรู้ความหมาย และถอดรหัสการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็นอย่างไร

6.1 สรุปผล: การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย: การวิเคราะห์ตัวบท

จากการวิเคราะห์ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) แนวคิดการสร้างภาพตัวแทน แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย และแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์แนววาย มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ผ่านละครโทรทัศน์แนววายที่มีเนื้อหาที่มีการปฏิสัมพันธ์กัน

ระหว่างครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเองกับครอบครัวที่เลือกเองได้ จำนวน 10 เรื่อง 19 ครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1

แสดงครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย

ครอบครัวตัวละครชายรักชาย	ละครโทรทัศน์แนววาย
ธาร	เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ
ไต้ป๋	
เต้	แปลรักฉันด้วยใจเธอ
ไอ้เอ๋ว	
ต้นหน	ต้นหนชลธิ์
ชลธิ์	
นับสิบ	นับสิบจะจูบ
จิ้น	
เลโอ	เมื่อหัวใจใกล้กัน
เฟียซ	
ณัฐ	คุณหมิปาฏิหาริย์
สอง	
เกณท์	
เทียน	คุณชาย
แวง	เส้นล่องจิงจู๊ดที่ 180 องศาผ่านเรา
ติณณ์	แฟนผมเป็นประธานนักเรียน
กันต์	
หนึ่งเดียว	เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว
ปาล์ม	

โดยการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวชายรักชายในละครโทรทัศน์จำนวน 6 ประเด็น ดังนี้

6.1.1 โครงสร้างครอบครัว

ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาโครงสร้างของครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ รูปแบบครอบครัว ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม และทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย

6.1.1.1 รูปแบบครอบครัว

ตารางที่ 6.2

รูปแบบครอบครัว

รูปแบบครอบครัว	จำนวน (ครอบครัว)	ครอบครัวตัวละครชายรักชาย
1) ครอบครัวเดี่ยว	17*	
1.1 ครอบครัวเดี่ยว (ลูกคนเดียว)	5	ครอบครัวไทป์ ครอบครัวโอ้เอ๋ว ครอบครัวณัฐ (ในวัยเด็ก) ครอบครัวเกณท์ ครอบครัวติณณ์
1.2 ครอบครัวเดี่ยว (มีพี่น้อง)	6	ครอบครัวธาร ครอบครัวจิ้น ครอบครัวนับสิบ ครอบครัวเลโอ ครอบครัวเพ็ช ครอบครัวเต้
1.3 ครอบครัวเดี่ยว (พ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว)	8	ครอบครัวเต้ ครอบครัวชลธิ ครอบครัวแวง ครอบครัวสอง ครอบครัวณัฐ (หลังพ่อเสียชีวิต) ครอบครัวกันต์ ครอบครัวปาล์ม ครอบครัวหนึ่งเดียว
2) ครอบครัวขยาย	2	ครอบครัวต้นหน ครอบครัวเทียน

* บางครอบครัวจะเข้าเกณฑ์รูปแบบครอบครัวมากกว่า 1 รูปแบบ

หากพิจารณาจากตารางที่ 6.2 จะเห็นได้ว่าละครโทรทัศน์แนววายลงรหัสความหมายให้ครอบครัวตัวละครชายรักชายที่มีความหลากหลาย เป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยวมากกว่าครอบครัวขยาย ทั้งนี้ในกลุ่มของครอบครัวเดี่ยวยังจะมีทั้งครอบครัวแบบมีลูกคนเดียว ครอบครัวที่มีพี่น้อง และครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ลักษณะของครอบครัวในแต่ละรูปแบบก็จะมีกระบวนการยอมรับต่อชายรักชายที่แตกต่างกันออกไป

จากการวิเคราะห์ประเด็นเรื่องรูปแบบครอบครัวพบว่า ครอบครัวขยายจะมีขั้นตอนและกระบวนการในการยอมรับความเป็นชายรักชายที่มีความซับซ้อนกว่าครอบครัวเดี่ยว เนื่องจากจำนวนสมาชิกที่มากกว่า ทำให้อำนาจในการตัดสินใจเรื่องดังกล่าวไม่สามารถยุติได้เพียงแค่ พ่อ แม่ ลูก แบบครอบครัวเดี่ยว แต่ยังมีสมาชิกอื่นเข้ามาเป็นปัจจัยหนึ่งในการประกอบการตัดสินใจ สำหรับครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว แม่มักจะมีทัศนคติและเข้าใจความเป็นชายรักชายได้ง่ายกว่า เนื่องจากแม่เปรียบเสมือนทุกอย่างของลูก สามารถพูดคุยปรึกษากันได้ในทุกเรื่อง ส่วนครอบครัวที่เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว พ่อมักจะไม่ค่อยมีเวลาในการให้ความรักความอบอุ่นกับลูก เนื่องจากการทำงาน ทำให้ลูกรู้สึกขาดความรัก นอกจากนี้ครอบครัวที่มีพี่น้อง ตัวละครเหล่านี้มักจะเป็นตัวละครที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา สนับสนุนและให้กำลังใจตัวละครชายรักชายในการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว รวมถึงประสานความเข้าใจให้กับครอบครัว แต่ในภาพรวมไม่ว่าตัวละครชายรักชายจะอยู่ในครอบครัวรูปแบบใด ต้องเผชิญปัญหาอุปสรรคมาอย่างน้อยแค่ไหน ละครโทรทัศน์แนววายจะมีการดำเนินเรื่องในตอนจบไปในทิศทางที่ดี

6.1.1.2 ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ผู้วิจัยแบ่งประเด็นในการวิเคราะห์เป็น 3 มิติ ได้แก่ ฐานะของครอบครัว เชื้อสาย และครอบครัวที่รับราชการมีหน้ามีตาในสังคม

(1) ฐานะของครอบครัวพบว่าละครโทรทัศน์แนวยายนำเสนอภาพครอบครัวตัวละครชายรักชายที่มีฐานะปานกลางไปจนถึงฐานะดี ส่วนครอบครัวที่ไม่ค่อยฐานะพบเพียง 1 ครอบครัว และพบว่ามีการครอบครัวที่มีฐานะดี และประกอบธุรกิจ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการยอมรับความเป็นชายรักชายในครอบครัว เนื่องจากภาพลักษณ์มีส่วนสำคัญต่อความน่าเชื่อถือทางธุรกิจ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าครอบครัวฐานะดีทั้งหมดจะเป็นเช่นนั้น โดยในภาพรวมทั้งหมดระดับฐานะครอบครัวไม่ได้ส่งผลต่อกระบวนการในการยอมรับความเป็นชายรักชายในครอบครัว ถึงแม้ว่าครอบครัวที่ประกอบธุรกิจอาจส่งผลบ้าง แต่สุดท้ายครอบครัวก็สามารถหาทางออกให้กับปัญหาดังกล่าวได้

(2) เชื้อสายพบว่าลักษณะของเชื้อสายแต่ละเชื้อสายจะมีสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติ หรือทัศนคติในประเด็นต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โดยลักษณะเชื้อสายที่พบมากที่สุดในการละครโทรทัศน์แนววาย คือ ครอบครัวเชื้อสายจีน หากพิจารณาลงรายละเอียดจะพบว่าครอบครัวเชื้อสายจีนที่ถูกนำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนววายจะมีจุดร่วมกันคือความต้องการในการสืบทอดทายาทในรุ่นถัดไป เพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูลหรืออำนาจของครอบครัวให้คงอยู่ ซึ่งส่งผลต่อการยอมรับความเป็นชายรักชายในครอบครัว ยกเว้นครอบครัวเชื้อสายจีนที่เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว อาจจะมีเหตุผลมาจากการ

เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ทำให้ไม่มีอำนาจของพ่อมาคอยกำหนด และมีพี่ชายในการทำบทบาทดังกล่าวแทนแล้ว ส่วนครอบครัวเชื้อสายอื่น ๆ ไม่พบว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการยอมรับ

(3) ครอบครัวที่มีสมาชิกรับราชการหรือมีหน้าตาในสังคม พบว่าโดยส่วนใหญ่ลักษณะดังกล่าวไม่มีผลต่อกระบวนการยอมรับความเป็นชายรักชาย อาจมีกระแสสังคมที่รายล้อมที่เข้ามาส่วนในการเป็นแรงกดดัน แต่ครอบครัวก็ยังคงอยู่เคียงข้างและคอยปกป้องตัวละครชายรักอยู่เสมอ มีเพียง 1 ครอบครัว ที่เป็นครอบครัวทหารที่ยังคงกังวลในเรื่องของภาพลักษณ์จากสังคมที่มองเข้ามาয়ตนเองและครอบครัว เนื่องจากครอบครัวทหารเป็นตัวอย่างหนึ่งของรูปแบบครอบครัวแบบปิตาธิปไตยที่เข้มข้นที่สุด

6.1.1.3 ความเชื่อทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อชายรักชาย

จากการพิจารณาครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ผู้วิจัยพบว่า ละครโทรทัศน์แนววายจะนำเสนอถึงความเชื่อทัศนคติของครอบครัว ออกมาใน 4 รูปแบบ ดังนี้

(1) สังคมไม่ยอมรับความเป็นชายรักชาย กล่าวคือครอบครัวมีความกังวลและมองว่า สังคมภายนอกยังไม่ได้สามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้ทั้งหมด อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของลูกในอนาคต ที่ต้องมาทนรับแรงกดดันดังกล่าวจากสังคม ซึ่งเป็นความเชื่อและทัศนคติของครอบครัวที่พบมากที่สุด

(2) มีทัศนคติทางลบกับชายรักชาย พบว่าสมาชิกครอบครัวที่มีความเชื่อทัศนคติดังกล่าว จะมองว่าบุคคลที่เป็นชายรักชายเป็นพวกวิปริต ไม่มีความเจริญก้าวหน้า ไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ ลักษณะสังคมในบริบทของตัวละครไม่ยอมรับชายรักชาย หรือตัวละครในครอบครัวมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับคนที่ เป็นชายรักชาย ซึ่งพบน้อยมากในละครโทรทัศน์แนววาย

(3) ทนได้แต่ไม่ยอมรับ โดยครอบครัวในกลุ่มนี้เหมือนจะมีความเปิดกว้างยอมรับความเป็นชายรักชายได้ แต่เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับครอบครัวของตนเองมักจะ ไม่ยอมรับ หรือทำใจลำบากที่จะยอมรับ

(4) มีทัศนคติทางบวกกับชายรักชาย คือครอบครัวที่เปิดกว้างต่อความหลากหลายทางเพศ ไม่มีท่าทีรังเกียจใด ๆ มองความเป็นชายรักชายคือเรื่องทั่วไป หรือบางครั้งครอบครัวมองข้ามเรื่องเพศสภาพไปเลย

6.1.2 บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

จากการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครอบครัว ผู้วิจัยสรุปบทบาทหน้าที่ของครอบครัวสำหรับการวิเคราะห์ประเด็นบทบาทหน้าที่ของครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายเป็น 5 บทบาท โดยเรียงลำดับจากบทบาทหน้าที่ที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

(1) บทบาทหน้าที่ในการให้ความรัก ความอบอุ่น และเป็นสถานที่มั่นคงปลอดภัย เป็นบทบาทที่พบมากที่สุดในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์แนววาย เห็นได้จากในละครโทรทัศน์แนววายทุกเรื่อง หากตัวละครชายรักชายต้องพบกับอุปสรรค หรือปัญหาใด ๆ สามารถมองกลับมาหาครอบครัว พุดคุยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ได้ทุกเรื่อง รวมทั้งเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่มีการปกป้องดูแลกัน บทบาทหน้าที่ดังกล่าวถูกแสดงออกผ่านบทบาทของตัวละคร พ่อแม่ พี่ น้อง หรือสมาชิกอื่นในครอบครัว

(2) บทบาทหน้าที่ในการช่วยขัดเกลาเบื้องต้น (Primary Socialization) การสอนความรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม พบว่าเป็นบทบาทหนึ่งที่มีความสำคัญที่ละครโทรทัศน์แนววายมีการนำเสนอ ส่วนใหญ่จะนำเสนอผ่านการแสดงบทบาทของพ่อแม่

(3) บทบาทหน้าที่ในการเป็นหน่วยย่อยของการผลิตทางเศรษฐกิจ พบว่าละครโทรทัศน์แนววายจะนำเสนอให้เห็นถึงบทบาทดังกล่าวผ่านบทบาทในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ของลูก

(4) บทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation) พบว่าละครโทรทัศน์แนววายโดยส่วนใหญ่ นำเสนอบทบาทหน้าที่ดังกล่าวนี้ผ่านครอบครัวเชื้อสายจีน ที่มีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสืบทอดทายาท สืบทอดธุรกิจของวงศ์ตระกูล ทั้งนี้ในละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่จะไม่สามารถสานต่อบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ได้ หรือหลายครอบครัวมองข้ามบทบาทหน้าที่ดังกล่าวไปเลย

(5) บทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง พบว่าในละครโทรทัศน์แนววายยังคงมีการนำเสนอบทบาทในส่วนนี้น้อยผ่านการแสดงบทบาทของพ่อกับแม่ ที่คอยทำหน้าที่ในการปลูกฝังอุดมการณ์เกี่ยวกับบทบาททางเพศให้กับลูก ทั้งนี้ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววายบางครอบครัว มีการมองข้ามเรื่องเพศสภาพไปแล้ว

จากการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของครอบครัวตัวละครชายรักชายดังที่กล่าวมา สะท้อนให้เห็นว่าครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นชายรักชายควรมีบทบาทหน้าที่ในการทำให้ครอบครัวเป็นพื้นที่ปลอดภัย ในการให้ความรักความอบอุ่น สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันภายในครอบครัว จึงจะสามารถทำให้ทุกคนสามารถอาศัยอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

6.1.3 บรรยากาศในครอบครัว

การวิเคราะห์ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ประเด็นบรรยากาศในครอบครัว ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ใน 2 มิติ คือลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว และผลที่เกิดจากการเลี้ยงดูในลักษณะต่าง ๆ จากการสำรวจละครโทรทัศน์แนววายจะพบลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวใน 3 รูปแบบ ดังนี้

6.1.3.1 ครอบครัวที่ตั้งความคาดหวัง เข้มงวด มีการวางแนวทางให้ในการดำเนินชีวิตของลูก โดยผลที่เกิดจากการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ ลูกจะมีความกดดันในตัวเอง ไม่กล้าเข้าหาพูดคุยปรึกษาเรื่องต่าง ๆ กับพ่อแม่ ไม่มีความมั่นใจ หรือบางคนมีการต่อต้านในสิ่งที่พ่อแม่อยากให้เป็น และส่งผลต่อกระบวนการในการกล้าตัดสินใจที่จะเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวที่ยากขึ้น

6.1.3.2 ครอบครัวที่เปิดกว้าง ให้อิสระในการดำเนินชีวิต ผลที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ จะทำให้ลูกกล้าที่จะเข้าหาพ่อแม่ในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ มีความกล้าตัดสินใจรักครอบครัว อยากทำให้พ่อแม่ภูมิใจ และมีกระบวนการในการตัดสินใจที่จะเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวได้ง่ายขึ้น

6.1.3.3 ครอบครัวที่ปล่อยให้ลูกได้ใช้ชีวิตด้วยตนเอง ลักษณะการเลี้ยงดูแบบนี้ จะพบในครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว หรือครอบครัวที่พ่อแม่มีการหย่าร้างกัน แล้วลูกต้องมาอยู่กับพ่อ พ่อแม่จะไม่แสดงออกในเรื่องความรักกับลูกมากนัก ประกอบกับการทำงานทำให้ไม่ค่อยมีเวลาได้อยู่กับลูก ส่งผลให้ลูกรู้สึกขาดความรักความอบอุ่น ต้องการความรักจากพ่อบ้าง

6.1.4 สัมพันธภาพในครอบครัว

การวิเคราะห์ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ประเด็นสัมพันธภาพในครอบครัว ผู้วิจัยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัวเป็น 4 รูปแบบความสัมพันธ์ ดังนี้

6.1.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ โดยส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางที่ดี สามารถปรึกษาพูดคุยปัญหาต่าง ๆ กันได้ทุกเรื่อง ทั้งเรื่องส่วนตัว และชีวิตครอบครัว โดยเฉพาะเรื่องลูก มีการให้เกียรติและคอยสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ลำดับในการตัดสินใจในครอบครัวมักมีเท่า ๆ กัน มักจะร่วมกันในการตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ อาจจะมีบางครอบครัวที่พ่อหรือแม่มีอำนาจเป็นใหญ่ในครอบครัวบ้าง แต่พบน้อยมากในละครโทรทัศน์แนววาย

6.1.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก โดยส่วนใหญ่จะเป็นไปในทิศทางที่ดีต่อกัน มีความรักความเป็นห่วงในตัวลูก แต่มีวิธีการในการแสดงออกต่าง ๆ กัน บางครอบครัวพ่อจะมีปัญหาไม่เข้าใจลูกถึงขั้นมีปากเสียงกัน ทั้งนี้เพราะด้วยความรักความเป็นห่วง จึงอยากให้ลูกเป็นไปในทิศทางที่พ่อคิดว่าดี บางครอบครัวพ่อก็คือคนที่อยู่เคียงข้างลูก

6.1.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ลูกมักจะมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่าพ่อ แม่จะทำหน้าที่ในการคอยประสานความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้เป็นไปในทิศทางที่ดี และเป็นที่ปรึกษาสำหรับลูก

6.1.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ในทุกครอบครัวที่มีพี่น้อง พี่น้องจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถพูดคุยปรึกษาปัญหากันได้ทุกเรื่อง มีความรักความห่วงกัน เป็นผู้ที่คอยทำหน้าที่ในการปกป้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าทุกรูปแบบของความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายมักจะเป็นไปในทิศทางที่ดี

6.1.5 การเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว

การวิเคราะห์ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว ผู้วิจัยวิเคราะห์ผ่านกระบวนการเปิดเผยตัวตน 5 มิติ ได้แก่ การยอมรับตนเอง การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว และผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตัวตน

6.1.5.1 การยอมรับตนเอง พบว่าละครโทรทัศน์แนววายนำเสนอมาใน 2 รูปแบบ คือ

(1) ตัวละครชายรักชายมีการยอมรับตนเองมาตั้งแต่ต้น โดยมากจะพบในครอบครัวที่มีการเปิดกว้าง ให้อิสระในการใช้ชีวิต

(2) ตัวละครชายรักชายเริ่มต้นจากการสับสนในตัวเอง โดยมีสาเหตุมาจากถูกเลี้ยงดูมาในสภาพแวดล้อมที่ปลูกฝังว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง ตัวละครชายรักชายส่วนหนึ่งจะเคยคบกับผู้หญิงมาก่อน หรือตัวละครชายรักชายเคยมีประสบการณ์ไม่ดีเกี่ยวกับชายรักชายมาก่อน แต่หลังจากที่ตัวละครชายรักชายได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนรักตัวละครจะเริ่มยอมรับตนเองได้

6.1.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก พบว่าละครโทรทัศน์แนววายนำเสนอมาใน 2 รูปแบบ คือ

(1) ตัวละครที่ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น หรือยอมรับตนเองได้แล้ว ก็พร้อมที่จะเปิดเผยตัวตนกับคนรักได้

(2) ตัวละครที่ไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรักในช่วงต้น สาเหตุมาจากยังไม่มีเชื่อมั่นในตัวละครที่เป็นคนรัก จะมีความคิดหรือรู้สึกเช่นเดียวกันหรือไม่ แต่เมื่อพัฒนาความสัมพันธ์และมั่นใจแล้วว่าอีกฝ่ายก็คิดเช่นเดียวกัน ตัวละครชายรักชายก็จะกล้าเปิดเผยตัวตน

6.1.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น พบว่าละครโทรทัศน์แนววายนำเสนอมาใน 5 รูปแบบ คือ

(1) ตัวละครชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น ก่อนที่มีความสัมพันธ์กับคนรัก ส่วนใหญ่จะเป็นการเปิดเผยตัวตนกับตัวละครที่เป็นเพื่อนสนิท และมักพบในตัวละครที่อยู่ในครอบครัวที่เปิดกว้าง ให้อิสระในการดำเนินชีวิต

(2) ตัวละครชายรักชายที่เปิดเผยตัวเองกับคนหลังจากที่มีความสัมพันธ์กับคนรักแล้ว โดยส่วนใหญ่ตัวละครจะกล้าเปิดเผยตัวตนกับคนอื่นทั้งที่เป็นเพื่อนสนิทและคนอื่น ๆ

(3) ตัวละครที่ไม่เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น มีสาเหตุมาจาก ตัวละครยังไม่มั่นใจว่าสังคมจะยอมรับเรื่องดังกล่าวได้หรือไม่ หรือมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว

(4) ตัวละครที่ไม่ได้เปิดเผยตัวตนกับคนอื่น แต่ก็ไม่ได้ปกปิดอะไร

(5) ตัวละครที่ไม่ได้ตั้งใจเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น แต่มีผู้อื่นมาทำให้คนอื่นทราบเรื่อง เช่น การเผยแพร่คลิปแอบถ่ายขณะที่ตัวละครชายรักชายกำลังมีความสัมพันธ์บางอย่างกับคนรักให้คนอื่นได้รับรู้

6.1.5.4 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว พบว่าละครโทรทัศน์แนววายนำเสนอมาใน 3 รูปแบบ คือ

(1) ตัวละครชายรักชายที่ถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวที่ให้อิสระเปิดกว้างในการใช้ชีวิต จะไม่ปรากฏให้เห็นกระบวนการในการเปิดเผยตัวตนเนื่องจากครอบครัวยอมรับได้ตั้งแต่ต้น

(2) ตัวละครชายรักชายที่เปิดเผยตัวตนกับครอบครัว หลังจากที่มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนรัก และต้องการเปิดเผยตัวตนให้ครอบครัวทราบ

(3) ตัวละครชายรักชายที่ไม่ได้ตั้งใจเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว แต่มีผู้อื่นมาทำให้ครอบครัวทราบเรื่อง

ทั้งนี้พบว่าครอบครัวที่มีพี่น้อง ตัวละครชายรักชายจะเริ่มต้นเปิดเผยตัวตนกับพี่น้องก่อนพ่อแม่ หรือพี่น้องมักจะเป็นตัวละครที่รู้เรื่องของพี่ชายมาอยู่แล้วตั้งแต่ต้น

6.1.5.4 ผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเปิดเผยตัวตน พบว่าละครโทรทัศน์แนววายนำเสนอมาใน 2 รูปแบบ คือ

(1) ผลที่เป็นไปในทิศทางบวกคือหลังจากที่ตัวละครชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว แล้วครอบครัวสามารถยอมรับได้ หรือบางครอบครัวทราบอยู่แล้ว แต่รอให้ตัวละครชายรักชายมาเปิดเผยตัวตน ส่วนใหญ่ยังพบว่าครอบครัวมักจะเริ่มต้นด้วยการตกใจ หลังจากนั้นจะขอเวลาในการทำความเข้าใจ

(2) ผลที่เป็นไปในทิศทางลบคือหลังจากที่ตัวละครชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ครอบครัวหรือสมาชิกในครอบครัวบางคนไม่ยอมรับ อาจเกิดการทะเลาะ มีปาก

เสี่ยงกันในครอบครัว แต่ทั้งนี้ส่วนหนึ่งของครอบครัวที่มีผลเป็นไปในทิศทางลบ ก็พบว่าหากตัวละครชายรักชายและคนรักได้ใช้เวลาในการพิสูจน์ตัวตน หรือให้เวลาครอบครัวในการทำความเข้าใจซึ่งอาจจะต้องใช้เวลามากกว่าในแบบแรก แต่สุดท้ายครอบครัวก็มักจะเข้าใจและยอมรับได้

6.1.5 รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

การวิเคราะห์ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ประเด็นรูปแบบการยอมรับของครอบครัวจากละครโทรทัศน์แนววายทั้งหมด 10 เรื่อง 19 ครอบครัว พบว่ามีรูปแบบการยอมรับของครอบครัว 3 รูปแบบ คือยอมรับ ยอมรับโดยเงื่อนไข และไม่ยอมรับ ทั้งนี้ การยอมรับทั้ง 3 รูปแบบ สมาชิกในครอบครัวจะมีรูปแบบการยอมรับที่แตกต่างกันไป

ตารางที่ 6.3

รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

รูปแบบการยอมรับของครอบครัว	จำนวน
ยอมรับ	16 ครอบครัว
ยอมรับโดยเงื่อนไข	2 ครอบครัว
ไม่ยอมรับ	2 ครอบครัว

หมายเหตุ บางครอบครัวจะมีรูปแบบการยอมรับมากกว่า 1 รูปแบบ เนื่องจากสมาชิกแต่ละคนมีการยอมรับในรูปแบบที่แตกต่างกัน

6.1.5.1 ยอมรับ

ครอบครัวที่ยอมรับ โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นทันทีกับครอบครัวที่มีการเปิดกว้างและเข้าใจความหลากหลายในปัจจุบัน หล่อหลอมให้ตัวละครชายรักชายรู้สึกว่าการยอมรับคือพื้นที่ปลอดภัยที่สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง ตัวละครชายรักชายมักจะเปิดเผยตัวตนตั้งแต่ต้น ส่วนครอบครัวที่ช่วงต้นอาจจะมีสมาชิกที่ไม่ยอมรับ แต่เมื่อผ่านกระบวนการในการพูดคุยทำความเข้าใจก็สามารถทำให้ยอมรับได้เช่นกัน เหตุผลสำคัญที่ทำให้ครอบครัวยอมรับตัวละครชายรักชายคือความสุขของลูก

นอกจากนี้ยังพบว่าครอบครัวที่เป็นพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยวส่วนใหญ่จะสามารถยอมรับความเป็นชายรักชายของลูกได้ เนื่องจากความสนิทสนมกันของพ่อหรือแม่กับลูก เนื่องจากสมาชิกในครอบครัวมีจำนวนน้อย บางครอบครัวเหลือเพียง 2 คน ทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้สามารถพูดคุยปรึกษากันได้ทุกเรื่องอยู่แล้ว จึงทำให้ง่ายต่อการยอมรับและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีเพียง 1 ครอบครัวเท่านั้นที่ไม่ยอมรับ

ส่วนสมาชิกที่เป็นพี่น้องมักจะเป็นตัวละครแรก ๆ ที่สามารถยอมรับในความเป็นชายรักชายได้ เหตุผลเนื่องมาจากความสนิทสนมกันระหว่างพี่น้อง มีการพูดคุยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กันทุกเรื่อง มากกว่าตัวละครที่เป็นผู้ใหญ่โดยเฉพาะพ่อและแม่

6.1.5.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข

ครอบครัวที่ยอมรับโดยเงื่อนไข กระบวนการในการยอมรับหลังจากที่ทราบว่าลูกเป็นชายรักชายจะไม่สามารถยอมรับได้ในทันที แต่ต้องมีการสร้างเงื่อนไขบางอย่างขึ้นมา ก่อนที่จะยอมรับได้ ได้แก่ ตัวละครชายรักชายสามารถหาสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ครอบครัวต้องการ เช่น การอุ้มบุญ มาทดแทนการมีทายาทในการสืบทอดวงศ์ตระกูล หรือบางตัวละครอาจจะมีการสร้างเงื่อนไขขึ้นมาเองเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับครอบครัวในการยอมรับตนเอง

6.1.5.2 ไม่ยอมรับ

ครอบครัวที่ไม่ยอมรับความเป็นชายรักชายพบน้อยมากในละครโทรทัศน์แนววาย โดยเหตุผลที่ทำให้ครอบครัวหรือสมาชิกในครอบครัวบางตัวละครไม่ยอมรับมาจากทัศนคติที่ไม่ดีต่อความเป็นชายรักชาย สังคมวัฒนธรรมในเรื่องไม่ยอมรับเรื่องดังกล่าว หรือครอบครัวเคยมีประสบการณ์ในอดีตกับชายรักชาย ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้วครอบครัวที่เริ่มต้นจากการไม่ยอมรับหลังได้ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือมีการพิสูจน์ตัวตนให้เห็นของชายรักชายและคนรัก หรือครอบครัวได้ใช้เวลาในการทำความเข้าใจ ครอบครัวก็มักจะมายอมรับได้ในภายหลัง มีเพียง 1 ครอบครัวที่ไม่ยอมรับคือ แม่ของแวง (เส้นล่องจืดที่ 180 องศาผ่านเรา) ที่ไม่ยอมรับ เนื่องจากเหตุผลจากประสบการณ์ส่วนตัวในอดีตของเธอ หากพิจารณาแล้วก็ไม่เกี่ยวกับการไม่ยอมรับในเรื่องของเพศสภาพของลูก

6.2 สรุปผล: การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย: การวิเคราะห์ผู้รับสาร

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง จากครอบครัวที่มีความหลากหลาย ทั้งครอบครัวเดี่ยวที่เป็นลูกคนเดียว มีพี่น้องหรือครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว และครอบครัวขยาย จำนวน 8 คน พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัส (Decoding) ครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย โดยใช้เกณฑ์การถอดรหัสของผู้รับสารตามแนวคิดของ Stuart Hall พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) มากที่สุด รองลงมาเป็นการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร (Negotiated Reading) ส่วนการถอดรหัสด้วยจุดยืนตรงกัน

ข้ามกับผู้ส่งสาร (Oppositional Reading) ไม่ปรากฏในการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ด้วบท (Textual Analysis) เพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ในพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววายมีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายเป็นอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างจากประสบการณ์ของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงหรือไม่ โดยมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

6.2.1 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในประเด็นโครงสร้างของครอบครัว

6.2.1.1 รูปแบบของครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading) กล่าวคือครอบครัวของชายรักชายมีความหลากหลายเช่นเดียวกับครอบครัวทั่วไป มีทั้งครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวขยาย โดยมองว่าในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบครอบครัวเดี่ยว ส่วนเรื่องความแตกต่างระหว่างครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวขยายนั้นพบว่าครอบครัวขยายจะมีความซับซ้อนมากกว่าครอบครัวเดี่ยวในเรื่องกระบวนการที่จะนำไปสู่การยอมรับความเป็นชายรักชายในครอบครัว เนื่องจากจำนวนสมาชิกที่มากกว่า ครอบครัวไม่รู้วิธีการที่จะสามารถทำให้สมาชิกอื่นในครอบครัวเข้าใจได้ รวมถึงมีความแตกต่างในเรื่องของช่วงอายุ (Generation) มาเกี่ยวข้องด้วย

จากการวิเคราะห์ด้วบทและผู้รับสารในประเด็นรูปแบบครอบครัว พบว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังสะท้อนภาพได้เหมือนกับโลกแห่งความเป็นจริง กล่าวคือรูปแบบครอบครัวของชายรักชายมีความหลากหลาย และส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวเหมือนครอบครัวทั่วไปในสังคมไทย และกระบวนการในการสร้างการยอมรับของครอบครัวจะมีความซับซ้อนมากกว่าครอบครัวเดี่ยว

6.2.1.2 ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม

(1) ระดับฐานะของครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading) กล่าวคือระดับฐานะของครอบครัวชายรักชาย รวมถึงความแตกต่างของระดับฐานะไม่ได้มีผลต่อกระบวนการยอมรับชายรักชาย ระดับฐานะของครอบครัวชายรักชายส่วนใหญ่จะเป็นฐานะตั้งแต่ปานกลาง จนถึงฐานะดี สำหรับในครอบครัวที่ประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ พ่อแม่อยากให้ลูกมาสานต่อธุรกิจของครอบครัว จึงมีความเป็นห่วงเรื่องภาพลักษณ์ที่จะต้องมาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของกิจการ แต่ไม่ใช่ในทุกครอบครัว

(2) เชื้อสาย

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading) กล่าวคือครอบครัวเชื้อสายเงินส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวใหญ่ มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่มีการยึดถือต่อกันมา ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสืบทอดทายาทให้คงอยู่ต่อไป แต่มีผู้ชมชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คนถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างกันไปจากความตั้งใจของผู้รับสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือด้วยบริบทของสังคมของครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป ความเข้มข้นของวัฒนธรรมนั้นอาจจะมีความยืดหยุ่นได้ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละครอบครัวด้วย

จากการวิเคราะห์ตัวบทและผู้รับสารในประเด็นเชื้อสายพบว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังสะท้อนภาพได้เหมือนกับโลกแห่งความเป็นจริงและมีบางอย่างที่ยังคงยึดถือขนบธรรมเนียมเดิม เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพแตกต่างที่ชัดเจนของครอบครัวที่เป็นตัวแทนครอบครัวที่ยังคงยึดขนบธรรมเนียมในรูปแบบเดิมมีลักษณะเป็นอย่างไร เพื่อให้เห็นความหลากหลายของรูปแบบครอบครัว นอกจากจะเป็นการสร้างปมขัดแย้งให้เกิดขึ้นเพื่อสร้างสีสันให้กับละครโทรทัศน์แนววายแล้ว ยังเป็นการมีการทดลองให้เห็นภาพครอบครัวที่หลากหลายให้ผู้ชมได้เรียนรู้จากสิ่งทีละครโทรทัศน์แนววายนำเสนอ

(3) ครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวรับราชการ

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างกันไปจากความตั้งใจของผู้รับสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือจากประสบการณ์ของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายในชีวิตจริงในการมีพ่อแม่รับราชการในชีวิตจริง การเป็นข้าราชการของพ่อแม่มีผลต่อการยอมรับ เนื่องจากแนวความคิดอนุรักษนิยมของพ่อแม่

6.2.1.2 ความเชื่อและทัศนคติของชายรักที่ต่อชายรักชาย

(1) สังคมยังไม่ยอมรับชายรักชาย

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือความเชื่อ ทัศนคติของครอบครัวมักจะถูกกล่าวหาว่าสังคมจะไม่ยอมรับ หากลูกต้องไปใช้ชีวิตในสังคม แล้วต้องเจอกับผลกระทบจากสังคมดังกล่าว ในการมองไม่ดีกับลูกของตน

(2) ครอบครัวมีทัศนคติทางลบกับชายรักชาย

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือครอบครัวที่มีทัศนคติไม่ดีต่อชายรัก

ชายจะมาจาก สิ่งแวดล้อมหรือบริบทสังคมในช่วงเวลานั้น ส่งผลให้พ่อแม่มีความคิดคล้อยตามไปกับสังคม และมีภาพจำว่าครอบครัวที่รับราชการโดยเฉพาะทหารครอบครัวมักจะไม่ยอมรับ

(3) ทนได้แต่ไม่ยอมรับ

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือหากเรื่องความเป็นชายรักชายเกิดขึ้นกับคนอื่นหรือถ้าเป็นคนอื่นครอบครัวมักจะไม่ยอมรับได้ แต่เรื่องดังกล่าวหากมาเกิดกับครอบครัวตัวเองมักจะไม่ยอมรับ เหตุผลส่วนหนึ่งมาจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสังคม

(4) ครอบครัวมีทัศนคติทางบวกกับชายรักชาย

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือครอบครัวสามารถมองเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติ มองความสุขความสบายใจของลูกเป็นหลัก

6.2.2 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในประเด็น

บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมีการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในฐานะที่ครอบครัวมีบทบาทหน้าที่ของผู้สนับสนุน ให้คำปรึกษา ให้ความรักความอบอุ่น และเป็นพื้นที่ปลอดภัยของสมาชิกในครอบครัว ที่ทำให้ลูกรู้สึกสามารถกล้าเข้าหาพ่อ พูดคุยปรึกษากันได้ทุกอย่าง ซึ่งบทบาทดังกล่าวพบเป็นส่วนใหญ่ทั้งครอบครัวในชีวิตของชายรักชาย และครอบครัวของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย

นอกจากนี้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงยังถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นของการที่ครอบครัวในปัจจุบันเริ่มมองข้ามบทบาทหน้าที่ในการสืบทอดทายาท หรือบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดทายาทใหม่ โดยลดความสำคัญกับบทบาทดังกล่าวลง

ส่วนบทบาทของลูก ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือลูกจะต้องมีหน้าที่ในการตั้งใจเรียนหนังสือ เพื่อให้พ่อแม่ได้ภูมิใจ เชื่อฟังให้ความเคารพพ่อแม่ ไม่ทำในสิ่งที่ครอบครัวมองว่าไม่เหมาะสม

ด้านบทบาทของพ่อกับแม่ในครอบครัว ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าแม่จะมาในบทบาทของผู้คอยอยู่เคียงข้างลูก เข้าใจลูก คอยเป็นตัวกลางในการประสาน

ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ส่วนตัวพ่อจะมาในบทบาทที่เข้มงวด ไม่เข้าใจลูก ทั้งนี้อาจมีการสลับบทบาทกันบ้างในแต่ละครอบครัว

6.2.3 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในประเด็นบรรยากาศของครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นเรื่องความหลากหลายของลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว โดยในภาพรวมครอบครัวของชายรักชายมีทั้งที่เป็นแบบ ครอบครัวเปิดกว้าง ให้อิสระในการใช้ชีวิต มีความยืดหยุ่น กับครอบครัวที่มีความเข้มงวด มีการวางแนวทางบางอย่างให้กับลูกได้เดินตาม ทั้งนี้ในบางครอบครัวก็มีลักษณะของการเลี้ยงดูทั้ง 2 รูปแบบผสมกัน สำหรับผลจากการเลี้ยงดูของครอบครัวในลักษณะต่าง ๆ กล่าวคือครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูลูกในแต่ละลักษณะ ย่อมส่งผลต่อลูก ครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูมาในลักษณะเปิดกว้างให้อิสระ มีความยืดหยุ่น ก็จะส่งผลให้ลูกกล้าที่จะเข้าหาพ่อแม่ สามารถพูดคุยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เปิดใจกับพ่อแม่ ส่วนครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูมาอย่างเข้มงวด มีการวางแนวทางไว้ให้ ลูกก็จะมีความกดดัน ไม่กล้าเข้าหาพ่อแม่ รวมถึงกระบวนการในการตัดสินใจเปิดเผยตัวตนด้วย

อีกทั้งยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงคนดังกล่าว ถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวที่เข้มงวด ผลที่เกิดขึ้นลูกอาจจะไม่ได้ไม่กล้าเข้าหาพ่อแม่เสมอไปจากประสบการณ์ในชีวิต เขากล้าที่จะพูดคุยกับพ่อแม่ทุกเรื่อง แต่ก็ยกเว้นเรื่องการเปิดเผยตัวตน เพราะเป็นเรื่องที่ต้องใช้ปัจจัยด้านอื่นประกอบการตัดสินใจด้วย

6.2.4 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในประเด็นสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้ค้านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือความสัมพันธ์ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววายในภาพรวมส่วนใหญ่จะเป็นไปในทิศทางที่ดี ครอบครัวอบอุ่น แต่ชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าครอบครัวมีความหลากหลายมากกว่านั้น

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นความสนิทสนมของลูกส่วนใหญ่จะเป็นแม่

มากกว่า เพราะแม่เป็นเหมือนผู้ปกป้องดูแลเอาใจใส่ และยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือมองว่าในครอบครัวส่วนใหญ่ ลูกน่าจะมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่า แต่ด้วยประสบการณ์จริงของตนเองจะมีความสนิทสนมกับพ่อมากกว่า สะท้อนให้เห็นว่าไม่ใช่ทุกครอบครัวที่จะเป็นเช่นนั้น เนื่องจากบริบทของแต่ละครอบครัวอาจมีความต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้องพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง มีการถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือพี่กับน้องจะมีความสนิทสนมกัน สามารถเป็นผู้คอยสนับสนุน พุดคุยในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้ชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าอาจจะไม่ได้ถึงขั้นที่สามารถพุดคุยกันได้ทุกเรื่องจริงตามที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย รวมถึงความเป็นพี่สาวพี่ชายก็จะมีปฏิบัติที่อาจแตกต่างกัน และบางคนมีประสบการณ์ในชีวิตจริง ที่เขาไม่ได้มีความสนิทสนมกับน้องเท่าไรนัก เนื่องจากอายุที่ค่อนข้างมีความแตกต่างกัน

6.2.5 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในประเด็นการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชายกับครอบครัว

6.2.5.1 การยอมรับตนเอง

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือการยอมรับตนเองของชายรักชาย จะมีทั้งที่ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น และมีความสับสนในตัวเองแล้วมายอมรับตนเองในภายหลัง แต่ในรายละเอียดระยะเวลา และความยากง่ายในการยอมรับตนเองจะมีความแตกต่างกัน ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายบางส่วนมองว่าในละครโทรทัศน์มีความง่ายกว่า บางส่วนมีมุมมองว่าในชีวิตจริงง่ายกว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมลักษณะการเลี้ยงดู รวมถึงประสบการณ์ในชีวิตของแต่ละคนแตกต่างกัน

6.2.5.2 การเปิดเผยตัวตนกับคนรัก

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือสำหรับชายรักชายในชีวิตจริงที่ยอมรับตัวเองตั้งแต่ต้นจะกล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรักหรือมีกระบวนการที่ง่ายกว่า ส่วนชายรักชายที่สับสนในตัวเองมาก่อนจะไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับคนรักก่อน ต้องรู้สึกมั่นใจว่าอีกฝ่ายมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน หรือเป็นผู้ที่ถูกเข้าหาก่อน

6.2.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือชายรักชายในชีวิตจริงมองว่าการเปิดเผยตัวตนกับคนอื่น ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนสนิท หรือบางครั้งเพื่อนสนิทจะรู้เองโดยไม่ต้องบอกอะไร อาจมาจากพฤติกรรมที่แสดงออกของชายรักชายเอง ส่วนขั้นตอนในการเปิดเผยตัวตนกับคนอื่นของชายรักชายจะเกิดขึ้นหลังจากที่มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนรัก และต้องการเปิดตัวให้คนอื่นรับทราบ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น

6.2.5.3 การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงการถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) กล่าวคือหากครอบครัวไหนที่มีพี่น้อง ชายรักชายจะเลือกเปิดเผยตัวตนกับพี่น้องก่อนเพราะมีอายุที่ใกล้เคียงกันที่สุด อยู่ด้วยกันมาตั้งแต่เด็ก ก่อนที่จะไปเปิดเผยตัวตนกับพ่อแม่ และยังพบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 1 คน มีการถอดรหัสด้วยต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือมองว่าการที่สนิทกับพี่น้องหรือมีความสัมพันธ์ที่ดีกับน้องก็อาจไม่จำเป็นเสมอไปที่กล้าเปิดเผยตัวตนกับพี่น้อง และมีการเปิดเผยตัวตนกับพ่อแม่ก่อน

นอกจากนี้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง 2 คน ถอดรหัสด้วยต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง (Negotiated Reading) ในชีวิตจริงไม่สามารถกล้าเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวได้ เนื่องจากทัศนคติความเชื่อของครอบครัว รวมถึงช่องว่างระหว่างอายุของพ่อกับแม่มีความห่างจากลูก

6.2.6 การถอดรหัสของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในประเด็น

รูปแบบการยอมรับของครอบครัว

6.2.6.1 ยอมรับ

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับผู้ส่งสาร (Preferred Reading) ในประเด็นที่ครอบครัวส่วนใหญ่ของชายรักชายจะยอมรับความเป็นชายรักชายของลูกตนเองได้ แต่อาจจะต้องใช้เวลาครอบครัวในการทำความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการในการทำความเข้าใจของแต่ละครอบครัวจะมีความยากง่ายที่แตกต่างกัน หากมองในเรื่องเพศครอบครัวจะยอมรับ แต่มีความเป็นห่วงเรื่องสังคม

6.2.6.2 ยอมรับโดยเงื่อนไข

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้ค่านโดยตรง

(Negotiated Reading) กล่าวคือการยอมรับโดยเงื่อนไข ในชีวิตจริงอาจจะไม่ใช่เรื่องใหญ่เท่ากับที่ปรากฏในละครโทรทัศน์วาย เช่น การจะต้องมีลูกเพื่อสืบทอดทายาท สำหรับเงื่อนไขในชีวิต อาจจะเป็นเรื่องของการตั้งใจเรียน เป็นคนดี เป็นคนเก่งมีความสามารถ หรือบางครั้งเงื่อนไขเหล่านี้อาจถูกสร้างขึ้นจากชายรักชายเองเพื่อให้ครอบครัวยอมรับ

6.2.6.3 ไม่ยอมรับ

ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง ถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่ไม่ได้ค้นโดยตรง (Negotiated Reading) กล่าวคือในท้ายที่สุดแล้วครอบครัวจะยอมรับได้ในฐานะลูกคนหนึ่ง ไม่ว่าจะลูกจะมีเพศสภาพแบบใด ประกอบกับประสบการณ์ในชีวิตจริงของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชาย ก็ไม่มีใครผ่านเหตุการณ์ของการที่ครอบครัวถึงขั้นไม่ยอมรับ มีเพียงการให้เวลาครอบครัวในการตัดสินใจ หรืออาจจะเลือกไม่เปิดเผยตัวตนกับครอบครัวไปเลย เนื่องจากบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมปัจจุบันน่าจะมีย่อยมากแล้วที่เป็นเช่นนั้น แต่ยังคงคิดว่ายังคงมีอยู่

6.3 อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย” แสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังสร้างความหมายของครอบครัวชายรักชายที่ต่อสู้กับบรรทัดฐานอุดมการณ์ครอบครัวในกระแสหลัก ภายใต้อิทธิพลของชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ และเป็นการสะท้อนภาพครอบครัวชายรักชายในชีวิตจริง พร้อมทั้งเป็นเสมือน “ห้องทดลอง” ในเห็นถึงการหาทางออกของครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นชายรักชาย ให้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้เรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบมาอภิปรายผลใน 5 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ละครโทรทัศน์แนววายเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ เพื่อสร้างความหมายให้กับครอบครัวของชายรักชายกับบรรทัดฐานของสังคมกระแสหลัก
2. ละครโทรทัศน์แนววายขยายจากพื้นที่ต่อสู้ของผู้หญิง สู่อำนาจพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่มชายรักชาย
3. ละครโทรทัศน์แนววาย: พื้นที่ผลิตซ้ำความสุขและสร้างโลกครอบครัวของชายรักชายในแบบอุดมคติ
4. การต่อสู้ระหว่างละครโทรทัศน์แนววายกระแสหลักกับละครโทรทัศน์แนววายทางเลือก

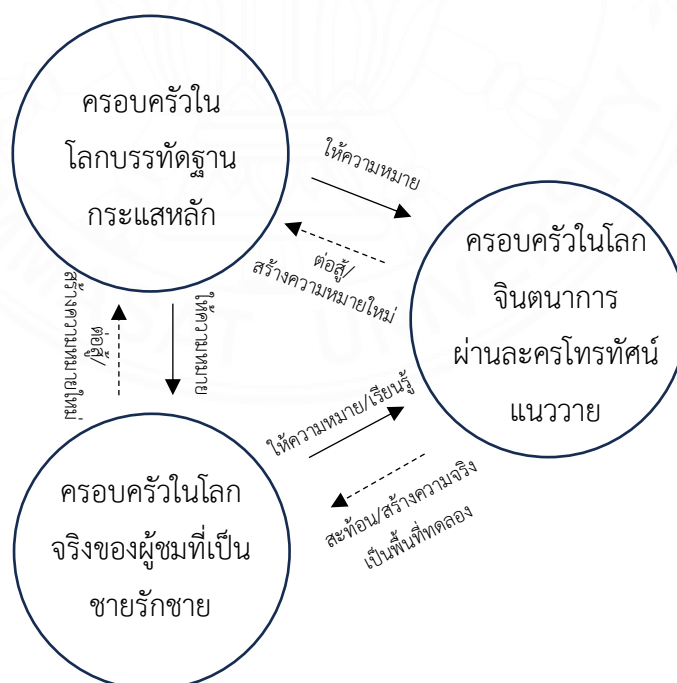
5. ละครโทรทัศน์แนววยเป็นพื้นที่ในการสะท้อนโลกแห่งความเป็นจริงของครอบครัวชายรักชาย และเป็นเสมือนห้องทดลองในการเรียนรู้ของชายรักชายในชีวิตจริง

6.3.1 ละครโทรทัศน์แนววยเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ เพื่อสร้างความหมายให้ครอบครัวของชายรักชายกับบรรทัดฐานของสังคมกระแสหลัก

การสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววย เป็นศึกษาโดยมีเกณฑ์เกี่ยวกับการวิเคราะห์ครอบครัวภายใต้บรรทัดฐานกระแสหลักภายใต้สังคมหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ จึงทำให้การศึกษาในครั้งนี้มีการปฏิสัมพันธ์กันของครอบครัวระหว่างโลก 3 โลก ได้แก่ ครอบครัวในโลกบรรทัดฐานกระแสหลักภายใต้สังคมหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ ครอบครัวในโลกจินตนาการผ่านละครโทรทัศน์แนววย และโลกจริงของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววยที่เป็นชายรักชาย ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6.1

แสดงความสัมพันธ์ของโลกบรรทัดฐานกระแสหลัก โลกจินตนาการ และโลกจริง ของการสร้างความเป็นจริงทางสังคมเกี่ยวกับครอบครัวของตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววย

จากภาพที่ 6.1 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของโลกทั้ง 3 โลก หากพิจารณาจะพบว่าทั้งครอบครัวในโลกรจริง กับครอบครัวในโลกจินตนาการผ่านละครโทรทัศน์แนววายกำลังต่อสู้เพื่อสร้างความหมายกับครอบครัวในโลกบรรทัดฐานกระแสหลักของสังคมหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ ทั้งนี้จากการศึกษาทำให้พบข้อสังเกตว่า ในพื้นที่ของละครโทรทัศน์แนววายทำหน้าที่ในการรื้อถอนบรรทัดฐานครอบครัวในกระแสหลักและกำลังสร้างบรรทัดฐานใหม่ เนื่องจากภาพของครอบครัวชายรักชายที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย มีความขัดแย้งกับความหมายของครอบครัวที่ถูกสร้างขึ้นโดยโลกบรรทัดฐานกระแสหลัก โดยเฉพาะในมิติของบทบาทหน้าที่ของครอบครัว จากการวิเคราะห์ตัวบทละครโทรทัศน์แนววายในประเด็นบทบาทหน้าที่ของครอบครัว พบว่า ละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่จะไม่ได้ให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดสมาชิกใหม่ (Procreation) มีละครโทรทัศน์แนววายเพียง 2 เรื่องเท่านั้นที่พูดถึงบทบาทดังกล่าว แต่ก็ไม่สามารถทำให้กระบวนการดังกล่าวนั้นสำเร็จได้ เนื่องจากพ่อแม่ยอมรับความเป็นชายรักชายในตัวลูก รวมถึงบทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง โดยหลายครอบครัวในละครโทรทัศน์แนววาย มองข้ามเรื่องเพศของตัวละคร บางเรื่องมีลักษณะที่ปลอดภัยสภาพ ทั้งนี้ จากการศึกษาของ บังอร เทพเทียน (2556) พบว่าคำจำกัดความของครอบครัวที่ปลูกฝังอย่างช้านานว่า จะต้องประกอบไปด้วยบุคคลต่างเพศตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งกันและกัน และมีข้อผูกมัดทางสายเลือด การที่จะปฏิเสธความสัมพันธ์กับเพศหญิงของชายรักชาย เป็นการละเมิดอุดมการณ์ของครอบครัวในอันที่จะไม่ได้ทำหน้าที่ผลิตและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ให้กับสังคม จากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังปฏิเสธอุดมการณ์ของครอบครัวตามบรรทัดฐานกระแสหลัก ภายใต้สังคมหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ เพื่อสร้างความหมายของครอบครัวแบบชายรักชายขึ้นมาใหม่บนพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววาย

สำหรับความหมายหรือบรรทัดฐานใหม่ของครอบครัวชายรักชายที่ถูกสร้างผ่านละครโทรทัศน์แนววาย พบว่าพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววายจะให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ในการให้ความรัก ความอบอุ่น และเป็นสถานที่มั่นคงปลอดภัย เนื่องจากครอบครัวที่มีลักษณะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจซึ่งกันและกัน การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างกันของสมาชิกภายในครอบครัว เป็นพื้นที่ที่สามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่องเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดให้กับครอบครัว ทั้งนี้บทบาทหน้าที่ดังกล่าวยังส่งผลไปถึงตัวแปรอื่น ๆ ทั้งลักษณะการการเลี้ยงดูที่ต้องอาศัยการทำความเข้าใจ โดยไม่จำเป็นต้องเปิดกว้างให้อิสระมากจนเกินไป แต่ต้องมีความยืดหยุ่น หรือประเด็นสัมพันธ์ภาพในครอบครัว จากละครโทรทัศน์แนววาย ได้มีการนำเสนอให้เห็นถึงครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ไม่ดี ระหว่างครอบครัว กับตัวละครชายรักชาย ตัวอย่างครอบครัวของณัฐ ที่ต่างฝ่ายต่างยึดติดกับความคิดของตนเอง โดยไม่ได้พยายามทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ผลที่เกิดขึ้นก็แสดงออกให้เห็นผ่านปัญหาของครอบครัว หรือจุดจบอาจจะเป็นในทิศทางที่ไม่ดี และยังส่งผลไปถึงการตัดสินใจ

ในการเปิดเผยตัวตนของตัวละครชายรักชาย หากสภาพแวดล้อมของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย กระบวนการในการตัดสินใจของตัวละครชายรักชายก็จะยากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าทุกตัวแปรที่กล่าวมาล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ดังกล่าวด้วย

ทั้งนี้ละครโทรทัศน์แนววายพยายามนำเสนอให้เห็นว่า บรรทัดฐานของครอบครัว ไม่ได้มีเพียงรูปแบบเดียว ถึงแม้ว่าสังคมจะเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐาน หากแต่บรรทัดฐานดังกล่าวไม่สามารถตอบโจทย์กับความหลากหลายของปัจเจกบุคคล สังคมก็ควรจะสามารถมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบรรทัดฐานเหล่านี้ได้เช่นกัน

6.3.2 ละครโทรทัศน์แนววายขยายจากพื้นที่การต่อสู้ของผู้หญิง สู่การพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่มชายรักชาย

หากพิจารณาไปถึงจุดเริ่มต้นของสื่อแนววาย จะเป็นพื้นที่ในการต่อสู้กับอุดมการณ์ปิตาธิปไตยของกลุ่มผู้หญิง ที่มักถูกโค่นกตทับบจากอุดมการณ์ดังกล่าว ทำให้พื้นที่ละครโทรทัศน์แนววายในยุคแรกจึงมีบทบาทให้การเป็นพื้นที่ในจินตนาการของผู้หญิง ที่แสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจของผู้หญิง ผ่านการนำเสนอผ่านตัวละครที่มีตัวละครหลักเป็นชายรักชาย ซึ่งมีการลดอำนาจของผู้ชายด้วยการใส่บทบาทความเป็นผู้หญิงเข้าไปในตัวละครผู้ชายที่เป็นนายเอก แต่เมื่อเริ่มมีกลุ่มผู้ชาย โดยเฉพาะที่เป็นชายรักชาย เริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววายดังกล่าวนี้ ผ่านบทบาททั้งการเป็นผู้ชม รวมถึงการเป็นผู้ผลิต ส่งผลให้ละครโทรทัศน์แนววายขยายมาเป็นพื้นที่ในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องในประเด็นต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชายเพิ่มขึ้นมาด้วย นอกเหนือจากบทบาทเดิมในยุคแรก เหตุผลอาจเกิดขึ้นจากพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววายเป็นพื้นที่เดียวที่มีการนำเสนอตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก และเป็นพื้นที่ของตัวละครชายรักชายโดยตรง จึงควรเป็นพื้นที่ที่เป็นตัวแทนในการขับเคลื่อนประเด็นการยอมรับความหลากหลายและความเท่าเทียมในสังคม ประกอบกับในสังคมปัจจุบันเริ่มมีกระแสเรียกร้องถึงประเด็นดังกล่าวมากขึ้น ละครโทรทัศน์แนววายจึงเลือกที่จะสะท้อนภาพในโลกจริงผ่านการนำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนววาย นอกจากนี้ยังมีการตั้งคำถามจากสังคมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของละครโทรทัศน์แนววายจึงการขับเคลื่อนประเด็นดังกล่าว ซึ่งเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ละครโทรทัศน์แนววายในยุคหลังขยายพื้นที่สำหรับการต่อสู้ของกลุ่มชายรักชายเองด้วย สอดคล้องกับ ธิพิสิฐ มหานีรานนท์ ที่กล่าวว่า เริ่มมีซีรีส์วายไทยจำนวนไม่น้อยที่พูดถึงเรื่องสิทธิของเกย์และคนหลากหลายทางเพศ และ เขมภัทร ทฤษฎีคุณ (2564) ที่กล่าวว่า สื่อแนววายสมัยใหม่เริ่มมีแนวโน้มและไอเดียเกี่ยวกับการต่อสู้ทางสังคม และขบวนการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมกันทางเพศของผู้มีความหลากหลายทางเพศ

6.3.3 ละครโทรทัศน์แนววาย: พื้นที่ผลิตซ้ำความสุขและสร้างโลกครอบครัวของชายรักชายในแบบอุดมคติที่ออกแบบเองได้

จากการศึกษาในครั้งนี้ ยังมีข้อค้นพบที่ว่า ละครโทรทัศน์แนววายเป็นเสมือนพื้นที่ทดลองให้เห็นถึงวิธีการหาทางออกของความสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นชายรักชาย กล่าวคือ ละครโทรทัศน์แนววายมีการจำลองให้เห็นชีวิตของตัวละครชายรักชายที่ต้องมีการเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ในการได้รับการยอมรับจากครอบครัว ผ่านรูปแบบของครอบครัวที่มีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายที่มีความซับซ้อนในกระบวนการยอมรับที่ต่างกัน สังคมวัฒนธรรม ทั้งเรื่องระดับฐานะ เชื้อสาย และทัศนคติความเชื่อของครอบครัวต่อความเป็นชายรักชาย ลักษณะการเลี้ยงดู รวมถึงความสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน แต่การดำเนินเรื่องไปจนถึงตอนจบของละครโทรทัศน์แนววายจะลงเอยไปในทิศทางที่ดี และสมหวัง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของละครโทรทัศน์แนววาย สอดคล้องกับการศึกษาของภูวิน บุนนยะเวชชีวิน และ ณิชฐนนท์ ศุขอุทอง (2564) อธิบายถึงลักษณะของสื่อวายไทย (Thai Y[aoi]) ว่ามีลักษณะการดำเนินเรื่องจะยึดแก่นเรื่องของนิยายโรมานซ์เป็นแนวบท กล่าวคือ ความรักและการเป็นเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ตัวละครสามารถเอาชนะปัญหา และอุปสรรคซึ่งขวางกั้นความสัมพันธ์ ถึงแม้ความสัมพันธ์อาจไม่ลงเอยด้วยครองรักเป็นคู่กัน แต่จะไม่ลงเอยด้วยโศกนาฏกรรม ตอนจบของเรื่องในลักษณะดังกล่าวนี้เอง ที่แยกสื่อบันเทิงวายออกจาก ซีรีส์หรือภาพยนตร์เกย์ (gay-themed series/movies) โดยลักษณะดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นถึงการทำหน้าที่ของละครโทรทัศน์แนววายในการผลิตซ้ำความสุข โดยสะท้อนให้เห็นภาพครอบครัวชายรักชายในแบบที่ผู้ผลิตหรือกลุ่มชายรักชายมีความคาดหวังว่าอยากให้เกิดขึ้นได้จริงในสังคม รวมถึงเติมเต็มในสิ่งที่โลกจริงยังไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ให้ผู้ชมได้หลีกเลี่ยงหนีจากความจริง หรือสร้างภาพครอบครัวในอุดมคติ (Idealistic Family) ที่ชายรักชายในฐานะปัจเจกมีสิทธิ์ในการเลือกหรือออกแบบนิยาม (Define) รูปแบบครอบครัวของตนเองได้ โดยไม่ต้องยึดอยู่กับบรรทัดฐานของสังคมกระแสหลัก หากการผลิตซ้ำดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลไปสู่ชุดความคิดของคนในสังคมเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศในครอบครัวเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีด้วย

นอกจากนี้ยังนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตถึงองค์ประกอบที่ละครโทรทัศน์แนววายเลือกมานำเสนอ กฤตพล สุธิภัทรกุล (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย พบว่า ตัวละครชายรักชายมักจะถูกสร้างมาในโลกอุดมคติ ซึ่งผิดไปจากธรรมชาติของโลกแห่งความเป็นจริง แต่เมื่อพิจารณาผ่านองค์ประกอบในเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวที่ละครโทรทัศน์เลือกมานำเสนอ กลับมีการนำเสนอที่มีความสมจริง สอดคล้องกับการถอดรหัสความหมายกับครอบครัวของผู้ชมที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงโดยส่วนใหญ่ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังให้ความสำคัญกับประเด็นในเรื่องของครอบครัว ที่ผู้ชมชายรักชายในชีวิตจริงจะมีความใกล้ชิดและประสบการณ์ร่วม เมื่อมีการนำเสนอร่วมกับองค์ประกอบอื่นของละครโทรทัศน์

แนววย ที่ไม่มีความสมจริง และอยู่ในโลกอุดมคติมากเกินไปจนจริง ส่งผลให้มีการหักล้างแทนที่กัน ทำให้สังคมเชื่อว่าในพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววยมีการสะท้อนภาพจากโลกความเป็นจริง

6.3.4 การต่อสู้ระหว่างละครโทรทัศน์แนววยกระแสหลักกับละครโทรทัศน์แนววยทางเลือก

จากข้อค้นพบในหัวข้อที่ผ่านมา หากพิจารณาเข้าไปในละครโทรทัศน์แนววยในแต่ละเรื่อง จะพบว่า ละครโทรทัศน์แนววยโดยส่วนใหญ่ จำนวน 9 เรื่อง 18 ครอบครัวยุคใหม่ จากทั้งหมด 10 เรื่อง 19 ครอบครัวยุคใหม่ จะมีตอนจบของเรื่องที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ไม่ว่าตัวละครชายรักชายจะต้องเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคมาอย่างน้อยเพียงใด สุดท้ายแล้วในทุกครอบครัวยุคใหม่จะสามารถหาทางออกรวมกันและจบลงไปในทิศทางที่ดีได้ แต่มีละครโทรทัศน์แนววยเพียง 1 เรื่องที่ทำอย่างดีที่สุดแล้ว ความรักของตัวละครชายรักชายจะไม่สมหวังในความรัก เหมือนกับละครโทรทัศน์แนววยเรื่องอื่น ๆ คือ ละครโทรทัศน์แนววยเรื่อง “เส้นล่องจืดที่ 180 องศาผ่านเรา” ที่นำเสนอผ่านครอบครัวของแวง ที่เป็นครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว และแม่เคยมีประสบการณ์การไม่ดีของความเป็นชายรักชายผ่านคนรักของตนเอง เมื่อมาถึงลูก ก็ไปมีความสัมพันธ์กับเพื่อนของแม่ ที่เคยมีอดีตกับกับพ่อ ทำให้แม่ไม่ยอมรับที่ลูกจะไปมีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย จากกรณีดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีการตั้งข้อสังเกตว่า ในพื้นที่ละครโทรทัศน์แนววย ก็มี การต่อสู้กันเองระหว่างละครโทรทัศน์แนววยด้วยกัน โดยละครโทรทัศน์แนววย 9 เรื่องที่มีตอนจบแบบลงเอยในรูปแบบที่สมหวัง เป็นตัวแทนของละครโทรทัศน์แนววยในกระแสหลัก และละครโทรทัศน์แนววยเรื่อง “เส้นล่องจืดที่ 180 องศาผ่านเรา” เป็นตัวแทนละครโทรทัศน์แนววยทางเลือก ที่พยายามต่อสู้เพื่อสร้างความหมายครอบครัวในอีกรูปแบบ แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของการยอมรับความเป็นชายรักชายไม่ได้มีเพียงแค่วิธีแบบที่สมหวังในความรักอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้มีความสอดคล้องกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

6.3.5 ละครโทรทัศน์แนววยเป็นพื้นที่ในการสะท้อนโลกแห่งความเป็นจริงของครอบครัวชายรักชาย และเป็นเสมือนห้องทดลองในการเรียนรู้ของชายรักชายในชีวิตจริง

จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเข้ารหัส (Encoding) ของผู้ส่งสาร ผ่านการวิเคราะห์ด้วยตัวละครโทรทัศน์แนววย กับ การถอดรหัส (Decoding) ของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววยที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง เป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวในโลกจินตนาการผ่านละครโทรทัศน์กับครอบครัวในโลกจริงของผู้ชมละครโทรทัศน์ที่เป็นชายรักชาย โดยนำเอาประสบการณ์ในชีวิตจริงมาต่อรองความหมาย พบว่าผู้ชมละครโทรทัศน์แนววยที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงถอดรหัสด้วยจุดยืนเดียวกันกับที่ผู้ส่งสารส่งมา (Preferred Reading) และถอดรหัสด้วย

จุดยืนที่ต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างกันไปจากความตั้งใจของผู้รับสาร แต่ไม่ได้คำนวณโดยตรง (Negotiated Reading) แสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายกำลังสะท้อนให้เห็นภาพครอบครัวของชายรักชายในชีวิตจริง แต่ก็ยังมีประสบการณ์ครอบครัวชายรักชายในโลกจินตนาการที่สร้างผ่านละครโทรทัศน์แนววายบางส่วน ที่มีความแตกต่างไปจากความเป็นจริง เนื่องมาจากประสบการณ์จากโลกจริงของชายรักชาย ที่อาจมีต้นทุนชีวิต หรือปัจจัยอื่นในชีวิตที่มีความแตกต่างกัน หรือละครโทรทัศน์แนววายต้องการนำเสนอให้เห็นภาพของครอบครัวชายรักชายในแบบที่มีความก้าวหน้า ในการสร้างบรรทัดฐานใหม่ให้กับครอบครัวชายรักชาย ทั้งนี้ ละครโทรทัศน์แนววายจึงเป็นเสมือนพื้นที่ทดลองให้เห็นชีวิตของครอบครัวชายรักชายในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้ชมที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้เรียนรู้ ผ่านประสบการณ์ของโลกจินตนาการนี้ รวมทั้งผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายยอมรับการต่อสู้เพื่อสร้างความใหม่ของครอบครัวชายรักชาย กับ อุดมการณ์ในโลกครอบครัวกระแสหลัก สอดคล้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงจากการสัมภาษณ์เชิงลึกดังต่อไปนี้

“ด้วยความที่ว่า Community ของหนูเป็น community ที่เล็กมาก ๆ ไม่ได้ไปคลุกคลี หรือพูดคุยกับคน LGBTQ อะไรเยอะขนาดนั้น ช่วงแรก ๆ หนูก็มีความรู้เรื่องพวกนี้น้อยเหมือนกันนะ ในขณะที่หนูก็เป็นแบบนี้ เพราะหนูไม่ได้ไปคลุกคลีกับกลุ่มคนหลากหลายทางเพศและ LGBTQ+ เยอะขนาดนั้น ด้วยความที่ซีรีส์วายมันเยอะมากยิ่งขึ้น บริบททางสังคมมันเริ่มมีการขับเคลื่อนประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เยอะขึ้น บวกกับที่ว่าหนูก็อยากรู้ด้วยว่าภายนอกที่เขาจับเนื้อหา ออกมาเป็นซีรีส์ หนูอยากรู้ว่าเขาถ่ายทอด ปรับปรุง ประยุกต์ออกมาในเชิงแบบไหนบ้าง ในฐานะที่เราเป็นคนที่อยู่ในกลุ่มนี้ ก็เลยอยากรู้ว่าเขาจะนำเสนอออกมาในมุมไหน”

คุณ B, สัมภาษณ์ 21 มิถุนายน 2566

“อย่างน้อยก็ช่วยให้สังคมเด็ก Gen ใหม่ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการดูซีรีส์ เข้าใจแล้วว่า สิ่งที่เขาอยากจะทำคืออะไร ชายรักชายหรือการรักเพศเดียวกันมันไม่ใช่เรื่องผิด เขาก็จะจำตรงนั้นไว้ แล้วก็พอในรุ่นลูกของเขา หรือรุ่นต่อไปหลังจากนี้ ก็จะเริ่มเปลี่ยนความคิดว่าเออ มันไม่ใช่เรื่องผิด มันเป็นเรื่องที่ดีด้วยซ้ำ การที่เป็นชายรักทำประโยชน์ให้กับสังคมได้เหมือนกัน ไม่ได้เป็นเรื่องผลเสีย”

คุณ C, สัมภาษณ์ 22 มิถุนายน 2566

“รู้สึกอยากมีแฟน รู้สึกว่าคอมพลีستی ถ้ามีชีวิตรักแบบในซีรีส์ บางทีก็รู้สึกอยากจะทำเพื่อน”

คุณ E, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

ตัวเราเป็นนายด้วยอะครับ มันเลยมีความแบบอิน แบบชอบในตัวละครด้วย บางเรื่องมันก็อาจจะสะท้อนแบบตัวเราหรือว่าชีวิตตัวเราที่กำลังใช้อยู่ ทำให้เราได้เรียนรู้บทบาทต่าง ๆ ของคนเป็นนายด้วยกันอะครับ

คุณ F, สัมภาษณ์ 23 มิถุนายน 2566

“พอดูแล้วอย่างที่บอกมันรู้สึกหัวใจพองโต รู้สึกแบบเหมือนโลกนี้มันเปิดกว้างให้พวกเราแล้วนะ พอเห็นชีวิตที่สมหวัง มันก็ทำให้เรารู้สึกเอามาจินตนาการกับเรื่องตัวเอง มันฟินดี”

คุณ H, สัมภาษณ์ 24 มิถุนายน 2566

จากการให้ความเห็นของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงข้างต้น พบว่า พวกเขาได้มีการเรียนรู้ชีวิตของครอบครัวตัวละครชายรักชายที่นำเสนอผ่านละครโทรทัศน์แนววาย รวมถึงเป็นการปลอบประโลมความรู้สึกของตนเอง ให้มีความหวังว่าสังคมกำลังจะมีความเข้าใจในโลกของความเป็นชายรักชายมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายเป็นเสมือนห้องทดลองที่จำลองให้เห็นชีวิตของชายรักชายในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงได้เรียนรู้

หากพิจารณาถึงการถอดรหัสของผู้ชมด้วยจุดยืนต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างกันไปจากความตั้งใจของผู้รับสาร แต่มีได้ค่านิยมตรง (Negotiated Reading) นอกจากจะเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าละครโทรทัศน์แนววายมีการสร้างความหมายของครอบครัวชายรักชายที่เปลี่ยนไป เพื่อเป็นการสร้างบรรทัดฐานใหม่ของครอบครัวที่คาดหวังจะให้ไปแล้ว ยังพบว่า ในโลกความเป็นจริงของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายบางส่วน มีความก้าวหน้าไปไกลกว่าละครโทรทัศน์แนววาย โดยผู้วิจัยมีการตั้งข้อสังเกตว่า ในความเป็นจริงครอบครัวอาจจะมีหลากหลายรูปแบบ แต่ละครโทรทัศน์แนววายมีการเลือกองค์ประกอบบางส่วนเพื่อนำมาสร้างความหมาย เช่น ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงต่อรองความหมายว่า เงื่อนไขในการทำให้ครอบครัวยอมรับความเป็นชายรักชาย อาจจะได้เป็นเงื่อนไขที่มีความยิ่งใหญ่เท่าที่ปรากฏในละครโทรทัศน์แนววาย หรือละครโทรทัศน์แนววายมีการนำเสนอกระบวนการในการยอมรับตนเองที่ผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริงมองว่ามันมีความยากกว่าในชีวิตจริง ซึ่งองค์ประกอบที่

ละครโทรทัศน์แนววายที่เลือกมาดังกล่าว เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าตัวละครชายรักชายต้องเผชิญปัญหาที่มันอาจจะมีความซับซ้อน หรือหนักกว่าปัญหาของผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นชายรักชายในชีวิตจริง แต่ปัญหาดังกล่าวนั้นยังสามารถที่จะหาทางออกได้ เพราะฉะนั้นปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงก็ย่อมหาทางออกได้เช่นกัน รวมถึงเป็นการสร้างปมขัดแย้งให้กับตัวละคร เพื่อให้ผู้ชมได้ร่วมเอาใจช่วยให้ตัวละครสามารถก้าวข้ามผ่านปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มาได้ รวมถึงได้เรียนรู้จากกระบวนการเหล่านั้น

6.4 ข้อเสนอแนะ

6.4.1 การศึกษาในครั้งนี้ทำให้เห็นมุมมอง โครงสร้าง บทบาทหน้าที่ ของครอบครัวในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากบรรทัดฐานของครอบครัวในรูปแบบหญิงชายรักต่างเพศเป็นใหญ่ ที่มีสมาชิกเป็นชายรักชาย ซึ่งสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนิยามความหมายของครอบครัวในอนาคตให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมากยิ่งขึ้น

6.4.2 การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้เห็นกระบวนการในการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย รวมถึงกระบวนการและขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยอมรับที่มีความหลากหลาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว หรือหน่วยงานที่ขับเคลื่อนประเด็นสังคม สามารถนำผลการศึกษานี้มาใช้เพื่อทำความเข้าใจ รวมถึงเป็นแนวทางในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีสำหรับครอบครัวที่มาสมาชิกในครอบครัวเป็นชายรักชายได้

6.4.3 การศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ละครโทรทัศน์แนววายส่วนใหญ่จะนำเสนอชีวิตครอบครัวของชายรักที่อยู่ในช่วงวัยมัธยม มหาวิทยาลัย และสิ้นสุดที่วัยทำงานตอนต้น รวมถึงจะนำเสนอผ่านครอบครัวของชายรักชายที่ลักษณะชนชั้นกลาง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอสำหรับการพัฒนาเรื่องราวของผู้ผลิตละครโทรทัศน์แนววายให้มีความหลากหลายกลุ่มช่วงอายุมาก หลากหลายชนชั้นยิ่งขึ้น อาจจะสามารถทำให้เห็นถึงมุมมองชีวิตของตัวละครในแง่มุมอื่นมากขึ้น

6.4.4 การศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ภาพการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวไม่ได้เลือกเองกับครอบครัวที่เลือกเองได้ จะพบว่า ในละครโทรทัศน์แนววายจะให้พื้นที่ในการนำเสนอปมขัดแย้งผ่านครอบครัวที่ไม่ได้เลือกเองมากกว่า ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอสำหรับการพัฒนาเรื่องของละครโทรทัศน์แนววายในอนาคตควรมีการนำเสนอให้เห็นวิถีชีวิต หรือความสัมพันธ์ของตัวละครในพื้นที่ของครอบครัวที่เลือกเองได้มากขึ้น อาจเป็นแนวทางหนึ่งในการทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจความเป็นชายรักชายได้มากขึ้น

6.4.5 การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะครอบครัวตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์แนววาย ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาผ่านละครโทรทัศน์ในแนวอื่น ๆ ด้วย เพื่อสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างจากละครโทรทัศน์ในประเภทอื่น ๆ

6.4.6 การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักชายเท่านั้น การศึกษาในครั้งต่อไปอาจศึกษาผ่านผู้ชมละครโทรทัศน์แนววายที่เป็นผู้หญิง ซึ่งเป็นหนึ่งกลุ่มผู้ชมหลัก เพื่อเปรียบเทียบการตีความของคนทั้งสองกลุ่ม ด้วยจุดยืนที่แตกต่างกัน

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). *สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาลาแดง.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2548). “หน่วยที่ 12 ทฤษฎีว่าด้วยเนื้อหา/สาร และความหมาย”. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญานิติศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 8-15* (น.293-367). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). *การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *แนวพินิจใหม่ใส่อสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). *ศาสตร์แห่งสื่อ และวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ, และสมสุข หินวิมาน. (2551). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กำจร หลุยยะพงศ์. (2544). “ครอบครัว กับความสัมพันธ์ที่ไม่มีวันแปรเปลี่ยน”. ใน *สตรีศึกษา 2 : ผู้หญิงกับประเด็นต่าง ๆ* (น.131 – 218). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- คณะกรรมการการศึกษาคณะครอบครัว. (ม.ป.ป.). *การพัฒนาครอบครัว*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชีรา ทองกระจาย. (ม.ป.ป.). “หน่วยที่ 8 ความเท่าเทียมทางเพศสภาพ” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนามนุษย์ในบริบทโลก*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปราณี สุทธิสุคนธ์. (2552). *สัมพันธภาพในครอบครัวกับการดูแลสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- ภูวิน บุนนยะเวชชีวิน และ ญัฐชนนท์ ศุขอุทอง. (2564). *โลกของวาย: ซีรีส์วาย ปรากฎการณ้วาย ห้วนม้วยรุ่นชายและวายาภิวัดน์*. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิจิตร ประพงษ์. (2563). *ความ(ไม่)เป็นหญิง ความ(ไม่)เป็นชาย ความ(ไม่)เป็นคน*. เชียงใหม่: วนิดาการพิมพ์.
- สมพงษ์ ธนธัญญา. (2540). “ประมวลประเด็นแนวคิดการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว”. ใน *ศศิพัฒน์ ยอดเพชร (บ.ก.). สถาบันครอบครัว มุมมองของนักสวัสดิการสังคม* (น.185-216). กรุงเทพฯ: J.PRINT.
- สมสุข หินวิมาน. (2545). “ละครโทรทัศน์ เรื่องของ “ตบๆ จูบๆ” และ “ผัวๆ เมียๆ” ในสื่อ “น้ำเน่า”” ใน *กาญจนา แก้วเทพ (บ.ก.). สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ* (น.173-245).

- กรุงเทพฯ: ออล อแบ้าท์ พรินท์.
- สมสุข หินวิมาน. (2548). “หน่วยที่ 13 ทฤษฎีสำนักรวบรวมธรรมศึกษา”. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 8-15* (น.370-444). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมสุข หินวิมาน. (2562). “หน่วยที่ 1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อศึกษา หน่วยที่ 1-8*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมสุข หินวิมาน และคณะ. (2557). *ความรู้เบื้องต้นทางวิทยุและโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: โฟร์-วันพรินท์ติ้ง.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2544). *สังคมวิทยาครอบครัว*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2552). *ชีวิตครอบครัว*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.
- องอาจ สิงห์ลำพอง. (2557). *กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: สามลดา.

วิทยานิพนธ์

- กฤตพล สุธีภัทรกุล. (2563). *การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ.
- กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์. (2554). *การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ของบุคคลที่รักเพศเดียวกัน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาเพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา).
- เกศราพร ทองพุ่มพฤษา. (2562). *ภาพตัวแทนของความเป็นเพศหญิงในนิทานภาพสำหรับเด็ก*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารวิทยา.
- คชาธิป พาณิชตระกูล. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ว่าด้วยชายรักชายในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. 2555: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย.
- จิราภรณ์ ชาแก้ว. (2538). *ภาพชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในภาพยนตร์วิดีโอ*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย, ภาควิชาสื่อสารมวลชน.

- จู่ไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์. (2555). *การสร้างภาพตัวแทนครอบครัวในละครโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์.
- ณัฐพล สมุหเสนีโต. (2563). *“จักรวาลแม่ผัว” : กระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของ “แม่
ผัว” ในละคร โทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- ทิพย์อาภา คงคาสุริยฉาย. (2558). *กระบวนการสร้างความเป็นจริงของตัวละครวัยรุ่นในละคร
โทรทัศน์ กรณีศึกษา ซีรีส์ละครโทรทัศน์เรื่องฮอโรโมน วัยว้าวุ่น*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการ
บริหารสื่อสารมวลชน.
- เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2545). *วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์” ในสังคมไทย พ.ศ. 2508-2542*. วิทยานิพนธ์
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชา
ประวัติศาสตร์.
- นพสิทธิ์ สิริจรูญชัย. (2555). *ประสบการณ์ทางจิตใจของชายรักชายที่ไม่เปิดเผยความโน้มเอียงทาง
เพศตนเองต่อครอบครัว*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะ
จิตวิทยา, สาขาวิชาจิตวิทยา.
- นิรินทร์ เกตราไชยอนันต์. (2550). *ผีผู้หญิงในละครโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.
- พันธกานต์ ทานนท์. (2559). *การสื่อสารภาพตัวแทนของผู้หญิงชนบทในเพลงลูกทุ่งที่ขับร้องโดย
ตั๊กแตน ชลดา*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะ
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์. (2555). *การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย : การ
วิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะจิตวิทยา, สาขาวิชาจิตวิทยา.
- วรรัตน์ ประทานรปัญญา. (2560). *การเสริมสร้างการยอมรับของพ่อแม่ที่มีบุตรข้ามเพศด้วยการบูร
ณาการบริการครอบครัวโดยมีทฤษฎีเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
บูรพา, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา.
- วิรัชฐา อุเทศนันท์. (2556). *กระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของ “แม่ค้า” ในละคร
โทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสาร
ศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.
- ศุภณัฐ เดชวิถี. (2563). *สารสื่อสารเพื่อเปิดเผยตัวตนของผู้ที่มีอัตลักษณ์หลากหลายทางเพศใน
หน่วยงานราชการ: กรณีศึกษาข้าราชการกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.

สุนิสา จันทบูรณ์. (2539). การรับรู้ภาพครอบครัวผ่านละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน.

สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. (2548). *อำนาจและการขัดขืน: ชายรักชายในสังคมที่ความลัทธิพันธ์ต่างเพศเป็นใหญ่*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, สาขาการปกครอง.

สุนารินทร์ มูลศิริ. (2564). *นักเขียนนิยายวายกับทัศนะเรื่องความหลากหลายทางเพศ วิธีการเรียนรู้และฐานะประพันธ์กร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวิทยาการการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาวิทยาการการเรียนรู้และนวัตกรรมการศึกษา.

อรรวรรณ วิชญวรรกุล. (2559). *ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน.

บทความจากวารสาร

บังอร เทพเทียน. (2556). วิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 32(2), 65-78.

วรรัตน์ ประทานวโรปัญญา, เพ็ญญา กุลนภาตล และตลดาว ปุรณานนท์. (2563). การเสริมสร้างการยอมรับของพ่อแม่ที่มีบุตรข้ามเพศด้วยการบูรณาการปรึกษาครอบครัวโดยมีทฤษฎีเป็นฐาน. พยาบาลทหารบก, 21(1), 385-396.

รายงานการวิจัย

นุชณาภรณ์ สมญาติ. (2561). *ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย : รายงานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- เขมภัทร ทฤษฎิกุล. (2564). “เมื่อสื่อวาย (Y) เติบโต ในขณะที่สิทธิความหลากหลายทางเพศถูกละเลย” สืบค้นจาก <https://pridi.or.th/th/content/2021/11/899>
- จันทมา ช่างสลัก. (2565). “5 วิธีสร้างการยอมรับในครอบครัว เมื่อลูกเปิดตัวว่าเป็น LGBT” สืบค้นจาก <https://www.istrong.co/single-post/how-to-build-acceptance-when-your-child-is-lgbt>
- ณัฐนิชา อีสสอาด. (2565) “ซีรีส์วาย= Why? ความบันเทิงที่ ‘กล้า’ จะตั้งคำถาม นำเสนอความจริง-เสียดสีปัญหาสังคม” สืบค้นจาก <https://www.brandthink.me/content/series-yaoi>
- ธีพิสิฐ มหานีรานนท์. (2565). “มอง ‘ซีรีส์วายไทย’ อีกด้าน กับสารพัดคำถามที่คนดูอาจต้องการคำตอบ” สืบค้นจาก <https://plus.thairath.co.th/topic/subculture/101015>
- บุณิกา จุจันท์. (2564). “ไร้บ้าน แต่ไม่ไร้ความสัมพันธ์: ว่าด้วยความผูกพันเป็นครอบครัวเดียวกันของกลุ่มคนไร้บ้าน” สืบค้นจาก <https://penguinhomeless.com/chosen-family-and-homelessness/>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “เขาไม่ใช่ผม” สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/เขาไม่ใช่ผม>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “แค่เพื่อนครับเพื่อน” สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/แค่เพื่อนครับเพื่อน>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “นิทานพันดาว” สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/นิทานพันดาว>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “แปลรักฉันด้วยใจเธอ” สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/แปลรักฉันด้วยใจเธอ>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง” สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “รักวุ่น วัยรุ่นแสบ” สืบค้นจาก https://th.wikipedia.org/wiki/รักวุ่น_วัยรุ่นแสบ
- ศาสตร์ธนิช จุลมณี. (2565). “ที่มาซีรีส์วาย” สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/entertain/news/2530016>
- ศุภาวรรณ คงสุวรรณ์ และ สมคิด พุทศศรี. (2563). “‘Family we choose’: ครอบครัวในสายตา ‘เรา’ และสายตา ‘รัฐ’ กับ ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์” สืบค้นจาก <https://www.the101.world/chalidaporn-songsamphan-interview>
- สันติชัย อาภรณ์ศรี. (2565). “หรือ ‘ซีรีส์วาย’ นี้แหละคือซอฟต์แวร์ของประเทศไทย” สืบค้นจาก

- <https://www.gqthailand.com/culture/article/series-y-soft-power>
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2564). “เปิดจุดเปลี่ยนการยอมรับ LGBTQ”
สืบค้นจาก [https://resourcecenter.thaihealth.or.th/article/เปิดจุดเปลี่ยนการยอมรับ-
lgbtq](https://resourcecenter.thaihealth.or.th/article/เปิดจุดเปลี่ยนการยอมรับ-lgbtq)
- BBC NEWS ไทย. (2563). “LGBT: "แดร์ก็ควีน" กับ "ราชภู่" เสี่ยงเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมของ
กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ” สืบค้นจาก [https://www.bbc.com/thai/thailand-
54715657](https://www.bbc.com/thai/thailand-54715657)
- CH3 Plus. “คุณหมิปาฏิหาริย์” สืบค้นจาก <https://ch3plus.com/drama/1299>
- GMM TV Official. “ต้นหนชลธิ” สืบค้นจาก [https://www.facebook.com/gmmtvofficial/
photos/a.332014076223/10158586844391224/?type=3](https://www.facebook.com/gmmtvofficial/photos/a.332014076223/10158586844391224/?type=3)
- Kapook Drama. (2562) “เรื่องย่อ เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ Tharn Type” สืบค้นจาก
<https://drama.kapook.com/view215500.html>
- Kapook Drama. “เรื่องย่อ แปลรักฉันด้วยใจเธอ Part2” สืบค้นจาก [https://drama.kapook.com
/view241600.html](https://drama.kapook.com/view241600.html)
- Kapook Drama. “เรื่องย่อ พุทธนิทานที่ตาย Manner of Death” สืบค้นจาก
<https://drama.kapook.com/view234333.html>
- Kapook Drama. “เรื่องย่อ เพื่อนนายแค่หนึ่งเดียว Never Let Me Go” สืบค้นจาก
<https://drama.kapook.com/view262844.htm>
- Kapook Drama. “เรื่องย่อ แฟนผมเป็นประธานนักเรียน” สืบค้นจาก
<https://drama.kapook.com/view262576.html>
- Kapook Drama. “เรื่องย่อ Don't Say No the Series เมื่อหัวใจใกล้กัน” สืบค้นจาก
<https://drama.kapook.com/view245180.html>
- Katarina Muhr. (2022). “Pride 2022: ครอบครัวที่เราเลือกเอง” สืบค้นจาก
https://th.hm.com/th_th/men/magazine/pride-2022-chosen-family-th.html
- one31. “คุณชาย” สืบค้นจาก <https://www.one31.net/shows/detail/476>
- Phattaradon Werachainarong. (2022). “QUEER CHOSEN FAMILY – ครอบครัวควีร์ที่เรา
เลือกได้เอง อะไรคือนิยาม ‘ครอบครัว’ ในโลกที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย” สืบค้นจาก
<https://exoticquixotic.com/culture/queer-chosen-family/>
- TharnTypeOfficial. “เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ” สืบค้นจาก [https://www.facebook.com
/TharnTypeOfficial/](https://www.facebook.com/TharnTypeOfficial/)
- trueID. “เส้นล่องจิจูดที่ 180 องศาผ่านเรา” สืบค้นจาก <https://www.trueid.net/watch/th->

th/series/B64qD4d8j2OV/VjJOOBWAWVg0
WeTV Thailand. (2564). “น้ำสึบจะจูบ” สืบค้นจาก https://m.facebook.com/wetvthailand/photos/a.735838533448183/1362412357457461/?type=3&source=57&__tn__=EH-R

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	ดิรก ทองมี
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2555: นิเทศศาสตรบัณฑิต (วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์) เกียรตินิยมอันดับ หนึ่ง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ตำแหน่ง	บุคลากรประจำ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

